JUNE R. OBERLANDER

GHID PRACTIC pentru creșterea copilului până la 5 ani

NICULESCU

JUNE R. OBERLANDER

Ghid practic pentru creşterea copilului până la 5 ani

Traducere:
Irina Păun
Alexandru Păi

NICULESCU

© 1992,*Slow and Steady Get Me Ready*
by June R.Oberlander

© Editura NICULESCU SRL, Bucureşti, 2001
Adresa: 781821 – Bucureşti, Sector 1
Str. Octav Cocărăscu 79, Tel/Fax: 222.03.72
Tel.: 224.24.80, 223.25.05
E-mail: edit@niculescu.ro
Internet: www.niculescu.ro

Tipărit la S.C. LUMINA TIPO S.R.L.

ISBN 973-568-456-X

Tiparul executat la S.C. ***LUMINA TIPO*** s.r.l.
Str. Luigi Galvani nr. 20 bis, sect. 2, Bucureşti, tel./fax 210.51.90

Nota traducătorilor

Când ni s-a propus să traducem această carte, o citiserăm deja. Am acceptat fără ezitare, cu bucurie, să devenim părtaşi acestui eveniment. Un eveniment interesant şi deosebit de util societăţii româneşti. Avem doi copii, o fată de şaptesprezece ani şi un băiat de unsprezece. Am trecut de două ori, în calitate de părinţi, prin perioada de vârstă abordată în această carte. În plus, încă din studenţie am început să modelăm caracterul elevilor, iar în ultimii şase ani ne-am aplecat asupra celor mici, coordonând propriul nostru centru de educaţie ce cuprinde şi patru grupe de „studenţi" între trei şi şapte ani. Am savurat de aceea cu un interes aparte şi în cunoştinţă de cauză conţinutul acestui ghid de mare ajutor.

Oamenii au tendinţa să considere că „a fi părinte" este ceva înnăscut, cunoştinţele zăcând în noi în stare latentă. Practicile din ţările dezvoltate dovedesc eficienţa educării mamelor şi taţilor în grup, prin cursuri sau individual, prin cărţi.

Profitaţi, aşadar, dragi părinţi, de concluziile celor care au studiat comportamentul copiilor şi evoluţia lor. Vor fi de folos deopotrivă copiilor dumneavoastră, cât şi dumneavoastră înşivă, formându-vă abilitatea de a stăpâni situaţii în care cei mici ar dori să vă domine. În plus, din propria noastră experienţă de lucru cu copiii, putem confirma necesitatea lăuntrică pe care fiii şi fiicele noastre o au de „a li se da atenţie", de a desfăşura activităţi împreună cu părinţii. Această carte nu numai că vă ajută să dezvoltaţi rapid şi temeinic calităţile micuţilor, dar contribuie mult la strângerea legăturilor dintre generaţii.

Necesitatea de a nu-i priva pe copiii noştri de o educaţie intensă o sintetizează admirabil în cărţile sale Fitzhugh Dodson, care constată că un copil instruit cu profesionalism în primii şase ani de viaţă nu va putea fi ajuns din urmă de un altul, cu acelaşi nivel de inteligenţă nativă cu al său.

Cartea profesoarei June Oberlander are un pregnant caracter aplicativ. Ea depăşeşte nivelul teoretic, arătând clar părinţilor ceea ce trebuie să facă pentru dezvoltarea intelectuală a copiilor lor. Materialele folosite sunt obiecte aflate la îndemână în casă sau elemente naturale care adună în ele căldură, afectivitate şi personalitate, spre deosebire de răceala jucăriilor fabricate industrial. Legătura dintre copil şi părinte capătă astfel o altă dimensiune. Prin ceea ce învaţă copiii şi părinţii din această carte, se poate îmbunătăţi şi relaţia părinte-educator. Având o abordare sistematică a problemelor, acestea sunt prezentate într-o succesiune logică, tehnicile de lucru fiind amănunţit explicate. Este relevată adeseori importanţa repetiţiei, pentru a face activităţile eficiente.

Cartea aceasta nu este o lucrare beletristică. Nici traducerea nu şi-a propus să fie. Accentul s-a pus pe transmiterea cât mai precisă a mesajului, cu detalii şi reluări ce pot părea uneori inutile. Important este să aveţi suficiente elemente pentru a nu exista confuzii. Rimele au fost uneori adaptate limbii române, ca şi unele cuvinte din exerciţiile alfabetului. Spiritul acestui ghid a fost însă respectat, păstrându-i eventualele stângăcii de exprimare, în favoarea realizării scopului propus: să punem bazele unei educaţii deosebite pentru copiii noştri.

Prefaţă

Notă specială către cititorii acestei cărţi

Acest îndrumar a fost conceput în primul rând ca o punte de legătură între casă şi şcoală. Conţine activităţi săptămânale corespunzătoare nivelului de dezvoltare al fiecărui grup de vârstă, de la naştere şi până la împlinirea vârstei de cinci ani. Sunt 260 de activităţi secvenţiale ce folosesc drept materiale mai ales obiecte din casă. Indicaţii explicite sunt scrise într-un limbaj simplu, pentru ca cei ce folosesc această carte să poată înţelege **cum** să pună în practică fiecare activitate. O scurtă evaluare urmează fiecărei experienţe, astfel încât să se ştie care trebuie să fie rezultatul activităţilor. Unele pot părea similare, dar efectul scontat pentru fiecare este diferit. De altfel, titlurile activităţilor săptămânale şi evaluările lor ar trebui să lămurească orice neclaritate.

Lucrarea se adresează pe rând, ambilor părinţi, alternând în fiecare an din cei cinci, astfel încât întregul an să decurgă consecvent aceluiaşi stil. Părţile I, a III-a şi a V-a se adresează taţilor, iar părţile a II-a şi a IV-a, mamelor.

Cartea analizează activităţi comune. Multe din aceste concepte şi abilităţi erau iniţiate odinioară de către bunicii ce locuiau cu nepoţii lor. Relaţiile sociale au înregistrat însă o uriaşă transformare. Multe mame merg la servici şi puţini bunici mai stau împreună cu copiii lor, deveniţi adulţi. De aceea, o mulţime de bătrâni nu mai au privilegiul să-şi înveţe nepoţii lucruri fundamentale atât de necesare pentru ca educaţia copilului să fie cât mai completă înainte de a merge la şcoală.

Există părinţi care încearcă să-şi înveţe copiii anumite noţiuni sau să le cultive anumite abilităţi prea devreme, ceea ce are drept consecinţă frustrarea acestora. Alte concepte sunt prezentate prea târziu sau deloc; de aceea aceşti părinţi ratează perioada optimă pentru a-i învăţa aceste noţiuni. Studii recente au confirmat că stimularea timpurie a celor mici îi aproprie mai mult de învăţătură, copiii devenind şcolari mai buni, dar totul trebuie făcut la timpul cuvenit.

Având o experienţă de peste douzeci şi cinci de ani ca educator, ştiu că multe lacune în învăţare pot fi preîntâmpinate dacă, la vârsta potrivită şi la un nivel adecvat, copiii sunt părtaşi ai unor experienţe scurte, dar stimulatoare şi provocatoare. Conceptele fundamentale sunt mult mai dificil de receptat de către copii la şcoală, atunci când ei au întârzieri în procesul de instruire de acasă.

Fiica şi nora mea m-au solicitat să le sugerez activităţi pe care să le folosească cu copiii lor de cinci, respectiv optsprezece luni. Ele doreau un ghid care să explice pas cu pas CUM să pună în practică activităţile, nici o carte existentă la vremea aceea nepărând să atingă acest aspect.

Gândul că nepoţii mei vor avea parte de experienţe ce-i vor stimula şi provoca prin intermediul unor activităţi-joc pline de înţeles m-a inspirat să scriu această carte. Jocul este munca zilnică a copilului. Trebuie instruit şi îndrumat cu abilitate, dragoste şi răbdare.

Sper sincer ca această carte să-i ajute pe tinerii părinţi, pe cei ce sunt baby sitter-i, ca şi pe oricine se preocupă de satisfacerea nevoilor de dezvoltare ale copiilor mici din ziua de azi, copii ce vor fi adulţii de mâine.

Iată câteva sugestii care vă vor ajuta să puneţi în practică acest îndrumar:

- Citiţi întreaga activitate săptămânală potrivită pentru vârsta copilului.
- Asiguraţi-vă că aţi înţeles scopul propus al activităţii.
- Adunaţi şi montaţi materialele necesare.
- Decideţi cum să puneţi în practică activitatea.
- Înarmaţi-vă cu un creion şi o hârtie, fiind pregătiţi să notaţi observaţii, adăugiri sau comentarii asupra activităţii şi răspunsurilor copilului.
- Revedeţi scurta evaluare a fiecărei activităţi şi evaluaţi progresul copilului.
- Începeţi activitatea atunci când copilul pare a fi pregătit pentru aceasta. S-ar putea să nu fie în fiecare zi la aceeaşi oră.
- Evitaţi prea multă organizare, dar fiţi consecvenţi. Făcând anumite activităţi doar din când în când, ar putea fi ineficient.
- Amintiţi-vă că un copil are la naştere o capacitate practic inexistentă de concentrare şi care evoluează progresiv la aproximativ cincisprezece secunde după primele câteva luni. Mai târziu, intervalul de concentrare creşte încet, încet. Pe la patru ani copilul nu e în stare uneori să se implice într-o activitate decât pentru puţin timp. Durata timpului de concentrare variază de la copil, la copil. Sub îndrumare şi cu răbdare, durata de concentrare poate fi mărită.
- Repetaţi aceeaşi activitate săptămânală sau activităţile precedente sugerate de-a lungul întregii săptămâni. Repetiţia este foarte importantă.
- Opriţi activitatea, atunci când copilul pare dezinteresat, frustrat sau neatent. Reţineţi-o şi încercaţi din nou, mai târziu. Aveţi libertatea de a modifica sugestiile existente, în funcţie de nevoile copilului.
- Evitaţi să introduceţi activităţile didactice prea devreme. Imprimaţi un ritm molcom,dar continuu când puneţi în practică cu copilul activităţile sugerate.

Încet, dar fără întrerupere, copilul va ajunge să fie pregătit.

Notă: Autorul şi editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greşită a materialelor sau a recomandărilor. În activităţile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea şi siguranţa copilului; supravegherea din partea adultului este esenţială.

Mici sfaturi pentru soluţionarea unor probleme

Aceste îndemnuri sunt gândite pentru părinţii copiilor care sunt destul de mari ca să priceapă regulile. Părinţii învaţă pe măsură ce-şi cresc copiii. De aceea, este benefic să fii avizat de caracteristicile, comportamentul şi dezvoltarea copiilor mici. A fi părinte este o sarcină interesantă şi dificilă, dar aducătoare de răsplată. Având de-a face cu copiii mici, învăţaţi să vă controlaţi emoţiile şi să vă abţineţi de la a pedepsi, dacă este posibil, până când veţi fi încercat următoarele sugestii pentru a vă calma.

Dacă vă simţiţi frustraţi:

- Gândiţi-vă la ceva plăcut!
- Respiraţi adânc şi expiraţi încet!
- Respiraţi de mai multe ori, în timp ce număraţi rar până la zece!
- Încercaţi să căutaţi un loc liniştit şi odihniţi-vă acolo până când vă liniştiţi!
- E posibil să fie util să împărţiţi cu altă persoană grijile legate de comportamentul copiilor dumneavoastră.

Rezolvarea problemei:

- Care este problema?
- Care ar fi câteva soluţii pentru a rezolva problema?
- Care este cea mai bună dintre soluţii?
- Încercaţi să o aplicaţi pe aceasta şi vedeţi dacă funcţionează!
- Dacă nu, încercaţi altă soluţie!

Pentru a îndruma un copil mic, priviţi-l în ochi cu calm, dar categoric, atunci când introduceţi o regulă. Instruiţi copilul să repete regula cea nouă, pentru a fi sigur că el a auzit-o. Regulile trebuie să fie rezonabile şi modificate dacă este necesar, dar copiii îşi vor testa părinţii la fiecare stadiu de dezvoltare. Rămâneţi calm şi prezentaţi cu claritate copilului sistemul dumneavoastră de valori! Arătaţi interes, dragoste, aduceţi laude şi, mai presus de toate, fiţi consecvenţi în respectarea regulilor pe care le-aţi stabilit!

Dacă situaţia copilului mic cere modificări urgente de comportament, aplicarea în situaţii dificile a ideilor oferite de această carte s-ar putea să vă ajute la obţinerea schimbării dorite. Poate că veţi deveni astfel motivaţi să gândiţi şi alte căi de a modifica conduita copilului. Soluţiile sugerate pentru situaţiile mai grele pot fi adaptate oricărui copil de vârstă preşcolară.

Situaţiile dificile sunt prezentate sub formă de index alfabetic.

1 Aruncatul cu pietre

Copilul dumneavoastră se joacă cu nişte pietricele mici, culege câteva sau doar una şi, deodată, aruncă cu piatra în alt copil. Odorul dumneavoastră încearcă să-şi dezvolte îndemânarea azvârlitului şi nu are nici o idee despre conecinţele faptei sale. Ce puteţi face? Spuneţi-i de urgenţă ce stricăciuni ar putea provoca aruncând cu pietre şi îndrumaţi-l către o altă activitate nepericuloasă. Pentru a-i îmbunătăţi dexteritatea aruncatului, urmăriţi activitatea **Aruncă în cutie** (Partea a III-a, Săptămâna 5).

2 Ciupitul

Copilul dumneavoastră îi ciupeşte pe ceilalţi, fără un motiv aparent şi foloseşte această acţiune ca pe o metodă de autoapărare pentru a face exact ce poftеşte. Ce putem face? Încercaţi cu el activităţile descrise în **Pocneşte din cleştele de rufe** (Partea a II-a, Săptămâna 37) şi atrageţi atenţia copilului că ciupitul unei persoane doare. El ar putea să-şi antreneze degetele şi mâinile cu un cleşte de rufe. Îndemnaţi-l să găsească alte moduri de a se apăra şi de a-şi atinge scopul.

3 Culcatul

Copilul se sustrage somnului sau plânge când este ora de culcare, chiar dacă este evident că este obosit şi trebuie să se odihnească. Ce puteţi face? Uitaţi-vă la activitatea **Tiptil...** (Partea a III-a, Săptămâna 51).

Calm, sugeraţi-i copilului să se prefacă că este un şoarece şi să fie liniştit, pentru a nu trezi pisica din somn. Începeţi să cântaţi ori să şoptiţi „ Pâş, pâş, pe vârfuri" şi spuneţi-i copilului să meargă pe vârfuri în spatele dumneavoastră, în timp ce mergeţi tot aşa prin casă şi, în cele din urmă, în camera copilului. Îndemnaţi copilul să meargă în pat în linişte pentru ca pisica să nu-l poată auzi. Amintiţi-i copilului să păstreze liniştea, altfel îl va deranja pe duşmanul şoricelului.

4 Distrugerea obiectelor

Copilul dumneavoastră de 1-1/2 ani este într-un stadiu precoce al vârstei teribile de 2 ani. Are tendinţa de a distruge mâncarea, jucăriile şi chiar casa! Ce puteţi face? Faceţi apel la activitatea **Rupe hârtia!** (Partea a II-a, Săptămâna 42) şi deturnaţi-l către ceea ce chiar poate distruge. I-aţi distras atenţia de la alte lucruri şi puteţi folosi această activitate pentru a scoate în relief latura practică a spălatului rufelor.

5 Furatul micilor obiecte

Un copil e în vizită şi vă şterpeleşte mici fleacuri. El nu a învăţat să nu se atingă de astfel de lucruri. Ce puteţi face? Recurgeţi la activitatea **Cutia cu mărunţişuri** (Partea a V-a, Săptămâna 2) şi îndemnaţi copilul să cotrobăie prin cutia aceasta specială cu lucruri interesante pe care le poate cerceta ca să-şi satisfacă curiozitatea, lăsându-vă în pace micile dumneavoastră obiecte.

6 Gălăgia

Ați tolerat până la un anumit nivel gălăgia produsă de copil și comportamentul său nesupus. Trebuie potolit și aveți nevoie de ajutor pentru a vă proteja psihic. Ce puteți face? Recurgeți la activitatea **În ritm de muzică** (Partea a II-a, Săptămâna16).

Distrageți atenția copilului și utilizați-i energia pentru a-și folosi mâinile să bată toba în diferite ritmuri, pe coapse sau să folosească o lingură de lemn pentru a bate darabana ritmat pe o casetă sau o cutie de cafea Acestea ar trebui să țină temeinic sub control comportamentul său nesupus și gălăgia exagerată. Activitățile din Partea a III-a, Săptămânile 25, 51 și Partea a IV-a, Săptămânile 3, 8 vă vor sugera alte metode pentru a stăpâni acest tip de comportament. Săritul prin casă ar putea fi ținut sub control prin intermediul activităților de la paginile Partea a III-a, Săptămânile 26 și 16.

7 Jocul cu mâncarea

Copilul dumneavoastră se joacă cu mâncarea în loc să mănânce și v-ați dori să ia măcar o îmbucătură din fiecare fel de mâncare servit. Nimic din ceea ce ați încercat nu a dat rezultat. Ce puteți face? Încercați activitatea **Alimentele și importanța lor** (Partea a III-a, Săptămâna 48). Copilul s-ar putea să reacționeze pentru că va considera aceasta drept un joc. Activitatea denumită **Despre alimente** (Partea a V-a, Săptămâna 42) v-ar putea fi de asemenea de ajutor.

8 Lovitul

Lovitul pare un joc pe placul copilului dumneavoastră. Ați spus „stop", dar el continuă. Ce puteți face? Faceți apel la activitatea **Lovește sau ratează!** (Partea a IV-a Săptămâna 13) și lăsați-l să lovească mingea.

9 Mâzgălitul

Copilul dumneavoastră a găsit un creion colorat și a început să mâzgălească tot ce vede: pereți, mobilă, podea etc. Ce puteți face? Recurgeți la activitățile din **Cărticica mea colorată** (Partea a III-a, Săptămâna 45). Sugerați-i cu calm să coloreze cartea, dar permiteți-i să aleagă orice creion de colorat și să deseneze orice dorește pe fiecare pagină. Lăudați-l că folosește creionul așa cum tebuie! Spuneți-i copilului că folosim creioanele pentru a desena și a colora pe hârtie și că pereții, mobila și podeaua etc sunt deja colorate și decorate.

10 Murdăritul geamurilor

Tocmai ați spălat geamurile. Copilul descoperă condensul pe un geam și începe să-și pună amprentele. Ce puteți face, în afară de a spune „nu"? Apelați la activitatea **Ce nostim este să pictezi cu degetul!** (Partea a II-a, Săptămâna 19). și îndemnați copilul să picteze cu degetele pe hârtie în loc de fereastră!

11 Mușcatul

Unii copii îi mușcă pe ceilalți pentru a se autoapăra. Ce puteți face? Faceți apel la activitatea **Cocă pentru cercetare** (Partea a II-a, Săptămâna 23). Pentru a preschimba un comportament negativ într-unul pozitiv, dați copilului o bucată de pâine și îndemnați-l să muște și să vadă urma lăsată de dinți apoi lăsați-l să mănânce pâinea. Luați o bucată de cocă și cereți-i copilului să facă urme adânci cu un băț de acadea. Coca rămâne deformată, dar nu simte nimic. Scoateți în relief faptul că oamenii simt, iar mușcătura doare și lasă urme pe piele. Întrebați-l pe care din cele trei le poate mânca: persoana pe care o mușcă, pâinea sau coca ? De asemenea, cereți-i să caute alte moduri de a se apăra în locul mușcatului. Lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv și discutați alternative de autoapărare.

12 Nesupunerea

Copilul știe că trebuie să-și asculte părinții sau persoana care are grijă de el, dar cu toate acestea, se răzvrătește. Ce puteți face? Fără să-l bombăniți, instruiți-l să se ducă în camera lui și să se gândească la această regulă. Dacă refuză să meargă, luați-l pe sus cu calm și duceți-l dumneavoastră. Spuneți-i că v-ar plăcea să-i citiți ori să jucați un joc cu el, când va fi pregătit pentru asta. Lăsați-l puțin închis în camera lui până când credeți că s-a calmat. Apoi citiți „Mary avea un miel mic" și discutați despre faptul că mielul nu avea voie la școală. Faceți apel la activitatea **Ascultă și mișcă-te!** (Partea a IV-a, Săptămâna 46). sau inventați niște comenzi și recomandați copilului să respecte așa zisele reguli.

13 Plânsul

De la o vreme, copilul dumneavoastră plânge pentru a obține ceea ce dorește el și sunteți la capătul răbdării. Ce puteți face? Încercați activitatea **Oglinda fermecată** (Partea I, Săptămâna 38). Cercetați ce apare în oglindă și numiți obiectele ce se văd din cameră, inclusiv copilul. Continuați să faceți aceasta, pomenind numele copilului cu o voce blândă, plăcută. Copilul va deveni profund interesat de ceea ce urmează să numiți și va uita să plângă. Invitați copilul să aleagă el cu privirea obiectele din oglinda magică. Activitățile din Partea I, Săptămânile 12 și 13 din s-ar putea să vă sugereze și alte idei.

14 Ronțăitul obiectelor

Copilul dumneavoastră pare că duce totul în gură. El nu arată că ar ști cuvântul „nu". Vreți să corectați asta. Ce puteți face? Întâi de toate încercați să vă abțineți de la a utiliza prea mult cuvântul „nu". Faceți apel la activitatea **Da sau nu** (Partea a IV-a, Săptămâna 44). sau inventați niște declarații de tipul „da sau nu" în care să-i puneți întrebări despre el.(de exemplu „Sunt ochii tăi albaștri?", „Poți să alergi?" „Poți să citești?" etc). Aceasta va sublinia faptul că folosirea cuvântului „nu" trebuie făcută adecvat. Răspunzând „da" la unele întrebări, înseamnă că nu este întotdeauna potrivit „nu".

15 Ruptul florilor

Deodată, copilul dumneavoastră a descoperit pasiunea pentru flori. Le culege la întâmplare pe toate, fie că sunt lalelele vecinului sau păpădia din gazonul ce vă aparţine. Ce puteţi face? Încercaţi activitatea **Flori în coş** (Partea a II-a, Săptămâna 39) şi învăţaţi-l părţile componente ale florilor şi spuneţi-i pe care poate să le rupă.

16 Trântitul uşilor

Copilul dumneavoastră a descoperit obiceiul deranjant al trântitului uşilor. Încearcă să vă trântească uşa în faţă, dumneavoastră sau prietenilor lui. Ce faceţi? Înainte să vă pierdeţi vreun deget încercaţi activitatea **Deschide şi închide!** (Partea a II-a, Săptămâna 51). Această activitate atrage copilul către modul de funcţionarea al uşii şi-l îndepărtează de încântarea produsă de trântitul ei sonor. Într-un mod practic este pusă în evidenţă existenţa mai multor tipuri de uşi şi i se creează copilului ocazia de a exersa în siguranţă închisul şi deschisul uşilor.

17 Stinsul şi aprinsul luminii

Copilul dumneavoastră dă dovadă de un interes deosebit pentru stinsul şi aprinsul luminii, chiar dacă i-aţi spus să nu o facă. Ce puteţi face? Recurgeţi la activitatea **Pornit şi oprit** (Partea a IV-a, Săptămâna 28) şi permiteţi-i copilului să aprindă şi să stingă lumina sub supraveghere, în fiecare cameră. Aceasta ar trebui să-i satisfacă curiozitatea legată de întrerupătoare. În plus, activitatea **Pus şi scos** (Partea a II-a, Săptămâna 34) poate fi folosită pentru a-i distrage atenţia de la aceste butoane.

18 Tăiatul cu foarfecele

Copilul dumneavoastră găseşte o pereche de foarfece şi începe să taie tot ce vede. Ce puteţi face? Duceţi-vă la activitatea **Foarfecele** (Partea a IV-a, Săptămâna 10) şi instruiţi-vă copilul cum se folosesc corect. Dacă nu este încă pregătit pentru tăiatul hârtiei, faceţi apel la activitatea **Cocă pentru cercetare,** (Partea a II-a, Săptămâna 23) şi îndemnaţi-l să taie aluat ce a fost rulat în formă de şerpişori subţiri. Copilul îşi poate dezvolta aptitudinile pentru tăiat, forfecând fâşii de spaghete fierte. Aceste activităţi îl pot ajuta să-şi satisfacă îmboldul de a tăia.

19 Vărsatul lichidelor

Copilul dumneavoastră este fascinat de lichide precum sucurile, laptele, pe care le poate răsturna, turna ori împroşca pe podeaua bucătăriei. Ce puteţi face? Pentru a îmbogăţi experienţa copilului cu activităţi precum umplutul şi turnatul, folosiţi activitatea **Pâlnia distractivă,** (Partea a II-a, Săptămâna 44) şi pe cea intitulată **Toarnă apa!** (Partea a IV-a, Săptămâna 23). Aceste activităţi vor cultiva îndemânarea copilului de a ţine o ceşcuţă, reducând astfel numărul de accidente neplăcute.

De la naştere la un an

Introducere

Educatorii din ziua de azi sunt de părere că o stimulare timpurie este foarte importantă pentru dezvoltarea copilului. Nou-născutul se va maturiza în cele din urmă şi va fi în stare să ducă la îndeplinire exerciţiile de îndemânare sugerate şi prezentate în această carte. Totuşi, dacă bebeluşul dumneavoastră pare că nu reacţionează la activităţile indicate (nu este încă pregătit), încercaţi din nou în fiecare zi. Fiţi consecvenţi şi fiţi avizaţi că nici un copil nu funcţionează exact ca un ceas! Ei se dezvoltă în ritmuri diferite, şi nu neapărat în aceleaşi domenii.

Pe de altă parte, copilul poate da semne că este sensibil (este pregătit) la programele indicate mai devreme decât la termenele sugerate. Introducerea în acest caz a unor activităţi care sunt puţin mai dificile poate fi utilă, dar exagerările nu ar aduce nimic bun copilului. Forţându-l cu exerciţii prea complicate, el nu ar mai deprinde îndemânările de bază, care constituie temelia următoarelor activităţi utile dezvoltării lui.

Repetarea activităţilor este mult mai avantajoasă. Cu cât un copil va repeta mai mult o activitate, cu atât el se va simţi mai în siguranţă şi va coopera mai bine. Aceasta este baza lui pentru învăţat. Este o învăţare mecanică. Gândirea, judecata şi asocierea sunt procese imature la cei foarte mici. Învăţarea pe de rost îi va ajuta să-şi dezvolte aceste abilităţi, până la atingerea potenţialului maxim.

Activităţile pentru dezvoltarea aptitudinilor descrise în această parte sunt concepute să ajute îmbunătăţirea gândirii, a judecăţii şi a capacităţii de asociaţie. Cheia învăţatului la copii este introducerea şi dezvoltarea unor abilităţi la momentul potrivit. O lacună în procesul de învăţare şi dezvoltare a copilului este cea care creează, în opinia educatorilor, multe probleme de învăţare şi comportament acasă şi la şcoală. Acel moment optim este de maximă importanţă. Copilul trebuie instruit cu dragoste, blândeţe şi consecvenţă. Activităţile recomandate trebuie efectuate la momentele potrivite de-a lungul zilei. Un orar prestabilit ar fi un exces de organizare şi ar putea genera anxietate mamei, copilului sau amândurora. Felul în care mama comunică cu propriul copil este foarte important. Inflexiunea vocii, plină de laudă, consecvenţa fără apăsare, blândeţea şi dragostea vor permite copilului să crească, având o atitudine pozitivă faţă de el însuşi şi de mediul înconjurător.

Notă: Autorul şi editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greşită a materialelor sau a recomandărilor. În activităţile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea şi siguranţa copilului; supravegherea din partea adultului este esenţială.

0 ani - Săptămâna 1

Mişcarea părţilor corpului

Observaţi mişcarea capului copilului. Este lipsită de stabilitate? Susţineţi-i capul atunci când nu este într-o poziţie înclinată. Faceţi asta cu un guler, o pătură, cu mâna, poala sau braţul cu care îl legănaţi. Îşi întoarce copilul capul dintr-o parte în alta? Dacă nu, răsuciţi cu blândeţe capul copilului în timp ce se află într-o poziţie înclinată. Asta îl ajută să devină conştient de existenţa ambelor feţe ale capului.

Observaţi mişcarea mâinilor bebeluşului. Poate să strângă cu putere? Lăsaţi-l să vă apuce şi să vă ţină degetul. Nou-născutul începe legătura cu oamenii prin pipăit. Înşfăcatul este un reflex prenatal şi se va diminua pe măsură ce se dezvoltă coordonarea ochi-mână. Când vă jucaţi cu el sau îl ţineţi în braţe, puneţi-i palmele împreună. Aceasta îl ajută să realizeze treptat existenţa celor două părţi ale corpului său.

Observaţi mişcarea braţelor copilului. Îndreptaţi-i braţul stâng şi notaţi reacţia nou-născutului. Îndreptaţi-i apoi braţul drept şi notaţi reacţia.

Observaţi mişcarea picioarelor. Îndreptaţi-i piciorul stâng şi notaţi reacţia. Îndreptaţi-i apoi piciorul drept şi notaţi reacţia.

Observaţi mişcarea labei piciorului. Atingeţi şi ţineţi în mână laba piciorului stâng; notaţi reacţia. Atingeţi şi ţineţi în mână laba piciorului drept; notaţi reacţia copilului.

Activitatea acestei săptămâni este concepută pentru a observa mişcarea şi reacţiile copilului dumneavoastră. Atingând părţile corpului nou-născutului, îi permiteţi să-şi dea seama de existenţa corpului său, prin intermediul pipăitului.

Pentru siguranţă, înfăşuraţi nou-născutul într-o pătură, în prima lui săptămână de viaţă. Timp de nouă luni, copilul a stat chircit în pântecul mamei. Ţinându-l înfăşurat, după naştere, el se va simţi în siguranţă. Este ca un cocon protector al viermelui de mătase.

Pe măsură ce veţi face exerciţii cu părţile corpului copilului, de-a lungul primelor săptămâni, veţi realiza că el îşi va întinde braţele şi picioarele, adaptându-se la noul său mediu. Încet, încet, păturica de siguranţă nu va mai fi atât de necesară.

Vorbiţi copilului. Folosiţi fraze scurte, care să reflecte personalitatea dumneavoastră. Cântaţi şi fredonaţi în preajma lui. Dacă nu vă place să cântaţi sau să fredonaţi, folosiţi o cutie muzicală sau un casetofon la care el să audă cântece de leagăn domoale. Aceasta îi stimulează nou-născutului simţul auzului.

0 ani - Săptămâna 2

Reacţia la lumină

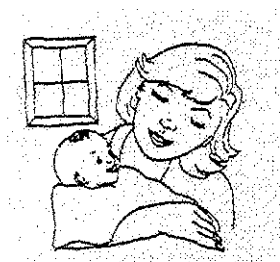

Ce reacţie are copilul la lumină? La naştere, copilul reacţionează la lumină, la obiectele strălucitoare sau în mişcare, întorcându-şi capul ca să urmărească stimulul. Ochii copilului pot părea a nu fi perfect focalizaţi. Totuşi, acesta nu este un motiv de îngrijorare. Ridicaţi abajurul de pe o lampă, permiţând luminii să pătrundă pe fereastră. Notaţi dacă nou-născutul îşi întoarce capul către lumină. Închideţi obloanele şi, în altă parte a camerei, aprindeţi o lumină ori folosiţi un blitz fotografic. **Evitaţi să luminaţi direct ochii copilului.** Lăsaţi lumina să bată pe perete. Notaţi dacă bebeluşul îşi întoarce capul în direcţia luminii. Astfel, deprindeţi copilul cu existenţa celor două direcţii, stânga şi dreapta, şi în acelaşi timp îl învăţaţi să reacţioneze la stimuli luminoşi. Îl învăţaţi să-şi mişte capul dintr-o parte în alta, având un scop. Veţi observa, de asemenea, cum copilul va învăţa să recunoască şi să răspundă la vocea mamei de la o vârstă fragedă.

Repetaţi activităţile de mai sus din când în când, în timpul săptămânii. Fiind consecvenţi în aplicarea exerciţiilor interactive, veţi preveni rămâneri în urmă în dezvoltare.

Repetaţi toate activităţile pe care le-am sugerat în Săptămâna 1. Nou-născuţii învaţă la această vârstă mecanic. De aceea, repetaţi şi iarăşi repetaţi aceleaşi activităţi. Pe măsură ce copilul creşte, el va învăţa şi prin alte mijloace.

Amintiţi-vă să-i vorbiţi, să-i cântaţi, să-i fredonaţi. Nou-născuţii au nevoie de aceşti stimuli auditivi.

0 ani - Săptămâna 3

Mişcarea unui obiect

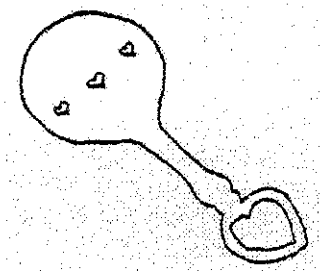

Observaţi răspunsurile din ochii copilului. Îşi fixează ochii pe dumneavoastră? Ţineţi o zornăitoare sau un alt obiect în dreptul liniei vizuale a copilului. Se uită la ea? Mişcaţi zornăitoarea de la stânga la dreapta. Ochii copilului se mişcă de la stânga la dreapta ?

Dacă ochii copilului nu reacţionează la zornăitoarea aflată sau nu în mişcare, nu vă faceţi griji. Copiii nu se dezvoltă în acelaşi ritm în toate

domeniile. Totuşi, repetaţi această activitate de multe ori în zilele şi săptămânile care urmează şi observaţi reacţia copilului. Acesta este începutul antrenamentului mişcării stânga-dreapta a ochilor. Aceasta este o activitate necesară premergătoare cititului.

Repetaţi exerciţiile sugerate în prima săptămână. Atingeţi-i şi mişcaţi-i capul dintr-o parte în alta cu blândeţe. Atingeţi-i şi mişcaţi-i braţele. Puneţi-i ambele palme împreună. Atingeţi-i şi mişcaţi-i picioarele. Atingeţi-i şi mişcaţi-i labele picioarelor. Repetaţi, de asemenea, exerciţiile ochi-lumină din săptămâna a doua şi amintiţi-vă să-i vorbiţi, să-i cântaţi, să-i fredonaţi copilului sau să asculte muzică liniştitoare.

0 ani - Săptămâna 4

Gimnastică în pat

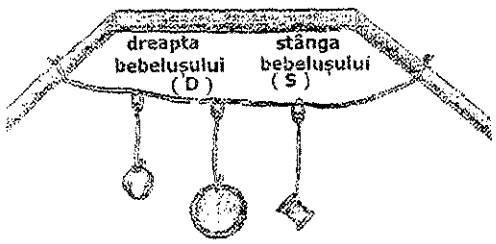

Tăiaţi dintr-un elastic lat de 6-7 mm o bucată mai lungă cu 10-15 cm decât pătuţul copilului. Faceţi trei noduri largi, nestrânse, la 8-10 cm distanţă unul de altul, înainte să legaţi capetele elasticului de fiecare parte a barei de sus a patului. Tăiaţi şi strecuraţi trei bucăţi scurte de elastic prin nodurile nestrânse. Legaţi uşor două dintre ele şi păstraţi-le pentru a le folosi mai târziu. Legaţi bine un mosor colorat (eventual vopsiţi cu un creion marker roşu unul necolorat) pe cel de-al treilea nod nestrâns. Trageţi de elastic şi strângeţi nodul. Mosorul şi celelalte două obiecte ce vor fi puse ar trebui să atârne suficient de jos, pentru ca nou-născutul să le poată atinge când va fi pregătit.

În prima zi, încercaţi să-i stârniţi interesul mişcând mosorul înainte şi înapoi. Observaţi ochii copilului. Urmăreşte el mişcarea mosorului? Încearcă el să-l apuce? Zâmbeşte? Vorbiţi copilului în timp ce faceţi cu el aceste activităţi.

A doua zi atârnaţi în nodul nestrâns de lângă mosor un capac de plastic învelit în folie strălucitoare de aluminiu, din cea folosită în bucătărie. Urmaţi pentru capac aceeaşi procedură ca pentru mosor. Observaţi reacţia copilului. Apoi mişcaţi în faţă şi în spate, atât mosorul, cât şi capacul. Uitaţi-vă dacă nou-născutul răspunde în vreun fel.

În ziua următoare, legaţi un clopoţel mai mare sau o zornăitoare în cel de-al treilea nod nestrâns. Mişcaţi clopoţelul ca să sune. Observaţi reacţia copilului. Încearcă să atingă obiectul care produce sunete?

Pentru restul săptămânii şi mai târziu, repetaţi procedura cu mosorul, capacul şi clopoţelul. Bebeluşul va descoperi în curând că mosorul şi capacul nu fac nici un zgomot când sunt mişcate, în vreme ce clopoţelul face. Această activitate poate servi pentru a distra din când în când copilul.

Observaţi copilul şi remarcaţi schimbările în reacţiile şi mişcările lui. Şi-a întins braţele şi picioarele? Îşi întoarce cu mai multă uşurinţă capul? Îl ridică puţin? Urmăreşte un obiect în mişcare? Are tendinţa să-şi întoarcă micuţul capul atunci când

vă mişcaţi prin cameră? Pare corpul copilului că se mişcă în direcţia luminii sau a sunetului ?

Repetaţi toate activităţile sugerate. Amintiţi-vă să începeţi cu partea stângă, atunci când îi mişcaţi părţile corpului, astfel încât simţul existenţei părţilor laterale ale corpului să fie întărit. Continuaţi, de asemenea, să mişcaţi întregul corp al copilului cu blândeţe, de la stânga la dreapta, în momente diferite, pentru a consolida acest simţ. Este la fel de important să repetaţi exerciţiile ochi-lumină şi să îi vorbiţi, să-i cântaţi, să-i fredonaţi sau să asculte muzică, pentru a păstra vii simţurile copilului.

În timpul primei luni de viaţă, un copil se adaptează noului său mediu. Ideea de bază este acum stimularea simţului pipăitului. Activităţile de început tratează relaţia pipăit-părţile corpului. Activităţile cu lumină şi sunet servesc pentru a iniţia stimularea ochilor şi urechilor.

În anumite momente, toate activităţile primei săptămâni ar trebui repetate pentru a statornici capacitatea bebeluşului de a descoperi întregul corp, porţiuni ale corpului, existenţa părţilor laterale, ca şi sensibilitatea la lumină şi sunet.

Periodic, ar trebui să mişcaţi copilul din poziţia pe burtă în cea pe spate. Alternaţi poziţiile, aşezând copilul la un capăt sau altul al pătuţului, leagănului sau căruţului. Aceasta va stimula percepţia copilului asupra noului său mediu.

0 ani - Săptămâna 5

Oglinda şi pendulul

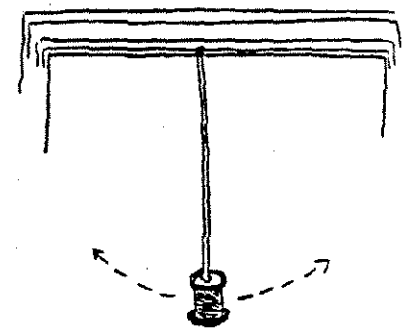

Folosiţi o oglindă mobilă (de preferinţă incasabilă) sau ţineţi copilul destul de aproape de o oglindă mare, astfel încât să se poată privi el însuşi. Zâmbeşte sau gângureşte? Dacă da, răspundeţi-i printr-un zâmbet sau gângurit. Vorbiţi cu copilul şi spuneţi-i pe nume, în vreme ce dumneavoastră şi copilul vă uitaţi în oglindă. Se întinde după imaginea din oglindă? Când îi vorbiţi copilului, folosiţi o voce expresivă.

Proptiţi copilul într-un scaun de sugar. Sprijiniţi-i capul cu un guler pentru sugari sau o păturică rulată. Atârnaţi un mosor, o mutră caraghioasă desenată pe o farfurie de carton sau orice alt obiect nepericulos de o coardă ori o de o bucată de elastic lat de 6-7 mm agăţate de partea de sus a unei uşi, a unui toc de uşă, ventilator de tavan sau orice altceva aflat la înălţime. Obiectul trebuie să fie în văzul copilului.

Împingeţi obiectul atârnat, astfel încât să se balanseze înainte şi înapoi ca un pendul. Îndemnaţi copilul să urmărească mişcarea aceasta de du-te vino.

Repetaţi o parte din activităţile primei săptămâni. E posibil să vă fi plictisit de ele, dar copilul are nevoie de multe repetiţii pentru dezvoltarea capacităţii de conştientizare şi de asociere.

Gimnastica din pătuț din Săptămâna 4 poate fi făcută și într-un țarc. Pendulul poate fi atârnat deasupra țarcului sau pătuțului. Aceste activități ar trebui să stârnească interesul copilului pentru perioade scurte de timp. Totuși, nu faceți ambele tipuri de activități deodată. Copilul are nevoie doar de un tip de activitate la un moment dat, pentru a se evita suprasolicitarea sau confuzia.

Aceste activități dezvoltă:

- *conștientizarea propriei imagini;*
- *abilitatea primară de a asculta;*
- *interesul copilului de a determina producerea sunetelor privind;*
- *stimularea vizuală;*
- *conștientizarea faptului că mișcarea poate iniția un răspuns.*

0 ani - Săptămâna 6

Mingea confecționată dintr-un ciorap

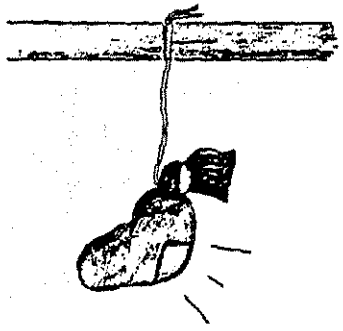

Luați un ciorap vechi și umpleți-l cu bucăți de materiale textile, ziare, cârpe sau ciorapi vechi. Înnodați-l bine la gură ca să obțineți o minge ciorap. Legați-l de bara laterală de sus a pătuțului sau țarcului cu o sfoară sau coaseți o bridă de „arici" ca să-l puteți fixa. În timp ce copilul stă întins pe spate, mișcați „mingea" înainte și înapoi, de la stânga la dreapta, în văzul copilului.

Se uită sugarul la minge și o urmărește mișcându-se? Încearcă să o atingă sau să o miște sau pur și simplu o ignoră? Dacă nu este interesat, încercați din nou mai târziu. Nu abandonați această activitate. Încercați-o în fiecare săptămână, până veți avea succes. Dacă sugarul este interesat, susțineți activitatea cu mingea - ciorap, dar nu uitați că durata în care copilul își poate concentra atenția este foarte scurtă. Fiți răbdători! Păstrați mingea, va putea fi folosită mai târziu la alte activități.

De-a lungul săptămânii, consolidați activitățile pe care le-ați făcut mai înainte. Remarcați răspunsurile copilului. Este el în stare să-și ridice ușor capul în timp ce stă pe burtă? Veți constata că gâtul copilului a devenit mai puternic. Bateți ușor copilul pe spate și vorbiți-i. Amintiți-vă, trebuie să aveți o voce plăcută! Aceasta stimulează auzul copilului. În timp ce-i vorbiți, răsuciți-i corpul de câteva ori și observați-i capul și gâtul. De-a lungul săptămânilor ce vor urma, luați seama cât de puternic a devenit copilul.

Această activitate :

- *inițiază coordonarea ochi - mână;*
- *dezvoltă conștientizarea mingii - ciorap și a mișcării ei;*
- *îmbunătățește simțul pipăitului;*
- *este un stimulent pentru mișcarea ochi - mână.*

0 ani - Săptămâna 7

Reacția la zgomote

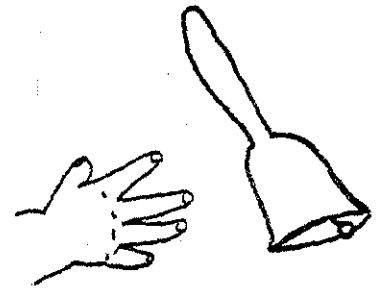

Produceți un sunet cu o zornăitoare gălăgioasă sau un clopoțel. Își întoarce copilul capul, ochii sau trupul în direcția sunetului? Repetați apoi sunetul în stânga sugarului și observați cum reacționează. Mișcați-vă apoi în dreapta lui și produceți din nou sunetul. Faceți aceasta de câteva ori. Așezați-vă întâi în partea stângă a copilului, apoi în fața lui, apoi în dreapta. Lăsați copilul să atingă zornăitoarea sau clopoțelul. Țineți zornăitoarea în fața copilului. Ajunge sugarul la ea? Dacă da, lăsați-l să o atingă sau să încerce să o apuce. Țineți clopoțelul în fața copilului și observați ce se întâmplă, așa cum ați procedat cu zornăitoarea. Dacă sugarul nu se întinde după el, mișcați-vă la stânga și produceți un sunet cu zornăitoarea sau cu clopoțelul. Își întoarce copilul capul?

Nu uitați să repetați activitățile săptămânii precedente. Ele sunt necesare pentru învățarea pas cu pas (secvențială).

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea ascultatului;*
- *coordonarea ochi - mână și asociațiile (veți băga de seamă aceasta când copilul va recunoaște direcția din care vine sunetul).*

0 ani - Săptămâna 8

Percepții

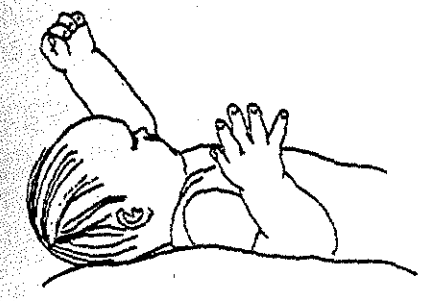

Așezați copilul cu fața în jos pe o plapumă sau o pătură întinsă pe podea. Vorbiți copilului sau produceți un sunet. Își saltă capul, încearcă să întoarcă fața spre dumneavoastră sau să vă vadă? Dacă nu, încercați din nou. O inflexiune plăcută și variată a vocii stimulează auzul sugarului Dacă el dă semn de răspuns, produceț

sunetul în direcții diferite.Încercați întâi la stânga,apoi în fața copilului și în cele din urmă, la dreapta. Nu e necesar să produceți sunete în spatele copilului pentru că nu vă poate vedea acolo. Remarcați orice reacție a pruncului dumneavoastră.

Întoarceți copilul pe spate și repetați activitățile de mai sus. Este important să începeți cu partea stângă și să vă mișcati apoi pe dreapta. Conștientizarea de timpuriu a existenței stângii și a dreptei ajută copilul să învețe mai repede aceste noțiuni.

Întindeți brațul stâng al copilului. Rămâne întins sau se ghemuiește din nou? Repetați toate acestea cu brațul drept. Apoi, cu picioarele stâng și drept. Nu uitați să alternați stânga și dreapta pentru ca sugarul să învețe existența celor două părți laterale, stângă și dreaptă. Această noțiune va fi mult mai greu de deprins mai târziu.

Puneți laolaltă cele două palme ale copilului. Rămân împreună? Sau le desface și le împreunează apoi? Depărtarea și apropierea mâinilor denotă conștientizarea lor.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea unei surse producătoare de sunete;*
- *reacția părților corpului când sunt ele însele mișcate;*
- *conștientizarea părților laterale, stânga și dreapta;*
- *conștientizarea existenței mâinilor.*

0 ani - Săptămâna 9

Comunicați cu copilul, înțelegându-l!

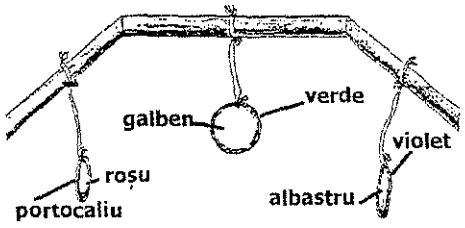

Toți sugarii plâng, dar le înțelegeți plânsul? La început, este doar o cale de a comunica. În timp, copilul nuanțează diferite feluri de plâns și ar trebui să învățați să le distingeți. Sugarul poate plânge când îi este foame. Sau când îl doare burta. Ar putea plânge când are scutecul ud ori murdar. Uneori, când este supărat ori vrea atenție. Unii sugari plâng de plictiseală. Aceste indicii ar trebui să fie semnalul că este momentul să comunicați cu copilul. E vremea să fiți gata să faceți activități cu propriul copil. Nu este necesar să fie la aceleași ore zilnic. Veți învăța de la cel mic când este momentul optim.

În orice fel ar plânge, răspundeți nevoilor copilului cu dragoste, tandrețe și o voce blândă, afectuoasă. De exemplu, vă puteți striga sugarul pe nume, îi puteți vorbi cu dragoste, îl puteți alina.

Culorile strălucitoare le plac copiilor. Faceți rost de hârtie colorată roșie, portocalie, galbenă, verde, albastră sau violet. Acoperiți trei capace de plastic cu niște hârtie de acest fel. Tăiați bucățile de hârtie pe măsura celor trei capace. Lipiți sau capsați hârtia pe fața și pe spatele capacelor în felul următor: Pe primul capac, puneți hârtie roșie pe o parte și portocalie pe cealaltă parte. La cel de-al doilea capac, folosiți hârtie galbenă și verde, iar la cel de-al treilea albastră și violet. Perforați o mică gaură la extremitățile capacelor. Faceți un lat dintr-un elastic de 6-7 mm lățime și înnodați-l în perforațiile făcute. Tăiați niște bucăți de elastic ca acelea descrise în activitatea din Săptămâna 4. Legați bine fiecare din cele trei capace în câte unul din nodurile nestrânse ale elasticelor de pe fiecare parte a pătuțului sau țarcului. Faceți-le să se bălăbănească astfel încât copilul să se poată concentra asupra obiectelor, să urmărească mișcarea capacelor și să înceapă să distingă culorile.

Atingeți elasticele pentru a face capacele să se miște ușor. Notați reacțiile copilului, dar permiteți-i să se joace singur, dacă este posibil. Observați dacă sugarul se întinde după capacele mișcătoare. Dacă da, le și atinge accidental sau ratează prinderea? În caz că nu există nici o reacție din partea copilului în fața capacelor, încercați din nou mai târziu.

Încercați să repetați exercițiul cu mingea din ciorap și câteva dintre activitățile precedente și continuați să o încercați pe cea cu capacele colorate. Pare copilul interesat de vreuna dintre aceste activități? Notați-vă care dintre ele și consolidați-le, iar pe cele la care răspunde cu greutate lăsați-le pentru mai târziu. Nu uitați să vă notați ceea ce face copilul atunci când reacționează. Vă puteți imagina și alte activități pentru a-i îmbogăți experiența.

Această activitate :

- *dezvoltă conștientizarea obiectelor în mișcare;*
- *este un stimulent pentru a iniția reacții în fața obiectelor în mișcare;*
- *dezvoltă conștientizarea culorilor;*
- *amplifică dorința de a pune mâna de la distanță pe obiectele ce se mișcă.*

0 ani - Săptămâna 10

Mușchii în acțiune

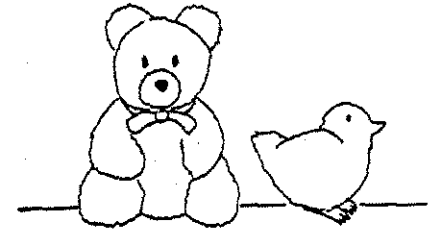

Activitățile de mișcare dezvoltă în plus simțul pipăitului. Puneți copilul cu fața în jos pe o plapumă sau o pătură așezată pe podea. Întindeți-i ușurel brațul stâng și notați reacția copilului. Întindeți-i apoi brațul drept și vedeți care îi este răspunsul. Faceți după aceea același lucru cu picioarele copilului. Ridică el capul pentru a-și urmări brațele când i le mișcați? Când îi mișcați picioarele reacționează copilul în vreun fel? Repetați această activitate de-a lungul săptămânii și remarcați eventualul progres. Dacă nu observați nici o reacție a copilului, încercați din nou puțin mai târziu.

Atunci când sugarul dă semne de răspuns la mișcarea brațelor sau picioarelor, puneți un animal de pluș sau alt obiect nepericulos în fața copilului. Încearcă el să se întindă după el sau nu arată interes? Nu vă așteptați ca sugarul să-l înșface! Totuși,

abia perceptibil, el ar putea să încerce aceasta. Continuați să repetați aceste activități până când sugarul le îndeplinește cu succes.

Aceste activități dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a corpului și a unor părți din el;*
- *o conștientizare mai profundă a lateralității stânga - dreapta;*
- *o ușoară conștientizare a capacității mâinii de a apuca.*

0 ani - Săptămâna 11

Coordonarea ochi - mână

Luați mingea din ciorap folosită în săptămâna a șasea sau faceți una nouă. O minge colorată strălucitor este mai tentantă pentru copil.

Întindeți copilul pe spate. Puneți mingea din ciorap pe stomacul lui. Rostogoliți-o pe corpul lui de-a latul pieptului și în sus, până la gât. Urmăriți-i ochii și mâinile. Încearcă el să se întindă după mingea - ciorap, sau ochii lui doar îi urmăresc mișcarea? Fiți răbdători, copilul va reacționa când va fi pregătit!

Această activitate ar trebui repetată din când în când, în timpul săptămânii, chiar dacă sugarul arată un interes scăzut sau nu reacționează deloc. Vorbiți copilului în timpul exercițiilor și remarcați orice reacție. Amintiți-vă să repetați unele dintre activitățile anterioare. Deși unele dintre activități s-ar putea să vă plictisească, pe copil îl bucură și el are nevoie de repetiții. El va fi încântat și va câștiga încredere în executarea unor activități simple.

Această activitate dezvoltă:

- *senzațiile tactile care stimulează copilul să apuce un obiect în mișcare;*
- *capacitatea de a urmări un obiect în mișcare;*
- *capacitatea de a asculta sunete când îi vorbiți;*
- *baza coordonării ochi - mână.*

0 ani - Săptămâna 12

Observarea diferitelor chipuri

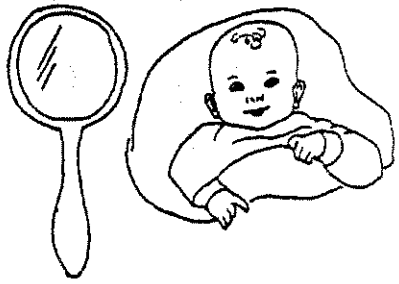

Folosiți o oglindă de perete sau o oglindă incasabilă de mână și arătați-i copilului propria față. Strigați-l pe nume și spuneți: „Îl văd pe ... (numele copilului)". În timp ce el se uită încă în oglindă, puneți o bucată de hârtie pe ea cu care să-i blocați vederea. Progresiv, deplasați hârtia de la stânga la dreapta, astfel încât imaginea feței să apară încet, încet în câmpul vizual al copilului. Când faceți aceasta, spuneți: „Cucu-bau, îl văd pe ... (numele copilului)". Repetați exercițiul de mai multe ori. Copiii recunosc și disting chipurile umane, îndeosebi expresiile faciale exagerate, de la vârste timpurii, și s-ar putea să încerce să răspundă schimbărilor în expresia feței.

În vreme ce sugarul privește în oglindă, încercați să vă ascundeți fața cu foaia și, treptat, arătați-vă chipul deplasând hârtia. Spuneți încă o dată: „Cucu-bau, îl văd pe ... (numele copilului)". Nu uitați să-i studiați reacția. Repetați exercițiul acesta, ca și celelalte activități. Acum, copilul învață cum să joace un joc. Privește. Ascultă. Răspunde. În același timp, devine tot mai conștient de numele său.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea chipului său;*
- *motivația de a privi și asculta;*
- *interesul de a comunica cu altă persoană.*

0 ani - Săptămâna 13

Observarea feței

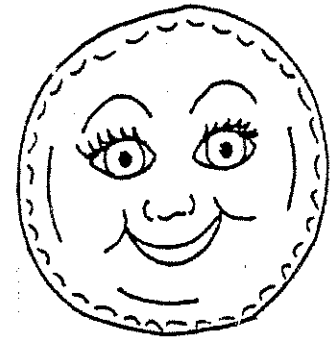

Desenați sau lipiți pe o coală un chip mare, colorat. Fața poate fi caraghioasă și trebuie să apară doar pe o singură parte. Arătați-i copilului chipul confecționat. Răsuciți-l pe partea cealaltă, pentru ca sugarul să poată vedea partea goală. Întoarceți-l după aceea înapoi, de la stânga la dreapta, și spuneți: „Cucu-bau!", pe măsură ce fața apare în raza vizuală a copilului.

Acest joc simplu îl face pe copil conștient de existența celor două părți, față și spate, ale obiectelor. În plus, ochii copilului urmăresc mișcarea feței, fiind astfel antrenați prin imagini de la stânga la dreapta.

Această activitate poate fi extinsă prin folosirea propriilor mâini, pentru a vă ascunde fața și a vă juca „Cucu-bau" cu copilul. Cel mic v-ar putea surprinde într-o zi și și-ar putea ascunde fața pentru a se juca cu dumneavoastră.

Repetați această activitate, ca și pe cele precedente, mai ales pe cele la care copilul nu a răspuns cu dragă inimă până acum. Repetiția este foartă importantă pentru învățarea secvențială, pentru câștigarea încrederii și pentru stăpânirea noțiunilor de bază.

Această activitate duce la:

- *o conștientizare crescută a feței;*
- *descoperirea conceptelor „față" și „spate";*
- *motivația timpurie de a observa cu un anumit scop.*

0 ani - Săptămâna 14

Poziţia stomacului şi mişcările libere

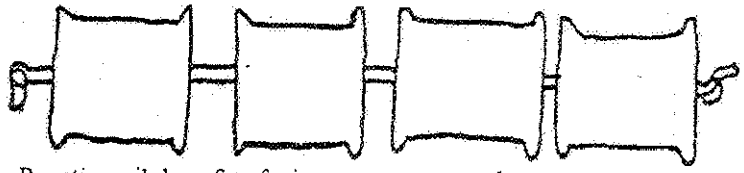

Puneţi copilul cu faţa în jos pe un preş moale sau pe un covor şi lăsaţi-l să-şi întindă braţele şi picioarele, să se agite. Înşiraţi câteva mosoare mari pe un elastic de 6-7 mm lăţime şi înnodaţi-l bine la capete, lăsând un joc suficient între mosoare pentru a se putea roti. Rotiţi-le în faţa copilului, încurajându-l să le urmărească. Vă urmăreşte? Şovăie el uşor să apuce mosoarele? Asiguraţi-vă că le are în câmpul său vizual şi la o distanţă la care le poate ajunge. Dacă încearcă să se întindă ca să le rotească, îndepărtaţi puţin mosoarele de el, încurajându-l să se mişte în faţă. Trebuie să stimulaţi copilul îndeajuns, încât să fie ispitit să-şi întindă braţele, picioarele, torsul şi să se mişte către înainte.

Trageţi de cele două capete ale elasticului întinzându-l, depărtând uşor mosoarele. Loviţi uşor mosoarele unul de altul ca să producă un sunet în ropot. Faceţi aceasta de mai multe ori pentru a stârni interesul copilului şi a-l îndemna să încerce să apuce mosoarele. Repetaţi această procedură şi lăsaţi-l pe copil să observe mosoarele şi să le urmărească independent.

Este capul copilului ridicat într-un mod şovăitor, pe măsură ce braţele şi mâinile se întind şi încearcă să apuce mosoarele? Este puţin probabil ca la această vârstă copilul să aibă succes în a apuca mosoarele, dar ideea este de a-l motiva să încerce să o facă.

Repetaţi aceste activităţi adesea. Ele sunt primii paşi către târât.

Această activitate dezvoltă:

- *muşchii corpului prin încercarea de a apuca;*
- *motivaţia de a se mişca înainte.*

0 ani - Săptămâna 15

Ascultarea sunetelor

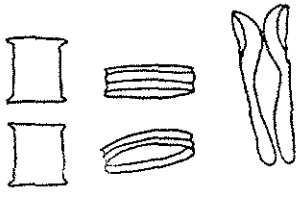

Bateţi din palme pentru a produce un sunet. Copilul ascultă? Bateţi din palme din nou şi observaţi reacţia lui. Luaţi mâinile sugarului şi arătaţi-i cum să bată din palme. Măriţi efectul sunetului spunând "plici" de fiecare dată când bateţi din palme.

Luaţi două mosoare şi bateţi-le unul de altul ca să facă un zgomot. Copilul ascultă? Bateţi-le din nou şi vedeţi reacţia copilului. Continuaţi acest exerciţiu până când el începe să urmărească.

Luaţi două capace de borcan şi bateţi-le unul de altul ca să producă zgomot. Copilul ascultă? Continuaţi să faceţi aceasta până când arată un semn de interes.

Loviţi două linguri sau altceva nepericulos ca să obţineţi un sunet. Continuaţi loviturile în ritmul 1-2, 1-2. Vorbiţi-i copilului şi încercaţi să-l îndemnaţi să asculte.

În alte momente ale săptămânii, încercaţi să bateţi alte obiecte unul de altul în ritmul 1-2, 1-2. De asemenea, bateţi din palme în acest ritm, când ţineţi în braţe copilul sau vă jucaţi cu el.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea sunetelor diferite;*
- *conştientizarea sursei ce produce sunetele;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *descoperirea ritmului 1-2.*

0 ani - Săptămâna 16

Coordonarea ochi – mână

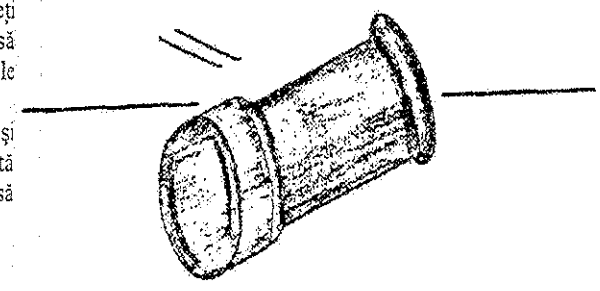

Luaţi un borcănel cilindric de plastic, de exemplu de la condimente sau altul de aceeaşi mărime. Puneţi copilul pe spate. Rostogoliţi borcă-nelul pe pieptul copilului şi în jos pe abdomen, apoi înapoi pe piept pentru a avea o senzaţie tactilă. Repetaţi dacă sugarul dă semne de răspuns. Aşezaţi copilul pe stomac. Puneţi borcanul de plastic pe o parte şi rostogoliţi-l către copil. Îndemnaţi-l să vă urmărească în timp ce faceţi asta. Lăsaţi-l să-şi întindă în voie braţele şi mâinile. Vă urmăreşte el rostogolind borcanul? Încearcă să-l apuce? Se agită uşor în încercarea de a apuca borcanul? Pentru o stimulare suplimentară, un clopoţel zornăitor ar putea fi plasat în interior înainte de a porni rostogolirea borcănaşului către copil. Lăsaţi-l să atingă şi să exploreze recipientul cel mic. Daţi de-a dura borcănaşul din nou către bebeluş şi vorbiţi-i în timp ce faceţi asta.

La vârsta aceasta, copilul ar putea prefera să fie sprijinit în poziţia şezut când micul container este rostogolit. Totuşi o mai mare libertate de mişcare şi imboldul de a se mişca înainte şi cel de a apuca sunt favorizate dacă sugarul stă întins pe stomac.

Notaţi-vă reacţia copilului pe măsură ce daţi de-a dura borcănaşul către el. Scoate el sunete, încearcă el să apuce obiectul sau doar priveşte? Dacă sugarul doar se uită, înseamnă că el participă, şi coordonarea privirii are loc.

Este important să repetaţi unele dintre activităţile anterioare, mai cu seamă pe cele care au produs un răspuns anterior nesemnificativ.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea obiectelor ce se rostogolesc;*
- *aptitudinea de a urmări un obiect în mişcare;*
- *baza îndemânării în încercarea de a apuca;*
- *capacitatea de a asculta când i se vorbeşte, ceea ce ajută la dsezvoltarea vocabularului.*

0 ani - Săptămâna 17

Ascultă şi execută!

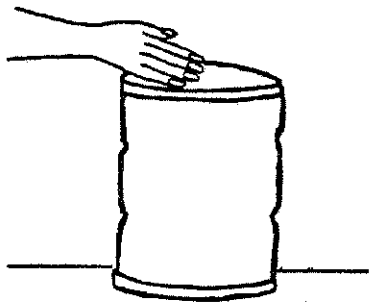

Îndepărtaţi capacele unei conserve d „Ness" şi înlocuiţi-le cu capace de plastic, care s se potrivească strâns pe fiecare capăt. Puneţi cuti în picioare în faţa copilului. Sugarul ar trebui s stea în şezut, fiind sprijinit.

Cu ajutorul mâinii, bateţi darabana î capacul de plastic în ritmul 1-2,1-2. Vorbiţi- copilului şi îndemnaţi-l să asculte în timp ce bateţ şi rostiţi „1-2, 1-2".

Este atent copilul? Repetaţi bătutu darabanei de câteva ori şi încurajaţi-l să.şi folosească mâna ca să bată şi el pentru produce un sunet.Nu vă aşteptţi să fie în stare să inventeze un ritm. Totuşi, dacă ve repeta această activitate destul de des, copilul va fi în stare să născocească un ritm când va fi mai mare.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea sunetelor;*
- *conştientizarea ritmului;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *simţul pipăitului.*

0 ani - Săptămâna 18

Poezii pentru copii

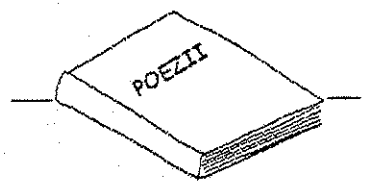

Cumpăraţi ori împrumutaţi o carte cu poezi pentru copii. Alegeţi câteva dintre favoritele dumneavoastră şi citiţi-i, recitaţi-i ori cântaţi- copilului, astfel încât să vă audă. Repetaţi fiecare poezie de mai multe ori. Cuvintele fără sens di poeziile acestea atrăgătoare îl vor amuza, când l va auzi.Arătaţi copilului ilustraţiile ce corespund poeziilor. O scurtă privire aruncată asupr imaginilor îi va servi să înceapă asocierea imagine-cuvânt. Rimele şi rirmul sun folositoare pentru dezvoltarea simţului auzului.

Repetaţi recitările poeziilor pentru copii ori de câte ori este posibil. Copilul va învăţa să asculte. Când va începe să vorbească, el va recita părţi din poeziile lui favorite în mod spontan.

Această activitate duce la:

- *îmbogăţirea limbajului;*
- *dezvoltarea capacităţii de a asculta;*
- *dezvoltarea interesului de a repeta;*
- *dezvoltarea interesului pentru ritm.*

0 ani - Săptămâna 19

Reuşind să apuce

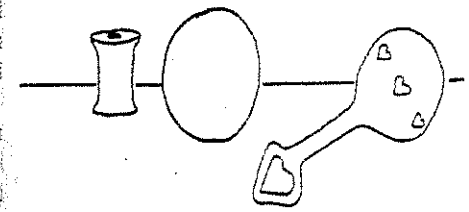

Sprijiniţi copilul în poziţia şezut. pe podea. Înşiraţi pe un rând un mosor, o minge şi o zornăitoare sau trei obiecte similare. S-ar putea să fie necesar să puneţi aceste lucruri pe o măsuţă joasă ori pe un taburet, astfel încât să-i fie la îndemână sugarului.

Deplasaţi întâi obiectul din stânga ca să vedeţi dacă va încerca să-l apuce ori să-l tragă spre el cu mâna. Mişcaţi apoi următorul obiect mai aproape de copil şi urmăriţi răspunsul acestuia. Deplasaţi şi cel de-al treilea lucru mai aproape de el şi din nou vedeţi ce reacţie are sugarul. Ajunge la el sau preferă pe vreunul dintre celelalte două? Repetaţi această activitate şi îndemnaţi copilul să pipăie fiecare din lucruri. S-ar putea să fie necesar să-i daţi o mână de ajutor când îl îndemnaţi să atingă şi să apuce fiecare obiect.

Înlocuiţi obiectele cu altele şi repetaţi această activitate. Nu uitaţi să lucraţi de la stânga la dreapta atunci când mişcaţi obiectele mai aproape de copil. Aceasta îi va da simţul înaintării de la stânga la dreapta, ceea ce este o condiţie obligatorie pentru scris şi citit.

Continuaţi să repetaţi unele dintre activităţile precedente, mai ales pe cele asociate cu mişcarea părţilor corpului. Amintiţi-vă să mişcaţi întâi piciorul sau mâna din partea stângă a corpului, pentru a pune bazele simţului de lateralitate stânga-dreapta. Ca o prelungire a acestui concept, rostogoliţi cu grijă corpul copilului de la stânga la dreapta de mai multe ori.

Această activitate :

- *dezvoltă coordonarea ochi - mână;*
- *dezvoltă abilitatea de a stabili un contact vizual cu un obiect fix ori în mişcare;*
- *dezvoltă conştientizarea conceptelor „stânga" şi „dreapta";*
- *îmbunătăţeşte simţul pipăitului.*

0 ani - Săptămâna 20

O mai bună percepţie a mâinii

Ţineţi copilul în poale îndemnaţi-l să vă urmărească în tim ce vă aduceţi mâinile una lângă alt Depărtaţi-vă şi apropiaţi-vă mâini din nou. Repetaţi asta de mai mul ori, astfel încât copilul să-şi de seama de ceea ce faceţi. Continua aceasta în timp ce spuneţi:

„Brutarule, bate aluatul, plăcinta prepară
Acuma, degrabă, nu pân' deseară
Învârte-l, frământă-l, fă-i semn cu ce-ţi vine
Şi pune-l în cuptor pentru copil şi pentru mine."

Faceţi asta de mai multe ori şi remarcaţi ce face copilul. Pare el interesat Încearcă să bată din palme ca să joace cu dumneavoastră jocul? Dacă nu, îndemna copilul să imite joaca mâinilor. Dacă veţi înlocui cuvântul „copil" şi veţi folosi chia numele său în poezioară, s-ar putea ca el să vă asculte cu mai multă atenţie.

S-ar putea să aveţi nevoie să-i ţineţi uşor încheieturile mâinilor şi să-l ajutaţ Prin exerciţii, copilul va ajunge să joace jocul de la sine.

Amintiţi-vă că sugarul are nevoie de multe repetiţii care îi fac plăcere.

Această activitate :

- *aduce o conştientizare mai mare a existenţei mâinilor;*
- *dezvoltă capacitatea de a asculta;*
- *măreşte conştientizarea ritmului şi a rimei;*
- *dezvoltă simţul observaţiei.*

0 ani - Săptămâna 21

Percepţia degetelor de la mână

Ţineţi mâna stângă a copilului şi atingeţi-i degetul mare. Spuneţi: „Acesta est degetul mare". Atingeţi degetul arătător şi spuneţi : „Acesta este arătătorul". Atinge degetul mijlociu şi spuneţi : „Acesta este mijlociul". Atingeţi degetul inelar şi spuneţ „Acesta este inelarul". Atingeţi degetul mic şi spuneţi: „Acesta este degetul mic".

Folosiţi amândouă mâinile pentru a duce o pretinsă conversaţie între degetel de la mâna stângă şi cele de la mâna dreaptă, în timp ce spuneţi ori cântaţi cântecul d mai jos. Începeţi cântecul degetelor cu ele în poziţia strânsă în pumn. Fiecare dege trebuie să apară şi să dispară în concordanţă cu cuvintele. (S) reprezintă degetele de l mâna stângă, iar (D) pe cele de la dreapta. Cuvintele sunt:

Unde-i degetul mare? Unde-i degetul mare?
(S) Iată-mă. (D) Iată-mă.

(S) Cum îţi merge azi, domnule?
(D) Foarte bine, mulţumesc.
(S) Ascunde-te.
(D) Ascunde-te.

Repetaţi cântecul pentru fiecare deget, substituind cuvântul „degetul mare" cu cel corespunzător degetului ales. De exemplu: „Unde este arătătorul?". „Unde este mijlociul?". „Unde este inelarul?". „Unde este degetul mic?". Repetaţi aceasta de mai multe ori. Apoi, puneţi-vă mâinile la spate şi cântaţi cuvintele, în timp ce vă mişcaţi degetele corespunzătoare cuvintelor. Această activitate va servi pentru a stârni interesul copilului şi în acelaşi timp pentru a-i îmbogăţi cunoştinţele.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta;*
- *simţul observaţiei;*
- *conştientizarea asocierii mişcării degetului cu anumite cuvinte ale cântecului;*
- *conştientizarea individualităţii degetelor;*
- *dezvoltă conştientizarea conceptelor „stânga" şi „dreapta".*

0 ani - Săptămâna 22

Percepţia degetelor de la picioare

Atingeţi laba dreaptă desculţă a piciorului. Vorbiţi-i cu o voce care să-i menţină interesul. Chiar dacă veţi face exerciţii la piciorul drept, mişcarea trebuie să fie de la stânga la dreapta. Începeţi cu degetul mare şi continuaţi cu degetul mic, spunând rima următoare:

Porculeţul ăsta mic s-a dus la piaţă
(atingeţi degetul mare).
Porculeţul ăsta mic a rămas acasă.
(atingeţi următorul deget).
Porculeţul ăsta mic a mâncat o fripturică
(atingeţi al treilea deget).
Iar porculeţul ăsta mic n-a avut parte
(atingeţi al patrulea deget).
Porculeţul ăsta mic a plâns: „Guiţ, guiţ, guiţ" tot drumul spre casă
(atingeţi degetul mic).

Spuneţi poezia aceasta de mai multe ori şi repetaţi-o adesea ulterior. În curând, copilul va începe să se joace cu mâinile, picioarele, cu degetele de la mâini şi picioare. Senzaţia tactilă a atingerii fiecărei părţi a corpului va ajuta copilul să asocieze mişcarea corpului cu părţile corpului. El va fi încântat să urmărească mişcarea diferitelor părţi ale corpului şi va realiza în curând că poate fi în stare să înceapă să controleze mişcarea lor.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai mare a degetelor de la picioare şi a altor părţi ale corpului;*
- *simţul auzului;*
- *simţul pipăitului.*

0 ani - Săptămâna 23

Mişcarea pentru a apuca

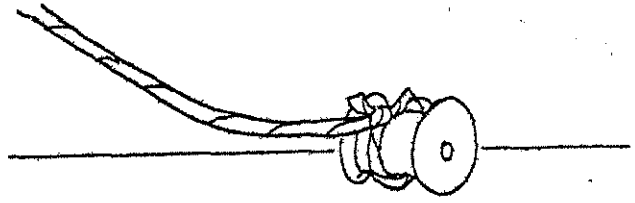

Ajutaţi copilul să stea în şezut pe podea. Folosiţi o bucată de panglică colorată sau o bucată îngustă din material textil, cam de 30 cm lungime. (Copilul nu trebuie lăsat singur să se joace cu panglica ori materialul). Mişcaţi şerpuit panglica sau pânza şi încercaţi să stârniţi interesul copilului să le atingă. Strigaţi-l pe nume şi continuaţi să agitaţi panglica! Priviţi copilul! Ignoră panglica sau încearcă să o atingă şi s-o tragă spre el, în încercarea de a o ridica cu degetul mare şi cu cel arătător?

Puneţi copilului să atingă şi să ţină panglica. Retrageţi-o uşor şi aşezaţi-o pe jos în faţa lui. Ademeniţi-l să se întindă după ea. Dacă nu dă nici un răspuns, fluturaţi panglica din nou şi îndemnaţi-l să o atingă şi să încerce să o apuce.

Cu altă ocazie, folosiţi o panglică mai lungă, o cârpă ori o sfoară şi legaţi uşor un mic obiect la un capăt. Arătaţi copilului obiectul legat şi permiteţi-i să-l ţină şi să simtă. Puneţi copilul pe burtă. Plasaţi obiectul legat în faţa acestuia, în raza lui de ajungere. Trageţi încet panglica de lângă el. Îndemnaţi copilul să urmărească cum se îndepărtează obiectul. Încearcă sugarul să se mişte în faţă pentru a apuca obiectul legat de panglică? Puneţi mâna copilului pe obiect şi trageţi uşor de panglică. Faceţi astfel până când sugarul realizează despre ce este vorba şi devine motivat să se întindă după obiectul aflat în mişcare. Dacă el nu arată nici un interes, încercaţi experimentul din nou altă dată. Această activitate este gândită să stimuleze copilul ca să dorească să se mişte înainte. Contactul corpului cu podeaua şi lupta de a se mişca către un obiect ar trebui să servească pentru a genera interesul de a se târî într-o manieră rudimentară. În cele din urmă, copilul va descoperi că se poate mişca înainte şi va pune mâna pe obiecte cu un efort foarte mic.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *contactul vizual şi controlul asupra unui obiect în mişcare;*
- *interesul de a atinge şi de a se mişca înainte;*
- *simţul pipăitului.*

0 ani - Săptămâna 24

Scăpatul din mână şi căderea obiectelor

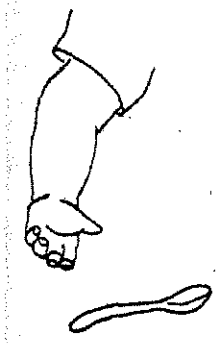

Faceţi rost de un obiect precum o lingură ori un cleşte de rufe. Arătaţi-l copilului şi daţi-i-l să-l ţină şi să-l pipăie. Puneţi sugarul în poziţia şezut pe podea. Ţineţi obiectul puţin mai sus decât nivelul ochilor lui şi îndemnaţi-l să urmărească cum daţi drumul obiectului.

Se întinde copilul după obiect? Arătaţi-i-l din nou. Pronunţaţi-i numele. Ridicaţi obiectul şi lăsaţi-l să cadă. Pronunţaţi cuvântul „jos" atunci când obiectul este în cădere. Repetaţi aceasta de mai multe ori, accentuînd cuvântul „jos".

Daţi obiectul copilului. Încearcă el să-l lase să cadă ori să-l arunce? Daţi-i-l apoi ca să-l arunce din nou, şi asta de mai multe ori, până când îşi pierde interesul.

Alegeţi alte obiecte pe care copilul să le pipăie, să le ţină, să le lase să cadă şi să le urmărească în timp ce cad. De fiecare dată când un obiect pică, rostiţi cuvântul „jos", pentru a sublinia noţiunea.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *conştientizarea conceptului „jos";*
- *simţul pipăitului;*
- *dorinţa de a deveni independent;*
- *capacitatea de a asculta diferitele sunete pe care le fac obiectele când cad.*

0 ani - Săptămâna 25

Ascultarea sunetelor

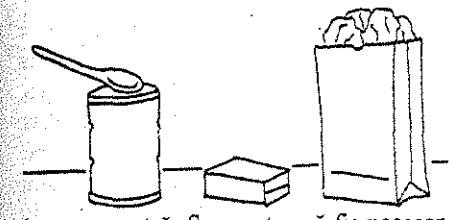

Luaţi o conservă de cafea ca aceea folosită în Săptămâna 17. Bateţi cu o lingură de lemn sau cu un băţ în capacul de plastic de deasupra cutiei. Faceţi această activitate în ritmul 1-2, 1-2.

Îndemnaţi copilul să folosească lingura de lemn sau băţul şi să imite ritmul dumneavoastră. S-ar putea să fie necesar să-l ajutaţi să ţină lingura sau băţul ca să bată în capacul de plastic al cutiei de cafea. Număraţi ritmul 1-2 când bateţi. Continuaţi să faceţi aceasta până când copilul îşi pierde interesul. Repetaţi activitatea şi mai târziu, cu alte ocazii. În cele din urmă, copilul va fi capabil să bată darabana pe cutie de unul singur, dar nu neapărat în ritmul pe care i l-aţi arătat.

Altă dată, în timpul săptămânii, adunaţi o cutie de pantofi, o sacoşă umplută

cu hârtie, o revistă, o bucată de lemn şi alte obiecte similare şi daţi-le copilului să bată toba pe ele şi să audă diferite sunete. Aşezaţi obiectele în rând şi îndemnaţi-l să le cerceteze pe fiecare. Apoi lăsaţi-l să bată toba cu mâna pe fiecare dintre ele. Cu ajutorul dumneavoastră, copilul poate ţine lingura de lemn sau bățul şi poate bate în diferite obiecte. Sunetele acestea diferite îl vor interesa şi îl vor amuza o perioadă scurtă de timp. Amintiţi-vă că sugarul se poate concentra doar puţină vreme. Totuşi, în timpul acestui exerciţiu, el va învăţa să pipăie, să ţină, să mişte diferite obiecte şi să scoată sunete cu acestea. Dacă va fi repetată suficient de des combinaţia ritmică, copilul va învăţa în curând să bată darabana în acest fel.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea diferitelor combinaţii ritmice;*
- *percepţia tactilă a vibraţiilor produse când se bat diferitele obiecte;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conştientizarea diferitelor sunete;*
- *explorarea liberă.*

0 ani - Săptămâna 26

Aruncarea cu mingea confecţionată dintr-un ciorap

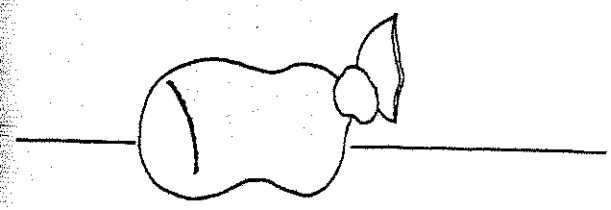

Recurgeţi la mingea confecţionată dintr-un ciorap folosită în activitatea din Săptămâna 6 sau faceţi una nouă. Lăsaţi copilul să o ţină şi să o pipăie. Luaţi încetişor mingea din mâna copilului şi aruncaţi-o la o distanţă mică. Asiguraţi-vă că faceţi aceasta în câmpul vizual al copilului. Ridicaţi mingea şi aruncaţi-o din nou. Apoi daţi-i-o copilului şi îndemnaţi-l să o arunce. Ajutaţi-l să încerce să ţintească şi să arunce mingea. Lăudaţi-l pentru fiecare încercare reuşită pe care o face. Aceasta îl va motiva şi va dori să continue. Repetaţi din când în când această activitate.

Altă dată, în timpul săptămânii, staţi pe podea în faţa copilului şi aruncaţi uşor mingea către el. Ajunge la el şi o apucă, sau doar o lasă să cadă? Îndemnaţi-l să ia mingea şi să o arunce la dumneavoastră. S-ar putea ca el să vrea să păstreze mingea, dar încercaţi să-l încurajaţi să o arunce sau să v-o dea. Lăudaţi-l pentru orice încercare pe care o face. Încercaţi să evitaţi să spuneţi: „Nu, nu, uită-te la mama!". Puteţi spune: „Eu arunc mingea aşa. Tu poţi să mi-o dai tot aşa?" Apoi daţi mingea copilului. S-ar putea ca el doar să se uite la ea sau s-o pună jos. Dacă se întâmplă aşa, opriţi activitatea şi încercaţi mai târziu. Prin exerciţiu, copilul va învăţa să se controleze şi va fi în stare să arunce mingea. Totuşi, îndemânarea de a ţinti cu precizie va veni mai târziu. Această activitate a fost gândită mai cu seamă pentru ca sugarului să i se dezvolte interesul de a arunca un obiect ca un scop în sine. La vârsta aceasta, copiilor le place să arunce şi să lase obiectele să cadă fără un motiv anume.

Această activitate dezvoltă:

- *conştiinţa de a arunca un obiect ca un scop în sine;*
- *controlul vizual al concentrării asupra unui obiect în mişcare;*
- *simţul pipăitului;*
- *o coordonare mai bună ochi - mână.*

0 ani - Săptămâna 27

Aruncarea în sus a mingii şi urmărirea ei

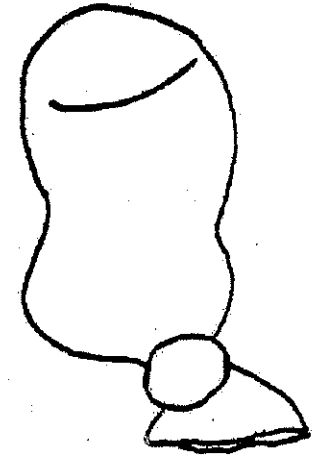

Luaţi din nou mingea confecţionată dintr-un ciorap şi aruncaţi-o în sus cu amândouă mâinile în câmpul vizual al copilului. În tot acest timp vorbiţi-i. Îndemnaţi-l să privească în sus şi să urmărească mingea când este în urcare. Accentuaţi cuvântul „sus" când spuneţi: „Urmăreşte mingea mergând în sus!". Această activitate ar trebui repetată precum cea din Săptămâna 24, când era subliniată noţiunea „jos". Copilul trebuie motivat să se uite în sus şi să urmărească mingea căzând. Schimbaţi intonaţia vocii de fiecare dată când mingea urcă şi spuneţi „sus". De asemenea, atunci când mingea cade, folosiţi o altă intonaţie pentru cuvântul „jos".

Daţi mingea copilului şi îndemnaţi-l să-şi folosească ambele mâini ca să arunce mingea în sus. Strigaţi-l pe nume şi lăudaţi-l pentru orice încercare pozitivă pe care o face. Ajutaţi-l dacă este necesar şi evitaţi remarci negative de felul: „Nu, nu, nu face în felul ăsta". Prin exerciţiu, copilului îi va plăcea să arunce mingea, în timp ce dumneavoastră rostiţi „sus" sau „jos". Nu uitaţi să-l lăudaţi pentru efortul lui.

Această activitate ar trebui repetată, ca şi multe dintre activităţile anterioare. Dacă faceţi un exerciţiu doar o dată, aceasta nu va duce nici la însuşirea unor aptitudini, nici la consolidarea unor noţiuni de bază. Repetiţia este foarte importantă.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *înţelegerea noţiunilor de „sus" şi „jos";*
- *contactul vizual cu un obiect în mişcare;*
- *încrederea în sine, prin intermediul laudelor şi al încurajărilor.*

0 ani - Săptămâna 28

Percepţia picioarelor

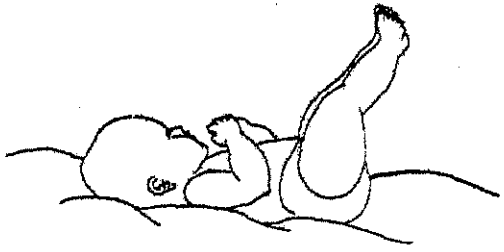

Întindeţi copilul pe spate şi ridicaţi-i piciorul, astfel încât să-şi poată apuca cu mâna laba piciorului. Duceţi-i înapoi piciorul stâng şi ridicaţi-i piciorul drept. astfel încât să-şi poată apuca laba piciorului. Această activitate va fi mult mai interesantă dacă veţi lega câte un clopoţel de pantofiorul sau de ciorapul cu care este încălţat copilul. Faceţi asta de mai multe ori şi vorbiţi-i copilului, în timp ce-i mişcaţi picioarele. Sunetul clopoţeilor îl va ajuta pe copil să fie mai interesat de exerciţiu. Lăsaţi-l să se joace cu picioarele şi cu clopoţeii. Apoi, întindeţi-i cu grijă picioarele. Repetă copilul activitatea de unul singur? Ce picior încearcă să mişte primul? Repetaţi aceste exerciţii din când în când şi încercaţi să notaţi ce picior îşi mişcă primul. Îşi mişcă primul acelaşi picior de fiecare dată? Dacă da, s-ar putea să însemne indiciul unei preferinţe timpurii. Totuşi, este preferabil să continuaţi să mişcaţi întâi piciorul stâng când începeţi exerciţiul. Sugerăm aceasta pentru a-i dezvolta conceptul de „stânga" şi „dreapta" prin simţul pipăitului. Aceşti clopoţei, dacă sunt folosiţi, îmbunătăţesc conştientizarea stângii şi a dreptei prin intermediul sunetelor.

Scoateţi pantofii copilului şi ciorapii şi îndemnaţi-l să se joace cu picioarele şi cu degetele de la picioare. Poezia sugerată în Săptămâna 22 („Micul purceluş") poate fi folosită pentru a motiva copilul să-şi exploreze picioarele şi degetele. Copiii trebuie să fie avizaţi de existenţa diferitelor părţi ale trupului lor şi este necesar să fie stimulaţi să le exploreze prin intermediul simţului pipăitului.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a conceptelor „stânga" şi „dreapta";*
- *o conştientizare mai bună a existenţei labei piciorului şi a degetelor de la picioare;*
- *explorarea liberă;*
- *coordonarea apucatului;*
- *îmbunătăţirea simţului pipăitului.*

0 ani - Săptămâna 29

Stivuirea obiectelor şi prăbuşirea lor

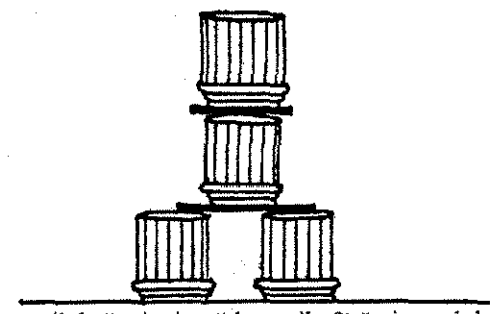

Folosiţi oricare trei obiecte, precum nişte capace mari de la recipientele pentru detergenţi, mosoare ori gheme de lână. Stivuiţi cele trei lucruri şi dărâmaţi-le, în vreme ce copilul priveşte. Repetaţi exerciţiul de câteva ori. Dacă vrea să vă ajute, îndemnaţi-l să o facă. Apoi, împreună, dărâmaţi stiva. Rostiţi cuvântul „jos" atunci când obiectele cad. Îndemnaţi copilul să stivuiască lucrurile fără ajutorul dumneavoastră. Totuşi, dacă dă semne că ar avea nevoie de sprijin, acordaţi-i-l. Nu uitaţi să-l lăudaţi pentru orice răspuns pozitiv pe care vi l-ar putea da. Continuaţi să-l lăsaţi să stivuiască cele trei obiecte şi să le dărâme. De fiecare dată când obiectele cad, punctaţi cu o voce potrivită cuvântul „jos".

În timpul săptămânii, găsiţi alte obiecte pentru a le stivui ori folosiţi-le tot pe acestea. Evitaţi să folosiţi obiecte pe care copilul le-ar putea înghiţi. Trei lucruri sunt suficiente la un anumit moment. La vârsta aceasta, folosirea prea multor obiecte pentru a fi stivuite poate crea o stimulare excesivă.

Altă dată, tăiaţi câteva pătrate sau dreptunghiuri dintr-un carton sau dintr-un alt ambalaj destul de mare pentru a putea încăpea capacele de detergent. Adăugaţi alte capace, mosoare sau gheme de lână şi folosiţi-le pentru a echilibra ori a stabiliza o stivă mai mare.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi-mână;*
- *interesul de a imita ori urma indicaţii;*
- *o înţelegere mai bună a conceptului „jos";*
- *îmbunătăţirea simţului pipăitului.*

0 ani - Săptămâna 30

Foşnet de hârtie

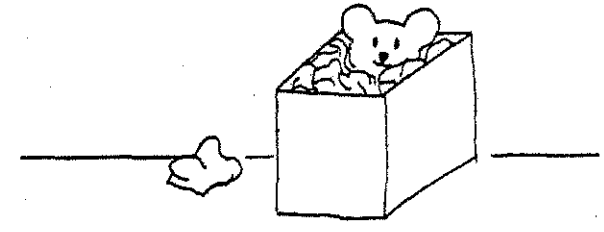

Luaţi orice fel de hârtie ce a fost tăiată în pătrate de 30 x 30 cm^2. Puteţi folosi şi ziare, dar cerneala poate lăsa urme. Luaţi unul dintre pătratele de hârtie şi arătaţi-i-l

copilului. Strângeți-l în mână și faceți cât de mult zgomot se poate. Luați alt pătrat de hârtie și mototoliți-l lângă urechea copilului, astfel încât el să audă mai bine foșnetul specific al mototolitului hârtiei. Dați copilului o bucată de hârtie și îndemnați-l să o strângă în mână. Dacă este necesar, mototoliți și dumneavoastră simultan un pătrat de hârtie ca să fiți siguri că sugarul pricepe ceea ce vreți să facă el. Repetați această activitate atât timp cât copilul rămâne interesat. Dacă nu arată nici un interes, încercați mai târziu.

Dacă sugarul s-a arătat cooperant, încurajați-l să vă ajute să aruncați ghemotoacele de hârtie la coș. Creați astfel, împreună cu copilul, un joc alternativ, de aruncare la coș. Lăudați-l pentru orice încercare pozitivă pe care o face.

Altă dată, alegeți o jucărie mare și arătați-o copilului. Puneți-o în interiorul unei cutii care a fost umplută cu hârtie mototolită. Închideți cutia și îndemnați copilul să o deschidă și să găsească jucăria ascunsă acolo. Foșnetul produs de hârtia făcută ghemotoc îi va strârni interesul. Totuși, s-ar putea ca la început să aibă nevoie de ajutor ca să găsească jucăria din cutie. Repetați această activitate și lăsați copilul să încerce de unul singur să găsească jucăria ascunsă. Lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv. Aceasta îl va ajuta să-și mărească încrederea și să-și creeze o imagine bună despre sine însuși. Pentru a-i mări interesul, puteți schimba obiectul care trebuie ascuns în cutie.

Această activitate dezvoltă:

- *mușchii mici ai mâinii;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *curajul copilului de a imita sau de a încerca un lucru de unul singur;*
- *conștientizarea conceptului „înăuntru".*

0 ani - Săptămâna 31

Scutură, ascultă și găsește!

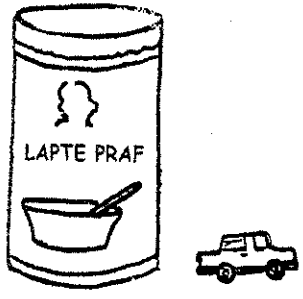

Folosiți un recipient precum o cutie de pantofi sau de cafea, ori altă conservă de tipul celor cu capac. Puneți o jucărie mică, o zornăitoare sau o bucată de lemn în interiorul cutiei și puneți-i capacul. Scuturați cutia ca să facă un zgomot. Întrebați copilul ce este înăuntru. Accentuați cuvântul „înăuntru". Deschideți cutia și lăsați copilul să se uite înăuntru. Scoateți obiectul dinăuntru și lăsați copilul să-l pipăie și să se uite la el. Numiți obiectul și spuneți-i sugarului să-l pună la loc în cutie. Acoperiți-o cu capacul și scuturați-o. Întrebați-l din nou ce este înăuntru și lăsați-l să studieze, să scoată capacul și să recupereze obiectul din cutie. Repetați activitatea câtă vreme există interes pentru ea.

Altă dată, schimbați obiectul care trebuie pus înăuntru. Aceasta va spori interesul copilului și-l va ajuta să învețe numele diferitelor lucruri alese pentru a fi ascunse în cutie. El va descoperi și că obiecte diferite produc zgomote diferite când sunt scuturate în recipient.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta;*
- *înțelegerea conceptului „înăuntru";*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *capacitatea de a face asocieri.*

0 ani - Săptămâna 32

Urmărește mingea

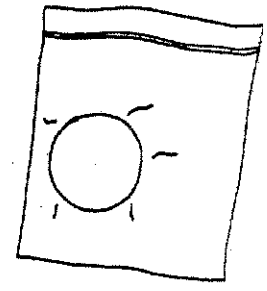

Arătați copilului o minge mică și lăsați-l să o țină și să o pipăie. Apoi puneți-o într-o geantă cu fermoar și închideți-o bine. Cu degetul, împingeți mingea în interiorul genții. Spuneți-i copilului că mingea este înăuntru și accentuați cuvântul „înăuntru"

Lăsați copilul să simtă mingea și să o miște. Îndemnați-l să o urmărească în timp ce se mișcă în geantă. Arătați copilului cum puteți opri mingea cu mâna, cum îi puteți da drumul și cum o puteți mișca din nou. Îndemnați-l să o miște de unul singur prin sacoșă. Această nouă experiență îl va amuza o perioadă scurtă de timp. Totuși, ar trebui repetată din când în când. Alte obiecte pot fi puse câte unul în geantă. Copilul va putea împinge și explora mișcarea fiecărui lucru care este plasat acolo înăuntru.

Această activitate dezvoltă:

- *simțul pipăitului;*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *explorarea liberă;*
- *capacitatea de a urmări o țintă în mișcare.*

0 ani - Săptămâna 33

Castronul și rostogolitul mingii

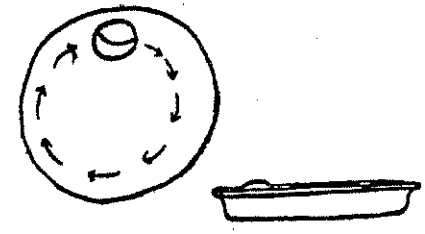

Luați un castron mare, rotund, din plastic, o tavă mare pentru prăjituri sau un recipient similar, fără capac. Puneți în el mingea folosită în activitatea săptămânii 32. Împingeți mingea cu degetul de-a lungul marginii. Lăsați-o să se rostogolească liber, dar țineți-o în mișcare. Îndemnați copilul să urmărească mingea mișcându-se. Copilul o urmărește sau încearcă să o oprească? Dacă se întâmplă așa, înseamnă că este atent.

Opriți mingea și puneți mâna copilului pe ea. Ajutați-l să o pună în mișcare. Vorbiți-i în timp ce amândoi o urmăriți mișcându-se. Mențineți rostogolirea mingii și

lăsați copilul să miște mingea singur, cu propria-i mână, cât de mult posibil.

Altă dată, în timpul săptămânii, puneți mingea într-un recipient, înclinați-l și mișcați-l, astfel încât mingea să se miște pe margini într-o mișcare circulară, ca mai înainte. Repetați această activitate de mai multe ori, astfel încât copilul să poată urmări mingea mișcându-se. Ajutați-l să țină containerul și repetați activitatea. Lăudați copilul pentru orice răspuns pozitiv pe care îl dă.

Dacă această activitate este repetată destul de des, copilul va deveni conștient de mișcarea limitată a mingii pe traiectoria unui cerc.

Această activitate:

- *îmbunătățește simțul pipăitului;*
- *conștientizează existența cercului;*
- *dezvoltă capacitatea de a urmări o țintă în mișcare;*
- *pune bazele independenței și încrederii în sine;*
- *dezvoltă coordonarea ochi - mână.*

0 ani - Săptămâna 34

Mărimi

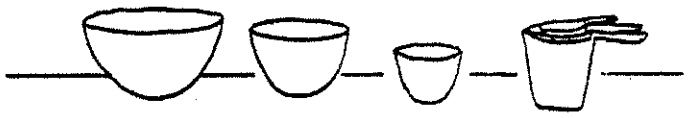

Faceți rost de un set de castroane incasabile și un set de cești gradate. Puneți castroanele într-un rând în văzul copilului și la îndemâna lui. Ar trebui puse într-o ordine, după mărime, cu cea mai mică la stânga. Puneți cel mai mic castron în interiorul următorului ca dimensiune. Continuați să puneți castroanele unul într-altul, după mărime, într-o stivă. Repetați această activitate de mai multe ori, îndemnând copilul să vă ajute. Folosiți cuvintele „mare" și „mic" când stivuiți sau desfaceți stiva castroanelor. Faceți aceasta până când copilul își pierde interesul. Repetați această activitate adesea; astfel, copilul va învăța în curând să o facă de unul singur.

Altă dată, folosiți un set de cești gradate incasabile și repetați această activitate. În felul acesta, copilul va deveni conștient de existența diferitelor dimensiuni și de forma rotundă a obiectelor.. El va descoperi aceasta văzând, pipăind și făcând.

Această activitate duce la:

- *conștientizarea dimensiunilor;*
- *o conștientizare mai bună a obiectelor rotunde;*
- *dezvoltarea simțului pipăitului;*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor „stânga" și „dreapta";*
- *dezvoltarea independenței.*

0 ani - Săptămâna 35

Baloanele de săpun și clipocitul apei

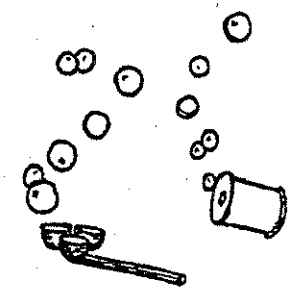

Pentru activitatea aceasta aveți nevoie de un mosor gol de ață sau de un tub pentru făcut baloane. În plus, mai trebuie să cumpărați un borcan cu soluție pentru făcut baloane ori să faceți dumneavoastră o soluție de apă cu săpun sau detergent lichid. Umeziți fundul mosorului cu soluție și arătați-i copilului baloane de săpun, suflând pe partea cealaltă a mosorului. Aceasta o puteți face afară, înăuntru sau când îl îmbăiați. Orice ați alege, amuzați-l câtva timp suflând baloanele și încercând să le prindeți. Baloanele sunt rotunde și colorate, și copilul s-ar putea să le urmărească, ba chiar să încerce să le prindă și să le spargă. Va fi încântat să le urmărească zburând și apoi dispărând. Când un balon se sparge, spuneți: „Balonul, poc!". Continuați să rostiți cuvântul „poc". Copilul s-ar putea să repete cuvântul sau să scoată diferite sunete în încercarea de a pronunța cuvântul. Ați remarcat, probabil, că, de la o vreme, copilul a început să pronunțe unele sunete, ba chiar câteva cuvinte. Repetând cuvintele pe care el le rostește, capătă curaj să exerseze și este stimulat să dorească o comunicare verbală. Când îl îmbăiați, plescăiți apa. Exagerând sunetul, veți capta atenția copilului și-l veți îndemna să producă și el acel sunet. Spuneți-i în acest răstimp ceva de genul „lici, pleosc!"ori ceva similar. Copiilor le plac sunetele interesante și sunt mai atenți dacă folosiți un ton plăcut al vocii. Stoarceți o rufă udă și ascultați sunetul pe care îl face. Imitați cu vocea sunetul pe care îl produce apa când iese din rufe. Dați-i copilului un burete mic și îndemnați-l să asculte zgomotul apei. Cestile incasabile din Săptămâna 34 pot fi, de asemenea, folosite în cadă pentru a produce sunete interesante cu apa.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a urmări un obiect în mișcare (baloanele);*
- *conștientizarea formei rotunde a baloanelor;*
- *conștientizarea senzației de ud;*
- *capacitatea de a asculta diferite sunete;*
- *simțul pipăitului.*

0 ani - Săptămâna 36

Casa dintr-o cutie de pantofi

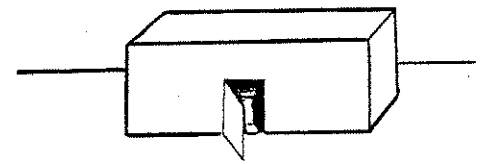

Luați o cutie de pantofi și desenați o ușă pe una din laturile lungi. Tăiați de-a lungul a două dintre linii, lăsând linia din stânga netăiată pentru a avea o ușă ce se poate deschide și

închide. Folosiți un mosor ori un obiect similar doar puțin mai mic decât ușa și plasați-l în câmpul vizual al copilului. Arătați-i casa din cutia de pantofi și numiți-o. Spuneți-i copilului că aveți de gând să deschideți ușa casei. Deschideți-o și băgați înăuntru mosorul. Închideți ușa și spuneți-i sugarului că mosorul este înăuntru în casă. Deschideți ușa și scoateți mosorul afară din casa făcută din cutia de pantofi și puneți-l lângă copil. Spuneți-i acum că mosorul este afară din casă. Lăsați copilul să țină mosorul și să-l examineze, iar dumneavoastră observați-i reacția. Încearcă el să pună mosorul înăuntru, în casă, sau este puțin interesat ori deloc? Dacă nu arată nici un interes, încercați din nou mai târziu.

Totuși, dacă pare preocupat de această activitate, deschideți ușa și repetați fiecare pas al ei, în timp ce copilul vă urmărește. Nu uitați să rostiți cuvintele „înăuntru" și „afară", în concordanță cu mișcarea mosorului. Îndemnați copilul să facă exercițiul de unul singur și lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv pe care îl face.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptelor „înăuntru" și „afară";*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *capacitatea primară de a urmări indicații;*
- *independența;*
- *conștientizarea noțiunilor „deschis" și „închis".*

0 ani - Săptămâna 37

Pipăitul

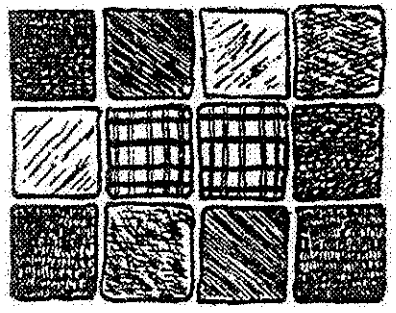

Luați o bucată dintr-un poster sau un carton de la un ambalaj și tăiați 12 pătrate cu latura de aproximativ 12-13 cm. Faceți rost de câteva rămășițe de țesături colorate. Tăiați din ele câte două bucăți de aceeași dimensiune precum pătratele și lipiți-le sau capsați-le pe bucățile de carton. Această activitate va fi mult mai interesantă dacă alegeți catifea reiată, pluș, mătase, blană sintetică, piele de căprioară, un material matlasat sau alt textil care va stârni curiozitatea și va menține trează atenția copilului.

Lăsați sugarul să pipăie fiecare pătrat textil pe rând. După ce a examinat toate bucățile, așezați pătratele unul lângă altul, asemănător unei plapume din petice, și puneți copilul să o exploreze. Notați care pătrate îl atrag mai mult. Îndemnați-l să le pipăie, în timp ce și dumneavoastră le pipăiți și îi vorbiți despre ele. Este momentul potrivit să-i povestiți despre culori și materiale textile. De exemplu, catifeaua reiată are denivelări, iar mătasea este netedă.

Ca o extindere a acestei activități, copilului i-ar fi de folos să vadă și să pipăie două pătrate identice din același material. Când va fi mai familiarizat cu pătratele, s-ar putea ca el să se arate interesat în a le împerechea.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea diferitelor culori;*
- *conștientizarea formei de pătrat;*
- *conștientizarea diferitelor materiale textile;*
- *simțul pipăitului;*
- *conștientizarea asemănării materialelor.*

0 ani - Săptămâna 38

Oglinda fermecată

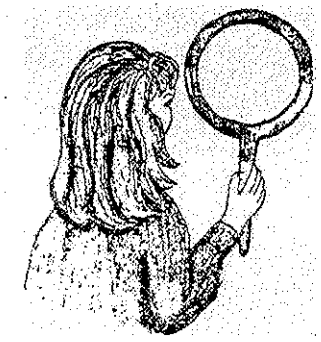

Luați o bucată de carton de aproximativ 20x30 cm^2 pentru a desena pe ea conturul unei oglinzi cu mâner. Decupați o gaură rotundă acolo unde ar trebui să fie sticla oglinzii în ramă.Uitați-vă prin gaură și prefaceți-vă că este o oglindă fermecată. Priviți copilul și spuneți-i: „Îl văd pe ... (spuneți-i pe nume)". Copilul va fi încântat să vă vadă chipul uitându-se prin gaura „oglinzii fermecate". Dacă alți membri ai familiei sunt prezenți, prefaceți-vă că-i vedeți în oglinda magică și strigați-i pe nume. Folosiți „oglinda magică" și numiți obiecte din cameră care sunt în câmpul vizual al copilului. De exemplu: „Văd o masă". Continuați să faceți aceasta câtă vreme puteți capta atenția copilului. O voce plăcută vă va ajuta să-i mențineți interesul.

Puneți „oglinda fermecată" în fața copilului. Asigurați-vă că se uită la dumneavoastră și spuneți: „ (strigați-l pe nume) o vede pe mama" Îndemnați-l să țină oglinda și să se uite la diferite obiecte pe care le numiți. Dacă nu înțelege, arătați-i obiectul, atingându-l și repetându-i numele. Această activitate îl deprinde pe copil să învețe numele diferitelor obiecte. Deși s-ar putea ca el să pronunțe unele dintre cuvinte, probabil că doar va asculta.

Această activitate s-ar putea să vă pară ridicolă, dar ea înseamnă un joc pe care îl jucați cu propriul copil. El realizează că fața și alte obiecte pot fi văzute prin gaura unei oglinzi magice, și aceasta îl fascinează.

Ca o extindere a acestei activități, folosiți „oglinda magică" din când în când, până când copilul împlinește 5-6 ani, ca să jucați jocul „Observ". Poate fi folosită când îl învățați o culoare, o formă, o dimensiune, un număr, o literă sau un cuvânt.

Această activitate dezvoltă:

- *interesul de a juca un joc;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *vocabularul;*
- *aptitudinile vizuale;*
- *capacitatea de a asocia numele cu obiectul respectiv.*

0 ani - Săptămâna 39

Chipuri

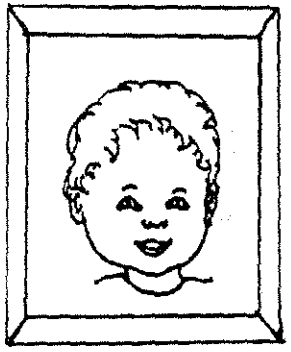

Lipiți un chip de copil ce a fost decupat dintr-o revistă pe o parte a unui carton. Va fi mult mai interesant dacă veți folosi portretul înrămat al copilului dumneavoastră. Puneți fotografia cu chipul de copil cu fața în jos pe podea. Răsuciți-o încet și spuneți „Cucu-bau!". Puneți fotografia din nou cu fața în jos și repetați activitatea. Continuați să faceți aceasta până când copilul încearcă să o întoarcă singur. Schimbați intonația vocii când rostiți „Cucu-bau", de fiecare dată când fotografia este întoarsă. Întrerupeți exercițiul atunci când copilul s-a plictisit.

Altă dată, puneți fotografia unui membru al familiei cu fața în jos și jucați jocul „Cucu-bau" din nou. Când întoarceți, ușurel, fotografia, dezvăluind chipul spuneți, „Cucu-bau, îl văd pe ... (spuneți-i pe nume celui din fotografie)„. Prelungiți această activitate folosind fotografii ale altor membri ai familiei. În acest fel, copilul va învăța să asocieze numele cu fotografia corespunzătoare. Îl va ajuta, de asemenea, să învețe să-i strige pe nume pe membrii familiei.

Această activitate dezvoltă:

- *interesul de a juca un joc;*
- *capacitatea de a-i identifica pe membrii familiei;*
- *capacitatea de a face asociații;*
- *capacitatea de a asculta.*

0 ani - Săptămâna 40

Mișcă și rostogolește!

Puneți copilul pe podea într-un loc gol mai mare. Așezați-l pe spate și, ușurel, rostogoliți-i corpul de la stânga la dreapta, de câteva ori la rând. În acest timp, vorbiți-i activitatea mai interesantă. Când vă opriți din tăvălit, observați-i reacția. Încearcă el să continue rostogolitul de unul singur sau pare că vrea să înceteze activitatea? Dacă nu mai dă semne de interes, încercați mai târziu. Această activitate este importantă pentru că ea implică coordonarea multor mușchi. Ajută, de asemenea, la consolidarea lateralității stânga - dreapta, prin mișcarea întregului corp începând de la stânga la dreapta.

Altă dată, faceți rost de o minge mare ce poate fi ușor rostogolită către copil. sugarului, iar când se rostogolește, ziceți: „Duraa!" sau alte cuvinte care să-i facă Așezați-vă pe podea și puneți copilul în poziția șezut în fața dumneavoastră. Dați mingea de-a dura și îndemnați-l să v-o trimită la fel înapoi. Lăudați-l pentru orice

răspuns pozitiv pe care îl dă și continuați activitatea câtă vreme copilul pare a-și păstra interesul. Aceasta este o activitate care ar trebui repetată adesea. De asemenea, îi va fi de folos să repetați unele dintre activitățile precedente, mai cu seamă pe cele care l-au interesat prea puțin ori deloc.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a conceptelor „stânga" și „dreapta";*
- *simțul pipăitului atunci când corpul copilului este rostogolit sau când mingea este dată de-a dura;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *motivarea de a-și mări perioada de timp cât se poate concentra;*
- *capacitatea de a juca cu o altă persoană jocuri simple cu mingea;*
- *încrederea în sine.*

0 ani - Săptămâna 41

Jocul cu degetul

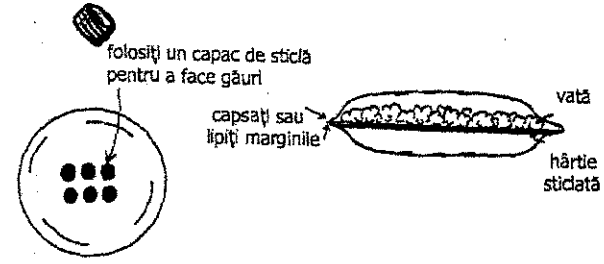

Faceți rost de un căpăcel de sticlă mic, neted, cam de dimensiunea unei monede mici. Pe două farfurii din carton de unică folosință faceți șase semne presând capacele pe ele. Apăsați ferm și răsuciți capacele, până obțineți mici găuri. Dacă ies cu marginile zdrențuite, ajustați conturul cu o foarfecă de unghii. Tăiați o bucată de glaspapir pe dimensiunea unei farfurii și puneți-o în interiorul uneia dintre farfurii, astfel încât partea aspră să fie către găurile din farfurie. Așezați niște bumbac, vată ori material textil deasupra părții netede a glaspapirului. Puneți cealaltă farfurie cu fundul în sus, față în față peste prima. Capsați sau lipiți cu o bandă adezivă cele două farfurii conținând acum glaspapirul și bumbacul laolaltă.

Băgați degetul în găurile de pe partea cu glaspapir. Este partea aspră. Întoarceți ansamblul farfuriilor pe partea cealaltă și băgați degetul la întâmplare în găurile de pe această parte. Este partea netedă. Îndemnați copilul să bage degetul arătător în găuri, la întâmplare. Arătați-i ambele fețe ale farfuriilor și lăsați-l să le exploreze pe amândouă de unul singur.

Copilul s-ar putea să șovăie să-și bage degetul în găuri. E posibil ca doar să se uite la ele și-atât. De aceea, s-ar putea să fie nevoie de încurajări pentru a-și introduce degetul în găurile farfuriei. Dacă aveți un joc cu bile, copilul se va bucura probabil să-și vâre degetul în găurile tablei de joc (Dar, atenție, nu lăsați să ajungă și bilele la copil, pentru a nu le înghiți!). Nu are nici o importanță dacă el alege alt deget pentru a-l introduce acolo. Îndemnurile îi vor spori interesul. Folosiți cuvintele „aspru" și „catifelat" când îi vorbiți. Acestea vor spori capacitatea copilului de a înțelege conceptele respective.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi-mână;*
- *explorarea liberă;*
- *simțul pipăitului;*
- *conștientizarea materialelor textile aspre și catifelate;*
- *încrederea în sine.*

0 ani - Săptămâna 42

Aruncă-l în cutie!

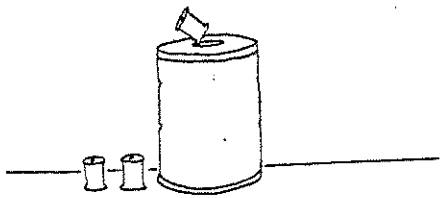

Luați o conservă goală de „Ness" cu capac de plastic și decupați cu un deschizător de conserve și celălalt fund. Lipiți bandă adezivă pe muchiile periculoase. Trasați și apoi decupați o gaură în capacul de plastic cu o foarfecă sau cu un obiect cu vârf ascuțit. Gaura ar trebui să fie circulară și puțin mai mare decât un mosor pentru ața de cusut. Pentru această activitate aveți nevoie de unul sau de mai multe astfel de mosoare. Mosoarele colorate sunt mai atrăgătoare pentru copil. Ați putea folosi creioane tip marker pentru a da viață mosoarelor necolorate.

Așezați capacul de plastic pe unul dintre fundurile cutiei și puneți conserva pe o suprafață dreaptă. Luați un mosor și introduceți-l prin gaura capacului de plastic. Ridicați cutia și găsiți mosorul. Repetați activitatea de mai multe ori. Dați copilului un mosor și îndemnați-l să-l bage prin gaura din capac. S-ar putea să aibă nevoie la început de puțin ajutor pentru a se coordona, dar, după câteva încercări, el ar trebui să reușească. Dacă folosiți mai multe mosoare, el le poate introduce pe rând, pe fiecare prin gaura din capac. Copilul se va bucura să ridice cutia și să descopere mosoarele.

Această activitate poate fi folosită mai târziu de către copil de unul singur. Încurajările și lauda sunt necesare pentru a-l motiva; de aceea, aduceți-vă aminte să-l încurajați și să-l lăudați, chiar dacă s-ar putea să fiți ocupată cu altceva prin casă.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *simțul pipăitului;*
- *capacitatea de a urma indicații;*
- *independența;*
- *încrederea în sine;*

0 ani - Săptămâna 43

Trage-o și dă-i drumul!

Utilizați o bandă de cauciuc lungă sau o bucată de elastic și fixați bine de ea orice obiect mic nepericulos, cum sunt un mosor, o zornăitoare, un capac de plastic etc. Legați-o bine de un scaun, de o masă, de un țarc sau de o clanță, astfel încât obiectul agățat să penduleze liber.

Arătați-i bebelușului cum să tragă obiectul și cum să-i dea apoi drumul. El va vedea că obiectul se întoarce în poziția de unde a plecat. Trageți obiectul de mai multe ori, în timp ce bebelușul vă privește. Încearcă să vă ajute sau doar se uită la dumneavoastră? Încurajați-l să vă ajute să trageți sau lăsați-l să tragă obiectul singur. Continuați să faceți acest lucru până se plictisește. Nu uitați să-l lăudați pentru orice reacție pozitivă.

Altă dată, puteți utiliza diferite obiecte pentru aceeași activitate. Bebelușii de această vârstă adoră să tragă, să lovească sau să împingă obiectele aflate în jurul lor și o vor face singuri dacă așezați în apropierea lor câteva obiecte nepericuloase accesibile.

Observație: Dacă mosorul face prea mult zgomot, îl puteți „reduce la tăcere" astfel: Tăiați vârful unei șosete vechi. Puneți mosorul în vârful șosetei și umpleți-o cu petice, fire pentru umplut sau o hăinuță veche în jurul mosorului. Legați vârful șosetei conținând mosorul și umplutura de elastic cu o bandă de cauciuc.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *independența;*
- *motivația de a-și concentra atenția;*
- *încrederea în sine.*

0 ani - Săptămâna 44

Găsește obiectul!

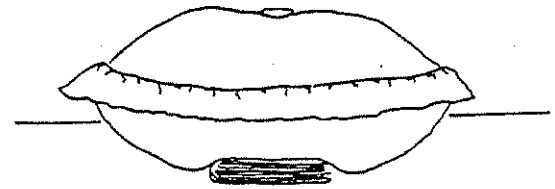

Dați-i bebelușului să țină o carte și lăsați-l să o studieze. Spuneți-i că are în mână o carte. Rugați-l să vă dea cartea înapoi. Spuneți-i să se uite la dumneavoastră, în timp ce o ascundeți sub o pernă sau o revistă. Îndemnați-l să se ducă și să o găsească. Luați cartea de acolo, dacă bebelușul pare că nu a înțeles. Arătați-i cartea din nou și ascundeți-o în același loc. Faceți tot așa, până când îi vine ideea și poate să găsească singur cartea. Lăudați-l dacă a reușit! Repetați

cuvântul „carte“ cât de des aveți ocazia și s-ar putea ca bebelușul să spună și el „carte“.

Alegeți diferite jucării familiare lui. Nu ascundeți totuși decât un singur obiect odată. Numiți obiectul în timp ce îl ascundeți. Bebelușul va avea mai multă încredere în el dacă ascundeți obiectul în același loc. Dacă îl găsește imediat, încercați să găsiți alt loc, ca, de exemplu, sub canapea sau sub masă. Încercați să-l ascundeți de fiecare dată sub ceva, pentru ca bebelușul să înțeleagă conceptul spațial „sub“. Fixarea numelor fiecăror lucruri folosite în joc îl va stimula pe micuț să asculte și eventual chiar să înceapă să spună numele unor obiecte. E nevoie de multe laude și încurajări pentru a-l atrage în acest tip de activitate.

Aceasta activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *îmbogățirea limbajului (nume de obiecte);*
- *percepția vizuală la găsirea corectă a obiectelor;*
- *încrederea în sine;*
- *independența.*

0 ani - Săptămâna 45

În care mână?

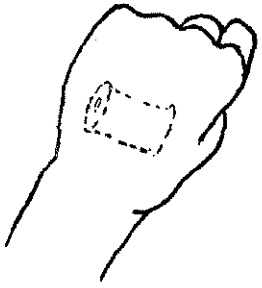

Alegeți un obiect care poate fi ascuns în mâna făcută pumn. Arătați-i micul obiect bebelușului pentru a-l identifica. Rețineți obiectul într-o mână și puneți-vă ambele mâini la spate. Strângeți-vă pumnii ca și când ați avea câte ceva în fiecare mână și aduceți-vă din nou mâinile în față în raza vizuală a copilului. Chemați-l pe nume și rugați-l să vă arate mâna în care aveți ceva. Continuați făcând de mai multe ori acest lucru. Utilizați aceeași mână și același obiect până când bebelușul a înțeles și poate arăta corect spre mâna care ascunde obiectul. Lăudați-i orice răspuns pozitiv!

După ce bebelușul s-a obișnuit cu această activitate, puteți să alternați mâinile. Totuși, nu schimbați niciodată mâinile, ascunzând obiectul cu mâinile la spate. Scopul acestei activități este ca micuțul să-și amintească mâna în care v-a văzut că ați pus obiectul înainte de a-l ascunde la spate. Schimbarea mâinilor la spate poate duce la confuzia și frustrarea bebelușului. Poate provoca, de asemenea, pierderea încrederii în el însuși și în dumneavoastră. Pot fi utilizate și alte obiecte în același mod, atunci când copilul a devenit sigur pe el.

Această activitate dezvoltă:

- *memoria;*
- *capacitatea de a asocia corect un obiect cu mâna în care se află;*
- *interesul de a juca un joc.*

0 ani - Săptămâna 46

Ascultă și execută!

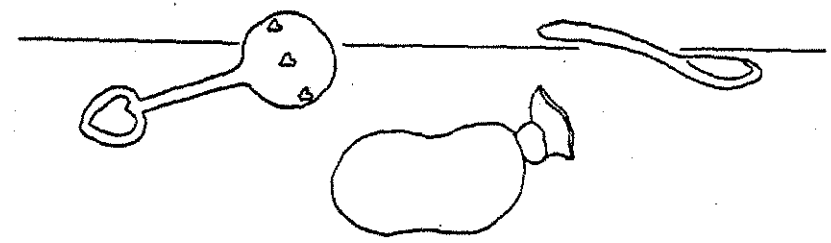

Puneți trei obiecte într-un rând în fața bebelușului. Unele obiecte sugerate sunt: o zornăitoare, o minge confecționată dintr-un ciorap, un animal de pluș, o lingură sau ceva asemănător. Este sugerat un număr de doar trei obiecte, pentru că prea multe pot suprastimula și duce la confuzia copilului. Începeți de la stânga și denumiți fiecare obiect pus în rând. Lăsați copilașul să ia în mână și să atingă primul obiect din stânga. Puneți-l la loc și lăsați-l să-l ia și să-l pipăie pe cel din mijloc. Puneți obiectul la loc și lăsați bebelușul să-l ia și să-l pipăie pe cel de-al treilea din rând. Puneți-l din nou la loc și pe acesta. Încurajați copilul să denumească cele trei obiecte pe măsură ce dumneavoastră arătați spre ele. Dacă bebelușul doar privește, repetați numele fiecărui obiect de mai multe ori, în timp ce vă deplasați de la stânga la dreapta.

Rugați-l să vă dea în mână primul obiect. Denumiți-l, dar nu-l atingeți sau nu arătați spre el. Dacă bebelușul nu înțelege, luați obiectul, spuneți-i numele și puneți-l la loc. Repetați procedeul și rugați-l să vă dea același obiect. Faceți acest lucru până când copilul a înțeles și v-a dat corect în mână obiectul. Nu uitați să-l lăudați pentru orice răspuns pozitiv.

Numiți cel de-al doilea obiect și cereți-i copilului să vi-l dea în mână. Încă o dată, dacă bebelușul nu a înțeles, luați obiectul, denumiți-l și puneți-l la loc. Continuați să faceți acest lucru și cu cel de-al treilea obiect, până când bebelușul răspunde corect. Dacă el pare frustrat, opriți activitatea și încercați din nou altădată.

Dacă veți repeta această activitate destul de des, bebelușul va câștiga mai multă încredere în el și va aproba o schimbare în poziția celor trei obiecte. Apoi, cele trei obiecte pot fi schimbate cu altele și puteți folosi același procedeu.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția mai bună a progresiei de la stânga la dreapta;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *percepția senzorială;*
- *vocabularul;*
- *abilitatea de a asculta și de a îndeplini comenzile.*

0 ani - Săptămâna 47

Comandă şi execută!

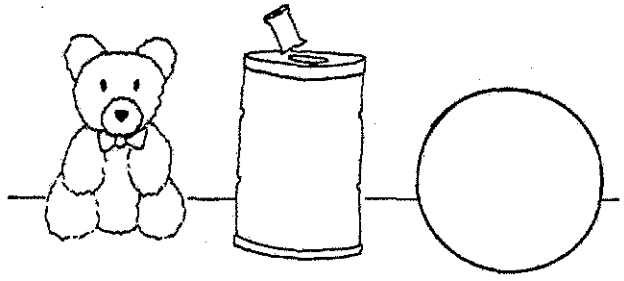

Puneţi laolaltă un ursulet de pluş, o conservă de cafea cu capac de plastic, un mosor care a fost utilizat în activitatea din săptămâna 42 şi o minge de mărime medie. Puneţi-le în ordine de la stânga la dreapta. Arătaţi-i copilului cum să îmbrăţişeze animalul de pluş, atunci când îl luaţi de la locul lui, din partea stângă. Spuneţi: „Mami îl îmbrăţişează pe Teddy". Spuneţi-i bebeluşului să îmbrăţişeze şi el ursuleţul. Spuneţi: „... (Numele copilului) îl îmbrăţişează pe Teddy". Lăudaţi-l dacă a executat corect. Dacă doar vă priveşte, îmbrăţişaţi ursuleţul încă o dată şi încurajaţi-l să facă la fel. Continuaţi să faceţi acest lucru până când copilul execută corect cerinţa sau se plictiseşte.

Puneţi ursuleţul la loc, luaţi mosorul şi daţi-i drumul în gaura de pe capacul de plastic al conservei. Spuneţi: „Mami a pus mosorul în conservă". Deoarece copilul a mai făcut acest lucru înainte, va repeta imediat gestul. Dacă nu repetă, mai încercaţi până când va îndeplini comanda. Dacă a răspuns corect, aplaudaţi-l, lăudaţi-l şi spuneţi: „... (Numele copilului) a pus mosorul în conservă". Rostogoliţi acum mingea pe o distanţă scurtă şi spuneţi: „Mami a rostogolit mingea". Încurajaţi copilul să meargă şi să ia mingea înapoi. Ajutaţi-l dacă are dificultăţi la recuperatul sau rostogolitul mingii înapoi spre dumneavoastră. Chemaţi-l din nou pe nume şi lăudaţi-l pentru acţiunea sa pozitivă. Continuaţi să faceţi acest lucru până când copilul va înţelege cum să se ducă şi să ia mingea, chiar dacă nu a fost dată de-a dura spre el. Încercaţi să evitaţi rostogolirea mingii prea departe, deoarece va fi dificil pentru el să o ia şi să o trimită înapoi.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a îndeplini comenzile;*
- *uşurinţa de a asculta;*
- *limbajul;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *înţelegerea afecţiunii cu care îmbrăţişează ursuleţul;*
- *încrederea în sine.*

0 ani - Săptămâna 48

Unde se pune?

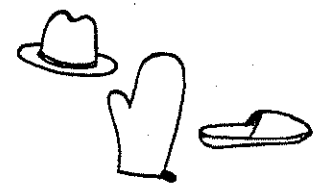

Faceţi rost de o mănuşă care este mai mare decât mâna copilului. (O mănuşă de cuptor va fi tocmai bună). De asemenea, faceţi rost de un papuc mare şi de o pălărie care să fie uşor de pus pe capul bebeluşului, dar să nu fie prea mare.

Puneţi-vă mănuşa sau mănuşa de cuptor şi apoi scoateţi-o. Încurajaţi copilul să şi-o pună în oricare dintre mâini. (Nu vă interesează degetul mare, câtă vreme bebeluşul îşi pune mâna înăuntru). Ajutaţi-l să-şi pună mănuşa, dacă este nevoie. Vorbiţi-i, dacă vi se pare că este necesar. Faceţi exerciţii de pus şi de scos mănuşa până când copilul devine sigur pe el la aceste acţiuni.

Puneţi-vă papucul şi scoateţi-l. Apoi, încurajaţi-l pe bebeluş să-l încerce pe picioruşul lui. Lăsaţi-l să-şi aleagă oricare picior. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Exersaţi câtă vreme copilul este interesat.

Puneţi-vă pălăria pe cap şi încurajaţi bebluşul să v-o ia de pe cap. Îşi pune pălăria pe capul lui? Dacă nu, încurajaţi-l să o facă. Repetaţi procedeul dacă pare că nu înţelege de mai multe ori, până când copilaşul se deprinde ce trebuie să facă.

Puneţi mănuşa, papucul şi pălăria într-un rând. Îşi pune mănuşa sau doar se uită la dumneavoastră? Arătaţi-i din nou, dacă nu a înţeles.

Apoi spuneţi-i să-şi pună papucul. Poate singur? Ajutaţi-l numai dacă nu înţelege. Arătaţi-i pălăria şi spuneţi-i să şi-o pună pe cap. Şi-o pune pe cap, sau doar se uită la dumneavoastră? Ajutaţi-l dacă are nevoie. Continuaţi să faceţi acest lucru de multe ori şi lăsaţi-l să se joace cu cele trei obiecte singur. Nu uitaţi să-l lăudaţi de câte ori vă dă un răspuns pozitiv.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzile;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *abilitatea de asociere;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

0 ani - Săptămâna 49

Arată-mi!

Decupaţi o imagine a unui bebeluş dintr-o revistă, sau desenaţi un chip şi arătaţi-i-l copilului. Arătaţi spre ochiul stâng din imaginea feţei şi spuneţi: „Ochi". Atingeţi uşor ochiul stâng al copilului, apoi atingeţi-vă ochiul stâng şi repetaţi cuvântul. Aplicaţi acelaşi procedeu pentru ochiul drept, nas, gură, urechea stângă, urechea dreaptă şi pentru păr. Repetaţi activitatea de mai

multe ori, până când copilul se plictisește.

În timpul săptămânii sau oricând este posibil, subliniați părțile feței. Dacă bebelușul pare să le confunde, insistați mai multe zile asupra ochiului, apoi progresați și concentrați-vă atenția câteva zile asupra nasului, a gurii, a urechilor și a părului. Atunci când copilul a devenit sigur pe el, încurajați-l să arate și să atingă o parte a feței la comandă. Bateți din palme și folosiți o inflexiune a vocii plăcută pentru a-l atrage și mai mult și pentru a-i mări încrederea în el.

Arătați spre imagini cu chipuri din reviste și cărți oricând este posibil și lăsați-l să le indice ochii, gura, urechile și părul fiecăruia. Aceasta îl va face capabil să asocieze părțile feței din imagini cu cele din viața reală.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta;*
- *percepția părților feței;*
- *abilitatea de a asocia diferitele părți ale feței*

0 ani - Săptămâna 50

Sunetele din casă

Accentuați un sunet familiar din casă în fiecare zi, pe parcursul unei săptămâni. De exemplu, puteți alege sunetul mașinii de spălat. Exagerați-l verbal și încurajați bebelușul să imite sunetul pe care îl faceți. Mai jos sunt enumerate câteva sugestii pentru a imita câteva sunete din casă. Pot fi adăugate multe alte sunete.

mașina de spălat	„suiș, suiș“
uscătorul	„mmmmm“
telefonul	„trrr, trrr, trrr“
mașina de spălat vase	„scuiș, scuiș“
aspiratorul	„zzzzzzzzzz“
mașina de cusut electrică	„brrr, brrr“
bormașina electrică	„drr, drr“
mersul unei persoane	„clip,clop“
soneria	„ding, dong“
mașina	„brm, brm“

Această activitate dezvoltă:

- *percepția sunetelor din casă;*
- *abilitatea de a asocia corect sunetele din casă cu obiectul corespunzător;*
- *stimularea verbală de a imita sunetele obiectelor din casă;*
- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop.*

0 ani - Săptămâna 51

Întoarce-o!

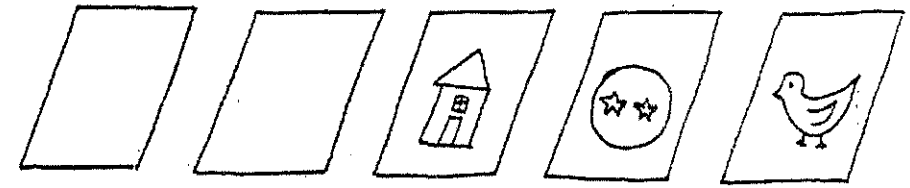

Tăiați un carton în cinci bucăți de aproximativ 7 x 12 cm^2 sau faceți rost de cinci capace de plastic pentru această activitate. Alegeți cinci imagini simple, colorate, ale unor lucruri ca, de exemplu, o minge, o casă, o pasăre, un bebeluș și un câine. Lipiți imaginile pe una dintre fețele cartonului sau capacului. Puneți-le pe o suprafață plană într-un rând, având imaginile cu fața în sus. Începeți de la stânga și întoarceți o imagine pe dos. În timp ce o întoarceți, spuneți cuvântul „o întorc“ și pronunțați numele imaginii care este pe carton sau pe capac. Faceți la fel cu celelalte patru imagini, păstrându-le în rând. Spuneți-i că ați întors toate imaginile pe dos. Apoi rugați-l să găsească imaginile. Dacă bebelușul pare să nu înțeleagă, întoarceți pe dos, încet, mai întâi prima imagine de la stânga și din nou spuneți cuvântul „o întorc“. Spuneți-i copilașului că ați întors cartonul sau capacul pe dos pentru ca el să găsească imaginea. Încurajați-l să întoarcă pe dos cea de-a doua imagine. Accentuați cuvântul „o întorc“ și spuneți-i copilului numele a ceea ce este în imagine. Lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv și încurajați-l să întoarcă celelalte imagini pentru a vedea ce este pe ele. Repetați această activitate de mai multe ori. Lăsați-l să continue singur, cu condiția să fie încă interesat.

Pentru mai mult interes, pot fi înlocuite imaginile. Alegeți imagini simple, colorate, cu puține detalii. Spuneți-i numele fiecărei poze înainte de a o întoarce pe dos. Folosiți numai câteva imagini odată pentru a evita confuzia copilului.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția conceptului „a întoarce“;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a face asociații;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *independența;*
- *încrederea în sine.*

Înăuntru şi afară

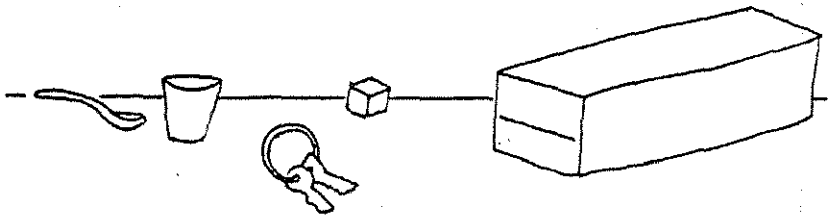

Puneţi cinci obiecte, ca de exemplu, un cub, o ceaşcă, o lingură, un animal mic de pluş sau plastic şi o jucărie preferată în faţa copilului. Denumiţi obiectele unul câte unul şi lăsaţi bebeluşul să le ia în mână şi să le atingă pe fiecare înainte de a le pune într-o cutie de pantofi.

Luaţi cubul din cutie şi daţi-i-l în mână copilului. Spuneţi-i că aţi luat afară cubul din cutie. Accentuaţi cuvântul „afară". Explicaţi-i să pună cubul înapoi înăuntru în cutie. Subliniaţi cuvântul „înăuntru". Repetaţi acelaşi procedeu pentru ceaşcă, lingură, animal şi jucărie.

După ce toate obiectele au fost puse înapoi în cutie, încurajaţi copilul să găsească cubul în cutie şi să vi-l dea în mână. Dacă nu înţelege, luaţi cubul şi daţi-i-l în mână bebeluşului în timp ce spuneţi cuvântul „cub". Spuneţi-i că aţi luat afară cubul din cutie. Nu uitaţi să folosiţi cuvântul „afară". Rugaţi-l să spună cuvântul „cub" dacă poate. Apoi explicaţi-i să pună la loc cubul în cutie. Apoi, spuneţi-i să ia ceaşca afară din cutie şi să v-o dea. (Daţi-i o singură comandă o dată, pentru a evita confuzia. Pot fi date două comenzi numai atunci când copilul devine sigur pe el în această activitate). Continuaţi să-l încurajaţi să ia unul dintre obiecte afară din cutie, denumiţi-l şi apoi explicaţi-i să-l pună înapoi în cutie. Accentuaţi cuvintele „în" şi „afară" şi lăudaţi-l pentru orice răspuns pozitiv.

Această activitate dezvoltă:

- *limbajul pentru denumirea obiectelor;*
- *accentuarea simţului pipăitului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *percepţia conceptelor „înăuntru" şi „afară";*
- *independenţa;*
- *încrederea în sine.*

PARTEA a II-a

De la un an la doi ani

Introducere

Copilul de un an începe să dea semne de independenţă, dar are încă multă nevoie de supraveghere şi de îndrumare. Este important să prindeţi momentul potrivit al introducerii activităţilor sugerate pentru a-l stimula. Nu este recomandată planificarea unei ore exacte în fiecare zi pentru o anume activitate, deoarece copilul mic nu are încă simţul timpului, chiar dacă i se menţine o schemă generală de program zilnic. S-ar putea să perceapă acest fapt ca pe o rigiditate, care să conducă la un comportament negativ.

Încercaţi să vă înţelegeţi copilul, observând tipicul comportamentului său cotidian. Reţineţi când pare să caute ceva de făcut. S-ar putea să fie dimineaţa devreme sau după un mic somn de după-amiază. Depinde când are chef să facă ceva aparte.

Este important de ştiut că un copil la această vârstă are o putere foarte scurtă de concentrare şi s-ar putea să nu fie capabil să termine o activitate dintre cele sugerate într-un anumit interval de timp. Aceste activităţi trebuie repetate pentru o stimulare suplimentară în diferite momente de-a lungul unei perioade de timp mai îndelungate. Copilul îşi va dezvolta încrederea în sine şi independenţa pe măsură ce începe să perceapă mediul apropiat lui.

Cărţile cu imagini mari, viu colorate şi cu puţine detalii atrag copilul de această vârstă. Copilul va fi încântat să i se citească poveşti mereu, chiar dacă nu poate sta prea mult timp concentrat pentru a termina o carte.

Cântecele, rimele şi ritmurile îl vor captiva. Continuaţi să le repetaţi des, şi copilul le va recita din memorie pe cele preferate.

Copilul de această vârstă este curios şi va fi imediat gata să exploreze mediul înconjurător pipăind, băgându-şi năsucul, scormonind, trăgând, împingând, privind iscoditor şi bătând ritmul. Va adora să stivuiască şi să care obiecte, să umple şi să golească cutii, sticle sau flacoane, să pună şi să scoată capace de la diverse recipiente.

Copilul de un an este foarte ocupat. Este mult mai conştient de sine însuşi. Va dovedi mult mai multă afecţiune şi îşi va exprima dorinţele prin gesturi. Treptat, va începe să comunice prin cuvinte cu un vocabular limitat. Cu cât comunicaţi mai mult cu el prin conversaţie, citit, folosind dramatizarea şi punerea în scenă, cu atât mai bine va fi pentru el mai departe. Acestea vă vor fi de folos să-i induceţi încrederea în sine şi siguranţa care îl vor ajuta să fie atras spre învăţătură.

Notă: Autorul şi editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greşită a materialelor sau a recomandărilor. În activităţile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea şi siguranţa copilului; supravegherea din partea adultului este esenţială.

Un an - Săptămâna 1

ocul feţei şi al capului

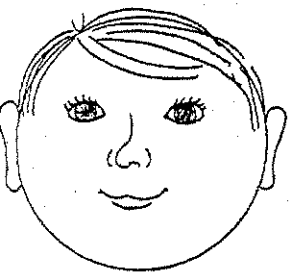

Atingeţi capul copilului cu mâna şi mângâiaţi-l încet de la gât spre stânga capului şi peste cap, spre creştet, apoi în jos, spre dreapta capului, şi din nou spre gât. Îi va da simţământul conturului capului său. Spuneţi-i copilului că l-aţi mângâiat în jurul capului.

Desenaţi un cerc mare sau un oval pe o foaie albă de hârtie şi spuneţi-i copilului că desenaţi imaginea capului său. Atingeţi încet ochiul său stâng şi spuneţi-i că îi veţi desena ochiul. Desenaţi ochiul stâng la locul lui pe faţa deja conturată. Atingeţi ochiul drept copilului şi repetaţi aceleaşi etape. Atingeţi-i nasul, denumiţi-l şi reprezentaţi-l pe ţa de pe hârtie. Atingeţi-i gura apoi şi numiţi-o în timp ce o desenaţi. Desenaţi-i-o âmbitoare. Spuneţi-i că aţi desenat o faţă fericită. Apoi atingeţi şi desenaţi urechile ângă şi dreaptă, vorbind despre ele în timp ce le conturaţi. Pentru a obţine un desen ât mai realist, adăugaţi şi păr.

Dacă pare în continuare interesat, luaţi-i degetul arătător şi mişcaţi-l în jurul onturului capului desenat.Atingeţi ochiul stâng desenat, apoi pe cel drept, numindu-le e măsură ce le atingeţi. Atingeţi şi numiţi nasul. Apoi gura zâmbitoare, în timp ce aleiaţi mâna de la stânga la dreapta pe zâmbetul desenat. Atingeţi apoi urechile ângă şi dreaptă, în timp ce le denumiţi. Arătaţi spre părul desenat şi atingeţi părul opilului în timp ce spuneţi cuvântul „păr".

Repetaţi această activitate în timpul săptămânii. În plus, arătaţi spre feţele elor din familie, ca şi spre cele găsite în cărţi şi reviste şi recunoaşteţi părţile capului e fiecare dată când vorbiţi cu copilul despre ele. Lăudaţi-l pentru orice răspuns orect.

Altă dată, utilizaţi nasturi mari, mosorele, bucăţi de fetru, foi rupte de hârtie au orice poate fi folosit pentru a marca ceva. Marcajele trebuie să fie pentru copil şor de luat şi de ţinut. Nu lăsaţi copilul singur cu obiecte care pot fi înghiţite!

Utilizaţi imaginea desenată a feţei sau o altă faţă mare şi explicaţi-i copilului ă pună un marcaj pe un ochi. Nu este recomandabil să utilizaţi cuvintele „stâng" şi drept". Deci, lăsaţi copilul să pună marcajul pe oricare ochi. Apoi spuneţi-i să pună narcajul pe celălalt ochi. Repetaţi procedeul pentru nas, gură, urechi şi păr. Ajutaţi copilul, dacă este nevoie, şi nu uitaţi să-l lăudaţi de oricât de multe ori.

Altă activitate care poate fi realizată pentru fixarea în memorie a părţilor feţei constă în lipirea unei imagini a unei feţe mari pe carton sau pe hârtie de construit. Atunci când lipiciul s-a uscat, tăiaţi faţa în două bucăţi (stânga şi dreapta). Spuneţi-i copilului să refacă faţa din cele două părţi.

În timpul săptămânii, repetaţi aceste activităţi cu copilul, în special atunci când pare să aibă nevoie de dumneavoastră. În timp ce faceţi gospodărie, puteţi comunica cu copilul cerându-i să arate spre oricare dintre părţile corpului. Ajutaţi-l şi corectaţi-l politicos, dacă este nevoie, şi nu uitaţi să-l lăudaţi.

Această activitate dezvoltă:

- *simţul pipăitului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *uşurinţa de a face asociaţii;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *limbajul;*
- *capacitatea de a urmări comenzile;*
- *încrederea în sine;*
- *conştientizarea noţiunilor „stâng" şi „drept".*

Un an - Săptămâna 2

Mosoarele

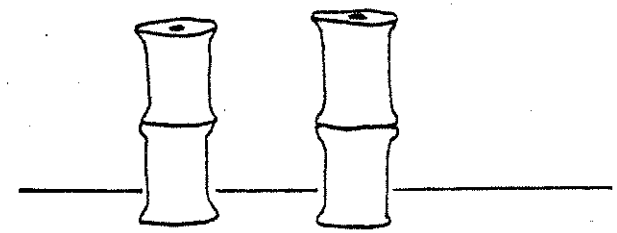

Alegeţi diferite mosoare şi lăsaţi-l pe copil să le studieze. Dacă nu pare atras, încurajaţi-l să se uite la ele, să le pipăie, să le dea de-a dura, să le împingă, să le lovească sau să le stivuiască şi să le ciocănească de podea. Va fi nevoie să-i arătaţi cum, dar lăsaţi-l neapărat să se joace şi să le cerceteze înainte de a începe activitatea.

Altă dată, încurajaţi-l să vă aducă două mosoare deodată şi să bată ritmul 1-2, 1-2. Cântaţi cuvintele „unu-doi, unu-doi", în timp ce bateţi din palme împreună cu copilul. Staţi în picioare şi bateţi din picioare pe podea în ritmul 1-2, 1-2. Încurajaţi copilul să bată din mosoare, în timp ce dumneavoastră bateţi din palme sau din picioare. Copilul poate lăsa mosoarele pe jos şi poate copia acţiunile dumneavoastră. Dacă se întâmplă astfel, lăsaţi-l!

La un moment dat, în timpul săptămânii, arătaţi-i cum să stivuiască mosoarele în seturi de câte două. Dacă face mai mult de două stive în set, sugeraţi-i cu tact să le facă şi pe ale lui ca ale dumneavoastră. Totuşi, dacă insistă să stivuiască în stilul lui, lăsaţi-l să facă cum vrea şi încercaţi mai târziu să-l convingeţi să se răzgândească.

Vă puteţi distra grozav împreună cu copilul dând de-a dura un mosor înainte şi înapoi de la unul la altul. Copilul poate fi, de asemenea, interesat să lege cu sfoară mosoarele. Pot fi legate cu sfoară sau fir de lână. Un curăţător de pipe poate fi răsucit pentru a face un ac. Introduceţi sfoara sau lâna prin ochiul acului şi asiguraţi primul mosor pentru copil cu un nod mare sau o bucată de bandă adezivă. Arătaţi-i copilului cum să înşire mosoarele şi încurajaţi-l să încerce independent. Ajutaţi-l ori de câte ori este necesar. Amintiţi-vă să-l lăudaţi pentru orice acţiune pozitivă!

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă;*
- *ritmul şi conştientizarea modelului 1-2;*
- *conştientizarea noţiunii de „set de două";*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 3

Ia-l de jos!

Faceţi rost de câteva obiecte ca, o ceaşcă, un cub, un mosor, un cleşte de rufe, o lingură şi o pungă mare de hârtie şi puneţi-le într-un şir. Numiţi fiecare obiect şi explicaţi-i să-l pună în pungă. Spuneţi-i să golească punga şi să repete procedeul.

Altă dată, puneţi aceste obiecte în diferite locuri din cameră în raza vizuală a copilului. Numiţi unul dintre obiecte şi rugaţi-l să-l pună într-o pungă. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Încurajaţi-l să găsească alt obiect şi să-l pună în pungă. Continuaţi cu acest procedeu, până când toate obiectele au fost localizate şi puse apoi în pungă. Faceţi aceasta în bucătărie sau în altă cameră unde puteţi să faceţi treabă şi să îndemnaţi copilul să lucreze singur în acest timp.

Alegeţi obiecte care îi sunt familiare, cum ar fi un animal de pluş, o minge mică, o tobă, o carte mică etc. Numiţi-i copilului fiecare obiect şi apoi explicaţi-i să le pună în pungă, unul o dată, pe măsură ce dumneavoastră le numiţi. Încercaţi să le puneţi într-un şir şi numiţi-le de la stânga la dreapta.

Următoarea activitate va fi desfăşurată sub supraveghere foarte atentă. Este importantă pentru percepţia detaliului şi pentru coordonarea ochi - mână. Aranjaţi, într-un rând, un strugure, un nasture, un fir de lână, o agrafă de hârtie şi o cheie şi explicaţi-i copilului să ia doar câte unul dintre obiecte o dată, de la stânga la dreapta, în ordinea în care le spuneţi pe nume. Trebuie puse într-o cutie mică, pe măsură ce copilul le ia de jos. Nu este necesar să folosiţi cuvintele stânga şi dreapta nici la această vârstă, importantă este conştientizarea noţiunilor „stânga" şi „dreapta". Repetaţi această activitate numai cu supraveghere atentă pentru a preveni pericolul înghiţirii sau asfixierii cu aceste obiecte mici.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor de stânga şi dreapta şi antrenarea ochiului;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *conştientizarea noţiunilor „în" şi „afară", precum în pungă sau în cutie.*

Un an - Săptămâna 4

Vase şi capace

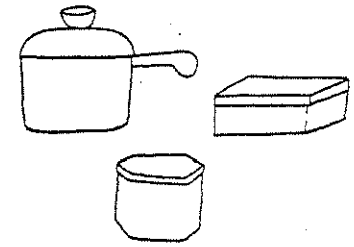

Potriviţi un borcan de plastic şi un capac, o tigaie cu un capac pe măsură, o cutie de pantofi cu capac şi alte obiecte cu capace potrivite. Fiţi sigură că aceste capace vor fi uşor de scos şi de pus pentru copil. Dacă cerinţa este prea dificilă, copilul se va simţi frustrat şi se va plictisi.

Când materialele au fost potrivite, arătaţi-i copilului trei dintre ele şi lăsaţi-l să scoată şi să pună la loc capacele. Copilul va avea poate nevoie de ajutor să le pună corect pe cutiile şi vasele potrivite, dar lăsaţi-i privilegiul să încerce şi să greşească. În orice caz, ajutaţi-l de câte ori este nevoie pentru a nu-l frustra.

Schimbaţi tipul de vase în timpul săptămânii şi încercaţi să-l lăsaţi să lucreze singur oricât de mult este posibil. Folosiţi maximum trei recipiente o dată. Prea multe vase şi cutii utilizate deodată vor duce la confuzia copilului. Folosiţi cuvintele „pe" şi „de pe", în timp ce capacele sunt puse „pe" şi scoase „de pe" obiectele folosite.

În timpul săptămânii, concentraţi atenţia copilului pe alte lucruri care au capace. Pot fi în dormitor, în bucărie, în baie sau în alte locuri. Vă vor ajuta să extindeţi percepţia copilului pentru lucrurile din imediata lui apropiere.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a rezolva probleme prin cercetare liberă;*
- *percepţia noţiunilor „pe" şi „de pe";*
- *conştientizarea potrivirii capacelor;*
- *simţul pipăitului.*

Un an - Săptămâna 5

Să ne jucăm cu mingea!

Faceţi rost de o minge dintr-un ciorap, cu toate că şi o minge din cauciuc ar fi suficientă pentru această activitate. Ar trebui să aibă un diametru de 15 cm. Această mărime este recomandată pentru ca să poată fi ţinută uşor de copil cu ambele mâini. Mingea confecţionată din ciorap este mai uşor de ţinut şi de controlat pentru el.

Staţi jos împreună cu copilul pe o suprafaţă netedă, fără covor, şi daţi de-a dura mingea pe o distanţă mică, până la el. Observaţi dacă este atent şi urmăreşte mingea sau încearcă să o oprească. Vorbiţi-i şi încurajaţi-l să prindă mingea, în timp ce este rostogolită spre el. Continuaţi până se plictiseşte. Repetaţi activitatea des pentru a-i dezvolta abilitatea de a urmări şi primi mingea. Lăudaţi-l de câte ori reuşeşte.

O dată ce s-a familiarizat cu urmărirea şi primirea mingii, încurajaţi-l să o ostogolească înapoi spre dumneavoastră. Este nevoie de mult exerciţiu pentru a reuşi să fie trimisă drept sau rostogolit. Pentru a-l ajuta, puneţi cărţi de fiecare parte a drumului mingii sau folosiţi cubuleţe, o mătură sau un şomoiog cu coadă pentru şters, ca delimitare. Mai întâi, încurajaţi-l să-şi folosească ambele mâini pentru a da de-a dura mingea. Treptat, copilul îşi va dezvolta îndemânarea şi va fi în stare să ostogolească mingea cu succes cu o singură mână.

Se poate confecţiona un tunel dintr-o cutie de carton ondulat decupându-i o deschizătură pe feţele opuse ale cutiei. Pot fi utilizate ca tunel pe sub care să fie ostogolită mingea şi o masă, un scaun sau un joc pentru construit. După ce copilul a devenit mai bine coordonat, puneţi o sticlă goală de detergent în picioare la capătul „pistei" înguste pentru minge şi îndemnaţi-l să o folosească pentru a lovi sticla de plastic. Lăudaţi-l şi încurajaţi-l într-o manieră pozitivă.

În timpul săptămânii în curs, repetaţi multe dintre activităţile care au fost sugerate în săptămânile precedente. În acest mod, îl ajutaţi să fie sigur pe el, să-şi dezvolte încrederea în sine şi, de asemenea, independenţa. Nu uitaţi, copilul mic are nevoie de repetarea activităţilor pentru a-şi clădi baza pentru învăţare.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi-mână;*
- *senzaţia tactilă (pipăitul miniei);*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *capacitatea de a asocia diferitele utilizări pentru un obiect (mingea);*
- *limbajul, prin ascultarea cuvintelor în timpul activităţii.*

Un an - Săptămâna 6

Să mergem la plimbare!

Pentru această activitate pot fi utilizate liniile de pe o podea cu gresie sau bandă adezivă, fire de lână sau sfoară puse în linie dreaptă pe jos. Lungimea liniei trebuie să fie de 1,5 m.

Păşiţi pe linia dreaptă, în timp ce copilul vă urmăreşte. Apoi, încurajaţi-l să meargă şi el pe linie. Pentru a face mai interesantă această activitate, spuneţi-i să-şi închipuie că linia este un pod construit peste o apă. Explicaţi-i că podul permite oamenilor să traverseze o apă fără să se ude. Verificaţi dacă a înţeles acest joc şi spuneţi-i că, dacă a păşit în afara liniei, înseamnă că a căzut în apă. Dacă tot nu a înţeles, mergeţi din nou peste aşa-zisul pod. Discutaţi cu el în timp ce vă pierdeţi deliberat echilibrul şi călcaţi în aşa-zisa apă. Râdeţi şi spuneţi-i copilului că v-aţi udat, deoarece nu aţi fost atent şi aţi căzut în apă.

Explicaţi-i să pună mai întâi un picior în faţa celuilalt, astfel încât călcâiul unuia dintre picioare să atingă vârful celuilalt. De asemenea, sugeraţi-i să ţină ambele braţe drepte pentru a-şi menţine echilibrul.

Repetaţi des această activitate în timpul săptămânii. Copilul va deveni sigur pe el la traversarea pretinsului pod. Îl puteţi urmări făcând activitatea independent şi

există multe şanse să nu folosească linia stabilită pe care a început să facă această activitate. Poate că va găsi altă linie şi va exersa mersul pe ea.

Deoarece un copil de această vârstă se distrează spontan mergând înapoi şi înainte oricând, lăsaţi-l să o facă. Dacă nu porneşte de la el, arătaţi-i cum să meargă înapoi pe o linie dată. Arătaţi-i că trebuie să-şi ţină ochii pe linie în timp ce merge înapoi.

După aceea, copilului i se poate cere să-şi ţină echilibrul pe linie în timp ce merge înainte. Apoi, poate încerca să meargă înapoi în acest mod. Va fi poate dificil, dar urmărirea liniei în timp mersului înapoi implică multă concentrare şi coordonare. Încercaţi mai târziu, dacă pare să întâmpine dificultăţi.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea coapsă, picior şi ochi;*
- *interacţiunea limbajului;*
- *concentrarea;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 7

Priveşte-mă!

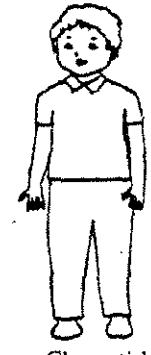

Întindeţi copilul pe o bucată mare de hârtie maro sau albă, fără modele. Folosiţi un creion cerat şi trasaţi repede conturul corpului copilului. Spuneţi-i copilului să se ridice şi să privească forma corpului său pe hârtie. Spuneţi-i: „Priveşte, cât de mare eşti!"

Utilizaţi un creion sau o carioca şi desenaţi ochiul stâng pe hârtie. Apoi desenaţi ochiul drept. Întrebaţi-l ce sunt. În timp ce desenaţi nasul şi gura zâmbitoare, rugaţi-l să le numească. Ajutaţi copilul dacă este nevoie. Arătaţi spre poziţia în care ar trebui să fie urechea stângă şi întrebaţi-l ce ar trebui desenat acolo. Lăudaţi-l dacă răspunde corect! Dacă nu, recunoaşteţi urechile împreună, în timp ce le desenaţi la locul lor.

Chemaţi-l pe nume şi explicaţi-i cum să găsească ochii, nasul şi urechile. Arată el spre ochii de pe hârtie, sau spre ochii proprii? Oriunde ar arăta, înseamnă că ştie că faţa de pe hârtie reprezintă faţa sa. Utilizaţi cuvântul „imagine" pentru a identifica faţa din desen.

Priviţi hainele copilului şi numiţi culoarea principală pe care o poartă. Rugaţi-l să găsească acea culoare printre creioanele cerate sau cariocile pe care le-a utilizat. Dacă are nevoie de ajutor, repetaţi întrebarea şi îndrumaţi copilul să privească mai aproape. Subliniaţi faptul că a ales aceeaşi culoare care se află pe hainele lui. Utilizaţi numai o culoare în acest moment. Dacă folosiţi mai multe culori, puteţi dezorienta copilul la această vârstă. Introduceţi numai o culoare o dată şi nu adăugaţi alta, până când el nu se simte în largul lui la recunoaşterea culorii respective.

Schițați hainele cu o carioca pe conturul de pe hârtie. Arătați-i copilului cum ține în mână creionul sau carioca. Faceți un semn pe hârtie pentru a arăta copilului n să coloreze hainele pe conturul modelului copilului. Copilul trebuie să fie lăsat să i creionul așa cum îi vine mai comod, chiar dacă îi puteți arăta și modul corect de ține. Observați mâna cu care copilul preferă să coloreze. Un copil la această vârstă ate să-și schimbe mâna pentru a colora. Este mai bine să-l lăsați să-și miște liber ionul în limitele hainei desenate.

În decursul acestei activități, copilul își face stagiul de scris și desenat prin zgălire. Observați-l. Brațele, picioarele și corpul, toate vor fi mâzgălite. Rețineți că mai mare parte dintre mâzgălituri vor fi în sus, în jos și de jur împrejur. Ignorați zgăliturile în afara liniilor și lăudați-l pentru că a colorat frumos.

Puteți să agățați „capodopera" pe frigider sau oriunde în altă parte și în timpul otămânii să-l lăsați să mâzgălească mai mult în conturul imaginii, pentru a-l umple mai multă culoare. Fiți sigură că a utilizat aceeași culoare și repetați des numele orii. Decupați conturul dacă mai este vizibil după ce a terminat de colorat. Copilul va distra privindu-vă cum decupați.

Este momentul potrivit să arătați spre părțile corpului pentru asocieri. Numiți ul, brațele, mâinile, pieptul, stomacul (burtica), coapsele, picioarele și degetele de picioare. Lăsați deoparte cuvântul „degete de la picioare" dacă poartă pantofi hiși.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea formei corpului;*
- *abilitatea de a asocia conturul cu el însuși;*
- *conștientizarea unei culori specifice și denumirea ei;*
- *o conștientizare mai bună a părților corpului;*
- *îmbogățirea limbajului;*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *potrivirea unei culori specifice.*

Un an - Săptămâna 8

e produce acest sunet?

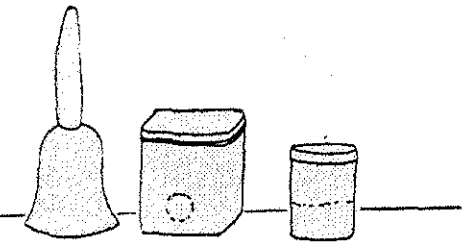

Faceți rost de un clopoțel, de o bilă închisă într-o cutie de metal și de o cutiuță de plastic umplută pe jumătate cu apă sau de alte obiecte care scot trei sunete diferite,la alegere. Sunați clopoțelul și denumiți-l. Rostogoliți bila în cutia de metal și spuneți-i numele. Fâșâiți apa în cutia plastic și spuneți: „Apă". Faceți aceasta de mai multe ori și încurajați copilul să ună numele fiecărui obiect, în timp ce produceți sunetul respectiv. Copilul poate privi doar ceea ce faceți, dar continuați să produceți sunetele până când copilul se plictisește.

Altă dată, puneți cutiile sub o canapea, un scaun sau sub ceva care le poate ascunde pe toate trei. Ascunzătoarea trebuie să fie într-un loc în care copilul poate ajunge ușor. Luați de-acolo unul dintre cele trei lucruri.

Alegeți unul și faceți zgomot cu el. Rugați-l pe copil să-l găsească. Ajutați-l dacă pare dezorientat. Continuați să jucați jocul și lăudați-l ori de câte ori puteți. Dacă face o greșeală, continuați să lucrați cu obiectul care face același zgomot, până reușește să-l denumească corect.

Alegeți alte trei lucruri diferite și spuneți-i copilului să închidă ochii sau să se întoarcă cu spatele, în timp ce produceți sunetul cu unul dintre obiecte. Copilului i se va cere să arate corect spre obiectul respectiv. Continuați să-l ajutați să perceapă sunetele specifice din casă și de-afară.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta;*
- *ușurința de a face asocieri;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 9

Ce vedem afară?

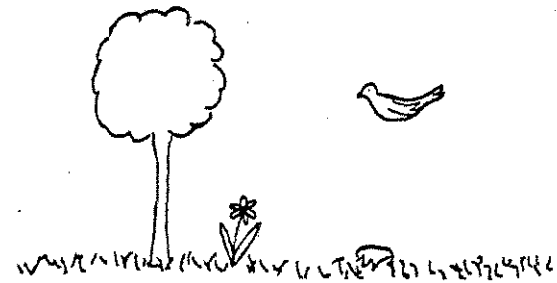

Împrumutați câteva cărți de la secția pentru copii mici a bibliotecii. Cărțile trebuie să conțină imagini cu copaci, cu flori, cu păsări și cu case. Citiți și vorbiți despre imaginile prezentate și enumerați-i copilului câteva lucruri care se găsesc afară. Cel mai bine ar fi dacă l-ați scoate afară după ce ați citit una dintre cărți și i-ați arăta câteva lucruri de-afară și despre care ați citit în carte.

Plimbați-vă cu copilașul și cu altă ocazie pe lângă un copac. Atingeți copacul și vorbiți despre cât de înalt și mare este. Dacă este posibil, rupeți o frunză verde din copac și lăsați-l să o pipăie. Spuneți-i că frunza este verde. Dacă este toamnă, încercați să găsiți o frunză verde.

Priviți iarba și spuneți-i copilului că iarba este tot verde. Lăsați-l să pipăie niște fire de iarbă și ajutați-l să observe că un copac este mult mai înalt decât iarba. Priviți în sus și în jos la copac pentru a-l face să înțeleagă ce înseamnă cuvântul „înalt".

Arătați-i câteva flori, dacă există flori în preajmă. Copilul va fi lăsat să pipăie ă miroasă florile, dar i se va spune, de asemenea, să nu rupă florile fără să ceară e. Atrageți-i atenția că atât copacii, cât și iarba, și florile au frunze verzi.

Mergeți într-un loc unde este vizibil pământul. Luați un băț și săpați puțin. ați-l și pe el să sape dacă vrea. Încurajați-l să pipăie pământul și spuneți-i că și acii, și iarba, și florile trăiesc în pământ.

Arătați-i rădăcinile unor plante. Lăsați-l să pipăie rădăcinile și să observe le lor. Spuneți-i că rădăcinile absorb apă și minerale pentru copaci, iarbă și flori ca i ajute să crească, iar tot ele susțin plantele în pământ. Ajutați-l să înțeleagă că atât acii, cât și iarba, și florile sunt ființe vii.

Luați de jos o piatră și spuneți-i că piatra nu este vie. De asemenea, spuneți-i: ământul (solul) ajută ființele să crească, dar piatra nu este o ființă vie". Nu vă eptați ca el să înțeleagă toate acestea. Încercați să-l ajutați doar să perceapă mediul onjurător. Aceasta îl va stimula să gândească. Puteți să împărțiți această activitate și discutați despre câte ceva nou în fiecare zi când ieșiți la plimbare sau puteți mbina două lucruri despre care puteți povesti.

Altă dată, în timpul săptămânii, răsfoiți și citiți dintr-o carte despre copaci, bă și flori. Își poate aduce aminte copilul ceva ce ați văzut, pipăit sau despre care ați scutat afară? Recunoște și își amintește culoarea verde?

Observați păsările de-afară. Firește, copilul nu va fi în stare să le pipăie; totuși, uteți găsi o pană și îl puteți lăsa să o pipăie. Discutați despre pasări și spuneți-i că au ferite culori. Explicați-i unde trăiesc și descrieți-le cuiburile, ouăle, obiceiurile și lul cum se mișcă. Discuția va depinde de interesul copilului.

Continuați discuția despre lucrurile de-afară numai dacă pare receptiv. Arătați re soarele galben, spre cerul albastru și spre norii albi. Aveți grijă să nu privească arele direct. Trebuie să știe că își poate strica ochii. Noaptea puteți discuta despre nă și stele. Nu vă așteptați să devină o autoritate în legătură cu ceea ce se găsește fară. La această vârstă, aceste discuții au drept scop percepția mediului, iar copiii sunt urioși în legătură cu ceea ce îi înconjoară.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția lumii de afară;*
- *percepția culorilor verde, galben, albastru și alb;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *îmbunătățirea simțului pipăitului;*
- *ușurința de a asocia ceea ce se găsește afară cu ceea ce a văzut în carte.*

Un an - Săptămâna 10

Ce se mișcă?

Faceți rost de un animal din pluș, o ceașcă din plastic și o minge sau trei ucruri asemănătoare. Numiți fiecare obiect în parte. Legați o sfoară sau un fir de lână n jurul fiecăruia dintre cele trei obiecte, lăsând aproximativ cincizeci de centimetri

liberi. Acoperiți cele trei obiecte cu o cârpă, o pătură sau un prosop mare, dar lăsați sforile la vedere.

Trageți de sfoara care este legată de animalul de pluș și rugați copilul să se uite. Verificați că nu vede obiectele care sunt acoperite. Rugați-l să numească obiectul care se mișcă. Spuneți-i să se uite la forma obiectului acoperit care se mișcă. Dacă are greutăți să ghicească obiectul, descoperiți-l și identificați-l încă o dată. Acoperiți animalul de pluș din nou și repetați procedeul. Continuați până când copilul devine sigur pe denumirea animalului de pluș care se mișcă. Continuați până când poate recunoaște repede toate cele trei obiecte atunci când se mișcă.

Jucați jocul atâta timp cât copilul pare să fie interesat. Variați jocul altă dată, schimbând obiectele și mișcând de sfoară „șerpuit" atunci când trageți de una o dată. Este important să lucrați numai cu puține obiecte o dată. Prea multe obiecte pot stimula excesiv copilul și pot provoca confuzii.

Încurajați copilul să muncească independent acoperind obiectele și trăgând de o singură sfoară o dată. Copilul va fi încântat să privească obiectele mișcându-se. Își va da seama că se mișcă din cauza lui și va găsi că este foarte nostim să acopere obiectele complet. Aceasta îl va încuraja să rezolve problema pentru a duce la bun sfârșit tema.

Nu uitați să repetați unele dintre activitățile din săptămânile anterioare, în special pe acelea care par dificile pentru copil prima dată. Copiii se distrează și au nevoie de repetiție.

Această activitate dezvoltă:

- *interacțiunea de limbaj;*
- *discriminarea vizuală;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *independența;*
- *capacitatea de a rezolva probleme.*

Un an - Săptămâna 11

Ce miroase?

Faceți rost de vanilie, puțină cafea rece și niște suc de mere. Turnați puțin din fiecare pe bucățele separate de vată. Arătați-i copilului vasul original pentru fiecare lichid. Lăsați-l să le adulmece și să le miroasă pe fiecare în parte. Denumiți-le, dar nu vă așteptați ca el să-și amintească numele lor.

Lăsați-l să miroasă vanilia și rugați-l să vă arate corect vasul original. Dacă greșește, lăsați-l să miroasă fiecare lichid din nou și identificați iar fiecare vas. Continuați să repetați această activitate până când copilul reușește sau se plictisește. Lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv!

Altă dată, utilizați suc de portocale, suc de roșii și oțet și repetați procedeul. Pot fi introduse și alte lichide sau mirodenii atunci când îl simțiți că este gata să miroasă lucruri noi.

Este momentul potrivit să-i spuneți că unele lucruri ne pot răni dacă le irosim prea de aproape. Subliniați-i că oamenii mari îi vor spune întotdeauna ce se oate mirosi fără pericol. I se va spune că nu trebuie să miroasă niciodată dintr-o sticlă au dintr-un vas fără a i se da voie, pentru că poate fi primejdios.

Când lucrați în bucătărie, încurajați-l să miroasă diferite mâncăruri pe care le ătiți. Ajutați-l să distingă mirosurile obișnuite de pâine coaptă, prăjituri sau fursecuri. Mirosul peștelui este specific, și copilul nu va avea dificultăți să-l recunoască. Unii opii sunt curioși în legătură cu mirosurile de mirodenii, în special de scorțișoară. Cu upraveghere, copilul poate adulmeca și mirosi multe arome sau mirodenii.

Parfumurile, loțiunile, after shave-ul, deodorantul, pudra și săpunul au nirosuri care îl pot atrage pe copil. Ajutați-l să-și dea seama că unele lucruri miros rumos, altele urât. Discutați despre nas și despre locul unde se află. Ajutați-l să erceapă faptul că nasul este folosit la respirat și mirosit. Copilul se poate distra candând această mică rimă:

„Nas mic, năsuc, poți să miroși
Niște trandafiri frumoși?"

Această activitate dezvoltă:

- *percepția simțului mirosului;*
- *abilitatea de a potrivi și asocia diferite mirosuri;*
- *explorarea liberă a mirosurilor nepericuloase;*
- *conștientizarea pericolului pe care îl reprezintă anumite mirosuri;*
- *o conștientizare mai bună a existenței nasului și a rolului său;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Un an - Săptămâna 12

La pescuit

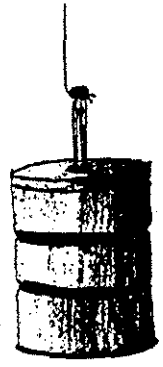

Faceți rost de o conservă de cafea cu capac de plastic. Legați o sfoară lungă de 25 de cm de un cleşte de rufe. Decupați o gaură în capacul de plastic, ceva mai mare decât cleștele de rufe. Puneți capacul la conservă.

Coborâți cleștele de rufe ataşat prin gaura din capacul de plastic și țineți de sfoară. Dați-i în mână copilului sfoara cu cleștele legat și spuneți-i să tragă sfoara și să ridice cleștele prin gaură.Lăsați-l să rezolve problema. Dacă are greutăți, ajutați-l! Nu uitați să-l lăudați pentru că a încercat!

Cleștele poate fi înlocuit cu diferite obiecte de mărime asemănătoare, care pot fi ridicate prin gaură în același mod. Dacă anumite obiecte sunt prea mari pentru gaura existentă, poate fi utilizat un capac diferit. Copilul poate fi încurajat să lucreze independent.

Pentru a face activitatea mai atrăgătoare, puteți să-i spuneți copilului să-și închipuie că obiectul este un pește în mare. În timp ce copilul „pescuiește", s-ar putea să-l distreze să scandeze următoarea rimă:

„Pește, peștișor, în mare ești.
Vino sus să mă privești!"

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi-mână;*
- *ușurința de a rezolva o problemă;*
- *conștientizarea diferitelor materiale utilizate pentru „pești";*
- *conștientizarea cuvintelor care rimează „ești" și „privești".*

Un an - Săptămâna 13

Poți să te îmbraci singur?

Găsiți o cutie la alimentara sau la supermagazin care să fie mai înaltă decât copilul. Utilizați un cuțit ascuțit sau o lamă de ras și decupați-i una dintre laturile mari. Întindeți copilul pe bucata de carton și trasați-i conturul cu un creion cerat, cum ați făcut în Săptămâna 7. Din motive de siguranță, luați cartonul de lângă copil atunci când folosiți cutterul sau cuțitul pentru a-i decupa conturul. Țineți mâna copilului și utilizați un creion sau o carioca pentru a desena ochii, nasul și o gură zâmbitoare. Copilul va simți că desenul are mișcare. Lăudați-l pentru că v-a ajutat! Invitați-l să denumească părțile feței!

Folosiți o cămașă veche sau o bucată de material din care tăiați o haină mai mare decât conturul cartonului. Nu este nevoie de mâneci sau nasturi. Ajutați copilul să pună haina pe silueta din carton. Apoi ajutați-l să scoată haina de pe figura din carton. Lăsați-l să îmbrace și să dezbrace manechinul singur. Totuși, fiți gata să-l ajutați pentru a evita frustrarea.

Altă dată, dați-i copilului o pereche de șosete mari, mănuși cu un deget și o căciulă. Explicați-i unde se poartă fiecare obiect de îmbrăcăminte. Spuneți-i că șosetele se poartă pentru a proteja și a ține cald la picioare. Mănușile sunt purtate atunci când este frig, pentru a ne ține cald la mâini. Căciula este, de asemenea, purtată pentru a ține cald la cap.

Îmbrățișați copilul și spuneți-I: „Te iubesc,...(numele copilului)!". Observați-l. Vă copiază gestul îmbrățișând și el manechinul de carton? Sărutați-l și spuneți-i încă o dată, „Te iubesc, ... (numele copilului)!". Observați-i răspunsul. Copilul va deveni mai conștient de dragostea și afecțiunea pentru ceilalți. Dragostea și afecțiunea sunt necesare pentru conturarea eului copilului și pentru încrederea în sine.

Copilul poate fi lăsat să lucreze singur cu figura de carton. De fapt, poate că îi va veni ideea să-i dea un nume. Pot fi recapitulate și părțile corpului.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea formei corpului;*
- *conștientizarea părților corpului;*

- *interacțiunea de limbaj;*
- *capacitatea de a rezolva probleme legate de îmbrăcarea și dezbrăcarea manechinului;*
- *conștientizarea utilității hainelor;*
- *conștientizarea dăruirii afecțiunii sale celorlați.*

Un an - Săptămâna 14

Explorând în pământ, nisip sau orez

Această activitate poate fi controlată și dacă este desfășurată în casă, dar poate fi realizată mai repede afară. Dacă această activitate este desfășurată înăuntru, faceți rost de un castron pentru spălat vase și umpleți-l pe jumătate cu pământ, nisip sau orez. Puneți o perdea veche de baie sub castron pentru a recupera orice se pierde. Afară, această activitate poate fi desfășurată într-o cutie cu nisip sau într-o zonă fără iarbă.

Utilizați pentru această activitate un bol pentru mixer sau o găletușă cu nisip, o lingură mare de lemn sau o lopățică și vase de dimensiuni potrivite, de plastic, sau cești pentru măsurare. Lăsați copilul să pipăie pământul, nisipul sau orezul și încurajați-l să le ia de jos și să le pună pe urmă înapoi. Lăsați-l să exploreze liber pământul, nisipul sau orezul, dar asigurați-vă că nu le mănâncă sau aruncă. Rugați-l să vă spună cum sunt la pipăit pământul, nisipul sau orezul. Dacă nu vă răspunde, discutați cu el despre ce simte atunci când folosește unul dintre ele. Pentru o diversificare a acestei activități, pot fi folosite toate cele trei feluri de materiale, în ocazii diferite.

Mai târziu, arătați-i copilului cum să umple vasele folosindu-și mâinile, lingura sau lopățica. Apoi arătați-i cum să le golească și să înceapă din nou. Ajutați-l să-și dea seama că este nevoie de mai multe mâini, linguri sau lopățele pline pentru a umple un vas.

Dacă doar se joacă cu noroi, nisip sau orez, lăsați-l în pace. Îndemânarea de a umple și goli vasele va fi încurajată altă dată.

Pot fi folosite și boabe mari în această activitate. În acest fel, copilul le poate turna sau culege în pumni sau pe fiecare în parte pentru a le pune în vas. Este o activitate bună pentru preșcolarii mai mari.

Această activitate dezvoltă:

- *simțul pipăitului;*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *conștientizarea diferitelor mărimi de vase, în special mari și mici;*
- *explorarea liberă;*
- *abilitatea de asociere care poate fi utilizată pentru a umple vase;*
- *interacțiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 15

Casa mea cea nouă

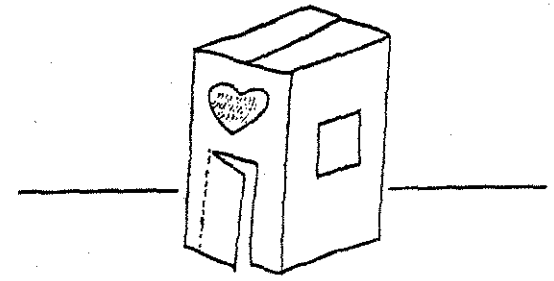

Faceți rost de o cutie mare de la o mobilă sau un aparat, potrivită pentru a face din ea o casă de carton. Desenați și decupați o ușă destul de mare, prin care copilul poate intra și ieși ușor. Dacă vreți să deschideți ușa și să o închideți, lăsați partea stângă a ușii desenate netăiată. Poate fi construit un mâner pentru deschis ușa dintr-un mosor fixat cu un bolț lung și o piuliță care să se potrivească prin mosor și carton. Dacă nu, decupați o gaură rotundă puțin mai mare decât degetul copilului, astfel încât gaura să fie un înlocuitor de clanță. Folosiți bandă adezivă pentru a o lipi pe deasupra oricăror margini aspre care pot zgâria. Desenați și decupați două sau mai multe ferestre și încurajați copilul să vă ajute să decorați casa pe afară cu carioci.

Invitați-l să se miște în casa lui cea nouă. O dată ce s-a familiarizat cu căsuța lui, se va distra intrând și ieșind afară din ea. Poate fi învățat să spună: „La revedere" de fiecare dată când iese din casă. Poate începe să care obiecte înapoi și înainte în căsuța cea nouă, deoarece copiii de această vârstă se distrează grozav cărând obiecte dintr-o parte în alta. Dacă obosește, poate chiar să atipească în casă.

Această activitate dezvoltă:

- *interacțiunea de limbaj;*
- *coordonarea motorie fină și grosieră;*
- *percepția noțiunilor „afară" și „înăuntrul" casei de carton;*
- *siguranța și sentimentul posesiei;*
- *percepția noțiunilor „deschis" și „închis".*

Un an - Săptămâna 16

În ritm de muzică

Faceți rost de o cutie goală de făină de ovăz sau de o conservă de cafea și puneți-i capacul pentru a vă închipui o așa-zisă tobă. Dați-i copilului o lingură de lemn sau un băț și îndemnați-l să bată toba. Lăsați-l să bată până se plictisește.

Altă dată, cântați sau scandați „Rum, tum, tum, bate toba, bum!". Repetați scandarea, până când copilul reușește să repete ceea ce spuneți. Această scandare îi induce percepția a trei timpi 1-2-3, 1-2-3, dar folosiți o vreme scandarea în ritm în locul numerelor. Apoi folosiți așa-zisa tobă și bateți în ritmul „Rum, tum, tum!".

ipuneți-i să bată toba în timp ce scandați. Copilul poate spune rima în timp ce ncearcă să bată ritmul la tobă. Lăsați-l să continue câtă vreme este receptiv.

Mai târziu, în timpul săptămânii, puteți pune câteva pietricele într-o cutie de plastic sau de metal închisă ca, de exemplu, de la o conservă mică de cafea sau de la o prăjitură. Lăsați copilul să scuture, să agite cutia și să asculte noul sunet. În timp ce copilul scutură pietricelele din cutie, puteți bate ritmul 1-2-3 din așa-zisa tobă. Observați reacția copilului. Vrea toba sau continuă să scuture pietricelele? Dacă insistă să ia toba, schimbați „instrumentele" și bateți ritmul 1-2-3 cu pietricelele.Orice reacție a copilului va arăta că a perceput diferența dintre cele două sunete. Pot fi bătute și două linguri de lemn una de alta pentru a produce un „zgomot vesel". De asemenea, pot fi bătute sau frecate înainte și înapoi unul de altul două cuburi din lemn pentru a scoate diferite sunete. Un mănunchi de chei pe un inel scoate un clinchet interesant atunci când este scuturat. Copilul se poate amuza și punând boabe uscate într-un vas închis pentru a produce alte sunete. Toate aceste materiale pot fi folosite pentru a sublinia modelul ritmic în doi timpi 1-2, ca și pe cel în trei timpi 1-2-3.

Această activitate dezvoltă:

- *discriminarea auditivă;*
- *percepția modelelor ritmice diferite;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *interacțiunea de limbaj;*
- *independența;*
- *explorarea liberă.*

Un an - Săptămâna 17

Să cercetăm apa!

Faceți rost de un burete, o cârpă de spălat, un tampon de vată, un prosop de hârtie, o bucată de țelină sau altceva ce absoarbe apa. Folosiți un castron mare de spălat vase, o cădiță de plastic sau ceva asemător, umplute pe jumătate cu apă. Lăsați copilul să țină și să pipăie buretele. Scufundați marginea buretelui în apă și lăsați buretele să absoarbă apa până la saturare. Lăsați-l încă o dată să țină buretele. Copilul va deveni conștient de schimbarea la pipăit și greutate și va simți umiditatea provocată de apă.

Stoarceți buretele și lăsați copilul să se joace cu buretele și să se bălăcească cu el în mâini în apă. Încurajați-l să asculte clipocitul apei când se joacă cu ea.

La ora băii, dați-i o cârpă de spălat uscată și spuneți-i să o pună în apa din cadă. Întrebați-l cum simte cârpa la pipăit. Dacă nu răspunde în nici un fel, discutați despre faptul că este udă și explicați-i că ea absoarbe apa pe care o poate ține, făcând-o mai grea. Țineți cârpa și lăsați-l să observe cum curge apa din cârpă.

Puneți un vas mic, transparent, cu apă în chiuveta din bucătărie. Adăugați puțin colorant alimentar în apă. Copilul se poate distra alegând culoarea pe care să o folosiți. Identificați culoarea aleasă după nume. Încurajați copilul să pipăie tamponul

de vată. În acest moment, puteți spune: „Aceasta este vată uscată ușoară". Lăsați copilul să țină și să pipăie vata. Explicați-i să scufunde lent vata în apa colorată. Copilul va găsi că e delicios să vadă cum vata albă își schimbă culoarea. Mâinile copilului pot să încerce să stoarcă vata. Poate observa că vata își mărește dimensiunea (se umflă). Îi puteți atrage atenția spunând: „Privește, vata (numele culorii) este udă și s-a făcut mai mare". Copilul se va distra repetând această activitate. Repetați aceeași activitate cu un prosop de hârtie, dar încurajați-l să aleagă un colorant alimentar de culoare diferită.

Altă dată, dați-i o bucată de țelină și încurajați-l să o miroasă, să o pipăie și să o guste. Loviți țelina de o parte a chiuvetei pentru a scoate un sunet. Bateți ritmul 1-2 sau 1-2-3 de mai multe ori pentru a menține atenția copilului. Puneți un vas transparent cu apă în fața copilului și lăsați-l să aleagă culoarea pe care să o adauge în apă. Încercați să evitați galbenul, pentru că este prea pal, nefiind vizibil. Puneți bucata de țelină în apa colorată și, din când în când, lăsați copilul să observe cum absoarbe apa și își schimbă culoarea.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea simțului pipăitului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *explorarea liberă;*
- *o percepție mai bună a diferitelor culori;*
- *percepția noțiunilor de umiditate, greutate, absorbție;*
- *spiritul de observație.*

Un an - Săptămâna 18

Înăuntru, prin despicătură sau prin gaură

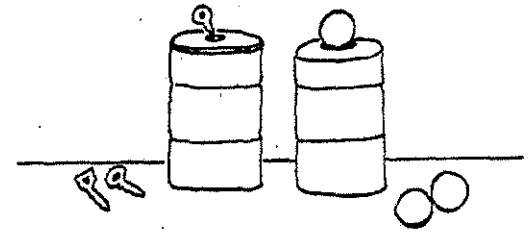

Faceți rost de cel puțin cinci chei de aproximativ aceeași mărime.Decupați o fantă într-o cutie de plastic sau un capac de la o conservă de cafea. Despicătura trebuie să fie destul de mare pentru a putea împinge cheile prin ea fără a opune rezistență. Puneți capacul la cutie și încurajați copilul să ia o cheie de jos și să o împingă prin despicătura din capacul cutiei. Cheia va scoate un sunet dacă utilizați o conservă de cafea din metal. Accentuați sunetul pe care îl face cheia atunci când lovește fundul cutiei. Lăsați-l să continue până când toate cheile au fost împinse prin fantă. Îndepărtați capacul, scoateți cheile și repetați procedeul până când copilul se plictisește.

Pot fi selectate și alte materiale pentru a fi introduse prin despicătură precum cercuri tăiate din tăvițe de polistiren, nasturi, monede, sârmulițe, table mici de la ambalaje, șaibe. Aceste materiale vor face activitatea mai atrăgătoare, iar experiența copilului se va îmbogăți.

Această activitate dezvoltă:

- *controlul motor fin;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *independența și încrederea în sine;*
- *simțul pipăitului.*

Un an - Săptămâna 19

e nostim este să pictezi cu degetul!

Luați două linguri de făină și adăugați puțină apă deodată pentru a obține o stă subțire. Adăugați câteva picături de colorant alimentar. Folosiți o lingură și neți puțin din amestec pe o foaie mare de hârtie cerată care a fost bine fixată pe asa din bucătărie. Protejați hainele copilului cu o cămașă veche sau folosiți o babetă are înainte de a începe pictura cu degetul.

Arătați-i cum să-și miște degetele și mâinile și să le facă să alunece de-a ngul hârtiei cerate. Folosiți cuvântul „alunecos" și „umed" în conversația cu copilul. curajați-l să-și miște mâinile în sus și în jos, înapoi sau înainte și de jur împrejur. olosiți degetul arătător pentru a face buline pe hârtie și lăsați-l să exploreze hârtia cu jutorul amestecului preparat la început.

Evitați să desenați dumneavoastră pentru copil, deoarece activitatea este nită să stimuleze mișcarea liberă și spiritul de explorare a necunoscutului. esenarea unor imagini de către dumneavoastră pentru copil îi poate inhiba eativitatea.

În finalul acestei activități, dacă a făcut un model interesant din imaginație sau pictură pe care vreți să o păstrați, presați cu forță o foaie de hârtie de construit sau rtie obișnuită pe pictură. Ridicați cu grijă marginea de sus a foii de hârtie și trageți-o oi de pe hârtia cerată. Veți obține pictura imprimată pe hârtie. Lăudați copilul și piți-o pe frigider cu bandă adezivă sau cu un magnet mic. Atunci când pictura s-a scat, lăsați-l să o pipăie. Spuneți-i că apa s-a evaporat din pictură.

Pentru cantități mai mari de material, amestecați 3 linguri de zahăr, 1/2 lingură sare, 1/2 ceașcă de făină de porumb și 2 cești de apă. Coaceți la foc mic până ce oca devine netedă și groasă. Lăsați-o să se răcească, puneți-o în borcane mici și dăugați coloranți alimentari diferiți în fiecare borcan.

Copilul se poate distra repetând această activitate și altă dată. Nu uitați să ecapitulați unele activități predate mai demult.

Această activitate dezvoltă:

- *spiritul de a explora liber necunoscutul;*
- *creativitatea;*
- *controlul motor fin;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „umed", „uscat" și „alunecos";*
- *independența și încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 20

Pot să pictez cu pensula!

Folosiți o bucată mare de hârtie sau un ziar vechi. Lipiți hârtia pe masă, pe frontul de lucru din bucătărie sau pe ceva fix. Amestecați puțin colorant alimentar cu apă și folosiți o pensulă obișnuită veche, de aproximativ 5 cm lățime. Puneți apa colorată într-o tavă sau într-un vas greu pentru a evita răsturnarea sau împrăștierea.

Puneți pensula în apa colorată și arătați-i copilului cum se scurge excesul de culoare pe marginea vasului. Apoi explicați-i cum să dea cu pensula ușor pe hârtie. Lăsați-l să exploreze hârtia cu pensula și apa colorată. Ajutați-l numai dacă are nevoie și lăudați-l pentru orice încercare. Copilul poate lăsa pensula jos dacă preferă pictura directă cu mâna. Lăsați copilul să exploreze și să creeze. Atunci când copilul a terminat, agățați pictura pe frigider, pentru a fi admirată de ceilalți membri ai familiei.

Pictura zilnică cu o culoare nouă poate să atragă și mai mult copilul. Cu exercițiu continuu, se va observa progresul. Atunci când copilul începe să capete îndemânare, cumpărați-i un set de acuarele sau tempera. Culorile sunt mai vii și va fi mai încântat de ele.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *spiritul de explorare liberă a necunoscutului și creativitatea;*
- *percepția diferitelor culori.*

Un an - Săptămâna 21

Înăuntru și afară

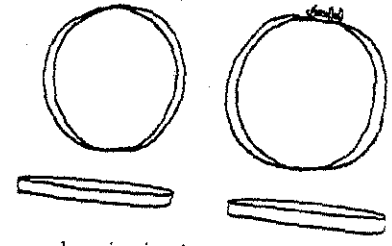

Faceți rost de două gherghefuri pentru brodat (unul mare și unul mic), sau tăiați două cercuri din carton sau din farfurii de carton. Cercurile trebuie să se potrivească unul în celălalt. Dacă sunt diferit colorate cu carioca, vor fi mai atrăgătoare pentru copil.

Puneți cercul mai mic la stânga și pe cel mai mare la dreapta, pe o suprafață plană. Luați-l pe cel mai mic și arătați-i copilului cum se potrivește înăuntrul celui mai mare. În timp ce îi arătați, spuneți-i că ați pus cercul mai mic înăuntrul celui mai mare. Subliniați cuvântul „înăuntru". Apoi luați cercul mai mic și puneți-l la stânga cercului mai mare și spuneți-i copilului că ați luat cercul mai mic afară din cel mare. Accentuați cuvântul „afară".

Desfăşuraţi această activitate de mai multe ori şi încurajaţi copilul să muncească independent. Dacă nu lucrează de la stânga la dreapta, evitaţi să-l corectaţi. Totuşi, de fiecare dată când desfăşuraţi activitatea, încercaţi să lucraţi de la stânga la dreapta. În acest mod, îi antrenaţi ochii să se mişte progresiv de la stânga la dreapta.

Folosiţi un joc cu cercuri mari şi încurajaţi-l să sară înăuntru şi afară din cerc. Cercul poate fi, de asemenea, utilizat de copil pentru a arunca o pungă cu biluţe, un ghem de lână, o minge dintr-un ciorap sau orice obiect care nu prezintă pericol "înăuntrul" său. Apoi, spuneţi-i copilului să ia obiectele „afară" din cerc. Copilul se poate distra repetând această activitate şi alte activităţi sugerate mai înainte. Conceptele spaţiale „înăuntru" şi „afară" trebuie subliniate astfel încât copilul să le înţeleagă sensul.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare a conceptelor spaţiale „înăuntru" şi „afară";*
- *conştientizarea conceptelor de „mare" şi „mic";*
- *conştientizarea deplasării progresive de la stânga la dreapta;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile.*

Un an - Săptămâna 22

Sus şi jos pe scări!

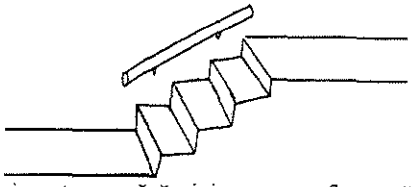

Acum este momentul potrivit pentru copil să exerseze urcatul şi coborâtul pe scări. Trei trepte sunt suficiente pentru exerciţii. Dacă nu aveţi scări în casă, puteţi folosi trei cutii cu o greutate înăuntru pentru stabilitate. Pot fi, de asemenea, folosite blocuri de lemn, ciment sau cărămizi pentru a face scări improvizate. Dacă folosiţi o imitaţie de scări, puneţi-le la perete. Aceasta va da iluzia scărilor reale. Accentuaţi cuvintele „sus" şi „jos" pentru a vă asigura că înţelege semnificaţia acestor concepte.

În timp ce copilul este încurajat să meargă în sus şi în jos pe scări, va fi mai interesant dacă îi spuneţi o mică poezie sau dacă scandaţi în ritm:

„ (numele copilului) merge sus, sus, sus,
(numele copilului) vine jos, jos, jos".

Copilul se va distra urcând şi coborând pe scări iarăşi şi iarăşi. Cu mult exerciţiu, va câştiga curând destulă încredere în el pentru a dori să meargă mai sus pe scări. Din motive de siguranţă, sunt suficiente trei scări pentru un copil de această vârstă, fără supraveghere.

Este, de asemenea, timpul potrivit să discutaţi despre pericolul reprezentat de scări. Copilul trebuie ajutat să-şi dea seama de consecinţele neatenţiei la urcatul şi coborâtul scărilor. Trebuie să i se spună să nu îşi lase jucăriile pe scări, deoarece se poate împiedica de ele cineva care trece pe acolo.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor „sus" şi „jos";*
- *încrederea în sine;*
- *independenţa;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *capacitatea de a asculta.*

Un an - Săptămâna 23

Cocă pentru cercetare

Pentru a face o cocă rapidă, amestecaţi două ceşti de făină, o jumătate de ceaşcă de sare şi adăugaţi treptat o ceaşcă de apă. Adăugaţi puţin colorant alimentar şi frământaţi amestecul până devine omogen. Poate fi adăugată mentă sau altă aromă plăcută pentru a-l face mai îmbietor. Totuşi, spuneţi-i copilului că aluatul nu este de mâncat. Acest amestec va putea fi păstrat mai multe zile la congelator, dacă este ţinut într-o pungă de plastic închisă.

Pentru a-l face mai stabil, amestecaţi 1 ceaşcă de făină, 1 lingură de ulei, 1 ceaşcă de apă, 1/2 ceaşcă de sare, 2 linguri de smântână şi colorant alimentar. Coaceţi la foc potrivit, până când amestecul ia forma unei mingi. Frământaţi până când devine neted. Acest amestec poate fi păstrat un timp nelimitat într-o pungă de plastic sau o cutie închisă.

Lipiţi hârtie cerată pe o suprafaţă de lucru sau pe o masă. Poate fi utilizată şi o faţă de masă individuală de plastic în locul hârtiei cerate, pentru protecţia zonei de lucru. Astfel va fi mai uşor de făcut curat la sfârşitul activităţii.

Daţi-i copilului o bucată de aluat care poate fi ţinută comod în mâini. Arătaţi-i cum să preseze, să ruleze şi să lovească coca. Apoi lăsaţi-l să cerceteze aluatul până se plictiseşte.

Dacă are nevoie de ceva pentru a-l atrage, rulaţi o mică parte sub formă de minge şi turtiţi-o.Încearcă să vă imite?Pentru a-l atrage mai mult, rulaţi aluatul într-un rulou lung şi uniţi-i capetele formând un cerc sau o altă figură. Discutaţi cu copilul despre fiecare formă pe care o faceţi.

Încurajaţi copilul să preseze, să ruleze şi să lovească aluatul, în timp ce îi vorbiţi despre ce simte la pipăit. Rugaţi-l să-l miroasă. Discutaţi despre mirosul aluatului. Are un miros plăcut? Apoi încurajaţi copilul să-l lovească, să-l tragă, să-l ruleze şi să-l rupă în bucăţi şi lăsaţi-l să continue apoi cercetarea aluatului.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie fină;*
- *dezvoltarea simţului pipăitului;*
- *explorarea liberă a necunoscutului;*
- *îmbogăţirea vocabularului prin conversaţie;*
- *creativitatea;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 24

Puzzle-uri

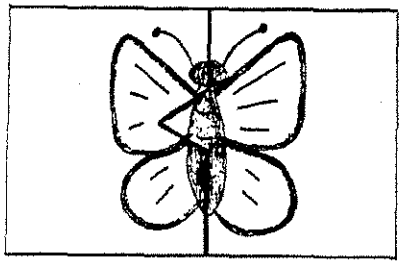

Decupați sau desenați trei imagini de 22 x 25 cm² în culori vii. Imaginile trebuie să aibă foarte puține detalii. Pot fi o casă, un copac și un fluture. Arătați-i copilului fiecare imagine și identificați-o prin nume. Lipiți desenele pe un carton gros și lăsați-le să se usuce. Apoi decupați fiecare poză pe jumătate, de sus în jos, cu o singură neregularitate la decupaj.

Amestecați bucățile și puneți-le pe podea sau pe masă. Încurajați copilul să pună bucățile casei împreună. Apoi, îndemnați-l să unească bucățile din copac și apoi din fluture. Ajutați-l dacă pare a nu înțelege și discutați despre fiecare desen. De exemplu, puteți să-i spuneți: „Casa este roșie. Trăim într-o casă".

Aceste puzzle-uri pot fi utilizate tot timpul. Copilul va deveni mai sigur pe el și poate chiar va povesti despre imaginile pe care le folosește, spunând un cuvânt sau o frază.

Pot fi apoi decupate trei desene cu mai multe detalii dintr-o revistă sau dintr-un ziar și pot fi utilizate în același fel. Aceste desene pot fi tăiate în două sau în trei bucăți fiecare. Copilul va reuși mai ușor dacă imaginile sunt mari, colorate și au puține detalii. Este recomandabil să folosiți numai trei puzzle-uri o dată. Prea multe bucăți au tendința să ducă la confuzia copilului mic.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea faptului că două sau mai multe părți alcătuiesc un întreg;*
- *o conștientizare mai bună a culorii;*
- *îmbogățirea vocabularului prin conversație;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 25

Lasă-l să cadă în sticlă!

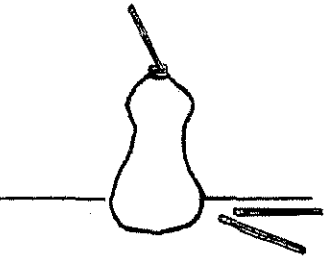

Folosiți o sticlă mare de plastic incasabilă, cu o deschizătură îngustă pentru această activitate. Adunați o piatră mică, un băț de la înghețată, un creion neascuțit, un clește de rufe sau orice obiect care va trece ușor prin deschizătura mică a sticlei de plastic. Puteți alege un set de patru obiecte asemănătoare în locul unora diferite. Pentru a mări interesul copilului, pot fi desenate un chip sau o floare pe sticlă cu o carioca.

Încurajați copilul să aleagă un obiect și să-l lase să cadă prin deschizătura îngustă a sticlei. Ajutați-l dacă este nevoie.

Ascultați sunetul pe care îl face fiecare obiect atunci când cade în sticlă. Exagerați sunetul, în timp ce încercați să-l imitați. Cuvinte ca „ping", „sad" sau „plop" vor fi de folos pentru a-l face pe copil să asculte mai de-aproape când cade fiecare obiect.

Atunci când toate obiectele au fost lăsate să cadă în sticlă, întoarceți sticla cu fundul în sus și lăsați copilul să-și folosească ambele mâini și să scuture obiectele afară din sticlă. Repetați activitatea și încurajați copilul să muncească independent. Ajutați-l numai dacă pare să aibă nevoie.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop;*
- *încrederea în sine;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *interacțiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 26

Pot să duc o tavă!

Copiii de această vârstă adoră să culeagă de pe jos bucăți mici de ață, scame și hârtie și să le arate adulților. Încurajați-l să se uite pe podea după bucățele pentru a le strânge și a le pune la coșul de gunoi. Remarcați-i orice reușită.

Altă dată, utilizați o tavă din polistiren sau carton, pentru carne, și puneți mai multe obiecte ușoare, incasabile pe ea. Alegeți un cub mic, un mosor, un clește de rufe, o lingură sau ceva similar, care este ușor și va fi lesne de cărat pentru copil.

Încurajați-l să țină echilibrul tăvii și să o ducă pe o distanță scurtă. Apoi, explicați-i să aducă tava înapoi, având grijă să nu cadă de pe ea nici un obiect. Dacă unul dintre obiecte cade de pe tavă, exclamați „Uups". Spuneți-i copilului să ia de pe jos obiectul care cade și să-l pună pe tavă. Dacă are dificultăți, fiți gata să-l ajutați, dar lăsați-l independent cât mai mult posibil.

Pot fi adăugate mai multe obiecte ușoare pe tavă, până ce se adună o oarecare încărcătură. Lăudați-l pentru că a fost capabil să care atâtea lucruri pe tavă.

Altă dată, puneți o mingiuță de cauciuc sau de plastic pe tavă. Explicați-i să umble foarte atent și să privească mingea atunci când cară tava. Observați-i modul de a ține echilibrul tăvii și dați-i sugestii pozitive pentru a menține mingiuța pe tavă. Dacă totuși cade, spuneți-i copilului să o pună la loc și să încerce din nou. Amintiți-i să meargă încet, foarte atent și să privească mingea. Cu răbdare și îndrumare, va reuși. Lauda îl va motiva.

Această activitate dezvoltă:

- *simțul echilibrului;*
- *coordonarea utilizării ambelor mâini;*

- *conştientizarea noţiunilor „uşor" şi „greu";*
- *îndemânarea de a manipula şi observa diferite obiecte pe tavă;*
- *conştientizarea obiectelor aflate în repaus şi a efectului pe care îl are mingea mobilă asupra echilibrului.*

Un an - Săptamâna 27

Pune peştele în barcă!

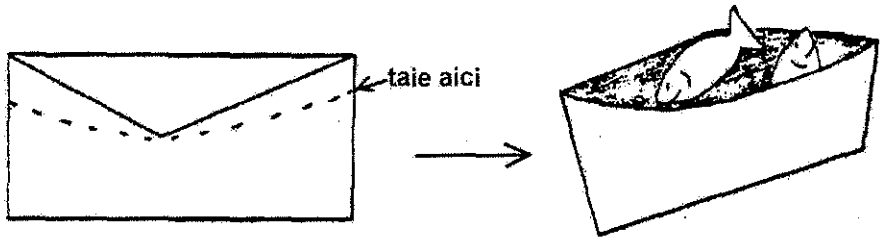

Decupaţi trei sau patru peşti din hârtie de construit, din cartele sau din carton subţire. Peştele trebuie să fie de aproximativ 7-10 cm. Colorati fiecare peşte cu o culoare diferită şi adăugaţi-i fiecăruia un ochi şi o gură. Aceasta îi va face mai simpatici şi vă va ajuta să atrageţi copilul să participe la această activitate cu mai multă plăcere.

Utilizaţi un plic mare de afaceri sau o foaie de hârtie îndoită pentru barcă. Decupaţi plicul sau hârtia ca o barcă. Lăsaţi partea de sus deschisă şi lipiţi sau fixaţi orice alte părţi deschise. Va fi o barcă turtită. Decoraţi-o cu diferite culori.

Încurajaţi copilul să culeagă un peşte şi să-l pună în barcă. Pentru aceasta, copilul va trebui să depărteze cele două părţi de sus şi să lase să alunece peştele în barcă. Distingeţi peştele prin culoare, atunci când copilul pescuieşte peştele şi îl pune în barcă. Când peştele a fost "prins" şi se află în barca turtită, scoateţi-l şi porniţi din nou la acţiune.

Altă dată, puteţi repeta această activitate folosind numere şi numărând. De exemplu, scrieţi un număr pe fiecare peşte, de la unu la patru, şi explicaţi-i copilului cum să găsească peştele cu numărul specific şi să-l pună în plic (barcă). Număraţi peştii de mai multe ori pentru a vă asigura că a înţeles să numere de la unu la patru, înainte de a merge mai departe.În timp ce copilul pescuieşte peştii denumiţi, întrebaţi-l câţi peşti sunt în „barcă" şi câţi au dispărut.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a culege un obiect plat;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *încrederea în sine;*
- *independenţa;*
- *interacţiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 28

Unde este camera?

Luaţi copilul de mână şi plimbaţi-vă prin camerea lui. Spuneţi-i că aceea este camera lui. Plimbaţi-vă acum cu el în camera dumneavoastră şi spuneţi-i că este camera dumneavoastră. Apoi plimbaţi-vă în baie şi recunoaşteţi-o împreună. Verificaţi dacă ştie numele acestor camere.

Chemaţi-l pe nume şi cereţi-i să vă arate camera lui. Lăudaţi-l dacă îndeplineşte comanda corect. Dacă pare confuz, luaţi-l în camera lui încă o dată şi spuneţi-i că se află în camera lui. Repetaţi până când este în stare să vă arate camera lui..

Continuaţi această activitate cu camera lui şi cu baia. Dacă pare dezorientat, încercaţi din nou altă dată. Totuşi, dacă reuşeşte şi pare să se distreze, alegeţi alte trei camere şi repetaţi procedeul.

S-ar putea să dureze mai multe zile până să poată merge în camera cerută, dar cheile motivării şi reuşitei sunt lauda şi încurajarea.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea camerelor şi a poziţiilor lor;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *interacţiunea de limbaj;*
- *încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 29

Mare şi mic

Puneţi laolaltă o lingură mare şi una mică, un capac mare şi unul mic, un rulou gol de hârtie de toaletă şi un rulou gol de prosop de hârtie, un pantof mare şi unul mic sau alegeţi diferite obiecte similare, mari şi mici.

Luaţi lingura mare şi spuneţi-i copilului că este mai mare decât cealaltă lingură. Spuneţi-i că cealaltă lingură este mică. Spuneţi cuvintele „mare" şi „mic" de mai multe ori, în timp ce continuaţi să-i arătaţi copilului obiectele mari şi mici de fiecare tip. Puneţi obiectele mari şi mici din acelaşi set împreună, preferabil într-un rând.

Spuneţi-i copilului să ia de jos lingura mare. Dacă o face corect, lăudaţi-l şi rugaţi-l să o pună la loc. Dacă ia de jos lingura incorect, indicaţi-i care lingură a fost cerută, precizaţi-i mărimea şi spuneţi-i copilului să o pună la loc.

Continuaţi lucrul numai cu conceptul de „mare" până când copilul este sigur pe el la alegerea obiectului corect mai mare. Evitaţi utilizarea cuvântului „larg". Folosirea cuvintelor diferite cu sens apropiat, la această vârstă, poate crea confuzii copilului.

Introduceţi conceptul de „mic" atunci când simţiţi că a devenit sigur pe el la alegerea obiectului mai mare, de fiecare dată când sunt comparate un obiect mare şi

unul mic. Schimbarea comenzilor pentru a alege între „mare" şi „mic" în timpul unei singure şedinţe din această activitate poate fi prea dificilă şi poate dezorienta copilul. Introduceţi conceptul cu precauţie dacă simţiţi că este în stare să rezolve această problemă de comparaţie. Este mai bine să fiţi sigură de realizarea unei activităţi decât să produceţi confuzie şi frustrare cu ceva prea dificil.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea conceptelor „mare" şi „mic";*
- *îmbogăţirea vocabularului la denumirea obiectelor;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *abilitatea de a face o alegere;*
- *conştientizarea comparaţiei;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 30

Păşeşte pe pietre !

Decupaţi un pătrat mare şi unul mic dintr-o bucată de covor. Bucăţile trebuie să fie destul de mici, astfel încât copilul să le poată ridica şi muta într-o poziţie diferită, dar destul de mari pentru a putea păşi uşor pe ele. Dacă nu puteţi găsi două bucăţi de covor, folosiţi două covoraşe de cauciuc sau altceva care nu alunecă.

Întindeţi bucata mare de covor pe podea şi puneţi bucata mică în faţa ei. Lăsaţi un mic spaţiu între două pătrate, astfel încât să se poată distinge cele două bucăţi de covor. Totuşi, bucăţile trebuie să fie destul de apropiate, astfel încât copilul să-şi poată întinde picioarele atunci când păşeşte de pe un pătrat de covor spre următorul.

Copilului trebuie să i se explice să păşească mai întâi pe bucata de covor mare şi apoi să păşească înainte pe bucata mică. Copilul trebuie să se întoarcă să ia bucata mare de covor şi să o pună în faţa bucăţii mici. Va continua să păşească înainte pe pătrate şi să-şi amintească să pună pătratul următor în faţa celuilalt de fiecare dată când va face un pas înainte.

Copilul trebuie încurajat să meargă cu un pas de o anumită dimensiune şi numai pe pătratele mare şi mic, pentru a ajunge în acel punct. Pentru a mări interesul şi a motiva copilul, obiecte cum ar fi un peşte de jucărie sau un crab pot fi puse în punctul terminus, ca o momeală, pentru a-l face să se mişte înainte. Vă puteţi referi la pătrate ca la pietre de păşit folosite de copil la traversarea râului. Trebuie să i se amintească să fie atent, astfel încât să nu îşi piardă echilibrul şi să cadă în râu. Dacă şi-l pierde, se va uda la picioare. Crescând distanţa de fiecare dată când copilul face activitatea, el se va ambiţiona să încerce să fie atent, din ce în ce mai atent.

Această activitate dezvoltă:

- *o coordonare mai bună a muşchilor mari şi mici;*
- *o conştientizare crescută a conceptelor „mare" şi „mic";*
- *independenţa;*
- *încrederea în sine;*
- *percepţia distanţei;*

- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *dezvoltarea simţului pipăitului la mişcarea bucăţilor pătrate;*
- *comunicarea prin limbaj.*

Un an - Săptămâna 31

Desenez în sus şi în jos

Faceţi rost de o bucată de carton de aproximativ 22 x 25 cm^2. Decupaţi un dreptunghi de 5 x 15 cm^2 în centrul cartonului cu o lamă sau un cutter ascuţit.

Puneţi o foaie de ziar sau altă hârtie sub carton. Lipiţi colţurile cartonului pe hârtie, cu latura mai mare în poziţie verticală. Fixaţi hârtia pe masă sau pe altă suprafaţă de lucru netedă pentru a preveni alunecarea.

Mişcaţi-vă mâna în sus şi în jos pentru a pipăi zona decupată din bucata de carton. Încurajaţi copilul să pipăie şi el bucata decupată.

Lăsaţi-l să-şi aleagă un creion cerat. Numiţi o culoare şi spuneţi-i copilului să mişte creionul în sus şi în jos în interiorul zonei decupate. În timp ce mâinile copilului se mişcă în sus şi în jos, scandaţi astfel: „Sus, jos, sus, jos. Desenez în sus şi în jos". Lăsaţi copilul să coloreze zona decupată cu creionul până se plictiseşte. Totuşi, dacă mai este interesat, bucata de carton poate fi mutată şi fixată în altă parte pe hârtie. Copilul poate dori să-şi aleagă alt creion colorat. Dacă este aşa, numiţi culoarea şi lăsaţi-l să continue această activitate.

Altă dată, urmaţi acelaşi procedeu ca înainte, dar întoarceţi dreptunghiul cu latura lungă în poziţie orizontală. Lăsaţi copilul să pipăie porţiunea decupată mişcându-şi mâna sau degetul de la stânga la dreapta. Lăsaţi-l să aleagă încă o dată un creion cerat. Numiţi culoarea şi îndemnaţi-l să mişte creionul înainte şi înapoi pe hârtia care este sub şablonul de carton. În timp ce copilul mişcă creionul înainte şi înapoi, scandaţi acest cântecel: „Înainte şi-napoi, şi opreşte-te apoi". Este posibil să prefere să mâzgălească înapoi şi înainte o vreme cu creionul. Continuaţi cântecelul şi lăsaţi-l să facă aşa cum vrea.

Această activitate dezvoltă:

- *percepţia direcţiilor verticale şi orizontale;*
- *percepţia limitelor bucăţii decupate;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *libertatea de alegere;*
- *percepţia diferitelor culori;*
- *interacţiunea de limbaj cu ajutorul cântecelor scandate;*
- *capacitatea de a asculta.*

Un an - Săptămâna 32

Tipăreşte cu ajutorul legumelor!

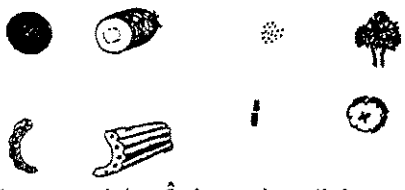

Tăiaţi un capăt al unui morcov. Adunaţi câteva ziare sau hârtie albă şi tempera. Pot fi utilizate şi culori pe bază de apă rămase de la renovarea casei. Turnaţi puţină vopsea într-o tăviţă de carne din polistiren sau într-o farfurie. Puneţi hârtie pe o suprafaţă plană de lucru potrivită. Îmbrăcaţi copilul cu o cămaşă veche sau puneţi-i o babetă mare înainte de a începe activitatea, pentru a-l proteja.

Înmuiaţi capătul tăiat al morcovului în vopsea. Dacă vopseaua pare prea groasă, mai adăugaţi puţină apă şi amestecaţi. Ridicaţi morcovul şi presaţi-l cu partea pictată pe hârtie. Forma morcovului tăiat va fi tipărită pe hârtie. Lăsaţi-l să ţină morcovul şi puneţi capătul tăiat în vopsea. Ajutaţi-l să preseze cu putere pentru a imprima forma pe hârtie. Lăsaţi-l să imprime singur, în timp ce îl supravegheaţi. Experienţa de folosire a legumelor pentru imprimare trebuie să fie un punct de atracţie în plus pentru copil. Asiguraţi-vă că este conştient că morcovul este portocaliu.

Într-o altă şedinţă, poate fi utilizată pentru tipărire o bucată de ţelină. Spuneţi-i copilului să ţină minte culoarea şi forma ei. Floricelele de broccoli, ca şi multe alte legume, lasă urme interesante la imprimare. Copilul poate face picturi neaşteptate cu o combinaţie de diferite legume şi culori. Totuşi, folosiţi numai două sau trei legume odată pentru a preveni suprastimularea.

Această activitate dezvoltă:

- *creativitatea;*
- *preţuirea frumuseţii culorii şi a formei;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *explorarea liberă la imprimare;*
- *o percepţie mai bună a diferitelor culori;*
- *o nouă senzaţie la pipăit în timpul imprimării cu diferite legume.*

Un an - Săptămâna 33

În partea aceasta, în partea aceea

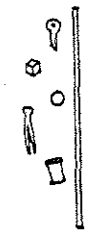

Adunaţi în jur de zece obiecte mici. Pot fi jucării sau obiecte din gospodărie care nu prezintă pericol. Folosiţi bandă adezivă sau un fir de lână pentru a împărţi zona într-o parte stângă şi o parte dreaptă. Evitaţi folosirea cuvintelor „stângă" şi „dreaptă".

Luaţi un obiect şi spuneţi „în această parte" în timp ce îl puneţi în partea stângă a locului delimitat de firul de lână sau de bandă. Luaţi alt obiect şi spuneţi „în partea aceea" în timp ce puneţi obiectul în partea dreaptă a zonei delimitate.

Încurajaţi copilul să se joace cu dumneavoastră. Mai întâi puteţi să puneţi obiectele în partea stângă, unul o dată, spunând, „în partea aceasta", în timp ce copilul pune un obiect în partea dreaptă, unul o dată, spunând „în partea aceea". Dacă nu vorbeşte, dar pune obiectele în partea corectă la momentul potrivit, lăudaţi-l şi treceţi-i cu vederea faptul că nu rosteşte cuvintele cerute. Totuşi, nu uitaţi să subliniaţi în continuare: „în partea aceasta, în partea aceea", pe măsură ce obiectele sunt plasate alternativ în poziţia corectă.

Altă dată, jucaţi jocul şi schimbaţi părţile. Pe măsură ce copilul progresează în uşurinţa de a alterna poziţiile care indică lateralitatea stânga-dreapta, poate fi încurajat să joace singur jocul. Îndemnaţi copilul spunând: „în partea aceasta, în partea aceea".

Această activitate dezvoltă:

- *uşurinţa de a asculta;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *percepţia noţiunilor „stânga" şi „dreapta";*
- *simţul pipăitului diverselor obiecte;*
- *uşurinţa de a vorbi;*
- *încrederea în sine;*
- *independenţa.*

Un an - Săptămâna 34

Pus şi scos

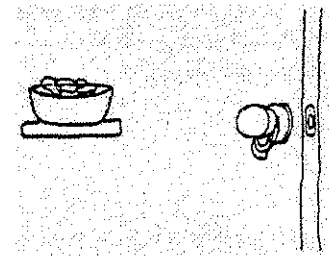

Pentru această activitate utilizaţi în jur de zece bucăţi de elastic îngust, unite împreună, sau benzi de cauciuc. Benzile trebuie să fie destul de mari pentru a se potrivi peste clanţă. Această activitate va fi mult mai atrăgătoare dacă benzile vor avea dimensiuni diferite. Puneţi benzile într-o cutie mică de plastic sau într-un coş.

Arătaţi-i copilului cum să pună o bandă elastică pe clanţă. Apoi, lăsaţi-l să încerce să o pună. Dacă reuşeşte, lăsaţi-l să pună singur restul benzilor pe uşă.

Atunci când toate benzile sunt pe clanţă, arătaţi-i cum să le scoată de pe clanţă şi să le pună din nou în cutie. Încurajaţi copilul să repete activitatea până se plictiseşte.

Altă dată, copilul va pune o bandă elastică pe fiecare clanţă din casă. Va fi încântat să-şi dea seama că aţi observat că poate face lucrul acesta. Copilului i se va explica să scoată toate elasticele de pe clanţe şi să le pună în cutie înainte de a repeta activitatea. Dacă nu vrea să continue, va fi totuşi îndemnat să dea toate benzile jos de pe clanţe înainte de a se opri.

Această activitate dezvoltă:

- *uşurinţa de a îndeplini comenzile;*
- *percepţia materialelor elastice;*
- *percepţia acţiunilor de a pune „pe" şi a scoate „de pe".*

- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *independența;*
- *capacitatea de a potrivi obiectele unul câte unul;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 35

Paiul şi stiva de mosoare

Faceți rost de câteva paie lungi care se potrivesc uşor în centrul unor mosoare. Zece sau mai multe mosoare vor face această activitate mai atrăgătoare. Mosoarele pot fi de diferite dimensiuni şi culori. Mosoarele colorate neutru vor fi decorate cu carioca pentru mai multă atractivitate. Stivuiți mai multe mosoare unul peste celălalt. Loviți uşor stiva de mosoare şi dărâmați-o. Stivuiți mosoarele din nou, dar de această dată puneți un pai în centrul stivei. Încercați să dărâmați stiva, aşa cum ați făcut mai departe. Arătați-i copilului stiva de mosoare care nu a căzut. Stivuiți alte câteva mosoare unul peste altul, dar nu puneți un pai în centrul stivei. Rugați-l pe copil să dărâme cele două stive. Copilul va observa că una dintre stive va rămâne în picioare, cu condiția să nu o lovească prea tare, în timp ce cealaltă stivă poate fi dărâmată uşor.

Lăsați copilul să stivuiască mosoarele fără să utilizeze paie. Încurajați-l să facă o stivă cât mai înaltă de mosoare. Spuneți-i să fie atent ca mosoarele să nu cadă. Dacă stiva cade, încurajați copilul să continue şi ajutați-l dacă este nevoie. Apoi introduceți cu grijă paiul în centrul mosoarelor stivuite. Dacă stiva este destul de înaltă, veți avea nevoie de două paie. Copilul se poate distra explorând mosoarele în stivă. Totuşi, va avea încă nevoie de îndrumare şi ajutor la introducerea paielor.

Puteți număra mosoarele împreună cu copilul pentru a adăuga o atracție în plus. Dacă va cădea un mosor din stivă, spuneți: „Priveşte, a căzut un mosor!". Continuați să stivuiți mosoarele şi să le numărați. Introduceți paiul pentru stabilitate, în timp ce le stivuiți. Puneți un mosor în partea de sus a stivei atunci când nu mai există susținerea de la pai. Atingeți uşor stiva, şi mosorul din vârf va cădea. Explicați-i că celelalte mosoare nu au căzut pentru că au fost susținute de pai. Copilul s-ar putea să nu înțeleagă cuvântul „susținute", aşa că îi puteți spune pentru claritate că au fost „ajutate" să nu cadă.

Lăsați-l să cerceteze mosoarele şi paiul altă dată, fără intervenția dumneavoastră. Observați copilul. Descoperă el că mosoarele pot fi rostogolite înainte şi înapoi? Începe să le stivuiască şi foloseşte paiele pentru a susține stivele, sau îi place să se uite cum cad atunci când stivuieşte câteva? Poate descoperi şi că mosoarele au găuri la fiecare capăt şi va percepe în subconştient că materialele au diferite utilizări.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *conştientizarea mărimii diferitelor mosoare care sunt utilizate;*
- *simțul pipăitului la stivuire;*

- *simțul de observație;*
- *percepția noțiunii „mai mult";*
- *percepția noțiunii de susținere pentru prevenirea căderii mosoarelor.*

Un an - Săptămâna 36

Înghesuie în cutie!

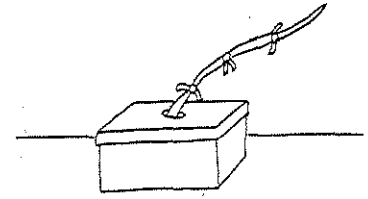

Folosiți o sfoară lungă din resturi de materiale, mai multe fâşii înguste din materiale de diferite texturi sau dintr-un fir de lână gros. Sfoara trebuie să fie de aproximativ 1 m lungime, după ce au fost făcute noduri la intervale de 7-10 cm. Materialele cu diferite texturi şi nodurile au scopul de a antrena simțul tactil şi a mări atractivitatea activității.

Luați o cutie de pantofi cu capac şi decupați o gaură de aproximativ 2,5 cm în diametru, în centrul capacului. Înghesuiți sfoara din bucăți sau firul de lână prin gaură cu ambele mâini. Continuați până când tot materialul a ajuns în cutie. Ajutați copilul să-şi dea seama că toată fâşia de material este în cutie. Spuneți: „A dispărut toată".

Ridicați capacul şi împingeți o mică parte din material sau din firul de lână prin partea de deasupra găurii din capac. Cu ambele mâini, porniți să trageți "sfoara" din materiale sau lâna afară din cutie prin gaura din capac. Când ați scos-o pe toată din cutie spuneți: „Uită-te, s-a întors înapoi!"

Repetând această activitate în diferite momente, copilul va fi antrenat şi îşi va dezvolta abilitatea de bază de coordonare ochi-mână. Va fi poate nevoie să-l ajutați să introducă sfoara în gaura din cutie.

Această activitate dezvoltă:

- *o percepție mai bună a noțiunilor „în" şi „afară";*
- *îndemânarea;*
- *simțul tactil;*
- *spiritul de observație.*

Un an - Săptămâna 37

Pocneşte din cleştele de rufe!

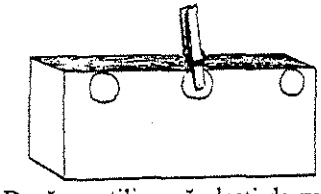

Folosiți aceeaşi cutie de pantofi utilizată mai înainte sau alegeți altă cutie de pantofi de mărime asemănătoare, fără capac. Faceți buline de jur împrejurul marginii de sus a cutiei, la distanțe de aproximativ 7-8 cm. Faceți rost de 12 cleşti de rufe. Dacă se utilizează cleşti de rufe cu prindere prin alunecare, va fi mai uşor pentru copil să-i mânuiască. Totuşi, cleştii de rufe cu arc vor reprezenta o încercare în plus pentru

opil. Dacă utilizați cleşti de rufe cu arc, va fi mai uşor pentru copil să reuşească, isturnându-i înainte de a-i pune pe o bulină roşie. Când progresează, încurajați-l să-i ună pe bulina roşie în poziție corectă.

Puneți un cleşte pe una dintre bulinele roşii de pe marginea de sus a cutiei. ncurajați-l să încerce să pună cleştele de rufe pe următoarea bulină roşie Continuați ceastă activitate până când au fost utilizați toți cleştii de rufe. Ajutați-l dacă este evoie. Spuneți-i copilului: „Cleştii de rufe sunt toți pe cutie. Acum să-i dăm jos de pe utie". Subliniați cuvintele „pe" şi „de pe". Numărați cleştii de rufe împreună cu opilul pentru percepția numerelor.

Această activitate poate fi repetată de mai multe ori şi va fi cu atât mai nteresantă dacă cleştii de rufe sunt colorați sau desenați, iar cutia de pantofi este ecorată în culori aprinse. Pe măsură ce copilul progresează, puteți lipi abțibilduri, iferite forme, numere sau litere în locul bulinelor roşii.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *percepția lui „pe" şi „de pe";*
- *simțul tactil;*
- *capacitatea de a face corespondența între obiecte;*
- *spiritul de observație.*

Un an - Săptămâna 38

Scutură şi găseşte!

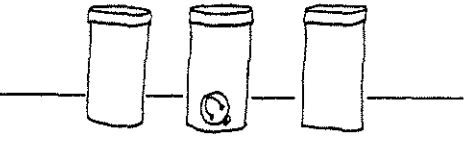

Faceți rost de trei până la patru cutii de plastic pentru filme şi de un clopoțel folosit pentru a face un zgomot în interiorul uneia dintre cutii. Puneți clopoțelul într-una dintre cutiile le filme şi închideți-o. Puneți toate cutiile într-un şir.

Scuturați fiecare cutie şi îndemnați copilul să-i asculte sunetul. Ascultând cu tenție, copilul va fi în stare să aleagă cutia care conține clopoțelul după ce au fost cuturate toate. Dacă nu este în stare să identifice corect cutia, repetați activitatea până ând reuşeşte. Ideea este de a-i antrena memorarea obiectului şi a poziției sale într-un ând.

Schimbați pozițiile cutiilor şi repetați activitatea. Dacă are iarăşi dificultăți să găsească corect cutia, încercați din nou. Continuați acest procedeu câtă vreme copilul are interesat. Dacă se plictiseşte, încercați iar altădată.

Pentru a varia această activitate, puteți folosi o agrafă de hârtie, o bilă, un nasture, o pietricică, o linguriță de orez sau de boabe de fasole. Utilizați un singur obiect odată într-o cutie pentru a fi comparat cu cutiile goale, până când copilul devine sigur pe el. Apoi, pot fi folosite două cutii cu obiecte. Copilul poate mai târziu să sorteze unele obiecte care fac un sunet şi să joace „În partea aceasta, în partea aceea", ca în Săptămâna 33.

Această activitate dezvoltă:

- *uşurința de a diferenția sunetele;*
- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop;*
- *abilitatea de a face o alegere logică;*
- *percepția schimbării poziției cutiilor;*
- *memoria.*

Un an - Săptămâna 39

Flori în coş

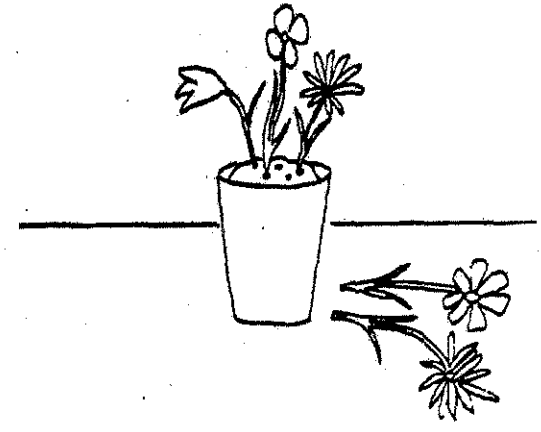

Folosiți o bucată de polistiren care a fost fixată într-o ceaşcă de plastic, într-un coş sau în ceva asemănător. Faceți rost de cinci flori. Florile pot fi reale sau de plastic, sau făcute în casă din curățătoare de pipă şi hârtie. Împungeți cinci găuri mici în polistiren şi însemnați fiecare gaură cu o carioca roşie pentru a o face vizibilă.

Încurajați copilul să pună o tulpină de floare în fiecare dintre cele cinci găuri din bucata de polistiren. Îndrumați copilul să scoată florile şi apoi să le pună înapoi în găuri, de mai multe ori.

Discutați cu copilul despre florile frumoase. Ajutați-l să-şi dea seama că tulpina susține floarea atunci când stă în pământ sau într-o vază.

Dacă este posibil, luați copilul afară şi arătați-i o tulpină de plantă, preferabil o floare. Smulgeți din pământ o buruiană şi arătați-i copilului rădăcina ei. Spuneți-i copilului că rădăcina este legată de plantă şi împreună susțin planta în pământ. Lăsați copilul să pipăie şi să examineze rădăcina buruienii. Discutați mai mult despre rădăcini dacă pare interesat. Nu uitați să explicați că florile nu trebuie rupte fără a cere voie.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a observa detaliile (găurile din polistiren);*
- *uşurința de a potrivi obiectele unul câte unul (floarea în gaura din polistiren);*
- *percepția florilor frumoase, a tulpinilor şi a rădăcinilor;*
- *interacțiunea de limbaj.*

Un an - Săptămâna 40

Împunge şi imprimă!

În această activitate folosiţi o tavă mare din polistiren, de carne, culori tempera, o pensulă obişnuită de 5 cm lăţime, hârtie pentru pictură şi un creion bont.

Spuneţi-i copilului să ţină creionul bont şi să împungă găuri în tava de polistiren. Încurajaţi-l să aibă grijă şi să preseze ferm pentru a face urme vizibile în tăviţă.

Faceţi cu pensula un strat subţire de culoare în interiorul tăvii cu găuri împunse. Întindeţi o foaie de hârtie aproximativ de mărimea tăvii pe zona ei pictată. Presaţi ferm şi îndepărtaţi hârtia cu grijă. Veţi obţine imprimarea găurilor împunse de copil. Dacă imprimarea este prea slabă, întindeţi cu pensula mai multă culoare pe suprafaţa perforată şi încercaţi din nou să imprimaţi.

Lăsaţi copilul să perforeze marcajele în tava de polistiren, pentru a o explora fără oprelişti. Poate dori, de asemenea, să răspândească culoarea şi să imprime independent pe tăviţă. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Poate, de asemenea, să se distreze împungând găuri în altă tavă de polistiren sau pictând singur pe o foaie de hârtie, care a fost fixată pe o suprafaţă plană şi netedă.

Dacă vrea să picteze singur, observaţi-i mişcările tuşelor. Sunt în sus şi în jos? Le face de la stânga la dreapta? Sau are mişcări circulare? Toate aceste mişcări ale braţului sunt în curs de dezvoltare. Primele picturi ale copilului sunt numite „mâzgăliturі". Cu exerciţiu, prin mişcările braţului, va începe să creeze forme rudimentare de obiecte care au un înţeles pentru copil. Pe măsură ce devine mai îndemânatic la pictură, veţi începe să recunoaşteţi şi dumneavoastră unele dintre formele pictate.

Această activitate dezvoltă:

- *creativitatea;*
- *explorarea liberă;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o percepţie mai bună a culorii;*
- *conştientizarea imprimării;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Un an - Săptămâna 41

Strânge şi dă înapoi!

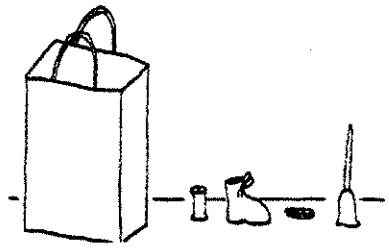

Faceţi rost de o sacoşă de cumpărături cu un mâner confortabil pentru a fi cărată comod de copil. Planuiţi vizita copilului în trei camere. Puteţi alege trei obiecte care să nu prezinte pericol şi să puneţi câte unul în fiecare cameră, înainte de a începe această activitate cu copilul. Puteţi lăsa copilul să aleagă un obiect fără pericol din fiecare dintre cele trei camere. Obiectele care pot fi plasate în camere pot fi un pantof de bebeluş, un nasture, un mosor, un clopoţel sau ceva asemănător. Daţi-i copilului sacoşa şi mergeţi cu el în prima cameră şi explicaţi-i să pună obiectul în sacoşă. Numiţi obiectul pentru copil şi spuneţi-i să-l pună în sacoşă. Tot aşa, mergeţi în a doua cameră şi în a treia cameră. Copilul va avea astfel trei obiecte în sacoşă.

Mergeţi într-o a patra cameră şi scoateţi fiecare obiect din sacoşă. Rugaţi-l să numească fiecare obiect. Dacă are nevoie de ajutor, repetaţi numele obiectelor. Discutaţi despre fiecare dintre obiecte şi explicaţi-i copilului să pună înapoi corect fiecare obiect în camera respectivă. Mergeţi cu copilul şi ajutaţi-l dacă este nevoie.

Această activitate poate fi variată mergând în alte camere şi punând diferite alte obiecte. Copilul trebuie să fie în stare să recunoască fiecare cameră pe nume şi să identifice cărei camere îi aparţin obiectele. Această activitate poate fi, de asemenea, repetată afară folosind copacii, straturile de flori, bălţile şi alte obiecte statice, drept repere.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a memora;*
- *capacitatea de a asocia poziţiile în spaţiu;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *interacţiunea de limbaj;*
- *spiritul de observaţie şi diferenţierea obiectelor;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Un an - Săptămâna 42

Rupe hârtia!

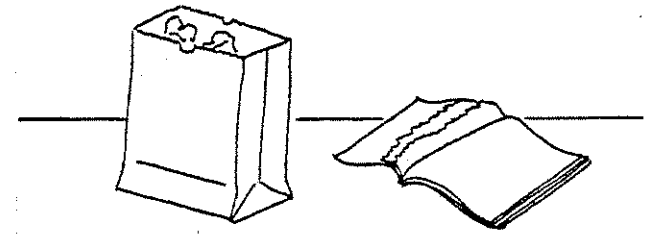

Faceţi rost de o revistă veche şi de o pungă mare de hârtie. Daţi-i copilului revista şi arătaţi-i cum să-i rupă paginile.Amintiţi-i că nu se rup paginile din reviste şi că le poate rupe numai pe cele din revistele vechi, dacă i se dă voie.

Încurajaţi copilul să rupă o pagină şi puneţi-o într-o pungă deschisă de hârtie. Lăsaţi-l să continue ruptul paginilor şi să le pună în pungă. Scoateţi în evidenţă sunetul pe care îl face hârtia atunci când pagini le sunt rupte.

Această activitate poate trena, iar copilul se poate plictisi repede. Dacă se întâmplă astfel, spuneţi-i să se uite la desenele din revistă şi să vă arate imaginea care îi place cel mai mult.

Ruperea hârtiei este o bună activitate la această vârstă. Poate fi des încurajată. Nici alte activităţi introduse mai devreme nu trebuie uitate. Multe dintre ele trebuie repetate. Copilul îşi va dezvolta noi abilităţi prin revederea lor.

Această activitate dezvoltă:

- *percepţia faptului că aspectul hârtiei poate fi schimbat prin rupere;*
- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop (ruperea hârtiei);*

- *conştientizarea modului în care trebuie să cureţe (punând hârtia în pungă);*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Un an - Săptămâna 43

Cratiţe şi capace

Faceţi rost de trei cratiţe şi de capacele potrivite. Amestecaţi capacele şi cratiţele şi lăsaţi copilul să exploreze capacele. Observaţi-l. Potriveşte corect capacele cu cratiţele sau le loveşte doar pentru a face zgomot? După o vreme de joc liber, îndemnaţi-l să pună capacele la cratiţele potrivite. Ajutaţi-l dacă este nevoie.

Mai târziu, puteţi alege trei obiecte mici pentru a le pune pe fiecare în trei cratiţe. Verificaţi dacă le cunoaşte numele. Spuneţi-i să pună capacele la cratiţele potrivite. Ajutaţi-l din nou dacă este nevoie. Cereţi-i să găsească un anumit obiect într-una dintre cratiţe. Continuaţi această activitate până când toate cele trei obiecte vor fi corect puse.

Altă dată, copilului i se poate explica cum să pună toate capacele în partea stângă a unei limite precizate şi toate cratiţele în partea dreaptă. Această activitate a fost introdusă în Săptămâna 33. Limitele pot fi realizate cu sfoară, bandă sau un obiect. Copilul se va distra jucând din nou „În partea aceasta, în partea aceea". De asemenea, copilul vă poate ajuta să puneţi cratiţele la loc atunci când activitatea s-a terminat.

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă a necunoscutului;*
- *capacitatea de a rezolva o problemă;*
- *acţiunea de a găsi obiectele corespunzătoare;*
- *capacitatea de a sorta;*
- *independenţa şi încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 44

Pâlnia distractivă

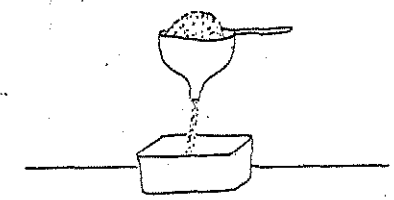

Faceţi rost de o pâlnie şi de mai multe sticle din plastic de diferite dimensiuni. Pentru a umple sticlele pot fi folosite apă, nisip sau orez. Puneţi-le pe fiecar într-o cutie de plastic sau într-o carafă. Fiecare material va fi utilizat separat în timpul acestei activităţi, chiar dacă procedeul va fi asemănător. Totuşi, puteţi decide să le utilizaţi pe toate trei în momente diferite pentru o atractivitate mai mare şi îmbogăţirea activităţii.

Activitatea cu apă trebuie desfăşurată în baie, în bucătărie sau afară. Cea cu nisip şi orez trebuie efectuată tot afară, dar dacă se face înăuntru, poate fi folosită o faţă de masă mare de plastic sau o perdea veche de duş pentru a cădea pe ea ceea ce se risipeşte. Poate fi utilizat şi un lighean mare de plastic.

Arătaţi-i copilului cum să folosească pâlnia şi unul dintre materiale pentru a-l turna şi a umple sticlele de plastic. După o scurtă perioadă de instruire, lăsaţi copilul să muncească independent, în timp ce îl supravegheaţi. Goliţi materialul din sticle înapoi în cutia originală şi repetaţi această activitate atâta timp cât copilul este interesat. Trebuie lăsat să pipăie fiecare material în parte în timp ce lucrează cu el şi să fie liber să sugereze ce alt material poate să folosească.

Altă dată, umpleţi un borcan mic pe trei sferturi cu orez alb, adăugaţi câteva picături de colorant alimentar şi două linguri de alcool denaturat. Acoperiţi şi scuturaţi bine. Copilul va fi încântat să vadă cum orezul îşi schimbă culoarea. Combinaţi şi alte culori pentru mai multă surpriză.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea modului în care se toarnă şi se umple un recipient;*
- *percepţia conceptului de „gol" prin explorarea liberă;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *simţul tactil.*

Un an - Săptămâna 45

Nasturele uriaş

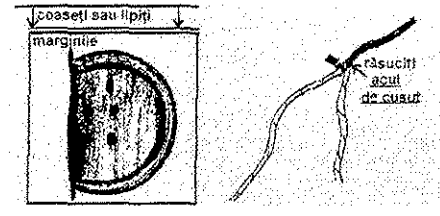

Folosiţi un capac de plastic şi decupaţi-i marginea cu o foarfecă de bucătărie. Va fi folosit ca o imitaţie de nasture. Faceţi rost de o bucată de pânză de două ori mai mare decât noul nasture de plastic. Îndoiţi şi coaseţi sau lipiţi-i de jur împrejur marginile pentru a nu se

estrăma. Tăiați o despicătură în pânză puțin mai mare decât capacul de plastic. ărătați-i copilului cum se încheie nasturele și cum se descheie. Lăsați-l să încheie și să escheie nasturele atâta timp cât este interesat.

Împungeți în capacul de plastic patru găuri aflate la distanță pentru a semăna u un nasture cu patru găuri. Tăiați o bucată de lână de aproximativ 60 cm lungime și gați-o de o sârmuliță trasă în plastic. Răsuciți de mai multe ori sârmulița pentru a ace un ac. Băgați firul de lână prin ac, uniți capetele lui și legați-le cu un nod mare. ărătați-i copilului cum să introducă și să scoată acul din găurile imitației de nasture. ncurajați copilul să îndeplinească comenzile, dar dacă nu vrea, lăsați-l să treacă acul rin găuri la întâmplare. Scoateți firul de lână din ac atunci când copilul l-a folosit pe ot și lăsați-l să continue să coasă nasturele cu un nou fir. Un copil de această vârstă ste prea mic pentru a lega nasturele de un alt material. Încercarea de a coase nasturele e un material în acest moment îl poate frustra.

I se poate da copilului o haină veche cu un singur nasture și o gaură mare entru a exersa încheiatul și descheiatul. Încheiatul va fi, probabil, mai ușor pentru opil, dar cu mai mult exercițiu își va dezvolta îndemânarea și la descheiat. Atunci ând copilul prezintă destulă îndemânare, i se poate da o haină cu nasturi și găuri entru nasturi mici.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *simțul tactil;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile.*

Un an - Săptămâna 46

Îndoaie hârtia!

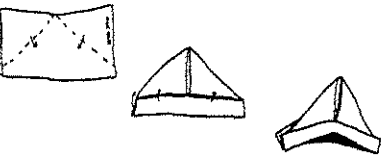

Faceți rost de o revistă veche cu pagini colorate. Arătați-i copilului cum să îndoaie paginile pe jumătate când paginile sunt încă intacte. Lăsați-l să îndoaie paginile până se plictisește. Nu uitați că perioada de interes și concentrare este foarte scurtă la această vârstă. Folosiți cuvântul „jumătate" în conversația cu copilul în diferite momente din timpul zilei și săptămânii pentru a scoate în evidență această noțiune.

Mai târziu, folosiți aceeași revistă sau una diferită și arătați-i copilului cum să îndoaie marginea dreaptă de sus a paginii în jos. Îndoitura va conduce la o nouă formă (triunghi). Folosiți cuvântul „de sus" în discuția cu copilul.

Mai târziu, arătați-i copilului cum să îndoaie marginea dreaptă de jos pentru a obține o formă ca aceea obținută la îndoirea de sus. Folosiți cuvintele „de sus" și „de os" împreună cu copilul atunci când au legătură pentru a verifica înțelegerea acestor noțiuni.

Ca o prelungire a acestei activități, îndoiți marginile de sus ale unui ziar vechi n jos, în diagonală, pentru a forma două triunghiuri. Apoi, îndoiți fiecare jumătate a părții de sus, deschisă în sus, spre a forma o margine pentru pălăria de hârtie.

Puneți-vă pălăria pe cap. Faceți altă pălărie mai mică pentru copil. Îndemnați-l să vă ajute. Copilul vă va fi de folos la îndoitul ziarului. Totuși, nu uitați că cerneala de tipar murdărește, așa că lucrați într-o zonă în care va fi ușor de curățat.

Această activitate dezvoltă:

- *sensibilitatea tactilă la pipăitul și îndoitul hârtiei;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea noțiunilor „jumătate" și „întreg";*
- *conștientizarea noțiunilor „de sus" și „de jos";*
- *conștientizarea faptului că hârtia are mai multe utilizări;*
- *încrederea în sine și independența.*

Un an - Săptămâna 47

Găsește și atinge!

Folosiți o minge mică confecționată dintr-un ciorap, un ghem de lână sau o pungă cu biluțe pentru această activitate. Spuneți-i copilului să găsească una dintre următoarele părți ale corpului său și să o atingă cu mingea de ciorap, ghemul de lână sau punga cu biluțe.

* cap	* braț
* ochi	* mână
* nas	* picior
* ureche	* labă
* gură	* stomac (burtică)

Dacă are dificultăți,recapitulați părțile corpului și repetați procedeul,rugându-l pe copil să atingă fiecare parte a corpului. Cu cât repetați mai mult, cu atât va deveni mai sigur pe el. Este o activitate în trei etape, în care copilul trebuie să asculte, să localizeze și apoi să atingă o anumită parte a corpului.

Ca o extindere a acestei activități, copilului i se poate explica cum să atingă o parte a corpului unei păpuși. Poate utiliza apoi mingea de ciorap, ghemul de lână sau punga cu biluțe pentru a atinge partea numită a corpului păpușii.

În loc să atingă, copilul poate că vrea să vă indice partea respectivă a corpului. Atingerea părților recunoscute ale corpului și indicarea acestora sunt două concepte diferite. Copilul trebuie încurajat să facă una sau alta dintre aceste acțiuni în timpul acestei activități. Ținerea unui obiect în mână și utilizarea lui pentru a atinge ceva este un mod mai avansat de a indica.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *simțul pipăitului;*
- *percepția comenzilor „indică" și „atinge";*
- *coordonarea mâinii;*
- *percepția părților corpului.*

Un an - Săptămâna 48

Pipeta

Faceți rost de o pipetă și de două flacoane de plastic curate. Lăsați copilul să aleagă un colorant alimentar de o anumită culoare și puneți o picătură sau două într-unul din flacoane, care a fost umplut cu apă. Arătați-i și spuneți-i că unul dintre flacoane este „gol" și altul este „plin".

Țineți pipeta și înmuiați partea de jos în apa colorată din flacon. Apăsați pe pompă și captați atenția copilului spre bulele de aer care ies atunci când pompa este presată. Dați drumul pompei pipetei și arătați-i copilului că pipeta a supt o parte din apa colorată.

În timp ce țineți în continuare pipeta, puneți-o în flaconul gol. Presați pompa și dați-i drumul. În flaconul gol se va afla acum puțină apă colorată. Pentru a mări viteza procesului, puteți ajuta copilul folosind un vas pentru turnat, preferabil transparent, pentru a vedea lichidul.

Încurajați-l să lucreze singur, în timp ce încearcă să umple flaconul gol cu apă colorată. Copilul se poate plictisi repede. Totuși, este o activitate care trebuie făcută câte puțin. Va avea, eventual, numai o cantitate rezonabilă de apă colorată în flacon.

Arătați-i copilului flaconul gol și plin, atunci când apare o situație potrivită. Își va îmbogăți percepția celor două concepte.

Activitatea dezvoltă:

- *simțul de observație;*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *percepția noțiunilor „gol" și „plin";*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *libertatea de alegere (alegerea unei culori);*
- *percepția noțiunii de aer și de bule de aer;*
- *încrederea și independența.*

Un an - Săptămâna 49

Nasture, fermoar, capsă, arici

Faceți rost de o haină, o rochie sau o altă haină cu un nasture și o gaură pentru un nasture mare sau utilizați o bucată de pânză îndoită, cu un nasture mare cusut pe ea. Folosiți altă bucată de pânză îndoită pentru a face o gaură pentru nasture sau o despicătură care este de dimensiunea nasturelui de pe bucata de material îndoită. Lăsați copilul să încheie și să descheie nasturele, la fel ca în activitatea din Săptămâna 45.

Altă dată, faceți rost de o jachetă sau de o fustă cu fermoar. Lăsați copilul să exerseze trasul fermoarului în sus și în jos. Scoateți în evidență sunetul pe care îl face fermoarul atunci când copilul trage de el în sus și în jos.

Coaseți capse mari pe o bucată mare de pânză sau folosiți o haină veche cu mai multe capse și îndemnați copilul să le încheie pe fiecare în parte. Îl va fascina pe

moment, dar activitatea poate să fie dificilă pentru el. Fiți sigură că îl ajutați atât cât are nevoie. Lăudați-l pentru încercări, chiar dacă dumneavoastră a trebuit să închideți capsele la sfârșit. Atrageți-i atenția asupra sunetului scos de o capsă când este închisă.

Folosiți un pantof de tenis cu închizătoare cu arici, sau coaseți sau lipiți o bucată de țesătură cu arici pe un petic îndoit de pânză. Lăsați copilul să deschidă și să fixeze bucata de țesătură cu arici. Încurajați copilul să asculte sunetul produs de cele două bucăți de arici desfăcute.

Copilul va fi liber să pipăie și să cerceteze materialele care conțin nasturele și gaura pentru nasture, fermoarul, capsele și ariciul. Pot fi introduși și moșul și baba dacă simțiți că le-ar putea mânui. Încercați să-l faceți să perceapă că multe dintre lucruri sunt utilizate pentru fixarea materialelor împreună.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția diferitelor materiale utilizate pentru fixarea hainelor împreună;*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *capacitatea de a asculta diferite sunete produse la încheierea unor lucruri;*
- *încrederea în sine și independența;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Un an - Săptămâna 50

Ascultă și desenează!

Faceți rost de mai multe bucăți de hârtie albă, de creioane cerate și de un casetofon. Lăsați copilul să aleagă o culoare dintre creioane. Denumiți culoarea și rugați-l să-i repete numele.

Puneți o casetă cu un cântec ușor sau unul lent și îndemnați copilul să asculte muzica. În timp ce ascultă muzica, îmbiați-l să bată ritmul, să numere și să bată din palme. Încurajați-l să deseneze pe hârtie în ritmul muzicii. Poate fi nevoie să îi îndrumați mânuțele pentru a-i da ideea. O dată ce pare că a înțeles, lăsați-l să miște creionul liber pe și de jur împrejurul hârtiei. Evitați să-i corectați mișcările. Continuați să numărați și să bateți din palme în ritmul muzicii pentru a atrage copilul să continue să miște creionul. Atunci când muzica se oprește, lăudați-l pentru frumosul desen muzical pe care l-a făcut.

Atârnați pictura pe frigider sau în alt loc pentru a-i arăta copilului că îi prețuiți munca artistică. Copilul poate fi interesat să mai producă o pictură muzicală pentru o anumită persoană din familie. Pentru a păstra hârtia, poate fi încurajat să folosească ambele ei părți atunci când desenează. Copilul poate, de asemenea, să dorească să schimbe culorile. Este momentul să-l întrebați care este numele culorii, atunci când alege una diferită pentru pictură.

Altă dată, îi veți pune o casetă cu un cântec în ritm mai susținut. Ajutați-l să bată din palme în ritmul muzicii. Apoi, încurajați-l să încerce să păstreze ritmul în timp ce desenează o pictură „muzicală" în ritm alert, cu creionul cerat pe hârtie.

Observați-i ritmul și continuați să numărați și să bateți din palme în timp ce desenează. Fiți sigură că îl lăudați pentru orice reacție pozitivă.

Această activitate dezvoltă:

- *expresia liberă;*
- *percepția ritmului;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *mușchii mari și mici ai brațului și ai mâinii;*
- *prețuirea artei creatoare;*
- *independența și încrederea în sine.*

Un an - Săptămâna 51

Deschide și închide!

Luați copilul de mână și mergeți cu el într-o cameră în care se deschide și se închide ușor ușa, iar clanța este accesibilă. Țineți clanța și deschideți și închideți ușa lent. Lăsați copilul să exerseze apăsatul pe clanță, deoarece poate să i se pară dificil atunci când ușa este bine închisă.

Discutați cum se apasă pe clanță pentru a deschide ușa și explicați-i că atunci când ușa este închisă, opritorul intră în rama ușii. Opritorul este împins și pocnește înapoi la loc atunci când ușa este închisă. Cuvântul „arc" poate fi utilizat pentru explicarea funcției ușii, dar poate duce la dezorientarea copilului. Poate ar fi mai bine să-i arătați pur și simplu opritorul și locul în care trebuie să intre și să-l lăsați să experimenteze, pe măsură ce apasă pe clanță. Copilul va fi interesat să se uite și s-ar putea să-i placă să cerceteze singur.

Altă dată, lăsați-l să deschidă și să închidă o ușă de la altă cameră. Utilizați cuvintele „deschis" și „închis" și spuneți-i copilului că există și uși fără clanță care pot fi închise și deschise. Câteva exemple sunt ușile glisante, ușile batante și ușile de la dulapurile de bucătărie fără încuietoare vizibilă. Copilul trebuie lăsat să deschidă și să închidă diferite tipuri de uși, ori de câte ori este posibil.

Discutați despre accidentele ce se pot produce în bucătărie atunci când deschidem și închidem ușile de la dulapuri. Subliniați că nu trebuie să deschidă și să închidă aceste uși de la dulapuri fără permisiune. Explicați-i ce înseamnă cuvântul „permisiune". Spuneți-i că unele dulapuri conțin materiale care nu sunt pentru copii. Deschideți fiecare dulap și lăsați-l să arunce o ocheadă înăuntru pentru a nu fi curios în legătură cu conținutul fiecăruia.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția conceptelor „deschis" și „închis";*
- *explorarea liberă;*
- *abilitatea de a apăsa pe clanță pentru a deschide și închide ușa;*
- *independența și încrederea în sine;*
- *coordonarea ochi - mână*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Un an - Săptămâna 52

Caută-mă!

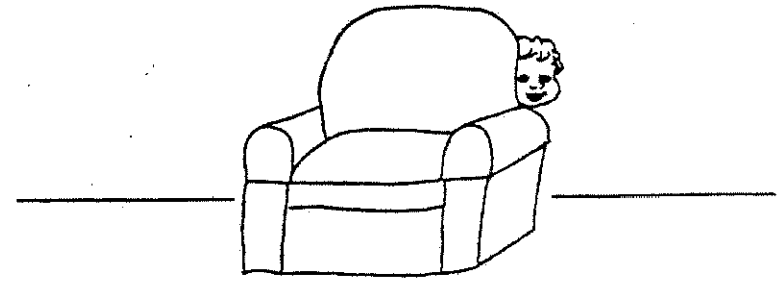

Spuneți-i copilului că vă veți ascunde după o ușă sau după o mobilă. Încurajați copilul să-și acopere ochii cu mâinile.

Atunci când v-ați ascuns, spuneți-i: „Găsește-mă!". Să sperăm că vă va asculta cu atenție și vă va găsi. Faceți aceasta de mai multe ori și ascundeți-vă în același loc. Atunci când vi se pare că este sigur pe acest joc, ascundeți-vă într-un loc diferit, care este aproape de prima ascunzătoare. Continuați până când copilul se plictisește.

Altă dată, încurajați-l pe el să se ascundă. Spuneți-i că încercați să-l găsiți. Se ascunde copilul într-unul din locurile unde v-ați ascuns înainte sau găsește altă ascunzătoare? Găsirea unei noi ascunzători arată că a înțeles jocul. Dacă se ascunde în același loc, îi mai trebuie încurajări pentru a găsi alt loc unde să se ascundă. Acesta este un joc pe care copiii foarte mici pot să-l joace sub îndrumarea unui adult.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta cu un anumit scop („găsește-mă");*
- *abilitatea de a localiza sunetul vocii unei persoane;*
- *percepția noțiunilor „în afara vederii" și „la vedere";*
- *o conștientizare mai bună a poziției în spațiu;*
- *independența și încrederea în sine.*

PARTEA a III-a

De la doi la trei ani

Introducere

Copilul de doi ani are nevoie de multă acțiune. Este mai curios și mai activ, pentru că este mult mai conștient de lumea care îl înconjoară. Mărimile, culorile și formele au deja înțelesuri pentru el și este încântat să își folosească cunoștințele pentru a-și îmbogăți experiența.

Vorbește mai bine și poate chiar să recite poezii scurte, rime și să interpreteze unele cântecele. Vocabularul său s-a mărit, participă mai des la conversație și este în stare să își amintească o înșiruire de evenimente. Unii copii de această vârstă pot avea tendința să se bâlbâie pentru că gândesc mai repede decât pot să vorbească. Copilul va fi avantajat dacă îl veți asculta cu răbdare atunci când se străduiește să se exprime singur.

Copilul se va distra mâzgălind în sus și în jos cu orice instrument i se dă: un creion obișnuit, un creion cerat sau o carioca. Mâzgăliturile în sus și în jos vor evolua în curând în trăsături de condei dus-întors și circulare. Este începutul expresiei artistice și creative a copilului. Este nevoie de multe laude și încurajare, pentru că el își exprimă acum „viziunea" sa asupra mediului care îl înconjoară. Critica la această vârstă poate avea un efect negativ asupra libertății de creație a copilului.

Cei mai mulți copii de această vârstă preferă activitățile în care sunt implicați mușchii mari, ca alergatul, săritul, lovitul, dansul, pedalatul, împinsul, trasul, aruncarea mingii și participarea la jocuri simple. Dorința puternică pentru activități motorii este prezentă deoarece copilul și-a dezvoltat o coordonare motorie mai bună. Activitățile fine și grosiere ar trebui să fie încurajate pentru a asigura rafinamentul coordonării în ambele domenii.

Diferențele de mărime sunt vizibile pentru un copil de doi ani. Poate identifica membrii unei familii și își dă seama că sunt mai mari decât el pentru că a devenit mult mai conștient de el însuși. Poate chiar să își cunoască numele, vârsta și sexul.

Poveștile reale și fantastice îl interesează foarte mult, în special poveștile cu animale. Perioada de interes nu este prea îndelungată, dar poate asculta atent povești scurte și rime. Imită multe cuvinte și sunete pe care le aude. Se poate preface că este în lumea sa supranaturală. Aceasta este una dintre nevoile copilului, aceea de a-și exterioriza sentimentele și de a le adapta la lumea reală.

Notă: Autorul și editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greșită a materialelor sau a recomandărilor. În activitățile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea și siguranța copilului; supravegherea din partea adultului este esențială.

Doi ani - Săptămâna 1

Humpty - Dumpty*

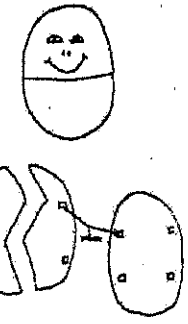

Folosiți două bucăți de carton alb de aproximativ 25 x 30 cm. Desenați și decupați două ovaluri mari. Desenați o linie pe mijlocul fiecărui oval cu o carioca neagră. De asemenea, folosiți carioca pentru a adăuga doi ochi, două puncte pentru nas și o gură zâmbăreață în jumătatea de sus a unuia dintre ovaluri.

Colorați ovalul de jos cu o culoare strălucitoare. Decupați ovalul din față în jumătate, de sus în jos, astfel încât să semene cu un ou spart. Decupați patru bucăți mici de arici și lipiți-le în partea de sus și de jos a spatelui. Două bucăți vor fi în stânga și două în dreapta. Lipiți bucățile de arici pe partea din spate (dos), astfel încât atunci când fața și dosul sunt potrivite împreună, să fie încheiate cu ajutorul ariciului. În acest fel, Humpty Dumpty poate fi reunit după ce a fost spart. Pot fi adăugate fâșii de hârtie pentru brațe și picioare, dacă vreți. Totuși, copilul va mânui mai ușor puzzle-ul dacă nu va avea brațe și picioare.

Citiți-i copilului următoarea rimă:

„Humpty Dumpty era sus pe-o arcadă
Când spre pământ a-nceput să cadă.
Nici chiar cei care erau lângă rege
Din el nimic nu au putut alege"

După ce i-ați citit rima de mai multe ori copilului, arătați-i Humpty Dumpty din carton. Arătați-i fața și dosul lui Humpty Dumpty. Subliniați-i cuvintele utilizând o inflexiune potrivită a vocii. Spuneți-i copilului că toate lucrurile au o față și un spate. Rugați-l să găsească fața și spatele altcuiva în afara lui Humpty Dumpty. Copilul își va da seama, poate, că are și el o față și un spate. Dacă nu a descoperit singur, arătați-i acest lucru dumneavoastră. Continuați să căutați alte lucruri și să le descoperiți împreună fața și spatele.

Lăsați copilul să cerceteze Humpty Dumpty-ul pe care l-ați confecționat. După o scurtă perioadă de timp, arătați-i cum să se joace cu Humpty Dumpty, dacă nu a descoperit singur.

Repetați rima și arătați-i copilului cum să-l pună pe Humpty Dumpty la loc. Încurajați-l să spună rima împreună cu dumneavoastră. Repetați activitatea de mai multe ori, până când copilul poate să-l „spargă" pe Humpty Dumpty și apoi să-l pună la loc singur. Ca o extensie a acestei activități, lăsați copilul să se prefacă în Humpty Dumpty. Copilul poate sta pe o pernă care reprezintă arcada. În timp ce recită

**Humpty Dumpty* este personajul în formă de ou al unei binecunoscute rime engleze pentru copii și al cărții lui Lewis Carroll, *Prin oglindă* (n.trad.).

poezioara, copilul se preface că a căzut de pe zid exact în momentul în care spune cuvintele „a-nceput să cadă".

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea rimelor;*
- *conştientizarea noţiunilor „faţă" şi „spate";*
- *conştientizarea faptului că, atunci când ceva se strică, poate fi reparat;*
- *libertatea de a dramatiza.*

Doi ani - Săptămâna 2

Jack din cutie (Jack in the box*)

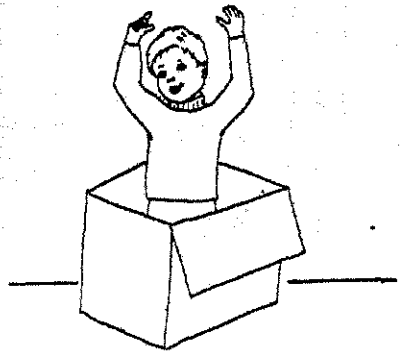

Faceţi rost de o cutie care este destul de mare pentru ca în ea să încapă copilul în poziţie stând sau ghemuit. Dacă partea de sus este formată din două bucăţi, lipiţi-le pentru a forma un singur capac. Decupaţi trei dintre marginile capacului cu un cutter sau un cuţit ascuţit, astfel încât capacul să se deschidă uşor.

Arătaţi-i copilului cum se „deschide" şi se „închide" capacul cutiei. Discutaţi ce înseamnă cuvintele „deschis" şi „închis" Aceste concepte au fost introduse la vârsta de un an, activitatea din Săptămâna 51.

Ghemuiţi-vă, puneţi-vă mâinile pe cap şi rugaţi-l pe copil să facă la fel. Copilul se va preface că este în cutie cu capacul închis. Spuneţi-i: „Prefă-te că te cheamă Jack".

Spuneţi următoarea rimă cu gesturi şi rugaţi-l să asculte şi să sară din poziţia ghemuit atunci când aude că spuneţi cuvântul „hop!".

„Jack din cutie tace chitic.
Nici o suflare ori rază de soare.
Ce întuneric, nu se vede nimic!
Deschide capacul şi afară, hop, sare".

Repetaţi această mişcare de mai multe ori. Apoi invitaţi copilul să se cațere în cutie. Spuneţi-i că veţi închide capacul şi înăuntru se va face întuneric, până când el va deschide capacul. Amintiţi-i să asculte şi să sară în sus atunci când aude cuvântul „hop!". Repetaţi rima cu gesturi. Dacă pare că se distrează, continuaţi până când copilul se plictiseşte. Mai târziu, poate fi lăsat să interpreteze poezia independent şi se va amuza copios atunci când va ţâşni „hop" din cutie.

* *Jack in the box* este o jucărie care constă într-o cutie din care, atunci când i se deschide capacul, sare un personaj nostim aflat pe un arc. În traducere, am păstrat prenumele englezesc Jack. (n. trad.).

Altă dată, introduceţi, cu gesturi, cântecul „Nevăstuica, hop, pleacă". Invitaţi copilul să meargă în jurul a ceva ce vă prefaceţi că este o sticlă cu oţet. În timp ce dumneavoastră şi copilul păşiţi în jurul sticlei cu oţet, spuneţi sau cântaţi următorul cântec cu gesturi:

«Nevăstuica fugărită de maimuţă,
Ce credea că totu-i o joacă,
În jurul sticlei de oţet,
Zice „hop"şi apoi pleacă».

La cuvântul „hop" bateţi din palme. Ajutaţi-l pe micuţ să îşi dea seama că trebuie să asculte cuvântul „hop!" şi de asemenea să bată din palme împreună cu dumneavoastră.

Pentru îmbogăţirea ulterioară a activităţii, arătaţi-i copilului o imagine cu o maimuţă şi o nevăstuică. Spuneţi-i copilului că sunt animale cu blană, pe lângă alte amănunte care credeţi că îl vor interesa. De exemplu, că au doi ochi, un nas, două urechi, patru picioare, o coadă, ca şi alte trăsături şi obiceiuri.

Această activitate dezvoltă:

- *ascultarea şi reacţia la un semnal;*
- *o percepţie mai bună a noţiunilor „deschis"şi „închis";*
- *ascultarea unei secvenţe de acţiuni dintr-o poezie cu gesturi;*
- *memorarea rimelor;*
- *abilitatea motorie grosieră;*
- *independenţa şi încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 3

Partea de sus şi partea de jos

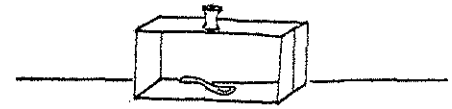

Faceţi rost de o cutie de pantofi şi de două obiecte familiare copilului, o jucărie, o morişcă, un mosor sau un cub. Intoarceţi cutia de pantofi pe una dintre laturile sale lungi. Arătaţi-i copilului care este partea de sus şi care este partea de jos a cutiei. Acestea vor reprezenta rafturile de sus şi de jos.

Spuneţi-i copilului să pună unul dintre micile obiecte pe raftul de sus. Asiguraţi-vă că denumiţi bine obiectul. Explicaţi-i copilului să ia acelaşi obiect şi să-l pună pe raftul de jos. Reorientaţi copilul dacă este nevoie. Repetaţi această activitate folosind alte obiecte mici. Continuaţi să folosiţi două obiecte al căror loc îl schimbaţi de pe raftul de sus pe cel de jos şi invers.

Pentru această activitate sunt necesare numai două obiecte odată. Această activitate implică două etape: ascultarea numelui obiectului şi plasarea sa corectă. Prea multe obiecte vor dezorienta şi frustra copilul. Diversificarea obiectelor două câte două va îmbogăţi experienţele copilului cu noţiunile „partea de sus" şi „partea de jos".

Din timp în timp, arătați-i copilului în casă rafturi de sus și de jos sau rugați-l să vă arate care raft este „sus" și care „jos", în timp ce dumneavoastră îl indicați sau îl atingeți.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția noțiunilor de „sus" și „jos";*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *sensibilitatea tactilă la mânuirea diferitelor obiecte;*
- *abilitatea de a asculta.*

Doi ani - Săptămâna 4

Mare și mic

Faceți o porție de aluat. Pentru aceasta, amestecați o ceașcă de făină, o lingură de ulei, o ceașcă de apă, 1/2 ceașcă de sare, 2 linguriță de smântână și colorant alimentar. Coaceți la foc potrivit până când amestecul formează un bulgăre. Frământați-l până devine neted. Acest amestec va fi păstrat un timp nelimitat într-o pungă de plastic sau într-o cutie închisă.

Folosiți o tavă veche sau o față de masă individuală de plastic, tapetați cu hârtie cerată suprafața de lucru sau utilizați o bucată de carton învelită cu hârtie lucioasă. Puneți aluatul pe suprafața de lucru și folosiți-vă ambele mâini pentru a-i arăta copilului cum să lovească, să preseze și să tragă aluatul. Lăsați copilul să pipăie, să bată, să preseze, să tragă și să cerceteze aluatul.

Luați o bucată lungă de aluat și faceți un cerc unind cele două capete ale bucății. Încurajați copilul să facă și el un cerc. Spuneți-i că această formă se numește cerc. Încurajați copilul să facă un alt cerc. Dacă înainte a făcut un cerc mare, spuneți-i acum să facă unul mic. Dacă a făcut un cerc mic, spuneți-i acum să facă un cerc mai mare. Subliniați-i cuvintele „mare" și „mic" pentru a vă asigura că a înțeles cele două noțiuni.

Mai rulați o bucată de aluat și faceți acum un pătrat. Arătați-i copilului că pătratul nu este format din linii curbe. Are colțuri. Îi puteți arăta cum un cerc de aluat poate fi ciupit în patru puncte echidistante pentru a forma un pătrat. Încurajați-l în explorarea aluatului din timp în timp și recapitulați noțiunile „mare" și „mic" folosind aluatul. Pot fi utilizate și alte materiale pentru a sublinia conceptele „mare" și „mic" „cerc" și „pătrat".

Ca o prelungire a acestei activități, copilul se poate amuza jucând jocul „Observ". Copilul poate „observa" ceva „mare", ceva „mic" sau, altă dată, poate „observa" ceva care este un „cerc" sau un „pătrat". Aceste lucruri pot fi găsite în casă, afară, într-un magazin sau oriunde în altă parte.

Copilul poate, de asemenea, să se distreze dacă îi faceți un cerc mare, întinzând ambele mâini deasupra capului și un cerc mic cu degetul mare și cu arătătorul unei singure mâini. Îi puteți spune să le facă singur cu mânuțele lui.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*

- *conștientizarea noțiunilor „cerc" și „pătrat";*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor „mare" și „mic";*
- *explorarea liberă pentru a crea forme din aluat;*
- *independența și încrederea în sine;*
- *dezvoltarea simțului pipăitului în jocul cu aluatul.*

Doi ani - Săptămâna 5

Aruncă în cutie!

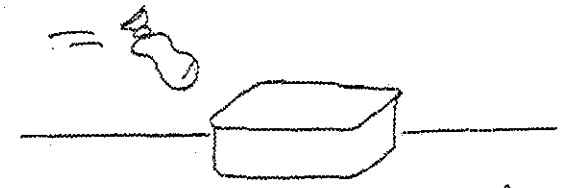

Faceți rost de o minge dintr-un ciorap, o pungă cu biluțe sau un ghem de sfoară și o conservă mare goală. Puneți conserva aproape de copil. Arătați-i copilului cum să arunce mingea sau punga cu biluțe în conservă. Încurajați-l să folosească o mână, dar încuviințați și dacă aruncă apucând sub mână sau cu vârful mâinii. Insistența asupra corectitudinii aruncării la această vârstă poate dezorienta și frustra copilul. Copilul poate prefera chiar să arunce cu ambele mâini. Scopul este să ochească ținta cu mingea sau punga cu biluțe.

Este o activitate simplă și ar trebui să-l atragă pe copil. Totuși, explicați-i că trebuie să ochească în cutie, și nu spre mobile, lămpi sau mese.

Când copilul și-a câștigat siguranța de sine la aruncatul mingii la distanță mică, mutați conserva mai departe de copil. Va fi o provocare pentru el și își va mări abilitatea și încrederea în sine.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *interesul față de un joc;*
- *îndeplinirea comenzilor;*
- *o conștientizare mai bună a relației dintre distanță și timp, adică raportul între momentul în care mingea este aruncată și cel în care se oprește.*

Doi ani - Săptămâna 6

Să facem un colier!

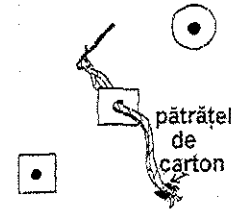

Folosiți mai multe bucăți de hârtie de construit și decupați-le în zece cercuri și zece pătrate, care sunt de aproximativ 5 cm mărime. Perforați o gaură în fiecare cerc și pătrat. Folosiți un curățător de pipă îndoit și răsucit sau o agrafă de hârtie pentru a improviza un ac. Treceți o bucată

de sfoară de aproximativ 90 cm lungime prin acul astfel confecționat. Uniți cele două capete ale *sforii* și legați un pătrățel de carton pentru a acționa ca un nod. Dacă faceți doar un *singur* nod la cele două capete ale sforii, bucățile de cercuri și pătrate vor aluneca afară.

Arătați-i copilului cum să treacă sfoara prin găurile din cercuri și pătrate. Deoarece copilul este prea mic pentru a-i explica ce înseamnă un model format din cercuri și pătrate, lăsați-l să înșire cercurile și pătratele în orice ordine. Copilul trebuie încurajat să termine această activitate, chiar dacă nu o va completa în aceeași zi. Pot fi înșirate doar câteva forme odată, în funcție de interesul copilului. Atunci când copilul a completat colierul, îndepărtați pătrățelul de carton și legați cele două capete împreună. Va obține un colier pe care poate să-l poarte. Admirați colierul în timp ce *i-l* puneți în jurul gâtului. Invitați-l să vă spună care dintre forme sunt „cercuri" și care sunt „pătrate". Culorile utilizate pentru colier pot fi de, asemenea, identificate.

Dacă l-a amuzat, copilul mai poate face un colier pentru alți membri ai familiei. Pot fi utilizate cercuri și pătrate de culori diferite pentru varietate și mărirea interesului.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea existenței diferitelor culori;*
- *conștientizarea faptului că un lucru început trebuie terminat;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „cerc" și „pătrat";*
- *prețuirea unui lucru făcut de mână;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 7

Plimbă-te în cutii!

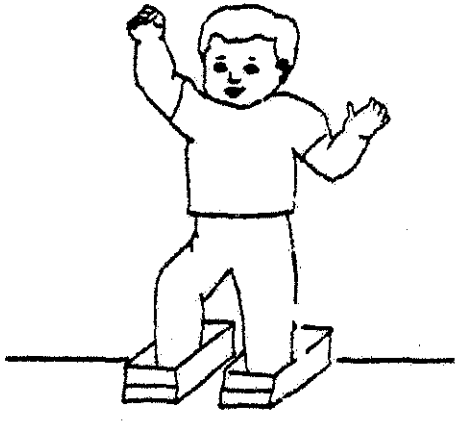

Faceți rost de două cutii de pantofi care să se potrivească pe picioarele copilului. Stabiliți o linie de sosire alegând o mobilă, un obiect sau lipind o bucată de bandă adezivă pe podea drept limită.

Copilului i se va explica să pună fiecare picior într-una din cele două cutii. Spuneți-i copilului să meargă spre linia de sosire făcând să alunece cutiile înainte, în timp ce merge. Arătați-i copilului ce vreți să spuneți dacă pare că nu înțelege. Încurajați-l să meargă spre linia de sosire și să se întoarcă la locul de plecare.

Puneți sau fredonați „Valsul patinatorilor",dacă aveți discul sau știți cântecul, sau un alt cântec în ritm de vals. Pe măsură ce copilul se va mișca în cutiile glisante, se

va distra din ce în ce mai mult dacă există și o melodie de acompaniament pentru a face activitatea mai interesantă. Își poate închipui că patinează pe gheața unui lac înghețat. Copilul se poate amuza, de asemenea, alunecând în cutii, în timp ce merge prin casă, cu condiția să nu fie periculos.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea faptului că un lucru trebuie dus la bun sfârșit (linia de sosire);*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *o conștientizare mai bună a faptului că poate face ceva diferit cu picioarele;*
- *conștientizarea lateralității stânga - dreapta;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 8

Numele meu

Învățați-l să spună această rimă ca pe o poezie ritmată:

„Mă cheamă (numele copilului),
Doi ani împlinesc,
Sunt fetiță (băiat)
Și te iubesc".

În timp ce exersați poezioara ritmată, ridicați două degete atunci când spune: „Doi ani împlinesc". Când spune: „Și te iubesc", îmbrățișați copilul.

Dacă se codește să spună rima, repetați poezioara ritmată și faceți o pauză înaintea ultimului cuvânt din fiecare vers. Încurajați copilul să asculte și „să completeze" cuvintele care lipsesc.

După ce exersați de mai multe ori rima, spuneți-i copilului că vă duceți să căutați imagini pentru două lucruri. Ridicați din nou două degete și rugați copilul să le numere. Numărați: 1 - 2. Folosiți două degete ale copilului și numărați: 1 - 2.

Stați jos împreună cu copilul, uitați-vă într-o carte și numărați obiectele din pozele pe care le vedeți în carte. Evitați numărătoarea mai mare de doi, deoarece urmărim ideea de a preda conceptul numărului doi.

Copilul poate, de asemenea, să se distreze aranjând cuburi, jucării, cărți, nasturi, pietre, scoici, chei sau alte obiecte asemănătoare în seturi de câte „două". Este un scop simplu, dar importanța activității este deosebită.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea numelui, a sexului și a vârstei copilului;*
- *conștientizarea conceptului numărului „doi";*
- *o conștientizare mai bună a cuvintelor rimate „împlinesc" și „iubesc";*
- *interesul de a reține o rimă.*

Doi ani - Săptămâna 9

Ce culoare port?

Priviți hainele copilului și arătați o anumită culoare. Numiți culoarea. Spuneți-i copilului să caute ceva în cameră de aceeași culoare. Dacă nu găsiți ceva de aceeași culoare în cameră, căutați într-o carte sau o revistă.

Repetați această activitate pentru fiecare culoare pe care copilul o poartă. Nu trebuie făcut totul odată, ci se poate prelungi de-a lungul unei zile întregi. Puteți petrece un „anumit"timp cu fiecare culoare. În acest fel, îl veți ajuta să-și dezvolte abilitatea de a recunoște și a denumi acea culoare.

Repetarea ritmică a unei rime aparent fără sens, pe măsură ce subliniați o culoare îl poate atrage pe copil să răspundă mai repede. De exemplu:

„Roșu, roșu, rimează cu moșu".
„Galben, galben, se-ntâlnește cu Be"
„Albastru, albastru, pe cer vezi un astru"
„Portocaliu, portocaliu, un dovleac zurliu"
„Verde, verde, printre sălcii se pierde"
„Purpuriu, purpuriu, dansează zglobiu"
„Maro, maro, într-o dungă și-un caro"
„Negru, negru, ce om integru!".

Jucați jocul acesta în fiecare zi și copilul va învăța să recunoască numele culorilor. Dacă știe deja culorile, jucați „Observ" o anumită culoare pentru a-i exersa ușurința de a asculta și spiritul de observație. Recunoașterea, corespondența și denumirea culorilor sunt concepte importante pe care un copil de această vârstă trebuie să le stăpânească.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția culorilor;*
- *abilitatea de a regăsi aceeași culoare în alt context;*
- *abilitatea de a denumi culorile;*
- *conștientizarea hainelor și a detaliilor;*
- *abilitatea de a asculta și spiritul de observație.*

Doi ani - Săptămâna 10

Mișcă-ți mâinile și degetele!

Puneți o ceașcă de făină într-un bol de amestecat și încurajați copilul să vă ajute să adăugați câte puțină apă pentru a face o pastă subțire. Dacă amestecul pare prea lichid, mai adăugați făină. Lăsați-l pe copil să aleagă colorantul alimentar pe care îl dorește. Adăugați câteva picături de colorant alimentar în amestec și turnați-l într-o

pungă de plastic cu fermoar sau folosiți o pungă de plastic izolatoare de căldură, dacă aveți una. Asigurați-vă că punga este închisă, având foarte puțin aer înăuntru. Pentru a controla orice neetanșeitate, puneți punga sigilată într-o altă pungă de plastic și închideți-o. Puneți amestecul sigilat în pungi pe o suprafață de lucru plană.

Lăsați copilul să-și miște mâinile ușor peste suprafața pungii de plastic. Pasta subțire se va mișca după mișcările mâinilor și degetelor copilului. Explorarea liberă va fi încurajată pe măsură ce copilul manifestă interes. Atunci când copilul a terminat de lucrat, punga cu pastă subțire poate fi păstrată în frigider timp de mai multe zile fără să se altereze.

Punga cu amestec mai poate fi dată copilului și cu altă ocazie. Va deveni din ce în ce mai conștient de sentimentul de răcoare pe care ți-l dă punga de plastic care conține pasta subțire și va face probabil un comentariu. Explicați-i că a fost păstrată în frigider la rece pentru a nu se altera. Încurajați-l să-și folosească degetul arătător și să-l miște ușor, de la stânga la dreapta. Nu este nevoie să folosiți cuvintele „stânga" și „dreapta". Arătându-i copilului mișcarea de la stânga la dreapta, mișcarea ochilor și cea a degetelor copilului sunt antrenate pentru învățarea cititului și a scrisului. Copilul se va distra privind și copiind în timp ce faceți linii drepte, linii curbe și în zig-zag de la stânga la dreapta. Fiecare dintre aceste tipuri de linii trebuie predat și subliniat în parte. În cazul în care copilul insistă pe mișcarea degetului sau a mâinii de sus în jos sau de jos în sus, lăsați-l să facă cum vrea el.

Pentru îmbogățirea ulterioară a acestei activități, copilul poate fi încurajat să facă cercuri și pătrate. Unele pot fi mari și unele mici. Discutați cu el despre formele și mărimile pe care le poate desena.

Această activitate dezvoltă:

- *asocierea pipăitului cu mișcarea mâinii;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „stânga"și „dreapta";*
- *explorarea liberă și creativitatea;*
- *conștientizarea varietății de linii;*
- *aptitudinile vizuale (copierea).*

Doi ani - Săptămâna 11

Sari în două picioare și într-unul singur!

Faceți rost de două fire de lână sau de sfoară. Decupați două bucăți de aproximativ 2 m și de 1 m. Faceți un cerc pe podea sau afară cu bucata de sfoară mai mare și un cerc cu bucata mai mică. Discutați cu copilul despre cercul mare și cercul mic.

Arătați-i copilului cum să sară în sus și în jos în două picioare în interiorul cercului mai mare. Apoi faceți același lucru pentru cercul mic. Numărătoarea fiecărei sărituri complete sau scandarea îndemnului „Sari, sari, hop!" vor determina ușor copilul să sară. Copilul poate obosi repede sau se poate plictisi. Această activitate ar trebui repetată până când își va îmbunătăți performanțele la sărit în două picioare, într-un spațiu dat.

Arătați-i copilului cum să sară într-un picior în interiorul cercurilor mare și ic. Își poate menține echilibrul mai ușor dacă își ține un picior înapoi și în sus, opus âinii, în timp ce sare pe celălalt picior. Copilul trebuie să-și exerseze menținerea hilibrului pe fiecare picior, unul singur o dată, înainte de a sări în interiorul cercului semnat. În timp ce copilul sare, numărați și scandați „Hop, hop, stop!" sau folosiți e cuvinte care rimează pentru a menține interesul copilului.

Ca o prelungire a acestei activități, copilul poate arunca o pungă cu biluțe sau obiect în interiorul unuia dintre cercuri și apoi poate sări, o poate lua de jos și iar oate sări, cu ambele picioare sau într-un picior, în timp ce ține obiectul în mână. rebuie să precizați cu claritate cercul (mare sau mic) și activitatea (sărit în două cioare sau într-un picior) pe care trebuie să o realizeze.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea cercurilor „mare" și „mic";*
- *conștientizarea diferenței între săritul în două picioare și săritul într-un picior;*
- *conștientizarea noțiunilor „interior" și „exterior" ale unui contur;*
- *ascultarea și îndeplinirea comenzilor;*
- *conștientizarea numărătorii unei succesiuni de acțiuni sau rime.*

Doi ani - Săptămâna 12

milia mea

Folosiți o fotografie de familie sau fotografii individuale ale fiecărui membru familiei. Arătați și numiți pe fiecare membru al familiei și lăsați-l pe copil să arate și numească pe fiecare membru al familiei.

Discutați despre membrii familiei. Spuneți ceva anume despre fiecare în parte. ele caracteristici speciale pot fi: înălțimea, sexul, locul unde mănâncă la masă, ceea îi place să facă, culoarea părului, tipul de pantofi pe care îi poartă și alte lucruri nnificative pentru copil. Folosiți cuvintele tată (tătic), mamă (mămică), soră, frate și oeluș pentru a vă asigura că face legăturile corecte între membrii familiei. Pentru a olinia această discuție, arătați spre fiecare deget în timp ce spuneți următoarea rimă legetelor:

(arătați spre degetul mare)	„Uite-o pe mama,
(arătați spre degetul arătător)	Uite-l pe tata,
(arătați spre degetul mijlociu)	Uite-l pe fratele meu,
(arătați spre inelar)	Iar lângă sora mea,
(arătați spre degetul mic)	Uite-l pe cel mic,
(folosiți cealaltă mână pentru	Cu dragostea mea
a îmbrățișa toate degetele)	Pe toți vă ridic".

Repetați și încurajați copilul să copieze mișcările degetelor dumneavoastră și vintele. Va fi, poate, în stare să recite singur această rimă a degetelor.

Altă dată, răsfoiți o revistă veche și alegeți o poză a unui bărbat, a unei femei, a unui băiat, a unei fetițe și a unui bebeluș. Decupați imaginile, în timp ce copilul vă privește. Puneți-le pe podea și explicați-i cum să aleagă imaginile în care crede că ar putea fi tatăl din acea familie. Ajutați-l dacă este nevoie. Apoi, spuneți-i să găsească imaginea în care ar putea fi mama, cele care ar putea fi fratele, sora sau bebelușul. Lăudați-l pentru orice răspuns potrivit. Copilul ar trebui să-și dea seama că imaginile nu-i reprezintă pe membrii reali ai familiei sale, ci că ele constituie un joc, imagini fiind utilizate pentru a reprezenta o familie oarecare.

Aceleași imagini pot fi lipite pe o foaie de hârtie obișnuită, hârtie colorată glasată sau carton și puse împreună pentru a forma „Cartea familiei". Pentru o mai mare atractivitate, paginile pot fi decupate în formă de casă.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a membrilor familiei;*
- *conștientizarea dragostei și a afecțiunii din familie;*
- *conștientizarea diferențelor de mărime dintre membrii familiei;*
- *spiritul de observație și formarea abilităților practice;*
- *conștientizarea faptului că imaginile reprezintă oameni reali;*
- *ușurința de a asculta și de a recunoaște.*

Doi ani - Săptămâna 13

Pot să pictez!

Tapetați o suprafață de lucru plană cu o foaie mare de ziar. Desenați marginile unui pătrat sau dreptunghi cu o carioca groasă. Acesta va fi chenarul sau granița pentru pictura copilului. Protejați hainele copilului cu o cămașă veche. Cămașa va fi îmbrăcată de copil cu nasturii în spate. Se va potrivi mai bine dacă mânecile vor fi tăiate. Lăsați copilul să folosească o pensulă obișnuită, de aproximativ 5 cm lățime. Faceți rost de niște resturi de acuarele sau tempera și folosiți o singură culoare odată. Pentru comoditate, va fi pusă o cantitate mică de culoare într-o conservă de suc sau de supă. Conserva va fi pusă într-un castron sau într-un alt vas pentru a micșora risipa de vopsele. Spălați pensula dacă schimbați culoarea și lăsați prima culoare să se usuce înainte de a folosi altă culoare, pentru a preveni amestecarea culorilor. Pot fi utilizați coloranți alimentari și apă, dacă preferați, în loc de tempera. Culoarea nu va fi la fel de vie, dar copilul va parcurge aceleași etape de învățare a picturii.

Arătați-i copilului cum să înmoaie pensula și să o scurgă de marginile conservei, pentru a elimina excesul de vopsea. Cu pensula umedă, explicați copilului cum să întindă vopseaua pe hârtie în chenarul care a fost desenat. Încurajați-l să picteze orice vrea și să umple o suprafață cât mai mare. Observați tușele copilului. Sunt în sus și în jos, înainte și înapoi sau face mișcări circulare cu pensula? Toate aceste mișcări trebuie dezvoltate pentru a ști mai târziu să picteze un obiect după natură.

Îndemnați copilul să vă spună o poveste despre pictura lui atunci când a terminat de pictat. Încuviințați orice povestește. Lauda și încurajarea sunt absolut

necesare şi trebuie să evitaţi critica. Puteţi să agăţaţi capodopera, pentru ca şi alţi membri ai familiei să o poată admira.

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă prin pictură;*
- *creativitatea;*
- *conştientizarea chenarului;*
- *coordonarea ochi - mână şi braţ;*
- *imaginaţia şi limbajul pentru descrierea picturii sale.*

Doi ani - Săptămâna 14

Animalele domestice

Cumpăraţi o carte cu poze de animale domestice, împrumutaţi una de la bibliotecă sau colecţionaţi imagini de animale domestice folosite la această activitate. Imaginile trebuie să fie colorate şi să aibă detalii minuţioase, altele decât cele specifice animalelor din imagine. Câteva animale sugerate: câinele, pisica, porcul, calul, măgarul, mielul, rata, găina, cocoşul, curcanul şi vaca.

Mai întâi, folosiţi imaginile pentru a numi fiecare animal. Exersaţi numele animalelor cu copilul, până simţiţi că le poate numi corect pe măsură ce îi sunt arătate în imagine.

După ce devine sigur pe numele animalelor, încercaţi să imitaţi sunetul scos de animalul respectiv. Aceasta îl va ajuta să înveţe să asocieze imaginea animalului cu sunetul pe care îl scoate. Câteva sunete sugerate pentru animale sunt:

câine	ham, ham	vaca	muu, muu
pisică	miau, miau	miel	mee, mee
măgar	iiha, iiha	porc	guiţ, guiţ
cocoş	cucurigu	rata	mac, mac
	curcan	glu, glu	

Ajutaţi copilul să-şi amintească şi să reproducă sunetul fiecărui animal şi repetaţi această des activitate. Sunetele animalelor îl vor interesa pe copil şi îl vor amuza în aceeaşi măsură.

Ca o prelungire a acestei activităţi, înregistraţi pe o bandă numele animalelor şi sunetele lor. Ascultaţi des banda împreună cu copilul. Va fi încântat să încerce să imite aceste sunete şi, în schimb, va învăţa să-şi articuleze limba pentru modelele următoare de vorbire.

Cântaţi cântecul „Old MacDonald"* pentru variaţie. Pe măsură ce este cântat, copilul poate completa numele animalelor şi sunetele pe care le scot ele, învăţate mai devreme. Poate că va avea nevoie de ajutor pentru a-şi reaminti numele unor animale, dar cu exerciţiu va învăţa curând numele lor.

Această activitate dezvoltă:

- *deprinderea de a asculta;*
- *deprinderea de a numi animalele folosind indicii vizuale şi auditive;*
- *memoria;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 15

Pune-le într-un şir!

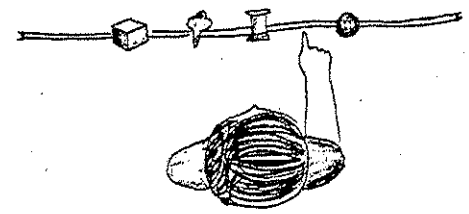

Folosiţi un fir de lână sau o bandă de aproximativ 1 m lungime. Puneţi-o în linie dreaptă, astfel încât copilul să o vadă de la stânga la dreapta. Daţi-i copilului o pungă de hârtie care să conţină obiecte diferite ca un cub, o cheie, un burete, un cleşte de rufe, un nasture mare, o piatră, un mosor, o jucărie mică, o lingură, o ceaşcă etc.

Porniţi de la stânga şi puneţi unele dintre obiectele din pungă pe sfoară sau pe bandă. Arătaţi-i copilului mişcarea de la stânga la dreapta pe care o poate urmări, în timp ce mâna dumneavoastră baleiază firul în această direcţie. Încurajaţi copilul să continue mişcarea de la stânga la dreapta, punând obiectele alese din pungă pe sfoară sau pe bandă, până când punga s-a golit.

Încurajaţi apoi copilul să culeagă fiecare obiect odată, de la stânga la dreapta, până când toate obiectele sunt puse din nou în pungă. Cuvintele „stânga" şi „dreapta" nu trebuie accentuate; numai mişcarea din mână este suficientă pentru a-l face pe copil să înţeleagă direcţia.

Repetaţi activitatea în diferite ocazii şi înlocuiţi obiectele cu altele, pe care le puneţi în pungă. Repetaţi unele activităţi anterioare, deoarece copilul are nevoie de mult exerciţiu pentru a stăpâni conceptele de bază şi abilităţile.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea progresiei de la „stânga" spre „dreapta";*
- *accentuarea simţului pipăitului în mânuirea obiectelor din pungă;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a îndeplini comenzile şi de a finaliza o cerinţă;*
- *o conştientizare mai aprofundată a noţiunilor „gol" şi „pe";*
- *conştientizarea „unui" obiect folosit odată.*

---

* Cântecul „Old MacDonald" este un foarte cunoscut şi amuzant cântec englezesc pentru copii, prin intermediul căruia sunt învăţate sunetele pe care le scot animalele dintr-o fermă. Iată mai jos o posibilă variantă în limba română. Cântecul va fi repetat pe „limba" fiecărui animal.

„Vecinul Donald are-o fermă, I-A-I-A-O
Şi în ogradă sunt trei rate, I-A-I-A-O.
Mac aici şi mac acolo,
Aici mac, acolo mac, peste tot mac-mac-mac-mac". (n.trad.).

Doi ani - Săptămâna 16

Jack, fii iute!

Citiți rima „Jack, fii iute!". Cuvintele sunt următoarele:

„Jack, fii iute, Jack fii vioi!
Jack, sari peste butoi!".

Repetați rima și accentuați cuvintele, „vioi" și „butoi", care rimează. Încercați să adăugați și alte cuvinte care rimează: sloi, gunoi, tărăboi, maimuțoi, vrăbioi, noroi. Încurajați copilul să spună rima de mai multe ori. Dacă se arată interesat, încercați să-l atrageți amintindu-i câteva cuvinte care rimează cu „vioi" și „butoi".

Sugerați-i să-și închipuie că este Jack. Faceți rost de un bol mic de plastic sau folosiți o ceașcă întoarsă cu fundul în sus, ca și cum ar fi un mic butoi. Spuneți rima și încurajați copilul să sară peste așa-zisul butoi atunci când spuneți cuvântul „sari" din imă. Copilul ar trebui să facă exerciții de sărit cu ambele picioare apropiate. Asigurați-vă că ați subliniat destul cuvântul „peste".

Altă dată, încurajați copilul să sară cât mai departe posibil. Puneți un obiect pentru a-i arăta cât de departe a sărit față de punctul de unde a pornit. Spuneți-i copilului să sară încă o dată, pentru a vedea dacă sare mai departe. Copilul va fi încântat să observe că a progresat. Aceasta îl va motiva să continue exercițiile de sărit.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și de a memora;*
- *conștientizarea rimelor;*
- *jocul de rol;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *încrederea în sine;*
- *conștientizarea conceptului „peste".*

Doi ani - Săptămâna 17

Geanta distractivă

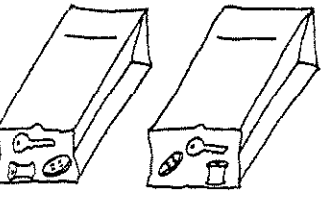

Faceți rost de două genți pentru prânz sau de două șosete vechi. Puneți obiecte identice în fiecare dintre ele. Câteva sugestii pentru obiecte pot fi: două mosoare, două capace de la sticle, două tampoane de vată, două bucăți mici de burete, chei, nasturi mari etc.

Arătați-i copilului cele două genți și potriviți

fiecare set de câte două obiecte unul câte unul. În acest fel, copilul va vedea și va înțelege că sunt câte două obiecte identice din fiecare tip. Umpleți din nou cele două genți sau șosete și dați-i una dintre genți conținând obiecte identice.

Luați unul dintre obiectele din geantă și arătați-i-l copilului. Rugați-l să pipăie în geanta sa după obiectul care este la fel cu cel pe care l-ați scos din geanta dumneavoastră. Amintiți-i copilului că trebuie „să pipăie", nu să se uite. Ajutați-l dacă este nevoie. Puneți obiectele potrivite înapoi în genți sau în șosete. Alegeți alt obiect și continuați până când copilul se plictisește.

Obiectele din genți sau din șosete pot fi schimbate, dar copilul trebuie să-și dea seama de aceasta pentru a evita confuzia, distragerea atenției sau frustrarea.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea și utilizarea simțului pipăitului;*
- *abilitatea de a face corespondența între obiecte identice;*
- *coordonarea manuală;*
- *îndeplinirea comenzilor.*

Doi ani - Săptămâna 18

Cei trei ursuleți*

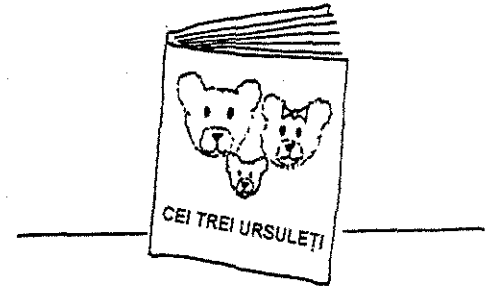

Citiți-i copilului povestea ***Cei trei ursuleți*** și puneți-i următoarele întrebări:

- Unde s-au dus ursuleții?
- Cine a venit să-i viziteze în timp ce erau plecați?
- Mâncarea cărui ursuleț i-a plăcut cel mai mult lui Goldilocks?
- În al cărui pat a dormit mai întâi?
- Am uitat ceva din poveste, ce ți-ar plăcea să-mi povestești?

Aceasta lasă discuția deschisă pentru orice rememorare sau comentariu al copilului.

Dacă nu poate răspunde la întrebări, citiți povestea din nou și arătați-i răspunsurile.

Invitați copilul să găsească un scaun mare pe care să se așeze și pe care îl veți numi scaunul lui Ursul-tata. Rugați copilul să găsească scaunul mijlociu și să-l denumească scaunul Ursoaicei-mame. Apoi să caute în jur scaunul Ursulețului-bebe. Dacă nu aveți un scaun mic, încercați să găsiți un taburet sau întoarceți cu fundul în sus un castron mare și invitați copilul să stea pe scaunul Ursulețului-bebe. Întrebați-l care scaun îi place cel mai mult.

Altă dată, invitați copilul să vă spună povestea ***Cei trei ursuleți***. Ajutați-l folosind drept indicații imagini din poveste. Numărați personajele din poveste, 1-2-3

* *Goldilocks și cei trei ursuleți* este o cunoscută povestire englezească pentru copii, ale cărei simplitate și valențe pedagogice o fac să fie mult utilizată în învățământul preșcolar (n.trad.).

ursuleți plus Goldilocks, încă unul. Numărați 1-2-3-4.

Trebuie să i se citească des și alte povești simple copilului. Întrebările potrivite și jocul de rol vor ușura înțelegerea și semnificația poveștilor.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și de a memora;*
- *abilitatea de a urmări o secvență;*
- *jocul de rol;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *o conștientizare mai bună a numărătorii 1-2-3-4;*
- *abilitatea de a folosi memoria vizuală pentru a reține.*

Doi ani - Săptămâna 19

Șosetele potrivite

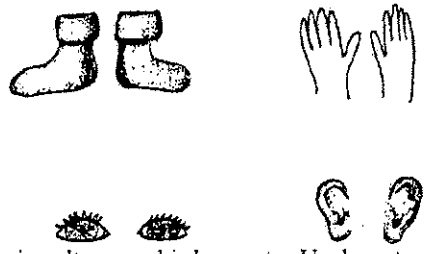

Faceți rost de mai multe perechi de șosete. Unele pot aparține copilului, altele unui frate, unei surori, mamei sau tatălui. Poate preferați să folosiți eșantioane din diferite materiale în locul șosetelor. În acest caz, tăiați două bucăți din același fel de material în formă de șosete pereche. Diferitele culori și modele vor face această activitate mai interesantă.

Arătați-i copilului că sunt două șosete din fiecare fel. Amestecați șosetele și înșirați-le pe o suprafață plană în fața copilului. Luați una dintre șosete și rugați-l pe copil să-i găsească perechea. Dați-i o mână de ajutor dacă este nevoie.

O dată ce a potrivit toate șosetele câte două, explicați-i că fiecare set se numește pereche; o pereche înseamnă doi. Apoi numărați fiecare set 1-2, 1-2 pentru a-l ajuta să înțeleagă conceptul numărului doi.

Această activitate poate fi repetată de fiecare dată când sortați rufăria curată. Copilul trebuie să aibă destule cunoștințe pentru a potrivi șosetele și se poate arăta interesat să vă ajute. Va fi în avantajul lui dacă îl veți lăsa să vă ajute, chiar dacă sortarea și împăturirea rufăriei vor lua mai mult timp. În acest fel, copilul își va dezvolta simțul responsabilității și va simți mai intens că face parte din familie.

Cu altă ocazie, vorbiți-i despre orice apare în perechi. Mâini, picioare, urechi, ochi, pantofi, mănuși și ciorapi sunt câteva dintre nenumăratele lucruri care au pereche. Pot fi decupate imagini din reviste vechi, lipite pe hârtie și adunate într-o cărticică. Cărticica poate fi numită „Perechile". Copilul va fi încântat să răsfoiască noua lui cărticică și să numească lucrurile care există în perechi.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea noțiunii de pereche:*
- *încrederea în sine;*
- *sentimentul de a ajuta;*
- *conștientizarea numărătorii 1-2;*
- *îmbogățirea vocabularul*

Doi ani - Săptămâna 20

Conturul unei forme

Desenați cu o carioca groasă roșie, pe o foaie de hârtie, un cerc de mărimea unei farfurii de carton. Desenați un pătrat cu latura de 14 cm cu o carioca albastră pe altă foaie de hârtie. Decupați o bucată de sfoară groasă, de mărimea circumferinței cercului. Decupați apoi mai multe fâșii de 7 cm lungime, astfel încât să aveți cel puțin 8 bucăți. Recunoașteți culorile, roșu și albastru.

Arătați-i copilului cum să utilizeze sfoara și cum să o întindă pe linia care a fost desenată pentru cerc. Întindeți fâșiile pe laturile pătratului.

Recunoașteți cercul și pătratul. Subliniați numele formelor pentru ca el să-și amintească numele fiecăreia atunci când arătați spre una dintre ele. Discutați despre linii curbe. Spuneți-i copilului să rotunjească sfoara pentru a forma un cerc. Țineți mâinile copilului și prefaceți-vă că desenați un cerc în aer. Apoi spuneți-i să deseneze el un cerc imaginar în aer. Ajutați-l, dacă este nevoie.

Arătați spre pătrat și întrebați-l dacă își amintește numele formei. Spuneți-i că pătratul este format din linii drepte. Discutați cu copilul despre colțurile (unghiurile) pătratului. Colțurile pot fi numite și puncte. Întrebați-l câte fâșii trebuie folosite pentru a forma o latură a pătratului. Deoarece bucățile decupate au câte 7 cm lungime, va fi nevoie de două bucăți pentru a forma o latură a pătratului de 14 cm. Aceasta îl va ajuta să-și fixeze conceptul numărului doi. Copilul se va distra teribil să formeze un pătrat imaginar în aer.

Ca o prelungire a acestei activități, copilul poate forma cercuri și pătrate folosind spaghete colorate fierte (cu colorant alimentar). Aceasta se poate realiza pe o suprafață plană sau spaghetele pot fi lipite pe hârtie pentru a forma un cerc și un pătrat.

Copilul poate fi lăsat să mâzgălească cu un creion cerat pe hârtie pentru a încerca să deseneze un cerc și un pătrat.Încuviințați orice desenează copilul și lăudați-l pentru efort.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a noțiunilor de cerc și de pătrat;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea conceptelor „linii curbe" și „drepte";*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *o conștientizare mai bună a culorilor roșu și albastru.*

Doi ani - Săptămâna 21

Sus şi jos

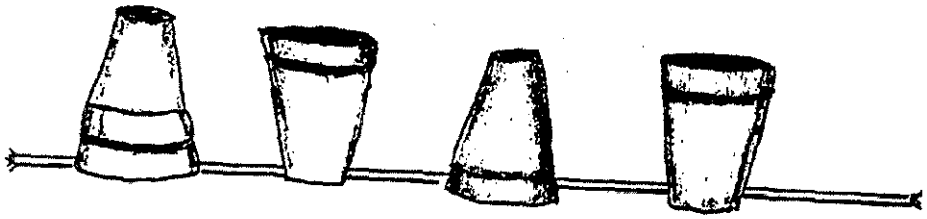

Faceţi rost de cel puţin 10 până la 20 pahare de hârtie sau de plastic. Prezentaţi-le copilului într-una sau mai multe stive. Lăsaţi-l să cerceteze paharele desfăcându-le din stivă şi refăcând apoi stiva. Copilul se poate amuza ciocnind fiecare stivă şi urmărind ce se întâmplă. Discutaţi cu copilul despre construirea stivei de pahare în sus şi apoi vorbiţi despre dărâmarea stivei de pahare. Subliniaţi cuvintele „sus" şi „jos". Încurajaţi copilul să continue stivuirea şi destivuirea câtă vreme este interesat. Dacă îl ajutaţi şi dacă îl motivaţi, o va face timp mai îndelungat.

Ca o extindere a acestei activităţi, întindeţi o bucată lungă de lână sau de sfoară pe podea. Încurajaţi copilul să pună paharele cu gura în „sus" şi în „jos" într-un rând, aliniindu-le după firul de lână sau sfoară întinse. Mişcaţi-vă mâna de la stânga la dreapta pentru a-i arăta copilului progresia de la stânga la dreapta. Începeţi prin a pune primele două pahare: unul cu gura în „sus"şi celălalt cu gura în „jos" şi încurajaţi copilul să le folosească şi pe celelalte, continuând să le pună într-un rând, un pahar în sus şi un pahar în jos. Când a terminat, sugeraţi-i să le stivuiască şi să o ia de la capăt.

Pentru o accentuare a conceptelor de „sus" şi „jos", jucaţi jocul „Simon spune" cu copilul. Copilul va urmări comenzile speciale pe care le dă Simon. Vă veţi face că sunteţi Simon şi îi veţi da comenzi. Simon trebuie să spună: „Simon spune" înainte de fiecare comandă. Dacă însă Simon îi spune copilului: „În picioare!" sau „Stai jos!", fără a spune înainte: „Simon spune", copilul trebuie să rămână în poziţia avută în acel moment şi trebuie să se mişte numai când comanda este precedată de cuvintele: „Simon spune". De exemplu, „Simon spune: ridică-te în picioare!". Copilul trebuie să se ridice în picioare, dacă a stat jos. Dacă a stat în picioare, va rămâne în picioare. Tot aşa, dacă Simon spune: „Ridică-te în picioare!", fără să spună: „Simon spune" mai întâi, şi copilul se ridică în picioare dacă a stat jos, atunci înseamnă că nu a ascultat cu atenţie. Acesta este un joc bun pentru a învăţa copilul să asculte şi să răspundă corect. În acelaşi timp, îl puteţi învăţa conceptele „sus" şi „jos". Atunci când copilul înţelege jocul „Simon spune", pot fi introduse diferite alte comenzi. Alte comenzi pot fi: să se întoarcă de jur împrejur, să ridice mâinile deasupra capului, să-şi atingă vârful degetelor de la picioare, să pocnească din degete, să sară în sus şi în jos şi să bată din palme. Introducerea a prea multe comenzi odată la această vârstă poate duce la confuzia şi frustrarea copilului. Deci, încercaţi să schimbaţi o singură comandă odată pentru a vă asigura că o înţelege şi o poate realiza cu succes.

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă şi rezolvarea unei probleme;*
- *conştientizarea noţiunilor „sus" şi „jos";*
- *conştientizarea reprezentărilor direcţiilor „sus" şi „jos";*
- *abilitatea de a asculta comenzile cu atenţie;*
- *conştientizarea progresiei de la stânga la dreapta;*
- *coordonarea motorie fină şi grosieră.*

Doi ani - Săptămâna 22

Ce era în sertar?

Alegeţi două sertare goale din bucătărie, dormitor sau de oriunde pentru această activitate. Dacă este mai convenabil, utilizaţi două cutii de pantofi şi spuneţi-i copilului că vă jucaţi ca şi cum cutiile de pantofi sunt sertare. Ajutaţi-l să înţeleagă că în fiecare sertar păstrăm lucruri deosebite. Adunaţi două seturi de materiale nepericuloase, ca linguri şi capace, şosete şi chiloţi, hârtie şi creioane cerate, cleşti de rufe şi mosoare. Amestecaţi cele două tipuri de materiale care au fost alese şi arătaţi spre un sertar, spunându-i, de exemplu: „Acesta este sertarul cu linguri! Pune toate lingurile aici!". Arătaţi spre celălalt sertar şi spuneţi: „Acesta este sertarul unde păstrăm capacele! Pune toate capacele aici!". Repetaţi procedeul cu toate obiectele din cele două seturi. Continuaţi această activitate până când simţiţi că a înţeles că în sertare se păstrează numai anumite obiecte.

Discutaţi despre păstrarea lucrurilor în anumite locuri. Spuneţi-i copilului că în acest fel putem să păstrăm lucrurile în ordine şi să ne amintim locul lor. Invitaţi-l să meargă cu dumneavoastră pentru a observa ce este păstrat în diferite sertare din casă. Discutaţi despre lucrurile personale şi despre faptul că unele sertare conţin lucrurile personale ale cuiva, iar ceilalţi oameni nu trebuie să cotrobăie în acele sertare. De asemenea, învăţaţi-l că anumite sertare pot să conţină lucruri periculoase, precum cuţitele şi că, din această cauză, copiii ar trebui să nu umble în sertare fără a cere voie.

Subliniaţi nevoia de ordine în casă. Alegeţi un sertar special pentru copil în care să-şi păstreze micile fleacuri care îi aparţin. Destinaţi o cutie de jucării sau altă cutie mare, sau un raft copilului pentru a-şi păstra jucăriile mai mari sau animalele de pluş. În acest fel, vă învăţa să-şi păstreze ordine în cameră şi să-şi strângă jucăriile. O cameră va putea rămâne ordonată numai dacă este lăsat să aleagă doar un număr mic de jucării odată pentru a se juca. Va trebui obişnuit să pună la loc jucăriile cu care s-a jucat, înainte de a se juca cu altele. Prea multe jucării accesibile în acelaşi timp pot duce la dezorientarea lui.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea ideii de ordine;*
- *conştientizarea acţiunii de sortare a obiectelor;*
- *conştientizarea tipurilor de obiecte de acelaşi fel sau diferite;*
- *dorinţa de a ajuta;*
- *încrederea în sine;*
- *accentuarea simţului pipăitului atunci când sunt sortate diferite obiecte.*

Doi ani - Săptămâna 23

Dum-dum-dum!

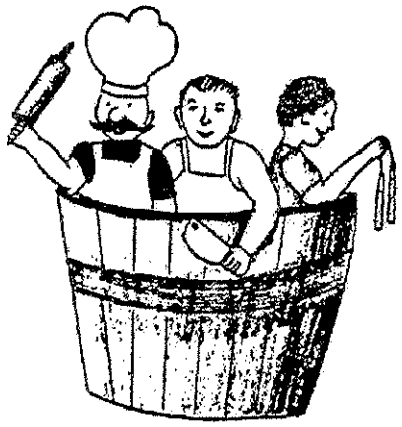

Citiți rima:

„Dum, dum, se-aude toba bătând,
Trei oameni închiși în butoi.
Cine-or fi? Ce credeți voi?
Un măcelar, un brutar și-un lumânărar.
Dați-le libertatea în dar".

Spuneți-i copilului să-și imagineze cei trei oameni într-un butoi plutind pe apă, balansându-se înapoi și înainte. Spuneți-i pe scurt că măcelarul prepară carnea, brutarul coace pâinea, prăjiturile și plăcintele și lumânărarul face lumânările. Un meseriaș este un slujbaș sau un muncitor. Subliniați că sunt „trei" oameni. Numiți-i din nou și numărați 1-2-3.

Alegeți un lighean rotund de plastic sau o cutie de carton destul de încăpătoare pentru copil. Invitați-l să se suie în lighean sau în cutie și să-și imagineze unul dintre cei trei oameni. Lăsați-l să-și aleagă personajul preferat.

Spuneți rima din nou, încurajați-l să se miște de jur împrejur în lighean sau în cutie și să-și imagineze că plutește pe valuri, balansându-se înainte și înapoi. Atrageți-i atenția asupra primejdiei, dar lăsați-l să se legene și acompaniați-l cu o rimă ritmată de cuvinte ca „dum, cum, bum, duium, bucium". Copilul se va distra ascultând rima ritmată repetată, ca și alte cuvinte care rimează cu „dum". Poate că dumneavoastră și copilul vă puteți gândi la alte cuvinte care rimează cu onomatopeea „dum" pe care le puteți adăuga.

Încurajați copilul să scandeze împreună cu dumneavoastră, în timp ce este în lighean sau în cutie. Repetând, copilul va învăța în curând să spună rima din memorie și își va putea aminti cuvintele care rimează la întâmplare. Acceptați orice cuvinte pe care le spune, chiar dacă nu au sens. Acest tip de răspuns arată că el a perceput foarte bine sunetele care se aud la fel la sfârșitul cuvântului (rima).

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta cu un scop anumit (rimele);*
- *memoria;*
- *jocul de rol;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *libertatea de a face o alegere (pe care dintre personaje să-l joace).*

Doi ani - Săptămâna 24

Observ ceva roșu, observ ceva albastru

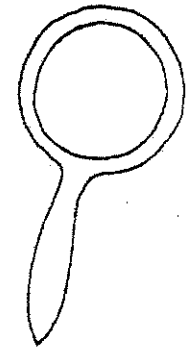

Găsiți ceva care este în întregime roșu și ceva în întregime albastru pentru a fi utilizate în această activitate. Poate fi un pulover, o cămașă, o carioca, o hârtie, creioane cerate sau lână. Dacă nu cunoaște culoarea „roșu", spuneți-i: „Acesta este roșu!", în timp ce îi arătați obiectul roșu. Faceți același lucru pentru culoarea „albastru".

Jucați jocul „Observ" cu copilul. Priviți în jurul camerei și găsiți ceva care conține și culoarea roșu. Apoi spuneți-i copilului că ați observat ceva roșu. Lăsați-l să privească în jur pentru a găsi și el ceva roșu și rugați-l să vă spună când a găsit. Continuați jocul până când nu mai reușiți să găsiți nimic care conține roșu. Apoi jucați „Observ" cu culoarea albastru în același fel.

Pentru a face jocul mai interesant, decupați un carton în formă de oglindă cu o gaură în care să fie oglinda. Priviți prin gaură atunci când vă uitați la ceva roșu sau albastru. Aceasta îi va da copilului un indiciu despre direcția în care se află obiectul roșu sau albastru pe care îl vedeți.

Încurajați copilul să meargă și să arate spre ceva roșu sau albastru. Ajutați-l, dacă este nevoie. Dacă este aproape de obiect, spuneți: „Cald!". Dacă merge în direcția greșită, spuneți: „Rece!". Evitați să tachinați copilul. Succesul îi va da încredere în el. Luați aminte să folosiți o singură culoare odată. Schimbarea culorilor va duce la confuzia copilului la această vârstă. Acest tip de comenzi implică ascultarea numelui culorii și găsirea ei într-un anumit loc. Copilul trebuie să se simtă sigur pe culoare pentru a-i găsi locul.

Această activitate dezvoltă:

- *o percepție mai bună a culorilor „roșu" și „albastru";*
- *abilitatea de a utiliza indicii pentru rezolvarea unei probleme;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *ușurința de a găsi corespondențe (găsirea unui obiect de aceeași culoare cu un altul).*

Doi ani - Săptămâna 25

Mașina de spălat

Decupați o poză cu o mașină de spălat dintr-o revistă veche, un ziar sau un catalog. Arătați-i copilului poza mașinii de spălat și lăsați-l să-i observe caracteristicile. Întrebați-l dacă poate să imite sunetul pe care îl scoate mașina de spălat când se umple cu apă. Dacă se uită mirat la dumneavoastră, duceți-vă lângă mașina de spălat și porniți-o. Îndemnați-l să asculte cum umple apa cuva. Exagerați zgomotul pe care îl face apa –„sssss" pentru a-l atrage să asculte și să imite sunetul apei care umple cuva mașinii de spălat. Lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv.

Puneți câteva haine murdare în mașină și spuneți-i să asculte atunci când mașina începe etapa de spălare. Lăsați-l să observe mișcarea hainelor de jur împrejur dacă mașina lucrează cu capacul deschis. Încă o dată, exagerați sunetul „suiș, suiș" pentru a-l atrage să asculte și să imite sunetul din timpul programului de spălare.

Cu exercițiu, copilul va fi în stare în curând să imite destul de fidel sunetele mașinii de spălat. Scoțând sunete care imită mașina de spălat, copilul va fi stimulat să-și miște corpul în sus și în jos și de jur împrejur, imitând etapa respectivă de spălare.

În timp ce mașina se mișcă în programul de centrifugare, încurajați copilul să asculte noul sunet – „mmmm". Apoi, recapitulați cele trei etape de spălare. Mai întâi, umplerea cu apă a mașinii. A doua etapă, mașina spală hainele. A treia, mașina stoarce hainele. Deci, copilul va percepe umplerea, spălarea și centrifugarea. Revedeți cele trei sunete: „ssss", „suiș, suiș" și „mmmm".

Spuneți-i copilului și explicați-i ce se întâmplă în prima etapă, în a doua și în a treia etapă, atunci când hainele sunt spălate. Copilul poate observa și că într-un program lung de spălare sunt mai multe umpleri, spălări și centrifugări.

După ce mașina a fost oprită, întrebați copilul ce ar trebui să faceți cu hainele din mașina de spălat. Acceptați orice spune, dar explicați-i că hainele umede trebuie uscate înainte de a fi purtate din nou.

Dacă aveți un uscător, puneți hainele în el și spuneți-i copilului să imite sunetul uscătorului. În acest timp, nu exagerați sunetul, lăsați copilul să creeze sunetul uscătorului. Dacă nu aveți un uscător, invitați copilul să vă dea cleștii de rufe în timp ce agățați hainele la uscat.

Întrebați-l ce se întâmplă cu apa din hainele ude. Explicați-i că atât căldura, cât și mișcarea aerului ajută apa să se evapore în aer. Dacă norii sunt vizibili, spuneți-i copilului că apa de afară se evaporă și ajută la formarea norilor.

Ca o extindere a acestei activități, înmuiați un șervețel pentru față și lăsați-l pe copil să sufle în el până se usucă. Ajutați-l, dacă este nevoie.

Copilul se poate distra imitând sunete din casă, ca telefonul, mixerul, mașina de spălat vase sau dispozitivul pentru gunoi. Afară, copilul poate să imite sunetul unei mașini, al autobuzului, al camionului, al trenului, al avionului sau al mașinii de tuns iarba.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea diferitelor sunete;*
- *capacitatea de a asculta cu un scop propus;*
- *ușurința de a asocia sunetele mașinii de spălat cu etapa din programul de spălare;*
- *ușurința de a imita sunete;*
- *conștientizarea secvenței de spălare a rufelor.*

Doi ani - Săptămâna 26

Dă-i drumul să alunece și rostogolește-o!

Faceți rost de o cutie sau de un cub și o de conservă de cafea sau de suc. Folosiți două fire de lână care au fost puse paralel unul cu altul, dar destul de

depărtate, permițând deplasarea copilului în spațiul dintre ele. La capătul firelor de lână, stabiliți o linie de sosire, punând un anumit obiect.

Spuneți-i copilului să țină cubul în mână și să-l facă să alunece printre cele două fire de lână fără să le atingă, până ce ajunge la linia de finiș. Luați cubul din mâinile copilului și spuneți-i să meargă înapoi la linia de start.

De această dată, copilului trebuie să i se explice cum să rostogolească conserva printre cele două bucăți de sfoară. Amintiți-i că trebuie să ia din nou startul, dacă este atinsă oricare dintre marginile culoarului marcat de firele de lână. Trebuie să fie atent și să rostogolească conserva, ținând-o astfel încât să o poată controla. Copilul poate avea nevoie de ajutor. Odată ce conserva rostogolită a atins linia de sosire puneți-o lângă cub la punctul de start.

Întrebați copilul ce obiect a ajuns la linia de sosire mai repede. Dacă nu poate răspunde la întrebare, repetați activitatea.Subliniați ideea că unul dintre obiecte se mișcă mai ușor. Trebuie încurajat să urmărească cu atenție,pentru a putea răspunde la întrebare. Care obiect se mișcă mai repede în sptiu? Explicați-i copilului că cel mai lent este cubul, deoarece nu alunecă ușor. Copilui trebuie să muncească mai mult prntru a-l face să se miște.

Altă dată, lăsați-l să lanseze în alunecare cubul începând de la start până la linia de sosire, fără să-l țină. Apoi lăsați-l să rostogolească conserva, fără să o țină. Încurajați-l să încerce să stea între limitele sforii, dar dacă fie cubul, fie conserva ating și trec peste sfoară, pur și simplu spuneți-i copilului că au mers mai repede decât înainte, pentru că nu le-a controlat.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea noțiunilor „repede" și „încet";*
- *o conștietizarea mai bună a limitelor (stânga și dreapta);*
- *conștientizarea faptului că un obiect se rostogolește mai ușor decât alunecă;*
- *ușurința de a respecta comenzile;*
- *conștientizarea noțiunilor de start și finiș.*

Doi ani - Săptămâna 27

Pot să mă îmbrac singur

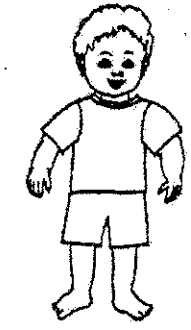

Găsiți o bucată mare de carton care este tot atât de lungă și de lată cât copilul. Întindeți copilul pe carton. Trasați conturul corpului copilului cu brațele și picioarele ușor depărtate de corp. Folosiți o carioca pentru a adăuga cu ajutorul copilului nasul, urechile, gura zâmbitoare și părul. Recapitulați părțile corpului și cereți-i să vă arate părțile respective ale corpului la comandă.

Asortați o toaletă completă, familiară copilului, compusă dintr-un tricou, niște pantaloni scurți sau unii vechi, șosete și pantofi. Îndemnați copilul să întindă hainele pe conturul din carton la locul potrivit. Discutați ce trebuie îmbrăcat în primul rând, în al doilea rând și așa mai departe, până când copilul a

întins hainele corect. Evitați folosirea cuvintelor „în al doilea rând" și „în al treilea rând" până când copilul nu și-a pus hainele în ordinea corectă de mai multe ori. Repetați activitatea și apoi folosiți cuvintele „în primul rând", „în al doilea rând", „în al treilea rând", până când au fost întinse toate hainele. Este importantă menționarea numeralelor ordinale, dar va fi subliniat numai cuvântul „în primul rând".

Dacă întinde toate hainele corect, spuneți-i că mâine se va îmbrăca singur. Lăsați copilul să se îmbrace singur în dimineața următoare. Poate că va avea nevoie de ceva ajutor, dar lăsați-l să facă singur cât mai mult. (Natural, maioul și scutecul le veți pune dumneavoastră mai întâi).

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea părților corpului;*
- *conștientizarea mărimii și a formei corpului;*
- *ușurința de a asocia locul hainelor;*
- *conștientizarea numeralelor ordinale „primul", „al doilea" și „al treilea";*
- *încrederea în sine și independența.*

Doi ani - Săptămâna 28

Bate din palme!

Bateți din palme o dată în fața taliei. Rugați copilul să bată din palme exact ca dumneavoastră. Apoi bateți din palme deasupra capului o dată și încurajați copilul să vă imite. Legănați-vă mâinile și bateți din palme sub genunchi și spuneți-i copilului să facă la fel.

Spuneți-i copilului că de această dată veți bate din palme de două ori. Numărați în timp ce bateți din palme de două ori la nivelul taliei. Îndemnați-l să facă la fel. Numărați în timp ce bateți din palme de două ori deasupra capului și încurajați copilul să vă copieze. Numărați în timp ce bateți de două ori din palme sub genunchi și încurajați-l să facă la fel.

Spuneți-i să privească spre dumneavoastră, să asculte și să bată din palme. Nu vorbiți în timp ce bateți din palme o dată deasupra capului. Copilul vă imită și bate din palme corect? Ajutați-l dacă este nevoie, astfel încât să înțeleagă ce urmăriți de la el. Din nou, nu vorbiți în timp ce bateți o dată din palme sub genunchi. Răspunde corect? Ajutați-l dacă este nevoie. Faceți la fel la nivelul taliei.

Continuați cu două bătăi din palme în diferite poziții. O dată ce copilul devine sigur pe el la privit, la ascultat și la bătut din palme, treceți la diversificarea activității folosind una sau două bătăi din palme alternativ. Totuși, faceți aceasta numai după ce v-ați asigurat că familiarizat suficient cu o singură bătaie din palme. Aceasta va depinde de copil.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta cu un scop anumit;*
- *capacitatea de a privi cu un anumit scop;*
- *conștientizarea schimbării poziției corpului;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „unu" și „doi";*
- *îndeplinirea comenzilor.*

Doi ani - Săptămâna 29

Dă de-a dura mosorelul!

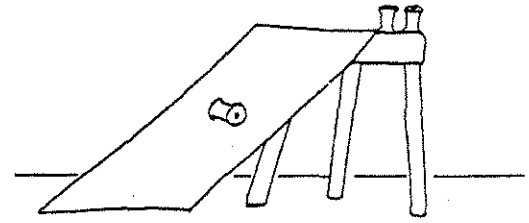

Faceți rost de trei mosoare de aceeași mărime. Utilizați o carioca pentru a le colora unul roșu, unul albastru și unul galben. Acestea sunt culorile primare. Toate celelalte culori pot fi preparate prin combinarea a două sau trei dintre aceste culori. Faceți rost de o bucată zdravănă de carton care poate fi sprijinită de ceva stabil pentru a forma un plan înclinat. Puneți aranjamentul într-un spațiu larg deschis.

Recunoașteți cele trei culori ale mosorelelor. Puneți mosorul roșu în partea de sus a planului înclinat și lăsați-l să se rostogolească până se oprește. Faceți același lucru cu cel albastru și cu cel galben.

Întrebați-l pe copil care mosor s-a dat de-a dura mai repede? Care mosor a parcurs cea mai scurtă distanță, sau toate trei s-au oprit cam în același loc? Repetați activitatea și notați dacă a fost vreo schimbare. Ce culoare a avut mosorul care a mers cel mai repede? Care dintre mosoare a parcurs cea mai scurtă distanță? În timpul acestei activități, asigurați-vă că ați subliniat noțiunea celor trei culori primare și conceptul de distanță.

Continuați activitatea, observați și notați culoarea mosorului și distanța pe care el s-a deplasat, atunci când a fost lăsat să se rostogolească pe planul înclinat. Există vreun mosor care a mers mai departe de mai multe ori decât celelalte? Pentru a face și mai atrăgătoare activitatea, folosiți trei mosoare de dimensiuni diferite și notați dacă apare vreo schimbare în distanța pe care o parcurge rostogolindu-se fiecare mosor.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a celor trei culori primare;*
- *conștientizarea conceptului de distanță;*
- *abilitatea de a compara distanța;*
- *conștientizarea planului înclinat;*
- *conștientizarea schimbării poziției în spațiu.*

Doi ani – Săptămâna 30

Inelul pentru agățat haina

Luați un inel de metal pentru agățat haine și lipiți scoci în jurul cârligului și al locului de îmbinare. Faceți aceasta pentru siguranță și pentru a proteja de zgârieturi ușa și clanța pe care îl veți fixa. Îndoiți cârligul și țineți gâtul inelului pentru agățat haine astfel încât să fie pus în jurul clanței ușii unde se desfășoară activitatea. Împingeți restul inelului până la îmbinare pentru a sta solid pe ușă. Metalul poate fi aranjat pentru a forma un anou perfect rotund.

Pentru această activitate, utilizați un ghem de lână sau o minge dintr-un ciorap. Arătați-i copilului cum să arunce și să țintească cu mingea pentru a nimeri exact prin inelul construit din cârligul de haine. Luați mingea de jos și încercați să țintiți încă o dată.

Începeți să numărați de fiecare dată când mingea trece prin inel. Încurajați copilul să continue, sugerându-i să adune un anumit număr de aruncări reușite prin inel. Continuați această activitate până când copilul se plictisește. Totuși, lăsați inelul pe clanță pentru copil pentru a-l utiliza și altă dată singur.

Din când în când, ar trebui recapitulate activitățile anterioare și cele care au avut nevoie de o îmbunătățire a îndemânării. Alegeți timpul potrivit pentru a reintroduce activitățile anterioare care au nevoie de fixare. Câtă vreme se predau conceptele de bază în fiecare activitate, puteți să diversificați activitatea la libera dumneavoastră alegere în orice mod.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *o conștientizare mai bună a ochirii unei ținte;*
- *perseverența de a duce la bun sfârșit o temă;*
- *o conștientizare mai bună a numărătorii;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 31

Plimbă-te pe scară!

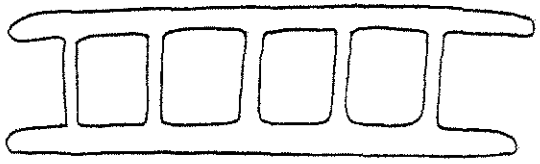

Poate fi întinsă pe jos o prelungire a unei scări de lemn sau de metal. Această activitate poate fi efectuată în subsol, garaj sau afară. Dacă nu este posibil, întindeți bucăți lungi de sfoară pe podea pe o suprafață mare care să imite o scară. Două bucăți de sfoară pot fi tăiate în șase bucăți, reprezentând laturile lungi ale scării. Pot fi utilizate șase sau mai multe rulouri de la prosoapele de hârtie, având o bucată de sfoară trasă prin interiorul fiecăruia pentru a face barele transversale (treptele) ale imitației de scară. Capetele sforii fiecărui rulou pot fi legate de bucata mare de sfoară. După legarea rulourilor la loc, umpleți fiecare rulou cu ziare pentru a preveni turtirea lor.

Arătați-i copilului cum să se plimbe „între" trepte fără să le atingă. Spuneți-i să se întoarcă și să ajungă din nou în punctul de pornire în același mod. Fiți sigur că ați accentuați cuvântul „între" suficient.

Apoi, explicați-i copilului cum să umble „pe" trepte, fiind foarte atent să-și țină echilibrul și să nu calce între trepte de această dată. Explicați-i încă o dată cum să se întoarcă și să ajungă din nou în punctul de start. Subliniați cuvântul „pe".

Ca o extindere a acestei activități, încurajați copilul să se plimbe din nou „între" trepte, să ia de jos un obiect la capătul scării și să se întoarcă în punctul de pornire cu obiectul în mână. Aceasta se poate face și când copilul umblă „pe" trepte.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptului „între";*
- *conștientizarea conceptului „pe";*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *echilibrul corpului;*
- *ascultarea și îndeplinirea comenzilor;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Doi ani - Săptămâna 32

Ouă în carton (1-2-3)

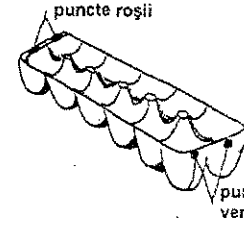

Faceți rost de un carton gol de ouă și de niște stafide, boabe de fasole sau nasturi mici. Utilizați o carioca verde și faceți câte un punct mare verde în dreptul cupelor dinspre mâna stângă de pe rândul din partea de sus și de pe rândul din partea de jos. Folosiți o carioca roșie și faceți câte un punct roșu la capătul din dreapta, de pe rândul din partea de sus și de pe rândul din partea de jos ale cartonului de ouă. Spuneți-i copilului că verde înseamnă „hai" și va marca semnalul de început. Asemănător, roșu înseamnă „stai" și va marca semnalul de sfârșit.

Spuneți-i copilului să pună o stafidă în fiecare cupă din rândul de sus. Asigurați-vă că începe din partea de sus a „luminii verzi" și se oprește la „lumina roșie" a rândului de sus. Apoi, explicați-i să se întoarcă la lumina verde din rândul al doilea și să pună o stafidă în fiecare cupă, până când ajunge la ultima cupă de la lumina roșie a rândului de jos. Verificați dacă a executat corect și ajutați-l dacă este nevoie. Apoi goliți cartonul de stafide.

Urmați același procedeu, punând câte două stafide în fiecare cupă. Dacă pare interesat, continuați cu plasarea a trei stafide în fiecare cupă. Amintiți-vă să goliți cupele de stafide înainte de a începe cu un nou concept de număr.

La această vârstă, conceptul numărului trei este suficient. Numărătoarea peste trei este foarte bună, dar realizarea de seturi de obiecte mai mari de trei poate să depășească copilul. Este recomandabil să faceți seturi de unul, două și trei obiecte, dar din materiale diferite. Aceasta îl va ajuta să-și construiască o bună bază pentru înțelegerea numerelor. Solicitându-l prea mult și prea devreme, îl puteți frustra și îi puteți crea confuzie copilului. Unii copii refuză anumite activități, deoarece sunt provocați prea devreme, înainte de a fi pregătiți pentru un concept de bază. „Încet și cu răbdare" este cheia succesului.

Această activitate dezvoltă:

- *înțelegerea grupurilor sau seturilor de unul, două, trei obiecte;*
- *o conștientizare mai bună a progresiei de la stânga la dreapta;*
- *conștientizarea semnalelor de „hai" „stai";*
- *o conștientizare mai bună a rândurilor;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 33

Privitul, pipăitul şi gustatul fructelor

Adunaţi un măr roşu, o portocală, o banană şi o căpşună. Arătaţi-i copilului un singur fruct odată şi spuneţi-i numele. Rugaţi-l să repete numele fructului. Apoi prezentaţi-i celelalte fructe în acelaşi mod. Rugaţi-l să recunoască culoarea fiecărui fruct. Asiguraţi-vă că zăboviţi cu fiecare fruct în parte destul, pentru ca el să-i reţină numele, culoarea şi să fie capabil să vă spună câte ceva despre el. De exemplu, cu ce formă se aseamănă? Cum este la pipăit pe dinafară? Remarcaţi mirosul specific al fiecărui fruct. Este pe dinafară neted sau aspru? Copilul poate adăuga şi ceva ce a observat singur. Puneţi fiecare fruct într-un rând, de la stânga la dreapta şi jucaţi jocul „Găseşte-l". Dumneavoastră numiţi fructul, şi copilul îl alege din rând şi îl repune în rând. Jucaţi jocul până ce toate fructele au fost alese. Continuaţi jocul rugându-l pe copil să găsească un fruct care are o anumită culoare. Pentru roşu, copilul trebuie să facă alegerea între măr şi căpşună. Faceţi corespondenţa între aceste două fructe pentru a vă asigura că a înţeles că au aceeaşi culoare, dar sunt fructe diferite. Continuaţi, până când au fost alese toate fructele după culoare.

Puneţi fiecare fruct într-o pungă separată maro pentru mâncare şi închideţi punga, astfel încât copilul să nu poată vedea înăuntru. Jucaţi „Găseşte-l" din nou, dar de data aceasta, copilul trebuie să aleagă fructul după miros. Puteţi juca jocul în două moduri. Dumneavoastră numiţi fructul, şi copilul îl găseşte pe cel corect după miros sau puteţi lăsa copilul să aleagă o pungă închisă cu un fruct în ea şi să spună ce fruct a detectat după miros. Pentru mai mult interes, schimbaţi poziţiile pungilor.

Repetaţi aceste activităţi de mai multe ori şi introduceţi mai târziu alte fructe în acelaşi fel. Copilul va reuşi să-şi îmbunătăţească vederea şi mirosul.

Altă dată, prezentaţi-i senzaţia gustativă. Tăiaţi fiecare fruct în jumătate şi lăsaţi-l să miroasă din nou. Este timpul potrivit pentru rememorarea numelor fructelor. Daţi-i o bucată din fiecare fruct odată şi vorbiţi-i despre ce gust are fiecare fruct.

Spuneţi-i copilului să închidă ochii şi să deschidă gura. Puneţi-i o bucăţică dintr-un fruct în gură. Spuneţi-i copilului să mestece bucăţica şi să vă spună numele fructului şi ce gust are. Puteţi, de asemenea, să-i spuneţi copilului ce culoare are fructul pe dinafară. În acest fel, copilul îşi foloseşte simţul gustului pentru a recunoaşte fructul. Repetaţi această activitate, înlocuind fructele cu altele. Aceasta îi va îmbunătăţi percepţia culorii, mirosului şi gustului. În timpul meselor, atunci când unul dintre fructe este un fel de mâncare, recapitulaţi numele, culoarea şi gustul său. În acest fel, veţi putea să fixaţi cunoştinţele copilului despre fructe.

Această activitate ar trebui să fie efectuată de multe ori nu numai cu fructe, ci şi cu alte mâncăruri, carne, legume. Simţurile copilului vor fi rafinate dacă această activitate este realizată cu exigenţă. Cunoştinţele trebuie fixate ori de câte ori aveţi ocazia.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea simţurilor mirosului, pipăitului şi gustului;*
- *uşurinţa de a rezolva probleme;*

- *abilitatea de asculta;*
- *libertatea de alegere;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Doi ani - Săptămâna 34

Plimbă-te (1-2)!

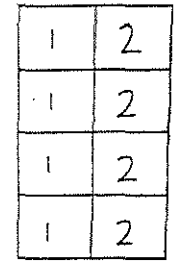

Utilizaţi o bucată lungă de carton de aproximativ 120 cm lungime sau lipiţi două bucăţi mai scurte pentru a face una lungă. Pot fi utilizate în această activitate şi o jaluzea veche pentru ferestre sau un covor vechi. Dacă nu aveţi la îndemână nimic din toate acestea, folosiţi trei bucăţi de sfoară paralele pentru a marca un spaţiu de 120 cm lungime şi de cel puţin 60 cm lăţime. Aceasta va lăsa aproximativ 30 cm între bucăţile de sfoară. Ar trebui tăiate şi cinci bucăţi mici de sfoară în bucăţi de 60 cm lungime şi puse la 30 cm la stânga şi, respectiv, la dreapta faţă de sfoara din centru, pentru a forma căsuţe de sus în jos, într-un chenar de 120 cm.

Presupunând că plănuiţi să folosiţi carton, desenaţi o linie cu o carioca în centru, de sus în jos. Apoi desenaţi linii de la stânga la dreapta, la distanţa de aproximativ 30 cm una de alta, pentru a forma căsuţe. Scrieţi numărul 1 în fiecare căsuţă din stânga şi numărul 2 în fiecare căsuţă din dreapta. Lipiţi-l pe podea pentru a evita alunecarea copilului pe carton. Dacă folosiţi sfoară, scrieţi numere pe cartonaşe şi puneţi-le în fiecare căsuţă de sus în jos.

Încurajaţi copilul să păşească în primul set de căsuţe 1 şi 2 punând mai întâi piciorul stâng pe 1 şi apoi piciorul drept pe 2. Îndreptaţi-l să pună piciorul stâng în căsuţa următoare, care este marcată cu 1 şi piciorul drept în căsuţa următoare, care este marcată cu 2. În loc să spuneţi stânga-dreapta, în timp ce copilul merge înainte, număraţi 1-2, 1-2, 1-2, 1-2.

Atunci când copilul ajunge la sfârşit, îndemnaţi-l să se întoarcă la punctul de start. Veţi evita să număraţi înapoi dacă se întoarce împrejur şi merge înapoi pe căsuţele numărate. Altfel, va vedea numerele răsturnate. Această activitate trebuie repetată des pentru a fixa mişcările picioarelor stâng şi drept.

Ca o extindere a acestei activităţi, copilul poate pune patru obiecte la fel, pe toate cifrele 1, şi alt set de obiecte la fel, pe toate cifrele 2. Poate să fie îndemnat să care o sacoşă de cumpărături sau ceva asemănător şi să meargă înainte în spaţiile (1) din stânga şi (2) din dreapta. Atunci când păşeşte în căsuţa 1, trebuie să culeagă obiectul din acea căsuţă, stând numai pe piciorul stâng. Când îşi pune piciorul drept jos în căsuţa 2, trebuie să pună primul obiect în sacoşă şi să ia de jos obiectul din căsuţa 2 şi să-l pună, de asemenea, în sacoşă. La fel, va păşi în continuare în căsuţa următoare cu numărul 1 şi va lua de jos următorul obiect din acea căsuţă, în timp ce îşi ţine echilibrul într-un picior (stângul) înainte de a sta în ambele picioare, cu piciorul drept în căsuţa 2 şi va continua, până când va ajunge la sfârşit. În acest

moment, trebuie să pună la loc obiectele înainte de a porni din nou din punctul de plecare.

Această activitate 1-2, 1-2 poate fi efectuată, de asemenea, afară, desenând linii şi scriind numerele cu un băţ pe pământ. Sau în nisip la mare, pe plajă.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor de „stânga" şi „dreapta" şi a mişcărilor în aceste direcţii;*
- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzi;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *ritmul 1-2;*
- *recunoaşterea vizuală a numerelor 1 şi 2;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Doi ani - Săptămâna 35

Înalt şi scund

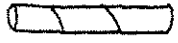

Faceţi rost de optsprezece paie pentru băuturi răcoritoare. Tăiaţi şase în jumătate, astfel încât să aveţi douăsprezece paie înalte şi douăsprezece paie scunde. Amestecaţi paiele.

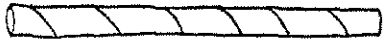

Ţineţi un pai înalt în picioare şi spuneţi-i copilului că paiul este înalt. Ţineţi un pai scund în picioare şi spuneţi-i că paiul este scund. Puneţi-le pe amândouă unul lângă altul şi comparaţi-le, astfel încât copilul să vadă diferenţa de lungime.

Explicaţi-i cum să găsească un pai înalt. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Spuneţi-i să găsească un pai scund şi ajutaţi-l să-l găsească, dacă este nevoie. Puneţi paiul înalt în partea stângă a copilului şi paiul scund în dreapta. Spuneţi-i să pună toate paiele înalte într-un teanc şi toate paiele scunde în alt teanc. Arătaţi spre paiul înalt şi spre paiul scund care sunt puse în partea stângă, respectiv dreaptă a copilului. Spuneţi-i copilului cum să le folosească ca un ghid. Ajutaţi-l să sorteze paiele înalte şi pe cele scunde şi spuneţi-i: „Pai înalt!" sau „Pai scund!" de fiecare dată când copilul ia unul de acest fel.

Atunci când toate paiele au fost sortate, repetaţi activitatea şi continuaţi până când copilul pare să se plictisească. Aceasta este o activitate pe care copilul o poate face independent.

Altă dată, copilul poate crea un model simplu cu paiele, punând un pai înalt, apoi un pai scund şi continuând să pună în acest fel, într-un rând, toate paiele.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor „înalt" şi „scund";*
- *conştientizarea noţiunii de multe paie;*
- *conştientizarea operaţiei de sortare după un criteriu;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Doi ani - Săptămâna 36

Este fierbinte sau rece?

Dacă este posibil, decupaţi imagini din reviste ale următoarelor mâncăruri sau băuturi: cafea, supă, ciocolată fierbinte, hot dog, lapte, apă îngheţată cu gust de fructe şi îngheţată. Dacă nu găsiţi imaginile sugerate, alegeţi ceva de mâncat sau de băut care se serveşte fierbinte şi alte patru produse alimentare care se servesc reci. Urmaţi acelaşi procedeu pentru cele enumerate mai sus.

Discutaţi despre cafea şi lăsaţi copilul să miroasă cafeaua nepreparată. Pregătiţi o ceaşcă de cafea şi lăsaţi-l să vadă aburul care iese din cafeaua fierbinte. Cu multă atenţie din partea dumneavoastră, lăsaţi-l totuşi să pipăie exteriorul ceştii fierbinţi, astfel încât să înţeleagă ce înseamnă noţiunea de „fierbinte".

Turnaţi puţin lapte de băut pentru copil. Dacă este alergic la lapte, utilizaţi o băutură rece de fructe. Spuneţi-i că băutura este rece şi lăsaţi-l să pipăie exteriorul paharului. Ajutaţi-l să perceapă că unele mâncăruri şi unele băuturi se servesc fierbinţi şi altele se servesc reci.

Arătaţi copilului o imagine cu un bol de supă fierbinte. Întrebaţi-l dacă supa se mănâncă fierbinte sau rece. Urmaţi acelaşi procedeu cu fiecare imagine care reprezintă o mâncare sau o băutură rece sau fierbinte alese pentru exemplificare. Puteţi să vă uitaţi într-o revistă care face reclamă pentru produse alimentare şi să categorisiţi imaginile împreună cu copilul, în loc să le decupaţi în imagini individuale. Prin oricare dintre modalităţile alese, experienţa ajută să perceapă conceptele „fierbinte" şi „rece".

La fiecare masă, discutaţi cu copilul despre mâncărurile fierbinţi şi despre cele reci. Subliniaţi cuvintele „fierbinte" şi „rece" până când simţiţi, cu siguranţă, că înţelege şi poate să le recunoască repede.

Ca o extindere a acestei activităţi, discutaţi despre cuptorul de copt mâncăruri fierbinţi, frigiderul rece, congelatorul rece şi furnalul fierbinte pentru a sublinia conceptele de mai sus.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea conceptelor „fierbinte" şi „rece";*
- *uşurinţa de a distinge între „fierbinte" şi „rece";*
- *conştientizarea faptului că imaginile pot fi utilizate pentru a reprezenta alimente;*
- *abilitatea de a asculta.*

Doi ani - Săptămâna 37

Prin tunel

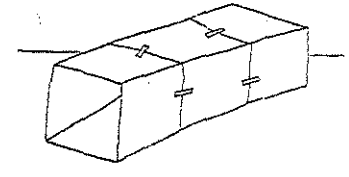

Asamblaţi câteva cutii de carton destul de mari astfel încât cel mic să se poată târî prin ele, după ce le-au fost îndepărtate fundul şi capacul. Încercaţi să utilizaţi cutii de aceleaşi dimensiuni pentru această activitate şi îndepărtaţi capacul şi fundul cu un cuţit ascuţit sau cu un cutter.

Lăsați copilul să se târască prin fiecare cutie în parte. Apoi puneți cutiile împreună, formând un tunel lung. Folosiți bandă adezivă pentru a le menține unite. Îmbiați-l să se târască prin tunel. Copilul se va distra și va vrea să se târască în continuare prin tunel. Accentuați cuvântul „prin" de fiecare dată când copilul trece prin tunel. Spuneți-i ce este un tunel și că el poate fi construit în stâncă și în pământ și chiar pe sub apă.

Ca o extindere a acestei activități, ajutați-l să facă un tunel în nisip sau în pământ. Poate fi utilizată ca suport o conservă de cafea sau de suc căreia i-au fost îndepărtate ambele capete. Copilul poate apoi să conducă o mașinuță sau un camion prin tunelul său.

Copilul va fi lăsat să se joace și să exploreze tunelul de carton până când se va plictisi. Se poate distra, de asemenea, jucându-se prin tunelul făcut în nisip sau în pământ în diferite momente. Prin acest tip de joc, copilul va înțelege mai bine conceptul „prin" și cuvântul „tunel".

Această activitate dezvoltă:

- *percepția „tunelului";*
- *conștientizarea noțiunii „prin";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *explorarea liberă;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 38

Mic și mare

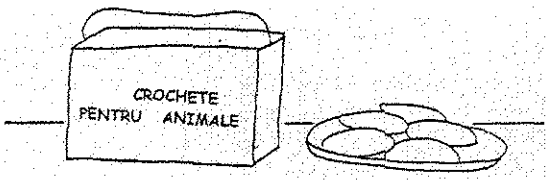

Cumpărați un pachet de crochete pentru animale sau coaceți niște fursecuri micuțe. În plus, cumpărați sau coaceți cinci fursecuri mari. Numărați cele cinci fursecuri mari și puneți-le într-un rând. Spuneți-i copilului să pună un fursec mic pe fiecare fursec mare. Atunci când copilul a terminat, întrebați-l câte fursecuri mici a folosit. Lăudați copilul dacă răspunde corect. Dacă nu răspunde corect, numărați fursecurile mari din nou și repetați întrebarea. Asigurați-vă că a înțeles că sunt tot atâtea fursecuri mici câte sunt și mari. Repetați activitatea dacă este nevoie.

Luați toate cele zece fursecuri și amestecați-le. Folosiți un bol mare pentru a ține fursecurile mari și o ceașcă pentru a ține fursecurile mici. Spuneți-i copilului să pună fursecurile mari în bolul mare și fursecurile mici în ceașca mică. Încurajați copilul să facă această activitate de mai multe ori. Alegeți un moment în care credeți că va fi receptiv.

Altă dată, sugerați-i să pună fursecurile într-un rând, începând cu cele mari la stânga. Baleiați cu mâna de la stânga la dreapta pentru a sublinia progresia de la stânga la dreapta. Spuneți-i copilului să pună un fursec mare într-un rând și apoi un fursec

mic și să continue cu un model format dintr-un fursec mare și unul mic, până când toate cele zece fursecuri sunt într-un rând. Ajutați copilul dacă este nevoie.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea noțiunilor „mic" și „mare";*
- *o conștientizare mai bună a noțiunii de model;*
- *o conștientizare mai bună a operației de sortare;*
- *capacitatea de a asculta și a îndeplini comenzile;*
- *o conștientizare mai bună a progresiei de la stânga la dreapta;*
- *încrederea în sine și independența;*
- *conștientizarea conceptului de „cinci";*
- *o conștientizare mai bună a corespondenței între un obiect și un altul.*

Doi ani - Săptămâna 39

Popicele

Adunați mai multe sticle goale de detergent pentru vase sau sticle asemănătoare, înalte și subțiri. Aliniați-le pentru a fi foarte apropiate unele de altele. Unele trebuie să fie așezate în spatele celorlalte. Pot fi așezate exact ca popicele obișnuite sau într-o formație asemănătoare. Utilizați o minge de tenis sau o minge puțin mai mare. Trebuie să fie o minge pe care copilul o mânuiește cu ușurință. Explicați-i să țintească și să încerce să dărâme sticlele.

Îndrumați copilul cum să utilizeze ambele mâini pentru a da de-a dura mingea. Dacă mingea nu se rostogolește destul de departe pentru a atinge sticlele, schimbați linia de pornire astfel încât copilul să reușească să lovească sticlele cu mingea. Aceasta îi va da încredere în el. Numărați sticlele dărâmate de fiecare dată. Aranjați sticlele înapoi și încurajați copilul să dea mingea de-a dura iarăși. Dacă le lovește pe toate, numărați sticlele și spuneț: „Toate sticlele au fost dărâmate". Lăudați-l pentru efortul lui.

Când devine sigur pe el, schimbați linia de aruncare și mutați sticlele mai departe una de cealaltă pentru a-i oferi o nouă provocare copilului. De asemenea, faceți o pistă de popice cu ajutorul cuburilor sau al cozilor de mături sau cu ceva asemănător.

Când copilul câștigă în îndemânare și încredere în sine, va observa și va comenta faptul că unele sticle nu au fost lovite. Este momentul potrivit pentru a începe să-i explicați mecanismul adunării. De exemplu, să presupunem că aveți șase sticle, și patru dintre ele au fost dărâmate. Întrebați-l câte au rămas în picioare. Apoi ajutați-l să înțeleagă că patru sticle dărâmate și cu două sticle în picioare fac un total de șase sticle. Poate fi observată și scăderea în acest caz, dar trebuie stăpânit mai întâi conceptul operației de adunare. Învățarea se face treptat. Evitați prezentarea conceptului operației de scădere la această vârstă.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *abilitatea de a ținti;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „în picioare" („sus") și „dărâmat" („jos");*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor de numere;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 40

Trage farfuria!

Faceți o gaură pe o parte a unei farfurii de carton sau polistiren. Trageți o bucată de sfoară prin gaură și legați-o sigur. Tăiați sfoara legată de farfurie de o ungime potrivită pentru a putea fi ținută de copil și a putea trage farfuria pe podea.

Puneți o jucărie sau un obiect mic pe farfurie și spuneți-i copilului să tragă de capătul sforii. I se poate explica să tragă farfuria cu obiectul pe ea până într-un anumit loc. Explicați-i copilului să fie atent ca obiectul de pe farfurie să nu cadă. Dacă obiectul cade, spuneți-i să-l ia de jos, să-l pună înapoi pe farfurie și să continue mersul spre punctul stabilit.

Dacă reușește să tragă un obiect fără a-l scăpa pe jos, va fi adăugat un al doilea obiect pe farfurie. Ajutați-l să-și dea seama că acum sunt acum două obiecte pe farfurie. Trebuie să înțeleagă că unul și încă unul sunt același lucru cu doi.

Poate fi adăugat și alt obiect pe farfurie pentru a fi cărat de copil. Din nou trebuie să fie conștient câte obiecte poate să care, trăgând de sfoara farfuriei înainte ca unele dintre ele să cadă de pe farfurie. De câte ori este adăugat un nou obiect, accentuați că este încă unul mai mult decât fuseseră până atunci. Trebuie apreciate mărimea, forma și greutatea obiectelor înainte de a le alege pentru a fi trase de copil, deoarece copilul își poate pierde interesul dacă sarcina este prea dificilă. Activitatea trebuie să fie distractivă pentru a fixa conceptele „ușor" și „greu".

Ca o extindere a acestei activități, copilul poate utiliza farfuria pentru a pune gunoiul pe care îl găsește pe covor sau pe podea. Îl poate căra spre coșul de gunoi și îl poate arunca în el. Utilitatea acțiunii sale îi va spori încrederea în sine și îl va motiva pentru a vă ajuta și mai mult.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea acțiunii de a trage o greutate prin senzația pipăitului;*
- *conștientizarea faptului că mai multe obiecte fac mai dificilă acțiunea de a trage o greutate;*
- *conștientizarea conceptelor „încă unul" și „mai multe";*
- *încrederea și independența;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Doi ani - Săptămâna 41

Copilu-n albastru

Citiți-i copilului rima, „Copilu-n albastru":

„Copile-n albastru, fluieră dincolo de dâmb,
Suflă din corn, oițele și vacile-s pe câmp.
Dar unde-i ciobănașul ce-are grijă de voi?
Doarme în căpiță cu părul blond vâlvoi."

Citiți-i copilului rima de mai multe ori și încurajați-l să asculte animalele ale căror nume apar în rimă. Ajutați-l dacă nu își amintește animalele: vaci și oi.Întrebați-l unde era copilu-n albastru atunci când era căutat. Dacă nu răspunde, citiți-i rima încă o dată. Explicați-i că ciobănașul, copilu-n albastru, trebuia să aibă grijă de oi, dar el adormise în loc să facă ce trebuia.

Este momentul potrivit să-i spuneți că atunci când ai un serviciu, trebuie să faci ceea ce ai de făcut cât de bine poți. Povestiți-i despre lucrurile simple pe care copilul le poate face pentru a vă ajuta, ca așezatul mesei, strânsul gunoiului din casă, transportarea obiectelor mici în altă parte pentru dumneavoastră și alte mici sarcini care v-ar ușura în treburile gospodăriei.

Spuneți-i copilului că micul personaj în albastru ar fi putut sufla din corn pentru a-și aduna oile. Amintiți-i că atunci când dumneavoastră îl chemați, este un semnal pentru el de a veni repede. Copiii trebuie să-și asculte părinții; deci, vreți să vă asculte și el pe dumneavoastră.

Altă dată, întrebați copilul ce culoare aveau hainele pe care le purta copilul în albastru. Citiți din nou poezia și încurajați-l să vă ajute să găsiți rime ca: dâmb, câmp, strâmb, carâmb. De asemenea, introduceți cuvinte care rimează ca: voi, vâlvoi, oi, mușuroi, păpușoi, noroi.

Ca o extindere a acestei activități, ajutați-l să-și facă un corn. Puteți să-i faceți un corn dintr-un rulou de la prosoapele de hârtie sau dintr-un carton îndoit rotund și capsat la margini pentru a semăna cu un megafon. Puteți să folosiți și o bobină mare de mașină de cusut. Copilul se va distra suflând într-un corn de orice tip ar fi, iar sunetele scoase cu așa-zisul corn îl vor amuza.

Această activitate dezvoltă:

- *ascultarea cu un anumit scop;*
- *abilitatea de a deduce și de a memora;*
- *conștientizarea cuvintelor care rimează (sunete la fel);*
- *exprimarea liberă (jocul de rol) atunci când suflă în corn;*
- *înțelegerea noțiunilor de ascultare și de responsabilitate.*

Doi ani - Săptămâna 42

Potriveşte frunza!

Luaţi copilul la o plimbare în aer liber primăvara. (Dacă locuiţi într-o zonă în care nu sunt schimbări de anotimpuri, puteţi folosi totuşi aceste idei pentru a îmbogăţi percepţia copilului despre natură). Explicaţi-i că primăvara este anotimpul în care plantele care au dormit toată iarna se trezesc la viaţă. În timp ce vă plimbaţi, arătaţi-i diferitele soiuri de copaci. Găsiţi cel puţin cinci tipuri diferite de copaci cu frunze căzătoare, dacă este posibil, precum stejarul, ulmul, plopul, arţarul şi dudul. Culegeţi câte două frunze din fiecare dintre cei cinci copaci.

Arătaţi-i frunzele copilului. Numele copacilor nu sunt importante la această vârstă. Arătaţi-i că fiecare fel de copac are o frunză de formă diferită.

Dacă dintr-un anumit motiv nu puteţi merge la plimbare în aer liber, faceţi frunze verzi din hârtie glasată care să semene cu frunzele anumitor tipuri de copaci. Căutaţi formele frunzelor într-o enciclopedie sau într-o altă carte cu imagini de copaci pentru a le copia.

Începeţi activitatea punând toate cele zece frunze pe o suprafaţă plană într-o ordine întâmplătoare. Încurajaţi copilul să găsească frunzele care sunt la fel, două câte două. Dacă are nevoie de ajutor, luaţi o frunză şi întrebaţi-l dacă vede una la fel. Atunci când a potrivit două frunze, arătaţi-i că ambele frunze sunt „verzi" şi sunt identice, adică arată exact la fel.

Frunzele adevărate pot fi păstrate presându-le cu fierul de călcat între două foi de hârtie obişnuită sau două foi de hârtie cerată. Dacă utilizaţi hârtie cerată, folosiţi la presare o cârpă pentru a proteja fierul de călcat. Căldura din fierul de călcat va topi ceara şi cele două foi de hârtie se vor lipi atunci când ceara curge.

Ca o extindere a acestei activităţi, jucaţi jocul „Observ" pentru a căuta lucruri care sunt verzi. Oglinda magică din carton (care a fost confecţionată mai devreme, la vârsta de 0 ani, activitatea din Săptămâna 38) poate, de asemenea, să fie folosită pentru mai multă atractivitate şi distracţie.

Această activitate dezvoltă:

- *plăcerea de a admira copacii;*
- *abilitatea de a găsi frunzele care sunt la fel (corespondenţa între frunze identice);*
- *o conştientizare mai bună a asemănărilor şi diferenţelor;*
- *o conştientizare mai bună a culorii „verde";*
- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 43

Pune-o dedesubt!

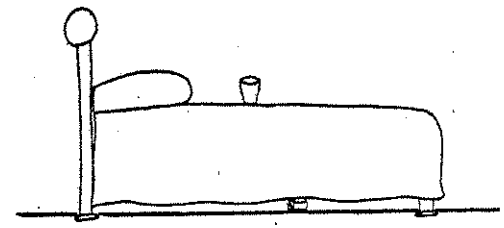

Această activitate poate fi efectuată cu o mobilă „pe care" sau „sub care" pot fi puse obiecte. Alegeţi două obiecte familiare copilului. Numiţi-le şi lăsaţi-l pe copil să vadă atunci când puneţi unul dintre obiecte „pe" mobilă (de exemplu, pe pat) şi celălalt obiect „sub" mobilă (sub pat). Întrebaţi-l ce se află „sub" pat. Dacă nu îşi poate aminti, numiţi obiectul din nou şi puneţi acelaşi obiect „sub" mobilă. Încă o dată, întrebaţi copilul ce este „sub" mobila aleasă.

Dacă a înţeles, schimbaţi poziţiile celor două obiecte. Păstraţi aceleaşi poziţii până când copilul este sigur pe conceptele „pe" şi „sub" şi poate să-şi amintească repede obiectul aflat în afara vederii (sub).

Avansaţi cu această activitate alegând patru obiecte diferite, dar familiare. Puneţi două dintre ele „pe" mobilă şi două „sub" aceeaşi mobilă. Poate copilul să-şi amintească cele două obiecte care au fost puse sub mobilă?

Această activitate poate fi repetată de diferite ori şi destul de des pentru a aprofunda înţelegerea copilului, nu numai a conceptelor de „pe" şi „sub", dar şi uşurinţa de a reţine. Este recomandabil să nu se folosească mai mult de trei obiecte „pe" şi trei obiecte „sub" o mobilă la această vârstă. Totuşi, patru sau cinci obiecte pot fi introduse atunci când copilul se face mai mare. Va fi un adevărat test pentru copilul de cinci sau şase ani.

Această activitate dezvoltă:

- *simţul de observaţie (numărul şi tipul obiectelor);*
- *memoria;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *coordonarea fină şi grosieră în mişcare şi ţinerea obiectelor selectate;*
- *percepţia conceptelor „pe" şi „sub".*

Doi ani - Săptămâna 44

Cât de departe poţi să arunci?

Pentru această activitate pot fi folosite un tampon de bumbac sau un ghemotoc de hârtie mototolită legată cu un elastic. Pot fi de asemenea utilizate o minge dintr-un ciorap sau o pungă cu biluţe, diferitele tipuri de materiale atrăgând mai mult copilul.

Lăsaţi-l să arunce tamponul de vată sau ghemotocul de hârtie cât mai departe posibil, într-o zonă desemnată anume. Marcaţi sau plasaţi un obiect pentru a-i arăta

distanța la care a aruncat prima oară ghemotocul. Spuneți-i copilului să-l ia de jos, să-l arunce din nou și să vadă dacă poate să-l arunce mai departe.

Repetați această activitate de mai multe ori și discutați despre cât de „departe" poate să arunce ghemotocul. Arătați-i copilului cum, cu exercițiu, va fi în stare să arunce ghemotocul chiar mai departe. Spuneți: „Acum vezi cât de departe poți să arunci!". Lăudați-l pentru un răspuns bun și spuneți: „Uite cât de departe ai aruncat ghemotocul!".

Copilul își poate dori să utilizeze obiecte de aruncat afară. Avertizați-l însă despre pericolul de a arunca cu pietre pentru a înțelege de ce nu trebuie să ia pietre de pe jos pentru a le arunca atunci când se joacă afară.

Altă dată, dacă sunteți lângă un râu, un lac sau un iaz, puteți să-l lăsați să arunce o piatră în apă și să observe undele circulare produse atunci când piatra sparge suprafața apei. Amintiți-i din nou despre pericolul de a arunca cu pietre în cineva.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea distanței;*
- *conștientizarea conceptului „departe";*
- *siguranța de a arunca un obiect.*

Doi ani - Săptămâna 45

Cărticica mea colorată

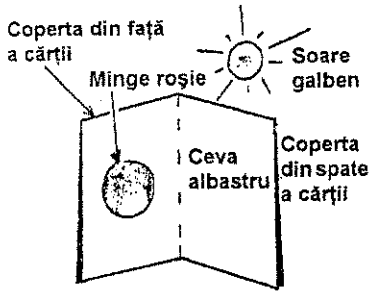

Îndoiți o bucată de hârtie de 20 x 30 cm^2 în două și apoi din nou în două, astfel încât să formeze o cărticică de patru pagini. Îndemnați copilul să decoreze coperta din față a cărții folosind cele opt culori de bază cel puțin o dată. Culorile de bază sunt roșu, oranj, galben, verde, albastru, purpuriu, maro și negru. Numiți culorile împreună cu copilul și rugați-l să identifice o anumită culoare atunci când o numiți. Faceți acest lucru de mai multe ori și rețineți culorile pe care copilul nu le știe în acest moment. Altă dată, jucați jocul „Ia culoarea" cu copilul, folosind numai culorile pe care nu le știe. Continuați să jucați jocul cu copilul în diferite momente până ce poate să identifice culorile.

După ce a decorat coperta din față a cărții, deschideți cărticica și spuneți-i să deseneze o minge și să o coloreze în „roșu". Asigurați-vă că folosește și partea din stânga a hârtiei, deoarece copilul trebuie să fie conștient de progresia de la stânga la dreapta pentru învățarea în viitor a cititului. Atunci când a terminat, spuneți: „Minge roșie".

Mișcați mâna arătând partea dreaptă și explicați-i copilului să deseneze ceva „albastru". Atunci când a terminat, rugați-l pe copil să vă spună ce este albastru. Spuneți, de exemplu: „Vapor albastru". Lăudați-l pentru ce a desenat.

Întoarceți cărticica cu spatele și spuneți-i copilului să deseneze un soare „galben". Atunci când a terminat, spuneți: „Soare galben". Apoi încurajați-l să-și amintească culorile și imaginile din cartea sa. Priviți împreună coperta cărții și numiți culorile de bază împreună cu copilul. Deschideți cărticica și lăsați-l să spună, „Minge roșie". Priviți pagina din dreapta și rețineți dacă și-a adus aminte ce a desenat. Dacă nu își amintește, ajutați-l. Apoi, întoarceți cărticica pe dos și lăsați-l să spună: „Soare galben".

Cărticele asemănătoare pot fi realizate în orice moment. Copilul poate desena un dovleac portocaliu, niște iarbă verde, o floare purpurie, o masă maro și o cizmă neagră. Scopul este să utilizeze culorile și să fie în stare să le recunoască în cărticică. Numele obiectelor desenate pot fi utilizate pentru antrenarea memoriei, dar rețineți că această activitate nu are intenția să-l învețe să citească cuvinte.

De asemenea, nu ne vom aștepta ca desenele să semene cu obiectele sugerate. Acceptați desenele așa cum au ieșit, ignorând mâzgăliturile și lăudați-l, chiar dacă nu veți recunoaște nimic din obiectele desenate. Lăsați-i libertate de expresie.

Această activitate poate fi efectuată în timpul unei perioade de mai multe zile sau, dacă este interesat în mod deosebit, poate fi terminată într-o ședință. Depinde de copil, de atenția și de interesul său. Este recomandabil să terminați o activitate propusă, chiar dacă vă ia mai multe ședințe.

Citiți des cărticica colorată împreună cu copilul. Va avea o semnificație aparte, pentru că el este cel care a realizat-o cu mâna lui și va fi capabil să-și amintească culorile și obiectele desenate din memorie, atunci când se uită în ea. Pot fi făcute și alte cărticele pentru distracție. Puteți face o carte a formelor, a mobilelor, a jucăriilor sau a frunzelor. Imaginile pentru aceste cărticele pot fi desenate de copil sau pot fi decupate din reviste vechi și lipite pe paginile cărții.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și urma comenzile;*
- *o mai bună conștientizare a culorilor de bază;*
- *abilitatea de a recunoaște obiectele după indicii de culoare (din ceea ce a desenat);*
- *încrederea în sine;*
- *sentimentul posesiei (cărticica sa);*
- *coordonarea ochi - mână.*

Doi ani - Săptămâna 46

A cui este?

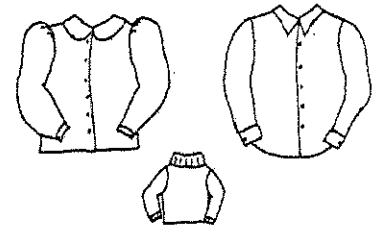

Adunați o cămașă sau o bluză de-a fiecărui membru al familiei. Dacă nu are frați, surori sau alte rude care locuiesc împreună cu copilul în aceeași casă, alegeți mai multe haine ale celorlalte persoane care stau în aceeași locuință. Încercați să alegeți unele în culori vii sau cu modele pentru a fi mai atrăgătoare.

Arătați-i copilului fiecare cămașă sau bluză și spuneți-i cui îi aparține. De exemplu: „Aceasta este cămașa albastră a lui tati", „Aceasta este bluza verde a lui mami".

O dată ce obiectele au fost identificate, ridicați unul și întrebați-l pe copil a cui cămașă sau bluză este. Dacă recunoaște greu posesorul (corespondența între articolul de îmbrăcăminte și persoană), folosiți o fotografie a persoanei respective pentru a-l ajuta. Atunci când toate obiectele de îmbrăcăminte au fost recunoscute corect, repetați activitatea astfel încât copilul să devină sigur pe el.

Altă dată, luați câte un pantof aparținând fiecărui membru al familiei și vedeți dacă poate să facă legătura cu numele persoanei al cărei pantof este.

Ca o extindere a acestei activități, întrebați copilul unde stă o anumită persoană din familie la masă. Întrebați-l unde doarme fiecare persoană. Rugați-l pe copil să numească mâcarea preferată a fiecărei persoane. Copilul poate surprinde ceva deosebit în legătură cu fiecare membru al familiei. Încurajați-l și lăudați-i orice pornire. Aceasta îl ajută să-și creeze o bună imagine proprie și un sentiment de siguranță, care sunt foarte importante pentru copil.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea în continuare a lucrurilor membrilor familiei;*
- *îndemânarea de a potrivi obiecte prin asociere;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 47

La ce se folosește?

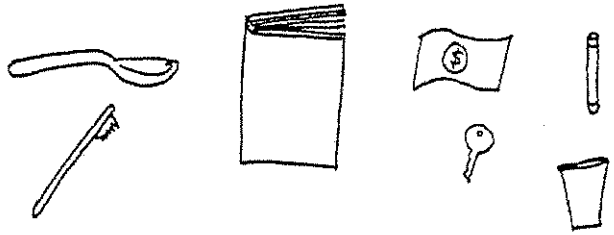

Faceți rost de diferite obiecte care se folosesc în casă. Câteva exemple de obiecte care pot fi folosite în această activitate sunt: o lingură, o carte, un pantof, o ceașcă, o periuță de dinți, un prosop, bani, o cheie și un **c**reion cerat. Discutați despre fiecare obiect atât cât simțiți că este nevoie pentru a fi prezentat câte unul pe rând. Alegeți unul dintre obiecte și rugați-l pe copil să vă spună numele lui. Apoi, rugați-l să vă spună la ce se folosește. Continuați în acest mod până când copilul poate numi fiecare obiect și poate spune la ce se folosește. Ajutați-l acolo unde simțiți că este necesar.

Această activitate poate fi repetată în diferite momente în timpul unei perioade de timp mai îndelungate. Alegeți obiecte diferite de fiecare dată când simțiți că a devenit sigur pe obiectele folosite anterior. Dacă simțiți că are nevoie de o clarificare în plus în legătură cu oricare dintre obiecte, discutați mai departe pentru a-i îmbogăți cunoștințele și nivelul limbajului.

- *îmbogățirea vocabularului;*
- *ușurința de a face raționamente și asociații de idei;*
- *conștientizarea faptului că obiectele au o utilitate;*
- *spiritul de observație;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 48

Alimentele și importanța lor

Alegeți câteva alimente pe care le veți utiliza în această activitate. Selecția dumneavoastră trebuie să includă o bucată de carne, un fruct și o legumă. Produsele alimentare trebuie aranjate în modul următor. Tăiați o bucată de carne, de exemplu un hot-dog, în bucăți de mărimea unei înghițituri. Numărați trei bucăți de hot-dog. Numărați trei bucăți dintr-o legumă, ca fasolea verde. Tăiați o bucată dintr-un fruct sau folosiți struguri. Numărați trei bucăți din acel fruct sau trei boabe de struguri. Copiii se distrează pipăind și numărând cuburile de jeleu, ele fiind un mod ușor pentru un copil mic de a mânca jeleu. Poate fi folosit în locul unui fruct. Aranjați cele trei alimente alese în trei rânduri, de sus în jos. Trebuie să fie trei rânduri orizontale și trei rânduri verticale: un rând de carne, unul de legume și unul de fructe. Numărați bucățile din fiecare rând, astfel încât copilul să înțeleagă că sunt trei bucăți din fiecare fel de mâncare și trei rânduri.

Încurajați copilul să mănânce „în primul" rând o bucată de carne, în „al doilea" rând, o bucată de legumă și în „al treilea" rând, o bucată de fruct. În timp ce copilul mănâncă alimentele, continuați să-i oferiți carnea „în primul" rând, în „al doilea" rând leguma și în „al treilea" rând fructul, până când toate bucățile de alimente au fost mâncate. Folosiți cuvintele „în primul" rând, în „al doilea" rând și în „al treilea" rând, astfel încât copilul să înțeleagă ordinea acestor trei noțiuni.

Această activitate poate fi efectuată pentru a face mai interesant momentul mesei. Alimentele trebuie să fie variate, ca și unele nou introduse. Recunoașteți alimentele pentru copil pentru ca el să-și poată aminti numele lor. În timpul mesei, în loc să aliniați alimentele în rânduri, sugerați-i să mănânce o lingură plină de carne „în primul" rând, în „al doilea" rând - legumele și în „al treilea" rând - fructele. Poate continua în acest mod până când toată mâncarea a fost terminată.

Ca o extindere a acestei activități, copilul trebuie să fie conștient de „prima" sa zi de naștere și de cea „de-a doua" zi de naștere, care au fost deja aniversate. Cea „de-a treia" zi de naștere urmează să vină curând. Va avea atunci trei ani. Explicați-i ținând un deget în sus și spunând „prima". Faceți la fel cu două degete în sus, spunând „a doua" și „a treia", pentru a preciza cele trei aniversări.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea numeralelor „primul", „al doilea" și „al treilea";*
- *o conștientizare mai mare a vârstei sale și a zilei sale de naștere;*
- *capacitatea de a asculta și a îndeplini comenzile;*
- *îmbogățirea vocabularului (nume de alimente).*

Doi ani - Săptămâna 49

Trage cu piciorul!

Stabiliți o zonă nepericuloasă pentru copil pentru jocul cu mingea. Dacă nu este posibil, mergeți afară pentru această activitate. Stabiliți niște granițe pentru copil pe care să le utilizeze atunci când trage cu piciorul în minge. Dacă această activitate se petrece înăuntru, copilul poate da în minge până la o anumită mobilă. Dacă activitatea se desfășoară afară, mingea poate fi lovită până la un anumit copac sau stâlp.

Spuneți-i copilului să utilizeze numai unul dintre picioare pentru a trage în minge în zona desemnată. Trebuie să i se explice să nu lovească mingea prea tare, ci să controleze mingea lovind-o ușor cu piciorul, astfel încât mingea să fie condusă în zona dată.

Copilul trebuie să-și ia precauția să nu lovească mingea la întâmplare. Trebuie lovită cu piciorul controlat. Dacă o lovește la întâmplare, opriți-l și repetați comenzile.

Atunci când copilul și-a perfecționat coordonarea motorie, numărați de câte ori trebuie să împingă mingea cu piciorul pentru a o aduce în zona desemnată. Repetați această activitate de mai multe ori și schimbați hotarele pentru a-i adăuga mai multă atractivitate.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - picior (diferența dintre a lovi și a împinge);*
- *conștientizarea granițelor pentru atingerea unui scop;*
- *capacitatea de a asculta (pentru a număra loviturile).*

Doi ani - Săptămâna 50

Benzile comice

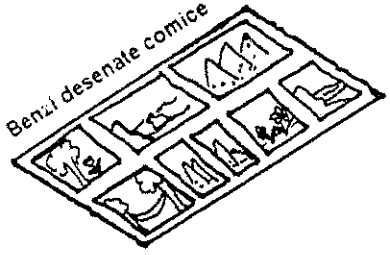

Alegeți o bandă desenată distractivă pentru copil dintr-o revistă pentru cei mici, cum este *Mickey Mouse*. Citiți-i-o copilului și explicați-i de ce ne vine să râdem (umorul) și ordinea evenimentelor comice. Recapitulați numeralele ordinale cu copilul, pentru a vedea dacă a înțeles ce s-a întâmplat în „primul" rând, în „al doilea" rând și în „al treilea" rând.

Tăiați imaginile benzii desenate separat. Amestecați-le și spuneți-i copilului să le pună în ordine. Copilul se va distra grozav în această activitate și va dori să o repete de mai multe ori.

Încurajați-l să repovestească istorioara și ajutați-l să se exprime frumos.

Lăsați-l să aleagă alte benzi desenate. Recapitulați povestea și ordinea de mai multe ori. Aceasta îi va clarifica semnificația unei succesiuni de evenimente și îl va ajuta să fie sigur pe repovestirea unei benzi desenate celorlalți membri ai familiei.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a memora o povestire scurtă formată din evenimente succesive;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine;*
- *interesul față de reviste comice.*

Doi ani - Săptămâna 51

Tiptil...

Arătați-i copilului cum să meargă tiptil pe vârfuri și să cânte sau să spună ritmat următorul cântecel:

„Pâș, pâș, pâș, pe vârfuri pornim,
Pâș, pâș, pâș, pe vârfuri hoinărim.
Pe vârfuri prin casă-ncetinel,
Pâș, pâș, pâș, pe vârfuri ca un șoricel".

Folosiți o tobă sau o conservă goală de cafea cu capac de plastic și bateți ritmul cântecelului. Încurajați copilul să meargă pe vârfuri liniștit prin casă. Priviți și asigurați-vă că merge pe vârfuri, nu pe tălpile picioarelor. Atunci când spuneți cuvântul „șoricel", spuneți-i copilului să meargă și să se ascundă ca un șoricel de pisică. Dați-i ideea să se ascundă după o mobilă sau după ceva asemănător.

Pentru a-l găsi, chemați-l: „Șoricelule, unde ești?" Copilul trebuie să răspundă spunând: „Șșșș, sunt aici!". Pentru mai multă atractivitate, prefaceți-vă că îl căutați pe șoricelul liniștit. În timp ce vânați șoricelul ascuns, discutați despre cât de liniștit trebuie să fie un șoricel pentru ca o pisică să nu-l prindă. Atunci când ați găsit „șoricelul", mirați-vă cât de cuminte a fost și cu ce greutate l-ați găsit.

Încurajați copilul să meargă tiptil din nou. Verificați că merge pe vârfuri corect. Ajutați-l dacă este nevoie, deoarece unii copii au dificultăți de a-și ține echilibrul pe vârfuri. Poate că va trebui să exersați cu el mersul pe vârfuri pentru a-și

lezvolta uşurința de a-şi menține echilibrul. Repetarea acestei activități va motiva copilul să-şi exerseze echilibrul.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzile;*
- *conştientizarea ritmului sunetelor unei tobe;*
- *încrederea în sine;*
- *uşurința de a-şi menține echilibrul şi de a merge în vârful picioarelor.*

Doi ani - Săptămâna 52

Bucăţi colorate

Folosiți o bucată de hârtie glasată roşie, una albastră şi una galbenă şi decupați cinci forme de peşte din fiecare foaie de hârtie, deci un total de 15 peşti. Lipiți câte un peşte din fiecare culoare pe o farfurie separată de carton.

Amestecați ceilalți peşti colorați şi puneți-i pe fiecare în parte pe o suprafață plană, preferabil pe podea. Explicați-i copilului să pună toți peştii roşii în farfuria roşie, toți peştii albaştri în farfuria albastră şi toți peştii galbeni în farfuria galbenă.

Repetați această activitate şi lăudați-l pentru că a prins atât de mulți peşti. Numărați cei patru peşti din farfuria roşie, cei patru peşti din farfuria albastră şi apoi cei patru peşti din farfuria galbenă. Nu numărați peştii care sunt lipiți pe farfurie decât dacă îi numără copilul. Dacă îi numără, spuneți-i că unul mai mult decât patru înseamnă cinci. Acum este timpul potrivit să vă asigurați că ştie cele trei culori primare: roşu, albastru şi galben.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a culorilor roşu, albastru şi galben;*
- *uşurința de a recunoaşte şi de a potrivi peştii colorați;*
- *abilitatea de a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conştientizare mai bună a conceptului numărului patru, care împreună cu unu fac cinci.*

PARTEA a IV-a

De la trei la patru ani

Introducere

Eul copilului de trei ani este mai bine conturat. Vrea să-i mulțumească pe adulți şi este mai independent. Vocabularul i s-a îmbogățit şi este interesat de cuvinte. Înțelege explicațiile simple şi este capabil de raționamente corecte.

Poate prezenta mai mult interes pentru activitățile motorii fine datorită coordonării mai bune a muşchilor mici. Totuşi, activitățile muşchilor mari îi vor consuma cea mai mare parte din energie, ei fiind angajați în acțiuni ca alergarea, săritul, pedalarea, săritul într-un picior, alunecarea, aruncarea şi prinderea unei mingi, galopatul.

Poveştile, poeziile, ritmul, cântecele, dramatizările şi muzica alcătuiesc cea mai mare parte a lumii lui. Îl amuză în continuare să-şi inventeze un tovarăş de joacă imaginar şi poate lega prietenie cu el, chiar dacă este în stare să se joace scurte perioade de timp şi cu un alt copil real.

Îl captivează jocurile simple, în care cerința este de a realiza corespondențe în funcție de anumite criterii, şi jocurile de ghicit. Înțelege conceptul de număr pentru numerele doi şi trei, chiar dacă este capabil să numere şi mai departe. Este o vârstă a curiozității, în care copilul pune multe întrebări, pentru că explorează şi se adaptează mediului în care trăieşte.

Notă: Autorul şi editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greşită a materialelor sau a recomandărilor. În activitățile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea şi siguranța copilului; supravegherea din partea adultului este esențială.

Trei ani - Săptămâna 1

Bate mingea!

Alegeți o minge care sare bine și pe care copilul o poate prinde ușor în mâini. Dacă mingea este prea mică, copilul o va ține greu în mâini. Este recomandată o minge cu diametrul de 20-25 cm.

Arătați-i copilului cum să lase să-i cadă mingea din mâini și cum să o prindă când sare în sus. Puneți-l să urmărească mingea când cade și sare în sus, astfel încât să poată anticipa poziția ei pentru a o prinde exact la momentul potrivit. Explicați-i că batem mingea atunci când o lăsăm să cadă și, când sare în sus, o prindem. Repetați acțiunea de mai multe ori, spunând: „Jos și sus".

Lăsați-l să țină mingea, să o lase să cadă, urmăriți-l cum o bate și încearcă să o prindă. Stați în spatele lui și, dacă este nevoie, ajutați-l să lase mingea să cadă și să o prindă. Coordonarea ochilor și a mâinilor la momentul potrivit este dificilă pentru unii copii. Repetați această activitate astfel încât copilul să-și dezvolte îndemânarea de a bate mingea.

Încurajați-l să prindă mingea doar cu mâinile, fără să-și atingă corpul. Dacă are nevoie să-și folosească trupul pentru a prinde mingea, evitați să-l corectați printr-o propoziție negativă. Pur și simplu, arătați-i că ar trebui să prindă mingea fără să-și atingă corpul. Dacă persistă, nu băgați în seamă stilul incorect până când copilul își dezvoltă o mai mare abilitate de a anticipa poziția mingii în mișcare.

Altă dată, numărați de câte ori poate copilul să lase să cadă și să prindă mingea fără să greșească. Astfel, el va deveni conștient de progresul său și va înțelege sensul numărătorii.

Pentru a face bătutul mingii și mai distractiv, copilul se poate amuza aruncând mingea într-un perete, în zidul unei clădiri sau într-o plasă din care să ricoșeze, lăsând apoi mingea să cadă pe podea sau pe pământ înainte de a o prinde. Aceasta îl va ajuta să-și îmbunătățească îndemânarea de a prinde mingea. De asemenea, va învăța mai bine numerele dacă numără de fiecare dată când aruncă mingea la perete și apoi o prinde.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mâini;*
- *îndemânarea de a arunca și a prinde mingea;*
- *noțiunile „jos" și „sus";*
- *simțul tactil (atunci când prinde mingea);*
- *capacitatea de a număra în ordine;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 2

Sari și distrează-te!

Săriți în jurul camerei sau afară cât de lent puteți pentru a arăta copilului cum să sară. Spuneți-i copilului că săriți și că ați vrea să învețe și el cum să sară. Săriți foarte încet și spuneți: „Păşeşte, hop!". Schimbați piciorul și spuneți: „Păşeşte, hop!" din nou. Încurajați copilul să urmărească și să încerce să sară, în timp ce dumneavoastră continuați să săriți foarte lent. Apoi arătați-i copilului cât de distractiv este să sari repede.

Țineți-l pe copil de mână și încurajați-l să pornească cu același picior ca dumneavoastră. Continuați să spuneți: „Păşeşte, hop! Păşeşte, hop!" în timp ce încercați să săriți în același timp cu copilul. Copilul poate „să se prindă" în joc imediat sau poate fi foarte neîndemânatic și reținut. Dacă pare a avea dificultăți, opriți-vă și încercați altă dată. Spuneți-i copilului că o să jucați „Păşeşte, hop!" mai târziu.

Încercați să atrageți copilul bătând din palme atunci când spuneți „Păşeşte, hop"; puteți folosi și o numărătoare „1-2". Copilul poate fi prins în joc sau poate să se plictisească. Oricum ar fi, încercați să faceți exercițiul des, dar numai atunci când copilul este dispus să-l facă. Spunând „Păşeşte, hop!" în diferite momente, timp de zile și săptămâni, veți reuși să stabiliți o obișnuință de joc ritmic cu copilul, și ritmul va fi transferat picioarelor. Încercați!

Dacă nu ați avut succes cu săritul, încurajați copilul să meargă la trap ca un poney. Aceasta se realizează cu pași scurți și repezi. Picioarele vor înainta puțin cu pași mici și vioi, atunci când copilul merge la trap. Copilul poate fi atras să meargă la trap până la un anumit reper, dacă îi cântați următorul cântecel: „Trap, trap, trap, mic poney, trap!". Repetați, și în curând copilul încerca să reproducă și el cântecelul.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră (gambă și labă);*
- *un simț al ritmului la sărit și mers la trap;*
- *abilitatea de a asculta și a observa;*
- *coordonarea ritmică la bătutul din palme;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 3

Bate, bate, bate

Un ciocan mic va fi ideal pentru copilul care face această activitate. Dacă nu aveți un ciocan mic, va fi foarte bun și ciocanul tăticului. Este necesară o precauție

extremă la folosirea ciocanului mare. Veți avea, probabil, nevoie să ajutați copilul să-l țină sau să-i sugerați să-l folosească cu ambele mâini.

Faceți rost de câteva cuie cu floare mare și de o bucată de lemn moale, potrivită spre a fi folosită de copil pentru a bate cuiele. Bateți cinci cuie ușurel în lemn, lăsând câțiva centimetri între cuie.

Numărați cuiele împreună cu copilul, astfel încât să înțeleagă că există cinci cuie. Arătați-i cum să țină și să folosească ciocanul. Spuneți-i să bată unul dintre cuie în întregime în lemn. Ajutați-l dacă este nevoie. Copilul va insista probabil să se descurce singur. În acest caz, lăsați-l să bată cuiele rămase în lemn. Va fi nevoie de o supraveghere foarte atentă, dar copilul va fi încântat de această experiență.

Atunci când cele cinci cuie au fost bătute în lemn, bateți ușor încă cinci cuie în lemn pentru copil. Dacă simțiți că este destul de îndemânatic, lăsați-l să încerce să bată el cuiele de la început. Va avea nevoie fără îndoială de ajutor. Numărați cele cinci cuie din nou împreună pentru a înțelege conceptul numărului cinci.

După multă practică cu ciocanul, copilul poate fi învățat cum să unească două piese de lemn cu un cui. Această activitate de bătut cu ciocanul poate fi repetată de multe ori. Copilul se poate amuza doar bătând cuie cu ciocanul în lemn sau poate fi interesat să facă o jucărie simplă, cum ar fi o barcă.

Această activitate poate fi completată cu o poezie mimată care îl va amuza pe copil:

„Răducu bate cu un ciocan, un ciocan, un ciocan,
(lovește ușurel pumnul stâng în coapsa stângă)
Răducu bate cu un ciocan și apoi cu două.
(lovește pumnii stâng și drept în coapsele stângă și dreaptă)
Răducu bate cu două ciocane, două ciocane, două ciocane,
Răducu bate cu două ciocane și apoi cu trei.
(continuă să lovească cu pumnii ușurel și
începe să bată cu piciorul stâng)
Răducu bate cu trei ciocane, trei ciocane, trei ciocane
Răducu bate cu trei ciocane și apoi cu patru.
(continuă să miște pumnii și piciorul stâng și începe să miște piciorul drept atunci când spune cuvântul patru)
Răducu bate cu patru ciocane, patru ciocane, patru ciocane
Răducu bate cu patru ciocane și apoi cu cinci.
(în acest moment, lovește cu pumnii, bate din picioare și dă din cap)
Răducu bate cu cinci ciocane, cinci ciocane, cinci ciocane.
Răducu bate cu cinci ciocane și apoi se odihnește".

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână și dexteritatea de a bate cu ciocanul;*
- *încrederea în sine și independența;*
- *conștientizarea numărătorii și înțelegerea mai bună a conceptului numărului cinci.*

Trei ani - Săptămâna 4

Mișcările animalelor

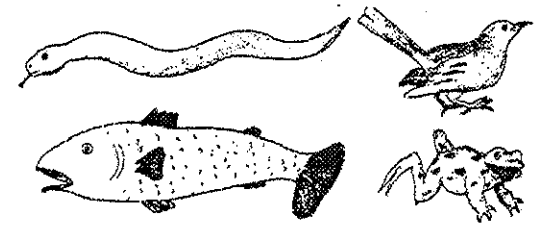

Arătați-i copilului o poză cu un șarpe și explicați-i că șarpele nu are brațe sau picioare. Spuneți-i copilului că șarpele trebuie să-și miște corpul șerpuit pentru a se putea târî înainte. Ar trebui să-i explicați și că șarpele are solzi uscați pe piele, pe care îi pierde când crește. Șarpele are doi ochi, dar nu are urechi în afară. Aude sau simte vibrațiile sunetului prin corp. Aceasta îl ajută să simtă atunci când alte animale sunt aproape. Spuneți-i copilului că șerpii nu au nevoie să mănânce foarte des. Dacă vreți, puteți să-i spuneți ce mănâncă un șarpe. Încurajați-l să se târască așa cum face șarpele, pe burtă și șerpuindu-și mușchii corpului pentru a se mișca înainte. Stabiliți-i copilului un reper la care să ajungă târându-se (Dacă vreți, puteți să-i povestiți copilului despre șerpii veninoși și neveninoși).

Altă dată, povestiți-i copilului despre broască. Arătați-i copilului o poză cu o broască și subliniați-i următoarele trăsături caracteristice ale broaștei: broasca are patru picioare, doi ochi, o piele moale, o limbă fixată în față, pe care poate să o arunce în afară pentru a prinde insectele pe care le mănâncă. Copilul va fi, probabil, interesat să știe că broasca nu are urechi externe (urechi care ies în afară). Broasca se mișcă înainte sărind într-un picior și în două. Îndemnați-l pe copil să se prefacă în broască și să sară de jur împrejur. Puneți pe jos o pernă mică și spuneți-i copilului să se prefacă în broască și să sară peste pernă. Se poate distra, de asemenea, sărind într-un picior și în două peste un anumit obstacol.

Arătați-i apoi copilului o poză cu o pasăre, care este diferită de șarpe. Întrebați-l apoi prin ce diferă pasărea de broască. Explicați-i caracteristicile unei păsări: o pasăre are două picioare, două aripi, doi ochi, două urechi și un corp acoperit cu pene în întregime, în afară de picioare. Picioarele sunt acoperite cu o piele solzuroasă. Păsările mănâncă în special insecte, viermi și semințe mici. Gurile lor (ciocuri) sunt astfel alcătuite pentru a le ajuta să-și facă rost de hrană. Zboară sau sar pentru a înainta. Copilul poate ține minte că broasca și pasărea au gheare care le ajută să se fixeze pe ceva fără să cadă. Poate să observe acest lucru uitându-se la o pasăre într-un copac. Îndemnați-l să-și închipuie că este pasăre.

Copilul se va amuza învățând următoarea poezioară:

«Odată, o vrăbiuță sărea voios: hop, hop,
Iar eu i-am zis: „Micuțo, acum ajunge, stop!"
Dar când spre ferestruică m-am dus să o salut,
Ea zborul și-a luat spre-un țărm necunoscut».

În fine, copilul va asculta cu sufletul la gură câteva lucruri despre peşti. Povestiţi-i că peştele nu are braţe sau picioare, dar înaintează în apă mişcându-şi corpul şi aripioarele. Arătaţi-i copilului o poză cu un peşte pentru a putea înţelege. Va fi încântat să înveţe că şarpele are solzi acoperiţi cu gelatină care îl fac foarte alunecos. Aceasta îl ajută să se mişte uşor în apă. Copilul va afla acum că peştele nu poate trăi pe uscat, pentru că nu respiră ca noi. I-ar fi greu să tragă aer. Arătaţi-i despicăturile branhiilor şi branhiile. Povestiţi-i apoi că peştele ia apă în gură pentru a lua aer (oxigen) şi apa iese afară prin despicăturile branhiilor. Îndemnaţi copilul să se prefacă un peşte împreunându-şi mâinile şi mişcându-le, astfel încât să semene cu un peşte care înoată.

O completare a acestei activităţi ar putea fi o vizită la grădina zoologică, unde copilul se poate distra observând animalele şi poate corela ceea ce vede cu ceea ce a învăţat despre şarpe, broască, pasăre şi peşte. I-ar plăcea şi un peştişor auriu de acvariu, numai al lui. Ar putea să observe şi să înveţe direct despre comportamentul peştilor. Ar putea să înveţe de asemenea ce înseamnă responsabilitatea hrănind peştii şi asistându-vă la întreţinerea şi curăţarea acvariului.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea existenţei diferitelor tipuri de animale;*
- *conştientizarea felului diferit prin care animalele se deplasează;*
- *îmbogăţirea vocabularului prin ascultare;*
- *un spirit de observaţie mai ascuţit;*
- *dragostea pentru animale;*
- *simţul dramatizării.*

Trei ani - Săptămâna 5

Potriveşte imaginile!

Faceţi rost de două reviste sau cataloage identice care au imagini interesante pentru copil. Alegeţi cinci imagini mari colorate din fiecare dintre cele două reviste sau cataloage. Lipiţi toate cele zece imagini pe o bucată de hârtie sau carton. Mărimile suporturilor nu trebuie să fie uniforme. Mărimile diferite vor aduce un plus de interes pentru această activitate.

Arătaţi-i copilului seturile potrivite de imagini. Explicaţi-i că există câte două imagini care sunt aceleaşi. Discutaţi fiecare set de imagini, astfel încât copilul să fie capabil să urmărească firul imaginilor pentru a-l ajuta mai departe.

Puneţi imaginile cu faţa în sus, pe jos sau pe masă, şi rugaţi-l pe copil să găsească imaginile care sunt la fel două câte două. Dacă îi este greu să le găsească, rugaţi-l să găsească imaginea care este „aceeaşi" cu cea pe care o ţineţi în mână. Puteţi să-l ajutaţi dându-i indicii precum „Este cam pe aici", arătându-i locul aproximativ unde este imaginea potrivită. Ajutaţi-l în orice mod pentru a reuşi să potrivească imaginile. Subliniaţi cuvintele „aceeaşi", astfel încât copilul să înţeleagă conceptul

„aceeaşi". Dacă simţiţi că vorbele „la fel" sunt mai semnificative pentru copil, folosiţi-le.

Pentru a juca jocul altfel, întindeţi diferite imagini pe jos sau pe masă cu faţa în sus şi puneţi celelalte imagini potrivite teanc. Îndemnaţi-l pe copil să ia o carte din teanc şi să găsească imaginea pereche („aceeaşi"). Arătaţi-i cum să aranjeze imaginile care au fost potrivite. Spuneţi-i să le pună fie teanc, fie într-o pungă sau într-o cutie pentru a le separa de celelalte încă nepotrivite. Lăsaţi-l să găsească imaginile singur, până când le potriveşte pe toate. Sugeraţi-i să le potrivească din nou în acelaşi fel. Va fi probabil nevoie să le sortaţi şi să le aşezaţi din nou pentru următorul joc.

O provocare pentru copil poate fi jocul „concentrării". Pentru a juca acest joc, toate imaginile sunt puse cu faţa în jos. Fiecare jucător întoarce câte două imagini pentru a căuta două care sunt identice. Dacă cele două imagini întoarse nu se potrivesc, spuneţi: „Nu sunt aceleaşi". Imaginile trebuie apoi întoarse din nou cu faţa în jos. Copilul va fi îndrumat să încerce să ţină minte ce reprezentau imaginile şi unde era locul lor, pe jos sau pe masă. Jocul va continua până când au fost potrivite toate imaginile. Dacă dă semne de plictiseală, întoarceţi toate imaginile pe faţă şi sugeraţi-i să vă ajute să potriviţi imaginile pentru a le putea strânge. Evitaţi să-i arătaţi copilului dezamăgirea dumneavoastră.

Pentru acest joc pot fi folosite fotografii, cărţi poştale, reproduceri de artă, cărţi de joc pentru copii sau cărţi de joc obişnuite, în dublu exemplar, pentru a dezvolta înţelegerea conceptului „acelaşi-aceeaşi" atunci când copilul a deprins abilitatea de a potrivi imaginile simple. Dacă vă hotărâţi să folosiţi cărţi de joc obişnuite, utilizaţi la început un set de cinci cărţi. Copilul îşi va câştiga încrederea în el şi va cere singur să-i adăugaţi alte cărţi. Copilul poate cere chiar să fie lăsat să joace singur jocul.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a observa şi a potrivi imaginile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *memoria;*
- *conştientizarea imaginilor care sunt „aceleaşi";*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Trei ani - Săptămâna 6

Peştele colorat

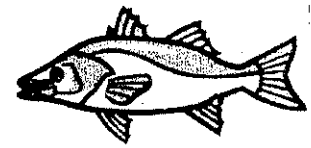

Decupaţi câte doi peşti din hârtie de următoarele culori: roşu, portocaliu, galben, albastru, verde, purpuriu, brun, şi negru. Peştele poate fi făcut şi din cartoane de 7x12 cm, colorate în culorile sugerate mai sus.

Arătaţi-i copilului câte un peşte din fiecare culoare. Numiţi fiecare culoare în timp ce puneţi peştele la întâmplare pe masă sau pe jos, în faţa copilului. Spuneţi-i că „ne prefacem" că peştii sunt în apă.

Încurajaţi copilul să pescuiască un peşte roşu. Lăudaţi-l, dacă a reuşit. Dacă nu ştie care este culoarea roşie, arătaţi-i peştele corect. Continuaţi această activitate până

când au fost denumite toate culorile şi a fost găsit peştele colorat corespunzător. Notaţi-vă culorile necunoscute copilului astfel încât să le reluaţi altă dată. Această activitate are drept scop dezvoltarea abilităţii de recunoaştere vizuală şi de reţinere a numelor celor opt culori.

Atunci când copilul este sigur pe culori, puneţi câte doi peşti din fiecare culoare pe masă sau pe jos. Denumiţi o culoare şi rugaţi-l pe copil să găsească acei peşti care au aceeaşi culoare. Lăudaţi-l şi încurajaţi-l să pună peştii „pescuiţi" într-un vas care să fie aşa-zisul juvelnic de pescar. Continuaţi jocul până când toţi peştii au fost „prinşi".

Această activitate poate părea simplă pentru un copil care cunoaşte deja culorile. Totuşi, uşurinţa de a găsi corespondenţe şi de asculta comenzile care însoţesc această activitate va îmbunătăţi încrederea copilului în sine şi siguranţa de a reuşi nu numai această activitate, ci şi altele mai dificile.

Pentru o mai mare atractivitate, puneţi o agrafă de hârtie pe aripioara fiecărui peşte. Legaţi un magnet mic de o sfoară şi arătaţi-i copilului cum să prindă peştii cu magnetul. Acest joc necesită o mai mare îndemânare (coordonare ochi - mână) şi poate depăşi copilul dacă este introdus înainte ca el să fie sigur pe recunoaşterea culorilor şi găsirea corespondenţelor. Atenţie la copilul care doar „pescuieşte" cu sfoara şi magnetul fără a îndeplini cerinţa. Legănarea magnetului de pe sfoară poate duce la accidente.

Pe măsură ce copilul devine mai priceput la potrivirea culorilor, lăsaţi-l să joace jocul singur. Altă dată, lucraţi cu un număr mic de peşti şi cereţi copilului să prindă un anumit număr de peşti. Număraţi câţi peşti a prins şi întrebaţi-l câţi au rămas.

Pot fi folosite abţibilduri identice sau corespondente după un criteriu, numere, litere şi cuvinte în locul peştilor. Folosiţi puţini peşti la început şi adăugaţi alţii pe măsură ce copilul devine mai sigur pe el.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a recunoaşte culorile;*
- *abilitatea de a potrivi culorile;*
- *executarea unei comenzi;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *independenţa şi încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 7

Cățăratul și coborâtul

Dacă aveţi o scară mică, sprijiniţi-o de ceva stabil şi puţin mai înalt decât podeaua sau pământul. Lăsaţi copilul să se cațere şi să coboare pe treptele scării. Fiţi sigur că aţi fixat bine scara, pentru a nu pune în pericol copilul.

Dacă nu aveţi o scară, lăsaţi copilul să urce şi să coboare câteva trepte. Dacă nu aveţi nici scară, nici trepte, rezemaţi o scândură netedă sau o bucată de carton gros lată de aproximativ 0,5 m de un obiect pentru a forma un plan înclinat. Ţineţi scândura

sau cartonul bine fixate şi încurajaţi copilul să se ţină în timp ce urcă. Apoi spuneţi-i să se dea jos, deplasându-şi picioarele şi mâinile înapoi.

Indiferent ce alegeţi să faceţi cu copilul, vă sugerăm să subliniaţi cuvintele „sus" şi „jos" legate de cățărat. La această vârstă copilul adoră datul pe tobogan. Dacă locuiţi lângă un parc sau un loc în care există un tobogan mic, încurajaţi copilul să se urce pe scară şi să alunece în jos pe tobogan. Dacă nu aveţi acces la un tobogan mic, cartonul gros poate fi sprijinit de un obiect fix, pentru a forma un plan înclinat. Ca obiect fix poate fi utilizat un grup mic de scări pentru a sprijini cartonul. Toboganul acesta improvizat acasă va amuza grozav copilul.

Un copil de această vârstă este agil şi îi place să se cațere, să alunece, să ţopăie, să sară şi să experimenteze diferite moduri noi de a se mişca. Îşi dezvoltă abilităţi motorii pentru coordonarea mai bună a muşchilor corpului. Vă puteţi gândi şi la alte moduri de a-i satisface interesul pentru astfel de activităţi.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea conceptelor „sus" şi „jos";*
- *coordonarea ochi - mână - picior;*
- *abilitatea motorie grosieră la cățărare şi alunecare;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Trei ani - Săptămâna 8

Linia cu obstacole

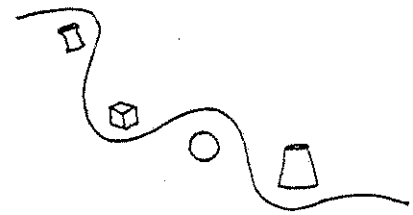

Întindeţi pe jos un fir colorat de lână. Firul de lână poate fi întins şi în altă cameră dacă este destul spaţiu deschis. Aranjaţi lâna şerpuit şi aşezaţi câte un obiect mic la fiecare curbă. Aceste obiecte vor fi limite în jurul cărora copilul va merge (Această activitate continuă activitatea de la 1 an - Săptămâna 6).

Arătaţi copilului cum să meargă cu un picior exact în faţa celuilalt. Apoi spuneţi-i să pornească de la unul dintre capetele firului şi să meargă pe fir cu un picior în spatele celuilalt până când ajunge la celălalt capăt. Spuneţi-i că obiectele au fost puse pentru a-i aminti să fie atent să meargă exact de-a lungul curbelor firului.

Pentru a face activitatea mai interesantă, la capătul sforii poate fi pusă o jucărie sau un animal de pluş. Copilul trebuie instruit să îl ia atunci când ajunge la capăt şi apoi să vi-l dea.

Altă dată, la capătul sforii vor fi puse bucăţi de hârtie diferit colorate. I se va cere să ia o bucată de hârtie de o anumită culoare şi să o aducă înapoi. Această activitate implică ascultarea comenzii şi asocierea culorii pe care trebuie să o ridice. Dacă mai are dificultăţi cu culorile, identificaţi culoarea luând-o şi potrivind-o cu altceva de aceeaşi culoare.

Dacă nu poate identifica decât câteva culori, atunci copilul poate juca jocul folosind numai trei culori. Dacă identifică toate culorile, pot fi introduse nuanțe ca roz, liliachiu, vernil, bej și gri, pentru a face activitatea mai atrăgătoare.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - picior;*
- *echilibrul;*
- *capacitatea de a urmări direcția;*
- *percepția culorilor;*
- *spiritul de observație;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 9

Ziua și noaptea

Un glob ar fi ideal pentru această activitate, dar, dacă nu avem, este bună și o minge. Lăsați storurile și trageți perdelele pentru a face întuneric în cameră, explicându-i copilului că în acest fel ne prefacem că e noapte. Aprindeți o lanternă astfel încât lumina să lumineze globul sau mingea. Arătați-i copilului lumina care este reflectată de glob sau de minge. Spuneți-i apoi că lumina din lanternă este „ca și când" ar veni de la Soare. De asemenea, spuneți-i că globul sau mingea sunt rotunde, așa cum este și Pământul pe care trăim. În partea luminată de Soare a Pământului este ziuă. În partea neluminată de Soare a Pământului este noapte. Arătați-i copilului partea întunecată a globului, unde lanterna nu luminează, pentru a înțelege ceea ce i-ați spus.

Luați o bucată de bandă adezivă sau o bucată de hârtie în formă de casă și lipiți-o pe glob sau pe minge. Spuneți-i copilului să-și imagineze că acolo unde este lipită hârtia în formă de casă se află chiar casa lui. Aprindeți lanterna și îndemnați-l să-și închipuie că este zi pe partea Pământului unde este casa. Încurajați-l să țină lanterna și să privească în timp ce rotiți încet globul sau mingea de la stânga la dreapta. Arătați-i că pe partea Pământului unde locuiește el este zi, iar în cealaltă parte a Pământului este noapte. Repetați această activitate pentru a-l face să-și dea seama că ziua este urmarea faptului că Soarele strălucește, luminând acea parte a Pământului, iar noaptea este acolo unde Soarele nu poate lumina până când Pământul nu se întoarce cu fața spre el. Copilul ar trebui să-și dea seama că, față de Soare, „casa" lui își schimbă poziția.

Când se înnoptează, povestiți-i din nou de ce este întuneric afară. Întrebați-l unde este Soarele. Dacă nu știe, spuneți-i pur și simplu că Soarele luminează cealaltă parte a Pământului.

În diferite alte momente, continuați să discutați despre zi și noapte și lăsați-l să-și imagineze că este Pământul. Țineți lanterna și spuneți-i copilului să se învârtească încet, în timp ce mențineți lumina într-o poziție. Prin această experiență, copilul ar trebui să înțeleagă că lumina de la lanternă poate lumina numai o parte a lui odată. Deci, conceptul de cauză a zilei și a nopții va fi bine înțeles de copil.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptelor „zi" și „noapte";*
- *conștientizarea faptului că Pământul este rotund și se învârtește;*
- *conștientizarea faptului că Soarele ne dă lumină și căldură;*
- *jocul de rol;*
- *conștientizarea reflectării luminii;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 10

Foarfecele

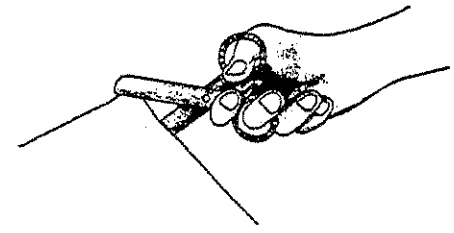

Foarfecele poate fi distractiv, dar trebuie folosit cu grijă. Cumpărați un foarfece recomandat copiilor și convingeți-vă că are marginile rotunjite.

Arătați-i copilului cum să țină foarfecele. Degetul mare trebuie pus în gaura de sus și degetul mijlociu în gaura de jos. Degetul arătător ar trebui să rămână sub marginea găurii de jos pentru a sprijini foarfecele. Inelarul și degetul mic nu au o anumită funcție atunci când tăiem.

Reamintiți-i copilului că degetul mare trebuie să fie mereu „sus", adică în gaura de sus a foarfecelui. Mulți copii încearcă să taie cu susul în jos sau într-o parte. Unii copii pun degetul arătător în gaura de jos împreună cu degetul mijlociu. Dacă este posibil, încercați să evitați acest lucru. Totuși, dacă taie comod cu ambele degete în gaura de jos, nu corectați copilul până când nu devine mai sigur pe tăiat.

Utilizați o carioca lată și desenați o linie groasă de sus în jos pe o jumătate de foaie de hârtie. Explicați-i copilului să taie foarte aproape de linie. Dacă este dreptaci, linia groasă ar trebui să fie în partea stângă a copilului. Dacă este stângaci, linia groasă ar trebui să fie în partea dreaptă a copilului. Există foarfece pentru copii stângaci și există, de asemenea, foarfece speciale, cu margini rotunjite, care se pot folosi pentru tăiat atât cu mâna stângă, cât și cu mâna dreaptă.

Atunci când copilul taie hârtia cu foarfecele, asigurați-vă că foarfecele este perpendicular pe hârtie. Fiecare „mușcătură" în hârtie ar trebui să fie în mijlocul lamelor foarfecelui, nu spre marginile rotunjite. Nu este recomandabil să lăsați copilul de această vârstă singur cu foarfecele. Se vor evita astfel pagube ca tăiatul perdelelor, al mobilei, al hainelor și al părului. Copilul va adora tăiatul cu foarfecele și s-ar putea să taie lucruri neașteptate.

Continuați să desenați linii pentru a exersa tăiatul. În curând, copilul va deveni destul de îndemânatic pentru a tăia poze dintr-o revistă. Cu mai mult exercițiu, va fi capabil să decupeze în jurul curbelor și la colțuri. Îi va fi mai ușor să mânuiască hârtia și foarfecele dacă rupeți mai întâi foaia din revistă. Amintiți-i să decupeze foarte aproape de linie, nu exact pe linie.

Dacă are dificultăți, lăsați-l să taie spaghete fierte în bucăți. Aceasta îi va da un control mai bun asupra foarfecelui și îl va ajuta să-și dezvolte îndemânarea la decupare.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a decupa;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea vizuală de a privi linia de tăiat;*
- *abilitatea de a urmări direcțiile;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 11

Eu

Un copil la această vârstă este egocentric. Vrea să placă, însă se gândește în primul rând la el însuși. Vrea să știe cât se poate de mult despre sine. Citiți-i următoarea poezioară și explicați-i înțelesul cuvintelor „nume", „vârstă" și „zi de naștere".

„..... e *numele* meu.
Am încă *vârsta* de trei ani,
Ziua mea *de naștere* va fi pe.....,
Atunci voi avea patru ani".

Spuneți-i copilului că numele este folosit când suntem chemați. Ar trebui să înțeleagă ce înseamnă primul nume, al doilea nume și ultimul nume. Ultimul nume este numele de familie. Copilul ar trebui să înțeleagă că patru ani înseamnă un an mai mult decât trei ani și că atunci când este ziua de naștere a cuiva, înseamnă că are un an în plus.

Citiți-i rima de mai multe ori și faceți o pauză înainte de ultimul cuvânt din fiecare rând pentru a-l face pe copil să-l completeze el. Dacă mai manifestă interes, continuați repetarea rimei până când copilul poate să-și spună numele întreg, vârsta și ziua de naștere. Dacă se plictisește, încercați să reluați altă dată.

Ca o extindere a acestei activități, desenați un tort și adăugați trei lumânări sub privirile copilului. Numărați lumânările, 1 - 2 - 3, pe măsură ce le arătați pe rând, pe fiecare. Spuneți-i copilului: „Când va fi următoarea ta zi de naștere, voi mai pune o lumânare. Atunci vei avea patru ani". Adăugați a patra lumânare și numărați 1 - 2 - 3, și încă una, patru.

Ca altă idee de fixare, alegeți o cutie de carton (rotundă sau pătrată) și tăiați-i patru găuri. Găurile trebuie să fie destul de mari pentru a putea sprijini patru lumânări de masă vechi pe care trebuie să le aveți în mână. Dacă nu aveți lumânări, puteți folosi creioane fără vârf. Lăsați copilul să adauge „lumânările" așa-zisului tort. Copilul va fi încurajat să numere în timp ce pune lumânările 1 - 2 - 3 - 4.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea numelui întreg;*

- *conștientizarea vârstei;*
- *conștientizarea zilei de naștere;*
- *conștientizarea numelui de familie;*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor numerelor (1 - 2 - 3 - 4);*
- *memoria;*
- *îmbogățirea vocabularului*

Trei ani - Săptămâna 12

Cercul și pătratul

Copiilor le place enorm să deseneze. Îndemnați copilul să vă ajute să faceți conturul unei farfurioare sau al unei farfurii cu un creion. Ar putea fi desenată pe o bucată din carton și folosită ca șablon. Pentru a face un șablon, decupați cu atenție cercul care a fost desenat lăsând o gaură în carton. Folosiți o riglă și desenați un pătrat de 10 cm pe altă bucată de carton. Decupați atent pătratul pentru a face un șablon pătrat.

Puneți șabloanele pentru cerc și pentru pătrat fiecare pe o foaie separată de hârtie și desenați-le pe o suprafață plană. Intrebați copilul care este numele celor două forme. Ajutați-l dacă este nevoie.

Explicați acum copilului să aleagă un creion cerat și să coloreze interiorul cercului cu mișcări înainte și înapoi, până când îl va colora complet. Lăsați-l să aleagă o culoare diferită și să coloreze spațiul din interiorul șablonului pătrat.

Îndepărtați șabloanele, și copilul va descoperi un cerc și un pătrat uniform colorate. Marginile șabloanelor îl vor ajuta pe copil să controleze felul în care colorează, permițându-i mișcări libere ale creionului. Îndemnați-l să decupeze cercul și pătratul. Ajutați-l dacă este nevoie.

Expuneți cele două forme colorate pentru ca toată lumea să le admire. Copilul ar trebui să cunoască numele formelor și culorilor utilizate în această activitate.

Dacă nu cunoaște culorile și formele, împrospătați-i memoria jucând jocul „Observ". De exemplu, spuneți: „Observ ceva roșu". Asigurați-vă că arată spre ceva roșu sau găsește ceva roșu. Continuați să jucați jocul până când copilul învață cele două culori și cele două forme folosite în această activitate.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a formelor „cerc" și „pătrat";*
- *o conștientizare mai bună a culorilor;*
- *libertatea de alegere a culorilor;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 13

Loveşte sau ratează!

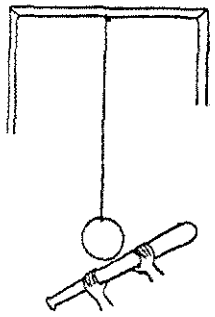

Suspendaţi o minge confecţionată dintr-un ciorap, dintr-un ghem sau o pungă umplută cu hârtie mototolită de tocul unei uşi deschise, legând-o cu un fir. Firul trebuie să fie destul de lung pentru ca mingea să atârne la nivelul ochilor copilului.

Daţi-i copilului în mâini un băţ sau o crosă din lemn sau plastic. Arătaţi-i cum să-l ţină confortabil cu ambele mâini aproape de mijloc, lăsând destul spaţiu în centru pentru a lovi mingea. Explicaţi-i cum să-şi fixeze ochii pe minge şi cum să mişte bâtul sau crosa înainte pentru a lovi mingea. Mingea lovită se va mişca înainte şi se va întoarce spre copil pentru a fi din nou lovită, pendulând împreună cu firul suspendat. Va fi îndemnat să continue să urmărească mingea. De asemenea, i se va aminti să lovească mingea uşor. Dacă este lovită tare, mingea va atinge peretele sau tavanul şi nu se va mai întoarce în poziţia din care să fie din nou împinsă.

Copilul ar trebui să continue să lovească mingea de fiecare dată când ea revine. Este important ca el să rămână într-o poziţie potrivită, astfel încât mingea să se legene clar pentru a fi lovită de câte ori se întoarce.

Ca o extindere a acestei activităţi, copilul se va distra numărând de câte ori poate lovi mingea. Lăsaţi-l să numere atâta timp cât este interesat. Această activitate poate fi efectuată independent, cu o mică supraveghere din partea dumneavoastră.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a urmări o ţintă;*
- *coordonarea ochi - braţe;*
- *capacitatea de a aprecia momentul loviriі mingii şi de a anticipa revenirea sa;*
- *abilitatea de a număra;*
- *o conştientizare mai bună a existenţei marginilor.*

Trei ani - Săptămâna 14

Şirul de găuri

Perforaţi cel puţin zece sau mai multe găuri într-un şir de-a lungul marginii de sus a unei bucăţi de carton de aproximativ 5 x 20 cm^2. Puneţi cartonul în partea de sus a unei bucăţi de hârtie şi lipiţi-l pe o suprafaţă plană, pentru a evita alunecarea sa.

Daţi-i copilului o carioca subţire sau un creion şi arătaţi-i cum să coloreze prin găurile perforate. Incurajaţi-l să se mişte de la stânga la dreapta. Dacă sare totuşi unele găuri şi se mişcă la întâmplare, lăsaţi-l să umple restul găurilor fără întrerupere.

Atunci când copilul a terminat primul şir, îndepărtaţi cartonul şi arătaţi-i cercurile colorate pe care le-a făcut pe hârtia de dedesubt. Mişcaţi cartonul în jos pentru a face un şir nou şi încurajaţi copilul să facă alt şir de cercuri folosind cartonul perforat cu găuri.

Observaţi-l. Îi ia timp să umple întreaga gaură sau face doar un semn în fiecare gaură? Subliniaţi-i cuvântul „şir". Încurajaţi-l din nou să se mişte de la stânga la dreapta când colorează găurile. În timp, arătaţi-i diferite feluri de şiruri, precum rândurile de cuvinte dintr-o carte, şirurile modelelor de pe diverse materiale imprimate, rândurile de scaune dintr-o clădire etc. Aceasta îi va îmbogăţi cunoştinţele în legătură cu conceptul de şir şi îl va face capabil să devină mai perceptiv.

Ca o prelungire a activităţii, copilul poate utiliza un perforator metalic şi poate perfora găuri la întâmplare. Aceasta se poate realiza cu un ziar, cu o pagină de revistă sau cu o bucată uzată de hârtie. Dacă perforatorul dumneavoastră este greu de folosit, ajutaţi-l până când ajunge să aibă destulă forţă şi coordonare pentru a perfora singur găurile. Copilul se poate amuza fie desenând o linie pe hârtie, fie perforând găuri de-a lungul liniei.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a fixa un detaliu;*
- *o conştientizare mai bună a noţiunilor „stânga" şi „dreapta";*
- *o conştientizare mai bună a noţiunii de „şir";*
- *conştientizarea mişcării de-a lungul unei linii;*
- *independenţa şi încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 15

Numele sunetului

Adunaţi trei obiecte pe care copilul ştie să le denumească şi care sunt destul de mici pentru a putea fi ascunse într-o pungă de hârtie. Unele pot fi un clopoţel, un mănunchi de chei, două fluierăşe de lemn sau orice lucru asemănător care poate scoate un sunet. Puneţi-l pe fiecare într-o pungă mică de hârtie.

Numiţi fiecare obiect, arătându-i copilului ce este în fiecare pungă. Scuturaţi fiecare pungă astfel încât copilul să poată asculta sunetul pe care obiectele îl fac în pungă. Închideţi pungile şi schimbaţi-le poziţiile.

Scuturaţi una dintre pungi şi îndemnaţi copilul să asculte, să se gândească şi să denumească obiectul din pungă. Dacă are dificultăţi, arătaţi-i ce este înăuntru şi repetaţi activitatea folosind aceeaşi pungă. Continuaţi până când copilul va reuşi cu toate cele trei pungi de mai multe ori.

Altă dată, repetaţi această activitate, dar înlocuiţi diferitele obiecte. Obiectele pe care le alegeţi ar trebui să facă un sunet distinct astfel încât copilul să poată să recunoască sunetele uşor. Pentru a varia jocul, puteţi să denumiţi obiectul, iar copilul să-l caute. Copilul ar trebui să scuture fiecare pungă închisă şi, ascultând, să aleagă punga corectă. Este o bună activitate de ascultare şi ar trebui repetată des.

Ca o prelungire a acestei activităţi, poate fi făcută o imprimare pe o bandă cu sunete familiare de acasă, precum sunetul aspiratorului, al radioului, al ceasului, al

maşinii de spălat vase, al apei care curge. Pe măsură ce copilul ascultă înregistrarea, el ar trebui încurajat să identifice sunetul respectiv. Dacă are dificultăți, produceți sunetul real şi puneți din nou înregistrarea. Îl va face să-şi îmbunătățească imens abilitatea de a asculta şi a recunoaşte.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a identifica obiecte;*
- *abilitatea de a face o selecție după ce a ascultat mai multe sunete;*
- *abilitatea de a distinge diferite sunete;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 16

Ascultă şi desenează o carte!

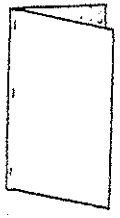

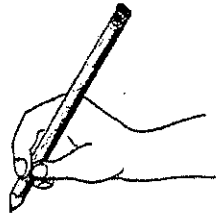

Din două foi de hârtie de scris faceți o carte. Fixați paginile în partea stângă. Spuneți-i copilului că şi el va face o carte şi că îi veți spune ce să deseneze în ea.Arătați-i fața, interiorul şi spatele cărții. Numerotați pagina din față ca pagina 1, pagina stângă din interior ca pagina 2, pagina dreaptă din interior ca 3 şi pagina din spate ca 4. Copilul va realiza că sunt 4 pagini în cărticică. Aduceți-i aminte că atunci când era mai mic a mai făcut o carte colorată (Doi ani - Săptămâna 45). Acum veți face alt fel de carte.

Dați-i copilului cartea şi un creion sau o carioca subțire şi spuneți-i cum să deseneze portretul său pe copertă.Verificați dacă ține creionul corect. Dacă nu,arătați-i explicându-i să țină creionul cu degetul mare şi cel arătător şi să pună mijlociul în spate pentru a sprijini creionul. Inelarul şi degetul mic nu au nici un rol la desenat şi scris.

Copilul poate începe să deseneze imediat sau poate să vă ceară ajutorul. Dacă are nevoie de ajutor, spuneți-i: „Ai un cap". Faceți un cerc pentru a-i arăta copilului forma capului. Apoi spuneți: „Ai un corp". Arătați-i cu mâna corpul, de la cap spre picioare. Apoi spuneți: „Ai două brațe". Mişcați-vă brațele şi ajutați-l să-şi dea seama de poziția lor pe corp. Apoi spuneți: „Ai două picioare". Ar trebui să fie suficient pentru a-l stimula. Oricât de stângaci ar desena, lăudați-l.

Atunci când pictura de pe copertă este gata, deschideți cărticica şi spuneți-i copilului să deseneze o casă. Asigurați-vă că a început să deseneze pe pagina stângă din interior. Pentru a-l atrage, arătați-i o imagine simplă cu o casă dintr-o revistă. Abțineți-vă să-i desenați o casă pentru a o copia. Îi puteți totuşi sugera să deseneze un pătrat. Puteți desena conturul unui pătrat în aer pentru a-i arăta ce vreți să spuneți. Explicați-i de ce o casă are nevoie de o uşă, de ferestre şi de un acoperiş. Poate fi amintit cuvântul „coş". Sugerați-i copilului să deseneze un coş pe casă. Dacă vrea să deseneze şi fumul care iese din coş, lăsați-l să-l deseneze. Oricum ar desena, lăudați-l că a executat comenzile.

Când a terminat casa, explicați-i cum să deseneze o minge pe pagina dreaptă din interior. Copilul ar trebui să poată desena mingea singur. Totuşi, dacă vă cere ajutorul, desenați un cerc în aer cu mâna şi spuneți-i să deseneze o minge.

Când a terminat mingea, întoarceți cărticica la pagina din spate şi spuneți-i să deseneze orice vrea. Va avea nevoie de timp de gândire. Dacă spune că nu ştie ce să deseneze, dați-i câteva sugestii ca jucăria preferată, un copac, o pasăre etc. Iarăşi, indiferent cum ar desena, încurajați-l şi lăudați-i efortul.

Desenele nu trebuie făcute toate odată. Atunci când a terminat-o, uitați-vă la cărticică împreună cu copilul. Întrebați-l ce este pe fiecare pagină. Dacă nu-şi aminteşte, spuneți-i dumneavoastră. Altă dată, invitați-l să povestească despre cărticică. Să sperăm că va fi în stare să-şi amintească ce a desenat în cărticică. Dacă nu, redenumiți imaginile şi încercați din nou să le aflați de la el.

Pot fi făcute şi alte cărticele pentru a dezvolta controlul motor fin, ca şi memoria. Cărticelele pot să conțină diferite desene. Cu exercițiu, aptitudinile artistice ale copilului se vor îmbunătăți şi desenele vor fi mai sugestive. Dacă este interesat să coloreze ceea ce a desenat, lăsați-l să o facă.

Activitatea dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta şi a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conştientizare mai bună a noțiunilor „stânga" şi „dreapta";*
- *memoria;*
- *îndemânarea de a întoarce paginile;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 17

Ghici ce-i ?

Copilul adoră ghicitorile, iar acestea îl stimulează să gândească şi să facă raționamente. Ghicitorile simple pot fi repede improvizate şi sunt activități potrivite în călătorii, când pot fi folosite ca un joc liniştit atunci când copilul este agitat. Iată câteva sugestii :

Ghici ce este verde şi maro şi creşte foarte înalt?
Copacul

Ghici ce are patru roți şi este condusă de tati?
Maşina

Ghici ce are o copertă în față, una în spate şi pagini?
Cartea

Ghici ce are cap şi patru picioare, iar tu poți dormi pe el ?
Patul

Ghici ce are patru picioare, un spătar şi stai pe el?
Scaunul

Ghici ce are geamuri prin care poți privi afară?
Fereastra
Ghici ce te lasă înăuntru și afară?
Ușa
Ghici ce are două roți, pedale și ghidon?
Bicicleta
Ghici ce sunt rotunzi, pătrați sau de alte forme și țin hainele împreună?
Nasturii
Ghici cine ne arată imagini și redă sunete?
TV
Ghici ce licărește noaptea pe cer?
Steaua
Ghici ce este mare și luminos și ne dă căldură și lumină?
Soarele
Ghici ce seamănă cu o cutie de pantofi, se trage și se împinge și ține lucrurile în ordine?
Sertarul
Ghici ce se ține pe pat, este moale și te ajută să-ți odihnești capul?
Perna
Ghici ce este fierbinte și face să ardă lemnul?
Focul
Ghici ce este lung, subțire și poți să scrii cu el?
Creionul
Ghici ce are o ureche prin care trece ața?
Acul
Ghici ce are patru picioare și o suprafață pe care poți mânca?
Masa
Ghici ce este negru și alb și se citește peste tot?
Ziarul
Ghici ce este limpede și se bea?
Apa
Ghici cine este (descrieți copilul)?
Numele copilului

Aceste ghicitori dezvoltă:

- *gândirea activă și raționamentul;*
- *abilitatea de asculta indicii;*
- *conștientizarea caracteristicilor diferitelor lucruri;*
- *interesul de a crea alte ghicitori;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 18

Învață să lipești și să aranjezi!

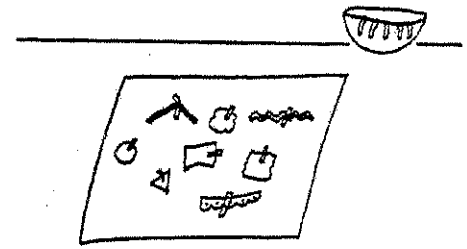

Adună diferite materiale pentru a învăța copilul să vadă și să pipăie. Aceste lucruri pot include bucăți mici de hârtie colorată, sârmulițe de la ambalaje, bucățele de șireturi, danteluțe, bucăți de diverse materiale, diferiți nasturi, tampoane de vată, bucăți rupte, fire sau sforicele sau orice altceva aveți în casă.

Lăsați copilul să pipăie și să cerceteze materialele. Vorbiți despre materiale și utilizările lor. Puteți, de asemenea, să-i spuneți copilului unde ați găsit materialele în casă.

Încurajați-l să lipească unele dintre materiale pe o bucată de carton sau de hârtie groasă pentru a face un colaj. Va fi mai ușor pentru copil, dacă îi veți tăia banda de lipit în bucăți de 5 cm lungime și le veți alinia pe marginea unui bol încasabil sau pe ceva similar. Va fi nevoie să-i arătați cum să ia o bucată de bandă și cum să lipească materialul pe carton.

Această activitate poate fi repetată și altă dată folosind material de afară precum frunze, bețe, flori mici, pene sau orice lucru nepericulos pe care-l poate strânge copilul în timpul plimbărilor în parc.

Această activitate dezvoltă:

- *libertatea de a alege;*
- *creativitatea;*
- *o conștientizare mai bună a texturilor diverselor materiale;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine și independența;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 19

Săritura nostimă

Această activitate se va desfășura probabil mai bine în aer liber, dar și înăuntru cu o supraveghere mai atentă. Unele obiecte de pe care se poate sări în casă pot fi un scaun solid, trepte, o canapea, o masă joasă, un cufăr, o valiză zdravănă sau un taburet.

Unui copil de această vârstă îi place să sară de sus jos. Lucrurile sugerate mai sus au diferite înălțimi și poate fi utilizat doar unul dintre ele. Puteți varia obiectele folosite pentru a sări altă dată. Pentru a evita agitația prea mare, este recomandat un anumit obiect pentru sărit o dată. Copilul ar trebui învățat să sară destul de des, pentru mai multă coordonare.

Pentru a începe săritul, copilul ar trebui să fie ajutat mai întâi să stea pe obiectul ales. Numărați 1 - 2 - 3. La numărul 3, ar trebui să sară de sus, unde se află, jos. Copilului îi va plăcea enorm această activitate și probabil că nu va avea astâmpăr să continue. La sfârșitul activității de sărit, ar trebui încurajată o activitate mai liniștită pentru a calma copilul.

Dacă această activitate se desfășoară afară, copilul vă poate ajuta să alegeți locurile unde vrea să sară. Rostul principal al acestei activități este dezvoltarea abilității de a sări de pe un nivel mai ridicat pe unul mai coborât, nu distanța la care sare. Copilul are nevoie să simtă senzația de mișcare prin spațiu în acest mod, atunci când sare.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea noțiunilor „sus" și „jos";*
- *conștientizarea diferitelor înălțimi ale obiectelor;*
- *capacitatea de a asculta o comandă pentru sărit;*
- *o conștientizare mai bună a ordinii de numărare 1 - 2 - 3;*
- *capacitatea de a-și menține echilibrul atunci când copilul se mișcă prin spațiu.*

Trei ani - Săptămâna 20

A cui este?

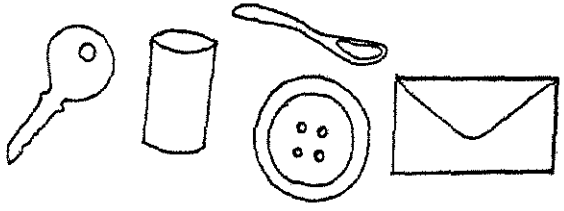

Adunați o cheie, o conservă mică de suc, o lingură, un nasture mare și un plic mic. Trasați conturul fiecărui obiect pe o foaie de hârtie.

Puneți obiectele într-o cutie și încurajați copilul să aleagă un obiect și să-l pună peste conturul corect. Va fi simplu.

Pentru ridicarea gradului de dificultate, alegeți nasturi de diferite mărimi și trasați-le conturul pe hârtie. Puneți nasturii în cutie și îndemnați copilul să-i pună peste forma corectă. Pot fi utilizate, de asemenea, diferite mosoare, creioane sau linguri.

Această activitate poate fi mai atrăgătoare dacă este utilizată o colecție de diferite chei. Cheile sunt asemănătoare, dar poziția dinților variază pe fiecare parte. În această activitate, copilul va trebui să găsească partea corectă a cheii înainte de a o pune în forma potrivită. La început, copilul poate avea nevoie de ajutor, dar cu exercițiu va învăța curând să facă totul singur.

Ca o prelungire a activității, poate fi utilizat lut pentru a face „matrițe" ale diferitelor obiecte, un mosor, un nasture, chei, creion, foarfecă etc. Copilului îi va plăcea grozav să potrivească obiectele în matrițele făcute din lut.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea diferitelor forme ale obiectelor;*

- *coordonarea ochi - mână;*
- *spiritul de observație;*
- *ușurința de a găsi corespondentul corect;*
- *conștientizarea noțiunii de „mărime";*
- *capacitatea de a rezolva probleme;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 21

Pictura imprimată

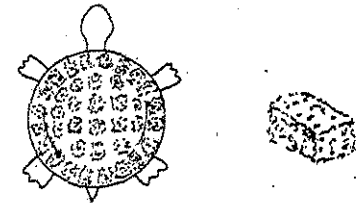

Această activitate poate fi efectuată cu acuarele diluate care au rămas de la o altă lucrare de pictură. Desenați conturul unei broaște țestoase pe hârtie glasată sau folosiți o farfurie din carton pentru carapace. Lipiți un cap de hârtie, patru picioare și o coadă. Tăiați o bucată de burete lungă de aproximativ 5 până la 8 cm și lată de 1-2 cm. Un burete cu găuri mari va fi și mai bun pentru această activitate.

Arătați-i copilului broasca țestoasă. Numărați-i picioarele și explicați-i că are patru picioare, o coadă, un cap și o carapace tare cu un model pe ea. Spuneți-i că va imprima un model pe carapacea de hârtie a broaștei țestoase. Arătați-i poza unei broaște țestoase și povestiți-i și alte lucruri care simțiți că l-ar interesa despre o broască țestoasă.

Turnați acuarelă într-un vas puțin adânc sau într-o farfurie și arătați-i cum să înmoaie buretele în acuarelă cu partea mai îngustă. Presați cu grijă partea umedă a buretelui pe carapacea de hârtie și imprimați prin mai multe tamponări. Înmuiați buretele în acuarelă și repetați imprimarea până când carapacea are destule pete de culoare pentru a forma un model nostim pe broasca de carton. Lăsați să se usuce vopseaua până când îi povestiți copilului despre acuarela umedă și despre cea uscată. Copilul ar trebui să înțeleagă că partea lichidă din acuarelă se evaporă, așa cum se evaporă apa din hainele ude. Atunci când s-a evaporat tot lichidul, înseamnă că s-a uscat.

Altă dată, pot fi folosite alte obiecte pentru a imprima o pictură. De exemplu pot fi utilizate periuțe de dinți vechi, dopuri, piepteni vechi, un mosor, o țintă de golf, o gumă sau un clește de rufe.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea unui alt mod de a picta;*
- *conștientizarea noțiunilor „umed" și „uscat";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *conștientizarea caracteristicilor unei broaște țestoase;*
- *sensibilitatea tactilă la pictat;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 22

Şuruburi şi piuliţe

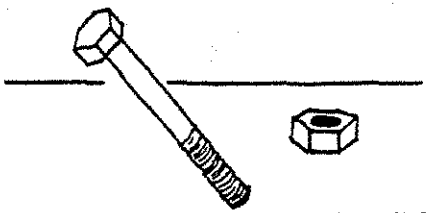

Faceţi rost, dacă este posibil, de zece şuruburi şi zece piuliţe de diferite mărimi. Mărimile diferite vor face activitatea mai interesantă. Dacă nu găsiţi, asiguraţi-vă că şuruburile pe care le aveţi au piuliţe care se potrivesc bine pe filetul lor.

Amestecaţi diferitele şuruburi şi piuliţe într-o farfurie. Arătaţi-i copilului cum să înşurubeze o piuliţă pe un şurub. Lăsaţi-l să încerce să potrivească singur piuliţele la şuruburi. Ajutaţi-l numai dacă este nevoie.

Odată ce toate piuliţele şi şuruburile au fost înşurubate corect, spuneţi-i copilului cum să deşurubeze piuliţele, amestecaţi-le şi reîncepeţi.

Dacă are probleme cu piuliţele şi şuruburile, sugeraţi-i să le sorteze după mărime şi îndemnaţi-l să le înşurubeze mai târziu. S-ar putea să fie nevoie să-l ajutaţi să le sorteze. Dacă folosiţi şuruburi şi piuliţe de diferite mărimi, le puteţi pune în ordine împreună cu copilul, de la cele mici până la cele mari. Aceasta ar trebui să-i dea copilului un simţ al organizării şi să-l ajute să potrivească şuruburile şi piuliţele corect.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a potrivi corect;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a rezolva probleme.*

Trei ani - Săptămâna 23

Toarnă apa!

Pentru a face exerciţii de turnare a unui lichid ar fi potrivită o carafă de plastic şi pahare şi ceşti de diferite mărimi. Pentru această activitate mergeţi afară sau folosiţi chiuveta din bucătărie.

Puneţi apă în carafă şi aliniaţi paharele şi ceştile goale, astfel încât să fie într-o poziţie convenabilă copilului pentru a turna apă din carafă în pahare.

Lăsaţi-l să ţină carafa cu apă. Spuneţi-i că ceştile şi paharele sunt „goale" şi că el trebuie să toarne apă în fiecare dintre ele, până ce vor fi „pline" cu apă. După ce fiecare recipient este umplut, explicaţi-i că paharele nu mai sunt „goale". Lăsaţi-l să toarne apă până când carafa a fost golită de apă. Spuneţi-i că acum carafa este „goală" şi că aveţi nevoie să mai aduceţi apă înainte de a putea să umple paharele şi ceştile rămase.

Atunci când copilul a umplut toate paharele şi ceştile, goliţi-le în carafă şi lăsaţi-l să continue să toarne apă pentru a le umple din nou. Încurajaţi-l să fie atent şi să nu verse apă în jur. Dacă se varsă apă, spuneţi: „Atenţie, inundaţie!" şi lăsaţi copilul

să continue. Cu mult exerciţiu, copilul va deveni mai îndemânatic la turnarea unui lichid. Totuşi, pentru a evita „catastrofele", la această vârstă aş recomanda să-l lăsaţi să facă exerciţii de turnare singur numai în chiuveta de la bucătărie sau de la baie.

În timpul acestei activităţi trebuie să vorbiţi mult. De exemplu, aţi putea să spuneţi: „Apa este un lichid, o poţi turna şi este limpede. Paharele pot fi umplute cu apă şi noi avem nevoie să bem apă pentru a fi sănătoşi". Copilul ar trebui să înţeleagă noţiunile „gol" şi „plin", ca şi „greu" şi „uşor", legate de carafa plină şi de cea goală.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a turna un lichid;*
- *o conştientizare mai bună a noţiunilor „go" şi „plin";*
- *spiritul de observaţie;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *conştientizarea conceptelor „greu" şi „uşor";*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 24

Discuţie despre bani*

Adunaţi cinci monede de 100 de lei, cinci monede de 500 de lei şi două ceşti. Lăsaţi copilul să ţină în mână o monedă de 100 de lei şi îndemnaţi-l să se uite la chipul de pe faţa monedei. Spuneţi-i copilului că este figura lui Mihai Viteazul. De asemenea, spuneţi-i că a fost un om celebru, domnitorul Ţării Româneşti. Întoarceţi moneda şi spuneţi-i că pe reversul ei este desenată o cunună de spice. Acum mai povestiţi-i şi altceva interesant despre Mihai Viteazul. Copilul va observa literele mici şi numerele de pe monedă, dar nu este nevoie să-i povestiţi despre ele. Spuneţi-i copilului că moneda este de 100 de lei şi tot atâta valorează.

Daţi-i acum copilului în mână o monedă de 500 de lei. Arătaţi-i stema de pe faţa ei. Spuneţi-i că este un vultur. Întoarceţi moneda şi arătaţi-i cununa de pe revers. Spuneţi-i copilului că moneda este de 500 de lei şi tot atâta valorează. Valorează tot atât cât cinci monede de 100 de lei.

Amestecaţi monedele de 100 şi de 500 de lei şi puneţi-le pe o suprafaţă plană. Spuneţi-i copilului să ia monedele de 100 de lei şi să le pună într-una dintre ceşti. Spuneţi-i să le scoată şi să le amestece cu cele de 500 de lei. Apoi îndemnaţi-l să pună toate monedele de 500 de lei într-o ceaşcă. Spuneţi-i să le scoată din ceaşcă şi, de această dată, rugaţi-l să pună toate monedele de 100 de lei într-o ceaşcă şi toate monedele de 500 de lei în cealaltă ceaşcă. La sfârşitul acestei activităţi, luaţi o modedă de 100 de lei şi rugaţi-l să o recunoască. La fel, luaţi o monedă de 500 de lei şi rugaţi-l să o recunoască. Corectaţi-l dacă le confundă.

Explicaţi-i copilului cum să numere cinci monede de 100 de lei. Ajutaţi-l să

---

* Textul original a fost adaptat, traducătorii folosind monedele şi bancnotele naţionale. (n. trad.)

numere în ordine: „1-2-3-4-5". Țineți cele cinci monede de 100 de lei într-o mână și spuneți-i copilului să vă dea o monedă de 500 de lei. Puneți moneda de 500 de lei în cealaltă mână și deschideți palmele pentru a-i arăta copilului monedele. Spuneți-i din nou că poți să cumperi același lucru cu cele cinci monede de 100 de lei ca și cu o singură monedă de 500 de lei. Acest concept poate fi puțin dificil pentru copil. Totuși, dacă îl lăsați să se joace „de-a cumpărăturile", și îi sugerați să cumpăre ceva care costă 500 de lei, folosind cinci monede de 100 de lei sau o monedă de 500 de lei, va înțelege mai bine. Dacă puteți găsi într-un magazin ceva ce costă numai 500 de lei, această experiență va fi chiar și mai elocventă și realistă pentru copil.

Puneți monedele de 500 de lei într-un șir de la stânga la dreapta și spuneți-i copilului să pună o monedă de 100 de lei pe fiecare monedă de 500 de lei. Apoi întrebați copilul câte monede de 500 de lei are. Copilul ar trebui să-și dea seama că are tot atâtea monede de 500 de lei câte are de 100 de lei. S-ar putea să-i placă să numere toate monedele, realizând că are în total zece monede, adică mai mult de cinci. Copilul poate, de asemenea, să rețină că moneda de 500 de lei este mai mică decât cea de 100 de lei, cu toate că are o valoare mai mare. Va fi dificil pentru copil să înțeleagă că o monedă de 500 de lei valorează mai mult decât o monedă de 100 de lei, chiar dacă este mai mică. Ajutați-l din nou să-și dea seama că îi trebuie cinci monede de 100 de lei pentru a cumpăra un lucru de 500 de lei.

În același fel, puteți introduce bancnotele de 1000 de lei și 5000 de lei, dar înainte de a începe să lucrați cu bancnotele de valori mai mari, asigurați-vă că a înțeles mai întâi valoarea monedelor de 100 de lei și 500 de lei,. Progresați lent în învățarea valorilor banilor și copilul va câștiga încredere în sine și va învăța conceptele rapid.

„Discuția despre bani" ar putea să fie o activitate continuă, până când copilul poate să identifice cu acuratețe monedele și bancnotele de valori mici.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea existenței a diferitelor monede și a valorii lor;*
- *abilitatea de a sorta;*
- *interesul de a căuta detaliile;*
- *conștientizarea noțiunilor de „același" și „diferit";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 25

Care ou este?

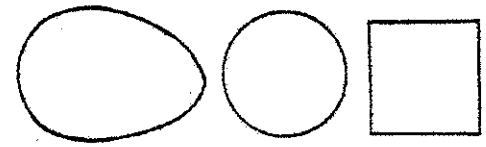

Decupați din hârtie cinci ouă diferit colorate de mărimea unui pumn. Ar putea să fie unul roșu, unul albastru, unul galben, unul portocaliu și unul verde. Pentru această activitate pot fi folosite și ouă de plastic.

Arătați-i copilului ouăle și puneți-le pe jos. Jucați jocul „Ia-l de jos". Pentru a juca acest joc, denumiți o culoare și explicați-i să ia oul de culoarea numită. Repetați cu fiecare dintre ouăle colorate pentru a vă asigura că poate găsi oul de culoarea specificată în comandă.

Numărați cele cinci ouă cu copilul pentru a-i explica să le pună într-un coș. Puneți coșul într-o astfel de poziție, încât să nu vadă înăuntru. Puneți pe jos patru din cele cinci ouă. Numiți culorile ouălor care sunt pe jos împreună cu copilul. Dacă el are dificultăți să-și amintească culoarea care lipsește, arătați-i copilului oul colorat care rămăsese în coș. Schimbați oul din coș și continuați jocul, până când copilul câștigă încredere în sine și poate să-și amintească repede oul colorat care lipsește.

Asigurați-vă că își dă seama că oul are o formă diferită de cea de cerc și de pătrat. Recapitulați formele, cercul și pătratul, dacă el nu pare să înțeleagă. Pentru a recapitula, pur și simplu desenați un cerc, un pătrat și un oval pe o foaie de hârtie. Spuneți-i copilului că forma oului se numește oval.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a memora culorile și formele;*
- *abilitatea de a-și aminti ceva ce nu se vede;*
- *înțelegerea conceptului numerelor de la 1 la 5;*
- *încrederea în sine;*
- *abilitatea de a asculta o comandă.*

Trei ani - Săptămâna 26

Două părți fac un întreg

Decupați cinci poze colorate mari dintr-o revistă. Arătați-i pozele copilului și vorbiți-i despre fiecare dintre ele. Lipiți fiecare poză pe un carton sau pe o hârtie groasă. Atunci când s-a uscat lipiciul, tăiați fiecare poză în două, cu una sau două curbe sau unghiuri la decupare. Decuparea este bine să se facă de sus în jos. Fiecare imagine va avea o parte stângă și o parte dreaptă. Arătați-i copilului întreaga poză din nou și explicați-i că două bucăți fac un întreg. Acest tip de puzzle a fost introdus la vârsta de 1 an, activitatea din Săptămâna 2 și la vârsta de 2 ani, activitatea din Săptămâna 1.

Amestecați piesele de puzzle și spuneți-i copilului să pună pozele din nou împreună. Lăudați-l și încurajați-l să repete activitatea atâta timp cât pare interesat.

Altă dată, luați partea stângă a uneia dintre imagini și rugați-l să vă spună ceva despre ea. Încuviințați orice v-ar spune. Faceți același lucru cu partea dreaptă a aceleiași poze. Puneți împreună cele două bucăți și rugați copilul să vă spună ceva despre întreaga imagine. Din nou acceptați orice vă spune și adăugați orice altceva vă convine în legătură cu fotografia. Urmăriți același procedeu cu celelalte poze. În timpul conversației cu copilul, asigurați-vă că vă referiți la partea stângă și cea dreaptă a fiecarei imagini și încercați să-l faceți și pe copil să-și dea seama că poza are două părți. Puteți menționa că fiecare parte este numită o „jumătate" și că două jumătăți fac un lucru „întreg". Cuvintele „stâng" și „drept" pot fi și ele amintite, dar nu este nevoie să se sublinieze în acest moment noțiunile de „stânga" și „dreapta". Vă puteți referi la ele ca la „această parte" și „cealaltă parte". Copilul poate, de asemenea, să aibă dificultăți la înțelegerea conceptului de „jumătate".

Amintiți-vă să repetați unele dintre activitățile precedente, în special acelea care par să-l atragă. Ceea ce poate părea simplu pentru dumneavoastră, poate să nu fie simplu pentru copil. Uneori pare în largul său cu o noțiune, dar alteori parcă nu își mai amintește nimic. De aceea este important să jucați aceleași jocuri și să repetați activitățile pentru a fixa conceptele ferm în mintea copilului.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptelor „stâng" și „drept";*
- *conștientizarea faptului că părțile stângă și dreaptă ale imaginii nu sunt aceleași;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conștientizare mai bună a faptului că două părți fac un „întreg";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 27

În cutie și afară din cutie

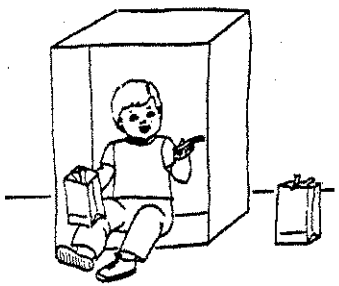

Faceți rost de o cutie de carton ondulat care să fie destul de încăpătoare pentru ca micuțul să poată să se târască și să stea jos ușor atunci când cutia stă pe o parte.

Alegeți două seturi de opt fâșii colorate de hârtie sau creioane cerate. Puneți un set din fiecare într-o pungă mică de hârtie. Culorile ar putea să fie roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, purpuriu, maro și negru. Puneți una dintre pungi într-un colț din interiorul cutiei. Cealaltă pungă poate fi pusă în fața copilului aflat aproape de cutia de carton ondulat.

Spuneți-i să aleagă orice culoare din punga din afara cutiei. Copilul ar trebui să caute culoarea, să o numească și să o pună lângă punga care se află afară din cutie. Copilul se va târî apoi în cutie, va sta jos, va găsi culoarea potrivită în punga din interiorul cutiei și se va târî apoi afară din cutie. Culorile potrivite ar trebui puse una

lângă alta, afară din cutie. Acum copilul va alege altă culoare și va repeta mișcările până când au fost potrivite toate culorile și se află acum afară din cutie.

Repetați această activitate des. Dacă a învățat culorile, puteți folosi alte obiecte pentru a le denumi, lua și potrivi. Totuși, dacă nu știe culorile, continuați activitatea utilizând culorile de bază. Dacă le învață bine, folosiți-le numai pe cele pe care nu și le amintește. Pentru a-i mări încrederea în el, utilizați încă o dată toate cele opt culori, astfel încât să-și dea seama că le poate recunoaște pe toate. Puteți, de asemenea, să vă jucați cerându-i să potrivească forme, numere, litere și cuvinte.

Această activitate dezvoltă:

- *memoria;*
- *abilitatea de a denumi și potrivi culorile;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 28

Pornit și oprit

Această activitate poate fi desfășurată o singură dată ca un joc sau oricând în timpul zilei în timp ce dumneavoastră lucrați într-un anumit loc.

Copilului ar trebui să i se dea voie să aprindă și să stingă unele aparate sub supravegherea adulților. Acest tip de experiență îl va face să aibă mai multă încredere în sine și să fie independent. I se va explica ce înseamnă un aparat „pornit" sau „oprit". Copiii adoră să apese sau să rotească butoane sau întrerupătoare.

Se poate începe foarte bine cu întrerupătorul pentru lumină. Lăsați copilul să aprindă lumina și apoi să o stingă. Poate că ați putea să vă plimbați prin casă și să numărați toate întrerupătoarele.

Altă dată, copilul ar trebui să fie lăsat să aprindă o lampă. Unele lămpi au un buton care se învârtește, în timp ce altele au un comutator care se împinge înainte și înapoi pentru a aprinde lumina. Unele lămpi mai vechi pot avea un lănțișor de care se trage pentru a face lumină sau pentru a o stinge. Altele, mai moderne, trebuie doar atinse pentru a fi aprinse. Copilul trebuie încurajat să observe diferitele metode de aprindere a lămpilor și poate chiar să le încerce sub supraveghere.

Alte aparate pe care le va porni cu deliciu sunt aspiratorul, robotul de bucătărie, mixerul, toasterul, mașina de spălat vase, aparatul de radio și televizorul. Atunci când este momentul potrivit, copilul poate fi invitat să pornească aceste aparate. La mașina de spălat și la uscător, copilul poate ajunge greu, dar pornirea lor poate fi o experiență pasionantă pentru el. Trebuie subliniate precauția și atenția cu care trebuie umblat la aparate.

Această activitate dezvoltă:

- *simțul responsabilității și spiritul de a ajuta;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea diferitelor tipuri de întrerupătoare;*

- *senzația tactilă diferită atunci când un aparat este activat;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 29

Rupe fâșii de hârtie!

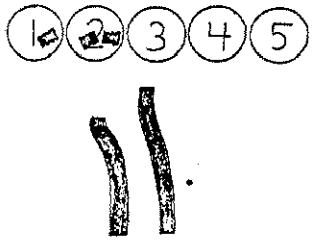

Faceți rost de cinci tăvițe de carne, cinci capace de plastic sau ceva asemănător. Folosiți o carioca groasă și numerotați tăvițele: 1 - 2 - 3 - 4 - 5. Aranjați-le în ordinea numerică de la 1 la 5. Dați-i copilului mai multe fâșii de hârtie decupate dintr-o revistă. Fâșiile ar trebui să fie în jur de 2,5 cm lățime. Lungimea depinde de mărimea revistei.

Arătați-i copilului tăvița de plastic cu numărul 1 scris pe ea. Arătați spre 1 și spuneți: Aceasta este imaginea cu numărul 1. Spuneți-i copilului să rupă o bucată de hârtie dintr-o fâșie și să o pună în tăviță. Repetați procedeul pentru 2, 3, 4 și 5. De exemplu, copilul trebuie să pună două bucăți de hârtie în tăvița 2, trei bucăți în tăvița 3 și să continue în același mod pentru 4 și 5.

Atunci când copilul a terminat, numărați bucățile din fiecare tăviță împreună cu el. Accentuați recunoașterea lui 1, 2, 3, 4 și 5. Încurajați copilul să rupă, să numere și să pună bucățile numărate, să rupă iar bucăți din fâșiile rămase care au fost decupate anterior. Ajutați copilul numai dacă este absolut necesar. Aruncați bucățile de hârtie vechi și reîncepeți cu fâșii noi de fiecare dată când copilul reia activitatea.

Altă dată, amestecați cele cinci tăvițe numerotate. Explicați-i cum să găsească tăvițele 1, 2, 3, 4 și 5. Apoi spuneți-i să le pună în ordine de la 1 la 5 și de la stânga la dreapta. Mișcați-vă mâna de la stânga la dreapta astfel încât copilul să înțeleagă ce vreți să spuneți. Amestecați tăvițele din nou și observați reacția copilului. Poate să pună tăvițele în ordine numerică fără ajutor? Copilul nu va fi copt pentru conceptele numerelor 6-10 până nu va înțelege și recunoaște numerele 1-5.

Continuați lucrul cu conceptele numerelor 1 - 5, introduceți alte obiecte mici pentru copil pentru a le număra și puneți-le în tăvițe. Obiectele pe care le utilizați pentru o anumită tăviță nu trebuie să fie exact la fel. Copilul va înțelege aceste concepte dacă activitatea este repetată des. Amintiți-vă: „prin practică, ajungi la perfecțiune!".

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conștientizare mai bună a ideii de părți ale unui întreg, prin ruperea bucăților mai mici dintr-o fâșie întreagă;*
- *abilitatea de a număra și recunoașterea cifrelor 1, 2, 3, 4, 5;*
- *abilitatea de a potrivi obecte corespondente (bucățile cu numerele);*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 30

Trei triunghiuri

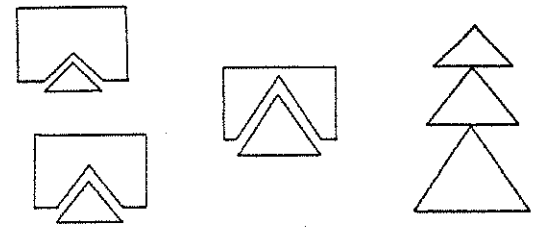

Asamblați trei bucăți de carton de mărimea unei foi de scris. Decupați o bucată triunghiulară din latura mare, astfel încât să rezulte un triunghi mic, un triunghi mijlociu și un triunghi mare. Cartonul rămas din fiecare bucată va fi utilizat drept cadru pentru fiecare dintre cele trei triunghiuri.

Arătați-i copilului cele trei triunghiuri. Potriviți cel mai mic triunghi în cadrul din care a fost decupat. Spuneți: „Acesta este un triunghi mic". Potriviți triunghiul mijlociu în cadrul din care a fost decupat. Spuneți: „Acesta este un triunghi mai mare decât triunghiul mic". Potriviți cel mai mare triunghi în cadrul din care a fost decupat. Spuneți: „Acesta este triunghiul cel mai mare".

Luați cele trei triunghiuri din contururi și puneți-le unul deasupra celuilalt, cu cel mai mare la bază. Asigurați-vă că ați fost urmărit de copil.

Încurajați-l să pună triunghiurile în conturul corect. Lăsați-l să o facă singur, dar ajutați-l dacă nu a înțeles ce are de făcut. Luați contururile și lăsați copilul să le pună iar în locul corect. Ajutați-l, dacă este nevoie.

Spuneți-i să le pună unul sub altul, cu cel mai mare la bază. Apoi, aranjați-le astfel încât să formeze un brad. Întrebați-l dacă forma seamănă cu ceva cunoscut. Dacă nu știe, dați-i răspunsul corect și povestiți-i pe scurt despre brazi.

Discutați acum despre triunghi. Are trei laturi și trei colțuri (unghiuri). Desenați un pătrat pe hârtie și întrebați copilul dacă își amintește numele lui. Ajutați-l dacă este nevoie și numărați laturile și colțurile pătratului. Spuneți-i copilului că ar trebui să rețină că triunghiul are trei colțuri, iar pătratul patru.

Ca o prelungire a acestei activități, lăsați-l să deseneze triunghiuri și pătrate. Va fi folositor, dacă veți face puncte pe care să le unească pentru a obține formele de triunghi și pătrat.

Lăsați copilul să muncească independent cu triunghiurile de carton și contururile lor de mai multe ori, astfel încât să înțeleagă formele și diferitele mărimi.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a noțiunii de „mărime";*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *ușurința de a rezolva o problemă;*
- *o conștientizare mai bună a diferenței dintre un pătrat și un triunghi.*

Cercuri

Faceți rost de trei dimensiuni diferite de gherghefuri rotunde pentru brodat. Ar fi bine să fie unul mare, unul mijlociu și unul mic. Aranjați-le pe jos, astfel încât copilul să le poată vedea în ordine, de la cel mai mic până la cel mai mare. Rugați-l să vă spună mărimile gherghefurilor. Asigurați-vă că a înțeles că au o forma unui cerc.

Aranjați gherghefurile unul în altul. Explicați-i cum să-l ia pe cel mai mic și pe cel mijlociu. Întrebați-l ce gherghef a rămas pe jos. Ajutați-l, dacă nu înțelege, că a rămas cel mai mare. Vorbiți-i despre cuvântul „mare". Apoi arătați-i cele două gherghefuri care au fost luate și întrebați-l: „Care dintre ele este mai mare?" Copilul ar trebui să înțeleagă relativitatea comparațiilor. Depinde cu ce compari.

Lăsați-l să dea de-a dura cel mai mic gherghef. Atunci când gherghefuI se oprește, copilul îl va da de-a dura pe cel mijlociu. Când se oprește și acesta, lăsați-l să-l dea de-a dura pe cel mai mare. Întrebați-l care a fost cel mai iute? Lăsați-l să se joace cu gherghefurile și va descoperi singur câte ceva despre ele.

Dacă aveți un set de cercuri, arătați-l copilului și întrebați-l care cerc este cel mai mare. Lăsați-l să-l rostogolească. S-ar putea să prefere să-l lase pe jos și să-l compare cu cele trei gherghefuri. În oricare dintre cazuri, lăsați-l să cerceteze și să mânuiască gherghefurile cum vrea.

Ca o prelungire a acestei activități, copilul se poate amuza colecționând obiecte și formând seturi de unul, două, trei, patru și cinci. Îi puteți sugera că unul dintre seturi poate fi pus înăuntrul unui gherghef. Identificați-l denumindu-l cel mai mic, următorul după cel mai mic, următorul de lângă cel mai mare și cel mai mare (dacă folosiți și un set de cercuri). Copilul se poate distra jucându-se cu gherghefurile de-a aruncatul inelelor. Un scaun de lemn poate fi întors cu fundul în sus și copilul se poate juca de-a aruncatul inelelor pe picioarele scaunului. Cu exercițiu, își poate dezvolta îndemânarea. Poate, de asemenea, să recunoască dimensiunea (mic, mijlociu sau mare) cercului care a fost agățat. Pot fi folosite și cercurile pentru activitatea de aruncare.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a mărimilor comparate;*
- *o conștientizare mai bună a formei de cerc;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *o conștientizare mai bună a diferitelor obiecte care se mișcă în spațiu;*
- *explorarea liberă;*
- *încrederea în sine.*

Urme de picioare

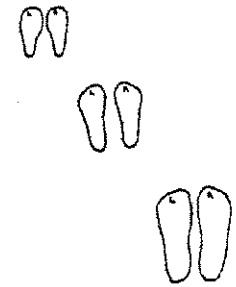

Adunați o pereche de pantofi ai lui tati, una a mamei și una a copilului. Folosiți o bucată de hârtie groasă sau carton și o carioca sau un creion cerat pentru a trasa conturul fiecărei perechi de pantofi pe hârtie. Decupați formele de pantofi. Însemnați toți pantofii stângi cu o carioca verde scriind litera S pe vârful fiecăruia. Tot așa, marcați toți pantofii drepți cu o carioca roșie, scriind un D pe vârful fiecăruia.

Lăsați copilul să se uite la toți pantofii. Numărați-i. Spuneți-i copilului că sunt șase pantofi, dar că doi pantofi aparțin unei singure persoane. Cei doi pantofi aparținând aceleiași persoane se numesc o pereche. Explicați-i cum să potrivească perechile de pantofi. Apoi spuneți-i să pună pantofii sortați în ordine, de la cei mai mari la cei mai mici. Arătați-i că și alte obiecte sunt pereche. De exemplu: mâinile, urechile, ochii, obrajii, brațele, picioarele etc. Copilul ar trebui să-și dea singur seama că mănușile cu degete, mănușile cu un deget și șosetele sunt, de asemenea, perechi.

Arătați-i formele pantofilor cu fața însemnată în sus, așa încât să poată vedea literele S și D. Dacă întreabă ce înseamnă S și D, spuneți-i că S este prima literă cu care începe cuvântul „stâng" și D este litera cu care începe cuvântul „drept". Precizați-i că toată lumea are un picior stâng și unul drept.

Îndemnați copilul să potrivească formele de pantofi. Apoi amestecați-le cu fețele însemnate în sus. Rugați-l să găsească formele cele mai mari, cele mijlocii și pe cele mai mici și puneți-le într-un șir, de la cele mai mari până la cele mai mici. Ajutați-l, dacă este nevoie. S-ar putea să se amuze și să facă aceasta de mai multe ori. Dacă se plictisește, încercați activitatea altă dată.

Această activitate poate fi extinsă în viitor, punând formele pantofilor pe dos la întâmplare. Copilului i se va explica să le întoarcă pe față și să potrivească fiecare pereche. Altă dată, unele forme pot fi puse pe față și altele pe dos. Provocați copilul să le întoarcă pe toate pe față. Copilul se va distra punând toate formele de pantof stâng împreună și toate formele de pantof drept împreună. Trebuie menționate cuvintele „stâng" și „drept", dar îi va lua ceva timp să stăpânească felul cum trebuie să distingă între pantoful stâng și pantoful drept, fără să-i confunde.

Altă dată, copilul se va distra aranjând formele de pantofi la stânga și la dreapta, astfel încât să-și închipuie că sunt pietre de pășit și să meargă pe ele.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână (la potrivirea pantofilor);*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor de „stâng", „drept" și „șase";*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor de pantofi, formă de pantofi, mărimi și perechi.*

Trei ani - Săptămâna 33

Ce gust are?

Este nevoie de niște zahăr, sare, cacao și oțet. Prezentați-le pe fiecare copilului. Puneți puțin zahăr pe un șervețel și lăsați-l să-l guste. Spuneți-i că zahărul este dulce. Lăsați-l pe copil să-l miroasă.

Puneți puțină sare pe un șervețel și lăsați-l pe copil să o guste. Spuneți-i că sarea este „sărată". Lăsați copilul să o miroasă.

Pe alt șervețel puneți puțină cacao și lăsați-l să o guste. Spuneți-i că gustul de cacao este „amar", dar dacă este amestecată cu zahăr, gustul va fi schimbat. Lăsați copilul să o miroasă.

Lăsați-l să miroasă puțin oțet, care a fost pus într-un pahar mic. Apoi lăsați-l să guste puțin oțet. Spuneți-i că este „acru".

Subliniați cele patru cuvinte: „dulce", „sărat", „amar" și „acru". Întrebați-l ce parte a corpului îl ajută să guste. Folosiți o oglindă și lăsați-l să vadă papilele gustative care sunt pe vârful, pe părțile laterale și pe dosul limbii.

Întrebați-l ce îl ajută să miroasă. Este un moment potrivit pentru a discuta cu el despre pericolul de a mirosi sau gusta lucruri necunoscute. Discutați despre otravă. Subliniați că prea mult din orice este o otravă și că uneori puțin din ceva poate fi prea mult.

În timpul gustărilor sau meselor, îndemnați copilul să vă spună ce gust au diferite mâncăruri. Dacă a uitat cele patru tipuri de gusturi, repetați experiența cu zahărul, sarea, cacaua și oțetul. Unele mâncăruri au gusturi amestecate și copilul poate avea dificultăți pentru a le preciza. Explicați-i că unele mâncăruri au un gust mai puternic decât altele. Este mai înțelept să discutăm despre mâncăruri care au un gust distinct precum prăjiturile, biscuiții, murăturile etc. Gustul „amar" se simte în anumite ierburi. Copiii nu vor putea să-l recunoască ușor, dacă sunt amestecate mai multe ierburi și îl alterează și scot în evidență gustul uneia dintre ele.

Ca o extindere a acestei activități, pot fi recunoscute și discutate diferite imagini de mâncăruri. Copilul va fi interesat să cunoască nume noi de mâncăruri și ce gust au. Dacă alimentul este familiar copilului, el poate fi în stare să recunoască repede gustul lui după imagine, fără să-l guste.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea utilității limbii;*
- *conștientizarea diferitelor grupe de gusturi;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *conștientizarea a ceea ce înseamnă otravă;*
- *abilitatea de a identifica alimentele după gust;*
- *o conștientizare mai bună a simțurilor mirosului și gustului.*

Trei ani - Săptămâna 34

Sortează tacâmurile!

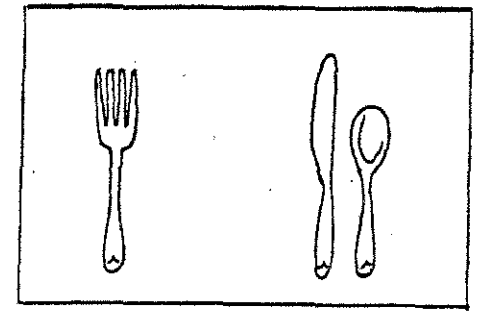

Adunați diferite tacâmuri de plastic sau de metal, cum sunt furculițe, cuțite și linguri. Amestecați-le într-un castron sau ceva asemănător și spuneți-i copilului să le sorteze, punând furculițele într-o grămadă, cuțitele în alta și lingurile în cea de-a treia.

Puteți, de asemenea, să utilizați o cutie de tacâmuri pentru a le sorta. Copilul poate avea nevoie de puțin ajutor ca să pornească la acțiune. Pentru a-l ajuta, puneți un tacâm din fiecare la loc și încurajați-l să înceapă să le sorteze pe cele rămase.

O dată ce copilul a devenit eficient la sortarea tacâmurilor, lăsați-l să golească sertarul cu tacâmuri. Nu uitați să puneți deoparte cuțitele ascuțite sau alte obiecte periculoase din coșul cu tacâmuri.

Copilul poate fi, de asemenea, încurajat să pună masa. I se va explica așezarea tacâmurilor pentru o persoană și apoi va fi lăsat să pună celelalte tacâmuri la locul lor pe masă. Chiar dacă va fi nevoie să faceți câteva mici schimbări, lăudați-l și felicitați-l pentru treaba bună făcută. Cu încurajări, în curând va învăța să pună masa complet singur.

Îndemnați-l să vă spună care dintre tacâmuri este cel mai lung, care este următorul ca lungime și care este cel mai scurt. Pentru a-l ajuta, tacâmurile trebuie aliniate. În acest fel, mărimile îi vor fi clare. Copilului îi va plăcea, de asemenea, să numere tacâmurile. Va trebui să-l ajutați.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a sorta;*
- *abilitatea de a număra;*
- *interesul de a ajuta;*
- *încrederea în sine;*
- *o conștientizare mai bună a lungimilor și mărimilor;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Trei ani - Săptămâna 35

Se scufundă sau plutește?

Puneți cinci lucruri care plutesc și cinci lucruri care se scufundă într-un bol sau într-o oală. Iată câteva sugestii: un dop, un mosor, o bucată de plastic, o lumânare,

un capac de borcan, un cui, o piuliță metalică, o scoică și un nasture mare. Lăsați copilul să se joace într-o chiuvetă unde a fost pus un castron mare de vase pe jumătate umplut cu apă.

Arătați-i că lingura de metal se scufundă atunci când este pusă în apă și că lingura de lemn plutește. Împingeți lingura de lemn în apă în jos și încercați să o mențineți scufundată. Lăsați-l pe copil să observe că lingura de lemn se ridică la suprafață și plutește din nou.

Puneți lingura de metal pe partea dreaptă a chiuvetei și spuneți-i să încerce toate obiectele pentru a vedea dacă se scufundă sau plutesc. Dacă se scufundă trebuie puse împreună cu lingura de metal. Dacă plutesc, trebuie puse în cealaltă parte. Arătați-i partea dreaptă, unde ați pus lingura de lemn.

Urmăriți-l cum se joacă singur. Ajutați-l numai dacă este nevoie. Atunci când a terminat, testați obiectele în apă pentru a vedea dacă se scufundă sau plutesc, așa cum ați făcut pentru lingurile de metal și de lemn.

Este momentul să povestiți despre înot. Spuneți-i copilului că poate pluti dacă își mișcă greutatea corect pe suprafața apei. Dacă nu, atunci se scufundă. Discutați despre siguranța în apă și utilizările apei: pentru băut, gătit, spălat hainele, curățat, ca solvent (dizolvarea zahărului, sării etc), despre plantele de apă, despre înot, și bărci. Altă dată, pot fi alese diferite obiecte pentru a vedea dacă plutesc sau se scufundă. Copilul ar putea fi interesat să aleagă aceste obiecte singur ar putea dori să numere câte obiecte se scufundă și câte obiecte plutesc. Lăsați-l să exploreze utilizările apei cu supraveghere moderată.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a utilizărilor apei;*
- *abilitatea de a rezolva probleme (se scufundă sau plutește);*
- *încrederea în sine și independența;*
- *o conștientizare mai bună a proprietăților apei;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 36

Cântecul alfabetului

Cântați sau spuneți ritmat *Cântecul alfabetului* împreună cu copilul dacă vrea să-l audă. Următoarele cuvinte vă vor ajuta, dacă nu vă amintiți cântecul:

„ABeCeDeEeFGe,
HaşIJeKaeLeMeNOPe,
ChiueReS ŞTeŢUVe,
dubluW ics igrec şi un Zet.
Ăsta-i întregul alfabet!"

Tipăriți literele pe o bucată de hârtie pentru copil pentru a le vedea și a cânta cântecul din nou.

Repetați cântecul de mai multe ori și spuneți-i copilului că ABC sunt imagini sau simboluri. Atunci când sunt împreună, într-o anumită ordine, formează un cuvânt. Ajutați-l să înțeleagă că numele oamenilor sunt tot cuvinte. Scrieți numele copilului și spuneți: „Vezi, numele tău este un cuvânt".

Faceți rost de o carte cu alfabetul sau cumpărați una de la librărie. Cartea ar fi bine să aibă pagini colorate, litere mari și o imagine care începe cu fiecare literă. Acest tip de carte este foarte potrivit pentru această vârstă. Se poate uita în ea, poate fi citită, iar imaginile și literele discutate. Copilul ar trebui să fie încurajat să se uite de multe ori și singur în carte.

Repetând *Cântecului alfabetului* cu el, aceasta îl va ajuta să memoreze alfabetul. Cântând sau scandând literele foarte lent, veți reuși să verificați dacă aude clar numele literelor. Repetarea rapidă va duce la amestecarea literelor și copilul le va confunda numele.

Atunci când îi citiți povești, arătați-i o anumită literă. Ar putea să fie nostim pentru el să se uite după o singură literă în carte. Dacă este încă interesat, numiți-i altă literă și uitați-vă prin carte după această a doua literă. Dacă nu pare interesat să învețe alfabetul, continuați să-i cântați *Cântecul alfabetului*. Copilul îl va învăța fără să-și dea seama.

Este necesar să cunoască alfabetul din mai multe motive, atât pentru citit, scris, clasificare alfabetică, cât și pentru folosirea dicționarului, a mașinii de scris, a calculatorului etc. Va fi, de asemenea, util pentru a juca jocuri ce pun accent pe ordinea literelor. De exemplu, ce literă vine înainte de K, ce literă vine după D sau ce literă este între D și F? Un tabel cu literele alfabetului confecționat acasă poate fi utilizat pentru acest joc. Utilizați un singur concept o dată, atunci când jucați jocul. Evitați alternarea lui „înainte", „după" și „între" în timpul unui singur joc. Acest joc poate fi jucat până la grădiniță și în clasa întâi și chiar după, dacă este încă nevoie de fixare. Utilizați literele mari mai întâi, apoi avansați la literele mici pe măsură ce jucați mai departe.

Dacă vă întreabă despre literele mici, explicați-i că ne imaginăm că fiecare literă are o mamă și un copil-literă. Literele mari sunt mama, literele mici sunt copilul. Evitați să introduceți scrierea formală a literelor la această vârstă. Totuși, copilul se poate amuza formând litere din paie, spaghete fierte, fâșii de hârtie sau bucăți de sfoară.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea alfabetului;*
- *conștientizarea existenței literelor mari și a literelor mici;*
- *conștientizarea ordinii literelor;*
- *conștientizarea conceptelor „înainte", „după" și „între";*
- *capacitatea de a asculta un anumit sunet corespunzător unei litere;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 37

Găseşte şi potriveşte!

Adunaţi câteva bucăţi de ţesături şi tăiaţi-le în câte două pătrate de 7,5 x 7,5 cm^2 din câte opt feluri de materiale diferit colorate. Pătratele vor fi asemănătoare celor utilizate la vârsta de 0 ani, activitatea din Săptămâna 37. Unele sugestii de modele sunt ecosez, buline, tweed, dungi, flori, desene abstracte etc. Aceste bucăţi de ţesături trebuie lipite pe pătrate de cartoane decupate, de aceleaşi dimensiuni. Vor deveni astfel mai rezistente şi mai uşor de mânuit.

Amestecaţi pătratele de ţesături şi rugaţi copilul să potrivească pătratele care seamănă. Jocul poate fi complicat punând pătratele cu faţa în jos. Două pătrate pot fi întoarse cu faţa în sus pentru a vedea dacă se potrivesc. Dacă se potrivesc, pătratele trebuie îndepărtate din teanc. Dacă nu se potrivesc, vor fi întoarse înapoi cu faţa în jos şi îi veţi spune copilului să ţină minte ce model au. Continuaţi să întoarceţi cu faţa în sus câte două pătrate până când vor fi potrivite toate pătratele.

Încurajaţi copilul să găsească o anumită culoare în modele. Schimbaţi culoarea când copilul a devenit sigur pe culoarea anterioară. Recunoaşteţi cât de multe culori este posibil în pătratele din ţesături.

Ca o prelungire a acestei activităţi, încurajaţi copilul să facă un pătrat format din pătratele din ţesături. Poate fi un chenar de pătrate sau un pătrat format cu toate pătratele din ţesături, cu câte patru pătrate pe fiecare şir.

Număraţi toate pătratele din ţesături. Apoi potriviţi cele opt seturi şi număraţi seturile de câte două pătrate. Dacă îl amuză acest tip de numărătoare, sugeraţi-i să aleagă un anumit număr de pătrate. Ajutaţi-l să le numere. Altă dată, îi puteţi explica cum să găsească un anumit număr de pătrate care conţin culoarea roşie sau o altă culoare. Fiţi sigur că aţi verificat culorile, înainte de a-i spune copilului să numere un anumit număr de pătrate cu o culoare anumită. Lăsaţi-l să vă sugereze alte moduri de a număra pătratele.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a noţiunii de „pătrat";*
- *o conştientizare mai bună a culorilor;*
- *uşurinţa de a potrivi obiecte după un criteriu;*
- *uşurinţa de a căuta o anumită culoare;*
- *uşurinţa de a număra;*
- *memoria;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 38

Să ne amuzăm cu umbre

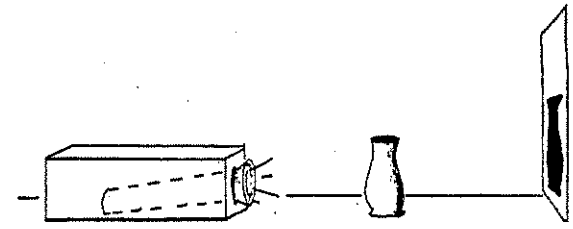

Folosiţi o lanternă cu un spot sau un alt tip de lanternă strălucitoare. Adunaţi diverse obiecte de prin casă care ar putea să proiecteze umbre interesante pe perete. Câteva sugestii ar putea fi un suport de lumânare, un bibelou, un animal de pluş, un semn de carte, o fructieră, o vază, o cutie, un coş etc.

Dacă folosiţi o lanternă de formă cilindrică, tăiaţi o gaură într-o cutie de pantofi pentru a susţine corpul lanternei. Vă va ajuta pentru fixarea luminii. Puneţi unul dintre obiecte pe podea lângă un perete plan colorat deschis, într-o cameră întunecată sau în semiobscuritate. Mişcaţi lumina înapoi, astfel încât umbra obiectului să fie proiectată clar pe perete. Repetaţi această activitate până când au fost proiectate toate umbrele obiectelor alese pe perete. Discutaţi-le pe fiecare în timp ce le proiectaţi pe perete. Copilului îi va plăcea să vadă formele diferitelor obiecte şi va comenta probabil aspectul lor.

Denumiţi obiectele pentru copil. Apoi puneţi obiectele în afara privirii copilului şi proiectaţi imaginea unui obiect pe ecran. Puneţi-l să recunoască obiectul. Dacă nu îşi aminteşte numele obiectului, lăsaţi-l să aleagă din grupul de obiecte pe cel pe care vrea să-l folosiţi. Continuaţi până când au fost utilizate toate obiectele sau copilul s-a plictisit. Altă dată, copilul se va distra, alegând el numele obiectului pe care îl va proiecta pentru dumneavoastră.

Discutaţi cu copilul cum se formează umbra. Pentru că lumina nu poate trece prin obiecte, trece doar pe lângă ele, formând astfel o imagine sau o umbră pe perete. Explicaţi-i că lumina poate trece printr-o fereastră transparentă şi de aceea putem să vedem prin ea.

Utilizaţi o bucată de hârtie de aproximativ 25 x 25 cm^2 şi decupaţi în centrul ei o formă mai mică decât faţa lanternei. Fixaţi hârtia decupată pe faţa lanternei cu un elastic. Luminaţi ecranul cu lanterna. Copilul va fi încântat să observe imaginea formei decupate pe ecran. Repetaţi această activitate cu alte forme.

Altă dată, atunci când este însorit afară, ieşiţi împreună cu copilul de dimineaţă devreme. Staţi în picioare într-un anumit loc şi notaţi până unde ajunge umbra sa. La prânz, repetaţi activitatea cu copilul stând în acelaşi loc. Observaţi iar umbra copilului. Târziu, după-amiaza, mergeţi din nou afară şi notaţi iar unde este umbra sa de această dată.

Spuneţi-i copilului că soarele este exact ca o lanternă mare, dar dimineaţa se află la est, la prânz este deasupra capetelor noastre, iar după-amiaza se află la vest. De aceea,umbrele se formează spre vest dimineaţă,sub noi, la prânz, şi la est după-amiază.

Dacă se joacă afară cu umbrele, copilul va reține că ele sunt cele mai lungi dimineața devreme și târziu după-amiază. Aceasta îl va face să perceapă curgerea timpului.

Ca o prelungire a acestei activități, lipiți pe perete, cu bandă adezivă, o bucată de hârtie glasată neagră (din aceea care nu pătează peretele). Așezați copilul pe un taburet cu corpul lateral față de perete, astfel încât atunci când o lumină este proiectată asupra sa, să i se formeze silueta pe hârtia neagră de pe perete. Lumina ar trebui așezată pe o masă joasă. Un proiector de diapozitive va funcționa mai bine, dar veți reuși și cu o lanternă bine fixată. Pentru a obține o imagine clară a capului copilului pe perete va fi poate nevoie să-i modificați poziția. O dată ce silueta capului copilului a devenit clară, stați de o parte a siluetei proiectate și trasați repede, dar cu atenție capul copilului cu cretă albă. Stingeți lumina, îndepărtați hârtia și decupați silueta cu foarfeca. Întoarceți silueta invers și fixați-o cu chit elastic pe o hârtie albă. Această siluetă poate fi înrămată sau păstrată.

Această activitate dezvoltă:

- *interesul față de umbre;*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor „lumină" și „umbră";*
- *conștientizarea faptului că umbrele de afară variază în timpul unei zile;*
- *conștientizarea faptului că lumina nu străbate anumite obiecte;*
- *o conștientizare mai bună a existenței diferitelor forme;*
- *memorarea diferitelor forme ale obiectelor;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 39

Distracție în galop

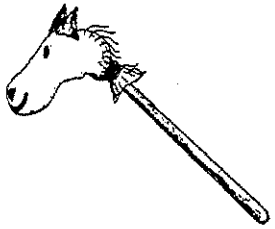

Faceți rost de un ciorap vechi, mare și colorat uni. Îndemnați copilul să vă ajute să umpleți ciorapul vechi cu ziare mototolite, cu ciorapi lungi vechi sau resturi de lână. Din materiale uzate tăiați doi ochi verzi ovali, un nas triunghiular roșu, două urechi triunghiulare maro și o gură zâmbitoare în formă de U, de culoare roșie. Aranjați aceste bucăți pe ciorapul umplut pentru a-l face să semene cu capul unui cal. Ajutați copilul să utilizeze lipici pentru țesături pentru a lipi bucățile. Turnați o linie de lipici din spatele urechilor spre gât (manșeta ciorapului) și lipiți bucăți de sfoară pentru coamă. Introduceți un baston sau o coadă de mătură în manșeta șosetei. Împungeți bățul sau coada de mătură cât mai departe în ciorapul umplut (capul calului). Legați manșeta ciorapului pe baston sau pe coada de mătură cu un elastic puternic sau legați-o strâns cu sfoară sau sârmă. Ați făcut împreună un cal foarte simpatic.

Arătați-i copilului cum să galopeze. Pentru a galopa trebuie să păşească înainte cu un picior și să sară pe el, timp în care piciorul din spate este adus înainte. Păşiți înainte cu același picior din față și repetați. Exersați acești pași cu copilul și apoi lăsați-l să încalece calul de lemn și să galopeze ca un cowboy.

Galopatul și săritul diferă. La galop, piciorul din față nu alternează cu cel din spate, așa cum se întâmplă la sărit. Comanda „galop" sau bătutul din palme în ritm de galop îl vor ajuta să galopeze într-un spațiu deschis limitat.

O dată ce copilul s-a lămurit cum se galopează, încurajările îl vor ajuta să galopeze într-un spațiu marcat.

După ce copilul s-a lămurit cum se galopează, încurajați-l să descalece de pe cal și să exerseze săritul, care a fost introdus pentru prima dată la trei ani, activitatea din săptămâna 2.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea picior - gambă;*
- *conștientizarea părților capului unui cal;*
- *jocul unui rol;*
- *încrederea în sine;*
- *independența.*

Trei ani - Săptămâna 40

Trasează formele!

Faceți rost de un castron de plastic sau incasabil pentru amestecat, o carte, o tavă, un ursuleț, o revistă, un capac de borcan, o cutie de pantofi sau alte obiecte asemănătoare.

Arătați-i copilului cum să țină creionul. Degetul mare și degetul arătător ar trebui folosite pentru a ține creionul, în timp ce degetul mijlociu susține creionul din spate. Inelarul și degetul mic nu au nici un rol la ținerea creionului.

Lăsați copilul să pună castronul pentru amestecat cu fața în jos pe o foaie de hârtie simplă. Țineți castronul fix, în timp ce copilul trasează conturul marginii din afară a castronului. Îndepărtați castronul și rugați copilul să recunoască forma. Dacă nu recunoaște forma, o veți recunoaște împreună.

Dați-i o carioca groasă și explicați-i cum să tragă foarte atent o linie peste linia creionului. Subliniați-i că nu este important să tragă linia repede, ci cât mai frumos.

O dată ce a terminat de trasat, explicați-i cum să aleagă un creion cerat verde și să coloreze cercul. Să vă așteptați să mâzgălească în sus și în jos, înapoi și înainte, și rotund, rotund. Repetați-i că nu este important să coloreze repede, ci îngrijit, să umple bine cercul. Lăsați copilul să decupeze cercul cu un foarfece. Explicați-i cu tact cum să țină foafecele corect în ceea ce privește poziția degetelor în găuri, ca și poziția lamelor foarfecelui față de hârtie. Amintiți-i să decupeze lângă linie, nu exact pe ea.

Altă dată, urmați același procedeu cu o carte. Să traseze conturul cărții cu un creion mai întâi, apoi să folosească o carioca pentru a trasa peste linia creionului o urmă groasă. Să coloreze cartea în galben și să o decupeze. Continuați cu alte obiecte alese. Lăsați copilul să aleagă o culoare diferită, de fiecare dată când face o formă

nouă. Este preferabilă o activitate mai scurtă odată decât o activitate lungă şi obositoare, doar pentru a o termina.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a formelor;*
- *abilitatea de a alege o culoare;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a decupa;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 41

Pot să fac!

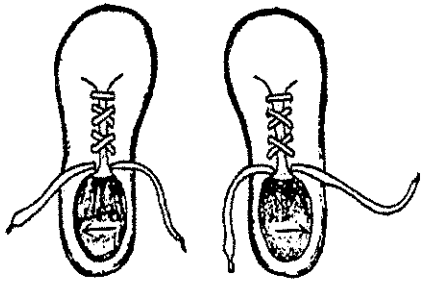

Această activitate a fost introdusă la vârsta de 1 an, Săptămâna 49. Este important pentru copil să înveţe la această vârstă să se îmbrace şi să se dezbrace singur. Totuşi, mulţi copii au dificultăţi să pună împreună cele două părţi ale unei jachete pentru a trage fermoarul şi de multe ori îi roagă pe adulţi să o facă pentru ei.

Dacă are dificultăţi cu această îndemânare, acum este timpul pentru copilul dumneavoastră să exerseze. Folosiţi un fermoar cu dinţii mari care funcţionează bine. Folosiţi o lumânare veche sau puţin săpun pentru a unge dinţii fermoarului. Treceţi treptat peste fiecare dinte împreună cu copilul şi lăsaţi-l să tragă singur fermoarul cât de mult. Ajutaţi-l numai dacă este nevoie. Încurajaţi-l să exerseze până este în stare să unească cele două părţi ale jachetei şi apoi să tragă fermoarul. Este mai uşor pentru el să o facă atunci când jacheta nu este îmbrăcată. O dată ce a început să stăpânească abilitatea de a trage fermoarul cu jacheta jos, încurajaţi-l să o îmbrace şi să exerseze mai departe. Ar trebui exersat cât mai mult până când copilul capătă încredere în el şi reuşeşte să o facă singur.

Mulţi copii au dificultăţi la încheiatul nasturilor. Această dexteritate poate fi câştigată uşor dacă încurajaţi copilul să încheie o haină care nu este îmbrăcată. Alegeţi o bluză sau o cămaşă cu care copilul să facă exerciţii. Cu cât nasturele este mai mic, cu atât pare mai dificil. Dacă nu reuşeşt, alegeţi o haină cu nasturi şi găuri pentru nasturi mari. Fiţi gata să-l ajutaţi dacă este nevoie, dar încercaţi să-l lăsaţi să facă această activitate cât mai mult singur. O dată ce s-a descurcat cu nasturii mari, reintroduceţi bluza sau cămaşa cu nasturi mici. Cu exerciţiu, copilul va învăţa să încheie şi să descheie nasturii propriilor haine.

Mulţi copii îşi încalţă greu şoşonii. Pentru a simplifica această acţiune, puneţi pantofii copilului în câte o pungă de plastic şi încurajaţi-l să-şi pună şoşonii. Lăsaţi-l să şi-i scoată şi să şi-i pună din nou. Încercaţi să cumpăraţi şoşoni care sunt puţin mai mari decât pantofii. Dacă şoşonii sunt prea fişi, sunt aproape imposibil de încălţat şi descălţat.

Copiii confundă deseori pantoful stâng cu cel drept. Dacă veţi desena o săgeată cu o carioca în interior, pe călcâiul fiecărui pantof, copilul se poate uita la săgeată şi îşi poate da seama în ce picior să-şi pună pantoful. De exemplu, călcâiul stâng va avea săgeata cu capătul spre în afara pantofului. La fel, călcâiul drept va avea săgeata cu capătul spre în afara pantofului.

Copilul se va deprinde cu alt obicei folositor dacă va fi lăsat să-şi lege şireturile de la pantofi. Începeţi cu un pantof care nu este încălţat şi este uşor de legat. Explicaţi-i copilului cum să-şi lege şireturile şi lăsaţi-l să o facă singur cât de mult. Dacă simţiţi că este frustrat, opriţi-vă şi începeţi din nou mai târziu. O dată ce stăpâneşte dexteritatea de a lega şireturi, copilul poate fi învăţat cum să-şi lege propriii pantofi. Aceasta cere mult exerciţiu. Dacă vedeţi că este dezinteresat, introduceţi această activitate mai târziu.

Continuaţi să exersaţi trasul fermoarului, încheiatul nasturilor, încălţatul şoşonilor şi al pantofilor şi legatul şireturilor. Aceste abilităţi sunt necesare pentru câştigarea independenţei copilului şi ar trebui deprinse atunci când copilul merge la grădiniţă. Se recomandă mult exerciţiu.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *antrenarea muşchilor mici;*
- *abilitatea de a se îmbrăca;*
- *încrederea în sine;*
- *perseverenţa de a realiza o cerinţă şi de a o finaliza;*
- *independenţa.*

Trei ani - Săptămâna 42

Îndoaie şi descoperă!

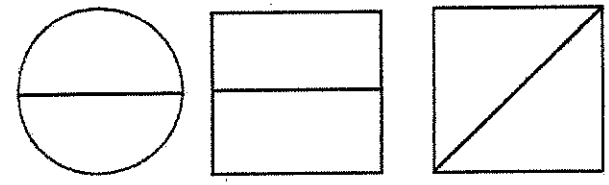

Decupaţi un cerc de aproximativ 20 cm în diametru. Desenaţi o linie cu o carioca mare pe mijloc. Decupaţi două pătrate de aproximativ 20 cm lăţime. Desenaţi o linie paralelă cu o carioca groasă pe mijlocul unuia dintre pătrate şi o diagonală în celălalt.

Arătaţi-i cele trei forme copilului. Asiguraţi-vă că recunoaşte cercul şi cele două pătrate fără ezitare înainte de a începe.

Indicaţi linia din mijlocul cercului. Spuneţi-i copilului să îndoaie cercul în jumătate pe această linie. Asiguraţi-vă că a înţeles că îndoitura va face o cută pe cerc. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Spuneţi-i copilului că cercul este acum împărţit în jumătăţi. Deschideţi porţiunea îndoită şi arătaţi-i copilului cercul întreg, apoi reîndoiţi pentru a accentua ideea de jumătate de cerc.

Arătați-i copilului linia paralelă din mijlocul pătratului. Explicați-i cum să îndoaie pătratul pe linia marcată. Spuneți-i că forma nouă care a apărut nu mai este un pătrat. Această formă nouă se numește dreptunghi. Deschideți hârtia pentru a arăta pătratul, apoi îndoiți-o din nou pentru a-i arăta copilului dreptunghiul. Arătați-i cele două laturi lungi și cele două laturi scurte ale dreptunghiului. Numărați colțurile. Spuneți-i că atât pătratul, cât și dreptunghiul au patru colțuri, dar sunt forme diferite. Deschideți pătratul și arătați-i copilului că laturile pătratului au aceeași mărime. Îndoiți din nou și subliniați că este o formă de dreptunghi care a fost obținută atunci când pătratul a fost îndoit în jumătate.

Luați acum pătratul cu linia diagonală și spuneți-i copilului să-l îndoaie pe acea linie. Întrebați-l pe copil dacă își amintește numele formei care a apărut. Dacă nu, amintiți-i activitatea de la vârsta de 3 ani, Săptămâna 30 și identificați triunghiul, forma cu trei laturi și trei colțuri.

Desenați un cerc, și întrebați-l cum se numește.Desenați un pătrat și întrebați-l cum se numește. Desenați un dreptunghi și întrebați-l cum se numește. Apoi desenați un triunghi și întrebați-l cum se numește. Recapitulați numele tuturor formelor împreună cu copilul și notați numele oricăror forme care par să deruteze copilul. Puneți deoparte aceste forme și recapitulați iar numele formelor pe care copilul și le amintește greu. Puteți juca jocul „Ia-o de jos" cu copilul. Desenați și decupați formele, apoi explicați-i copilului să ia de jos forma pe care o veți numi. Altă dată, alegeți o formă și spuneți-i să o recunoască. În acest fel, veți afla asupra cărei forme trebuie să insistați.

Îndemnați copilul să îndoaie formele din nou și subliniați cum se poate obține o formă diferită printr-o îndoitură. Pe o hârtie separată, faceți câteva puncte în formă de cerc, pătrat, dreptunghi și triunghi și lăsați copilul să le unească cu un creion sau cu o carioca.

Ca o prelungire a acestei activități, identificați formele din nou și îndemnați-l să caute ceva în cameră care are una dintre formele învățate. Unele răspunsuri așteptate ar putea fi: un tort rotund, o cutie pătrată sau dreptunghiulară, o carte pătrată sau dreptunghiulară, o bucată de plăcintă de formă triunghiulară. Puteți include și forma de oval, care este menționată la vârsta de 3 ani, activitatea din Săptămâna 25.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai mare a formelor de bază;*
- *abilitatea de a identifica formele (cerc, pătrat, dreptunghi și triunghi), prin observarea numărului de colțuri și de laturi;*
- *coordonarea ochi - mână la îndoire și unirea punctelor;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 43

Magnetul magic

Faceți rost de doi magneți mici, puternici, din cei care țin notițele pe ușa frigiderului sau cumpărați doi magneți în formă de U pentru această activitate. Adunați

o colecție de obiecte cum sunt un nasture, o agrafă de hârtie, un creion cu capăt metalic, o sulă, un cleşte, o gumă de șters, o bucată de cretă, un mosor sau orice obiect nepericulos aflat la îndemână. Puneți obiectele într-o cutie pentru a putea să le scoateți oricând.

Țineți un magnet aproape de un cui de oțel și lăsați-l pe copil să observe că este atras de magnet. Îndepărtați cuiul și dați-i copilului magnetul în mână. Explicați-i copilului cum să scoată un obiect din cutie și să-l apropie de magnet. Dacă este atras de magnet, explicați-i să-l pună în partea stângă a cutiei. Dacă obiectul nu este atras de magnet, spuneți-i să-l pună în partea dreaptă a cutiei. Lăsați-l să continue cu această activitate până când au fost sortate toate obiectele.

Numărați câte obiecte au fost atrase de magnet. Numărați câte obiecte nu au fost atrase de magnet. Întrebați copilul în ce parte sunt mai multe obiecte. Potriviți obiectele unul câte unul pentru a dovedi în care parte sunt mai multe. Copilul va descoperi din această experiență care număr este mai mare.

Folosiți o hârtie, o farfurie de polistiren sau de plastic și puneți un magnet deasupra și unul dedesubtul farfuriei, în linie cu cel de deasupra. Mișcați magnetul de dedesubt încet de-a lungul fundului farfuriei. Spuneți-i copilului să privească mișcarea magnetului de deasupra. Lăsați-l să se joace astfel până se plictisește.

Altă dată, lăsați copilul să utilizeze magnetul singur și să descopere în casă alte lucruri care sunt atrase de magnet, plimbându-se și încercând mobila, lămpile, balamalele, clanțele, mânerul de la toaletă, ușa de la frigider etc.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea magnetismului;*
- *conștientizarea faptului că numai anumite obiecte sunt afectate de magnetism;*
- *abilitatea de a sorta obiectele după un criteriu;*
- *accentuarea simțului pipăitului pentru a simți atracția magnetului;*
- *ușurința de a rezolva probleme;*
- *explorarea liberă;*
- *încrederea în sine și independența.*

Trei ani - Săptămâna 44

Da sau nu

Această activitate poate fi realizată oricând și este foarte bună pentru călătorie. Mai jos sunt câteva sugestii. Pot fi adăugate și alte afirmații pe măsură ce copilul capătă încredere în puterile lui. Aceste afirmații trebuie să stimuleze gândirea copilului, să-l încurajeze să facă raționamente corecte și să pună mai multe întrebări. Rugați-l să vă răspundă la următoarele afirmații prin „da" sau „nu".

Iarba este roșie.
Stelele încep să licărească noaptea.
Păsările zboară în apă.
Pietrele sunt bune de mâncat.

O carte are pagini.
Plantele cresc în maşinile de spălat.
Norii sunt albi.
Paştele vine la Crăciun.
Aparatul de fotografiat ia medicamente.
Scaunul este pentru stat jos.
Mama găteşte în baie.
Focul poate fi periculos.
Pot să înot în cadă.
Pot să torn suc într-o furculiţă.
Pot să port mănuşi cu un deget.
Zăpada este fierbinte.
Zahărul este acru.
Tati poate să cumpere banane de la băcan.
Elefanţii sunt animale mici.
Peştii trăiesc în apă.
Port pantofi în urechi.
Maşinile au uşi.
Lămpile ne dau lumină.
Mama spală hainele cu maşina de spălat vase.

Această activitate dezvoltă:

- *obiceiul de a asculta;*
- *obiceiul de a gândi;*
- *abilitatea de a lua o decizie;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *abilitatea de asociere;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 45

Aruncă cleştele de rufe!

Adunaţi zece cleşti de rufe (dacă sunt colorați, activitatea poate deveni şi mai interesantă). Numărați cleştii cu copilul. Puneți cleştii într-o pungă de hârtie. Faceți o linie cu un fir de lână sau cu o carioca ca o delimitare. Puneți un castron gol sau un vas la mică distanţă de linia de graniţă.

Alegeți un cleşte de rufe din pungă. Stați în picioare în spatele liniei de start şi arătați copilului cum să ochească şi să arunce cleştele astfel încât să ajungă în castronul gol. Dacă nu ați nimerit castronul la aruncare, încercați din nou. Spuneți-i copilului că oricine face exerciţii progresează.

Lăsați copilul să ochească şi să arunce un cleşte de rufe în castron. Lăudați-l pentru a-l încuraja şi a-l face să încerce tot ce poate. Dacă ratează castronul, spuneți-i: „Unul afară, încearcă şi unul înăuntru". Continuați până când toți cleştii au fost aruncați. Numărați cleştii care au nimerit castronul mai întâi. Invitați copilul să vă

ajute să numărați. Lăudați-l chiar dacă nu a nimerit nici un cleşte. Invitați-l să vă ajute să numărați cleştii care au rămas afară din castron. Rugați-l să vă spună care număr este mai mare: numărul de cleşti din castron sau cei care au ajuns afară din castron. Subliniați noţiunile de „în" şi „afară".

Repetați jocul şi subliniați cuvântul „mai mulţi". Atunci când simţiți că a înţeles conceptul de „mai mulţi", povestiți-i despre cuvântul „mai puţini". Evitați utilizarea acestor cuvinte până când nu v-ați convins că a înţeles diferenţa. Va fi mai uşor să jucați jocul rugându-l să ţină minte unde sunt „mai mulţi" cleşti: în castron sau afară din castron. Apoi, altă dată, jucați jocul şi întrebați-l care număr este „mai mic": numărul de cleşti din castron sau numărul de cleşti din afara castronului? Atunci când copilul capătă mai multă îndemânare, castronul poate fi pus mai departe, ca o provocare în plus.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a ochi o ţintă;*
- *conştientizarea conceptului „zece" obiecte;*
- *o conştientizare mai bună a conceptelor „mai mult" şi „mai puţin";*
- *înţelegerea conceptelor „în" şi „în afara" unui obiect;*
- *abilitatea de a lua o decizie;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 46

Ascultă şi mişcă-te!

Alegeți o masă joasă care este potrivită pentru a sta jos şi a merge dedesubt la un moment dat. Faceți rost de o cutie tare, cam de dimensiunea copilului, pentru a se putea târî înăuntru. Puneți masa şi cutia aproape de o fereastră şi o uşă care pot fi deschise sau închise cu uşurinţă. Lăsați copilul să aleagă o jucărie mică sau un animal de pluş pentru a-l folosi în această activitate.

Spuneți-i să asculte şi să urmeze indicaţiile. Adresați-vă copilului pe nume şi spuneți-i să pună jos jucăria sau animalul de pluş. Apoi începeți să-i dați comenzile de mai jos. Dacă nu a înţeles, repetați calm comanda încă o dată şi arătați-i copilului ce înseamnă.

Păşeşte peste jucărie.
Târăşte-te sub masă.
Intră în cutie.
Ieşi din cutie.
Deschide uşa.
Mergi în jurul jucăriei sau al animalului de pluş.
Stai în picioare între cutie şi masă.
Stai în spatele mesei.
Priveşte pe fereastră.
Priveşte în cutie.

Închide uşa.
Du-te spre fereastră.
Mergi înapoi cinci paşi.
Stai în picioare lângă masă.
Stai sub masă (dacă încape).

Această activitate ar trebui repetată des. Variaţiile comenzilor vor stimula interesul copilului şi îl vor motiva în continuare să le urmeze. Materialele ar trebui să fie schimbate. De exemplu, puteţi folosi patul, dulapul şi dulapul de jucării din camera copilului şi să-i daţi comenzi folosind diferite jucării alese pentru a fi puse în timpul activităţii.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta;*
- *concentrarea pentru urmărirea indicaţiilor;*
- *o conştientizare mai bună a conceptelor spaţiale;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *simţul pipăitului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 47

Ce lipseşte?

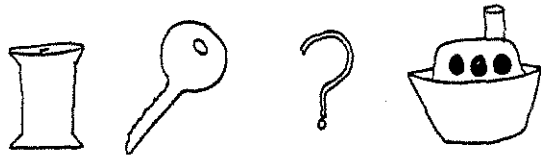

Adunaţi orice obiecte mici şi puneţi-le într-un şir. Iată câteva obiecte sugerate: un mosor, o cheie, o ceaşcă şi o jucărie.

Denumiţi obiectele de la stânga la dreapta şi încurajaţi copilul să le denumească independent pentru dumneavoastră. Spuneţi-i să se întoarcă cu spatele. Luaţi unul dintre obiecte şi puneţi-l în spatele dumneavoastră sau undeva unde copilul nu-l poate vedea. Rugaţi-l să se întoarcă cu faţa şi să vă spună ce obiect lipseşte. Lăudaţi-l dacă a răspuns corect. Dacă nu, arătaţi-i obiectul care a lipsit şi repetaţi jocul.

Dacă micuţului îi place jocul, schimbaţi poziţiile obiectelor pentru a stârni un interes mai mare.

Această activitate poate fi variată folosind patru forme, patru culori, patru numere sau patru litere. Totuşi, recomand utilizarea formelor şi a culorilor înainte şi apoi introducerea numerelor şi literelor atunci când copilul le recunoaşte deja.

Această activitate dezvoltă:

- *memoria;*
- *abilitatea de a identifica obiecte nevăzute;*
- *abilitatea de a folosi repere vizuale pentru asociere si identificare;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 48

Spune-mi cum!

Discutaţi cu copilul despre ceva simplu, care poate fi gătit în bucătărie. Va fi mai interesant dacă este ceva ce îi place copilului să mănânce. Iată câteva sugestii:

Faceţi un sandviş cu unt de arahide şi jeleu.
Un bol de cereale cu fructe.
Preparaţi o portocală pentru mâncat.
Faceţi o şarlotă de ciocolată dintr-un amestec gata preparat.
Preparaţi un jeleu.
Faceţi un sandviş la grill.

Lăsaţi copilul să decidă dacă vrea să vă ajute. Întrebaţi-l cum se face.Spuneţi-i copilului să vă explice ce se face în primul rând, ce se face în al doilea rând, în al treilea rând etc. Ascultaţi-l şi încercaţi să preparaţi exact cum v-a spus. Ordinea poate să nu fie chiar aceeaşi sau pot să lipsească etape, dar trebuie să ascultaţi. Copilul se va uita şi vă va ajuta, putând să-şi dea seama de greşeli. Totuşi, o dată ce aţi terminat, revedeţi cu copilul ordinea logică a etapelor şi explicaţi-i de ce o anumită etapă trebuie să o preceadă pe cealaltă.

Copiilor le place să ajute în bucătărie. Repetaţi această activitate ori de câte ori aveţi ocazia şi veţi fi mirat cât de logică va fi ordinea propusă de copil.

Ca o prelungire a acestei activităţi, rugaţi copilul să vă spună cum se fac lucrurile şi în ce ordine. Iată câteva sugestii :

- pregătirea micului dejun;
- plantarea unei seminţe;
- îmbrăcarea unei jachete;
- spălatul hainelor;
- pregătirea unui picnic;
- punerea mesei.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a memora lucrurile făcute într-o anumită ordine;*
- *uşurinta de a rezolva probleme;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *disponibilitatea de a ajuta;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 49

Familiile

Spuneţi-i copilului că toţi membrii familiei sunt împreună pentru că sunt legaţi unul de celălalt. Sunt diferiţi în multe feluri, dar familiile au ceva în comun. Este numele de familie. Spuneţi-i numele său de familie şi repetaţi numele tuturor celor din

familie. Spuneți-i apoi numele său întreg. Rugați-l să-l repete. Dacă nu-l știe, exersați-l de mai multe ori înainte de a continua această activitate. La această vârstă, copilul ar trebui să-și cunoască numele întreg, sexul și vârsta. Data nașterii, numărul de telefon și adresa vor fi învățate mai târziu, treptat, dar ar trebui toate știute înainte de a intra la grădiniță.

O dată ce a înțeles conceptul de nume de familie, spuneți-i să asculte cuvintele pe care le veți spune. Spuneți-i că numele pe care le veți spune vor fi diferite; totuși, aceste nume ar trebui să-i amintească un anumit grup căruia îi aparțin. Deoarece sunt grupate împreună dintr-un anumit motiv, spunem că aparțin aceleiași „familii". Spuneți cuvintele „câine", „pisică" și „casă". Întrebați-l care sunt cele două nume care aparțin aceleiași familii. Copilul ar trebui să răspundă „pisică" și „câine", deoarece sunt animale și aparțin aceleiași familii. Casa nu este animal, deci nu aparține acestui grup.

Recapitulați următoarele cuvinte cu copilul și adăugați altele pe măsură ce vă gândiți la ele. Lăsați-l să se gândească la motivul pentru care cele două obiecte aparțin unei anumite familii. Puteți îmbogăți activitatea discutând despre fiecare familie cu el după ce copilul a reușit să identifice cele două lucruri aparținând unei anumite familii.

haină - jachetă - pătură	familia hainelor
carte - masă - scaun	familia mobilei
carte - mănușă cu degete - mănușă	familia hainelor
portocală - măr - curcan	familia fructelor
lampă - unu - doi	familia numerelor
autobuz - mașină - casă	familia mijloacelor de transport
TV - hamburger - cartofi prăjiți	familia mâncărurilor
pat - dulap - prosop	familia mobilei
pătură - floare - pom	familia plantelor
babetică - pătuț - tătic	familia lucrurilor bebelușului
taburet - șosete - pantofi	familia îmbrăcămintii
hârtie - mixer - toaster	familia aparatelor de bucătărie
mașină de spălat - uscător - terasă	familia aparatelor casnice
verde - roșu - vopsea	familia culorilor
pernă - urs - iepuraș	familia animalelor
biscuit - chifle - cuțit	familia pâinii
suc - lapte - cutie	familia băuturilor
valiză - cufăr - iarbă	familia lucrurilor pentru cărat haine
lingură - elicopter - avion	familia vehiculelor zburătoare
mic dejun - prânz - gumă	familia meselor

Aceste sugestii oferă ocazia de a discuta cu copilul dumneavoastră despre nenumărate lucruri diferite. Prin această experiență, îi veți îmbogăți cunoștințele și vocabularul, așa cum este nevoie pentru o gândire mai flexibilă și un raționament mai corect. Repetați această activitate în diferite momente. Utilizați-o ca pe un joc liniștit sau ca pe un joc de călătorie. Va fi utilă pentru a ține copilul ocupat și interesat.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a noțiunii de familie și a numelui de familie;*
- *memorarea numelui întreg, a vârstei și a sexului;*

- *ușurința de a face asociații și raționamente;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Trei ani - Săptămâna 50

Șotronul

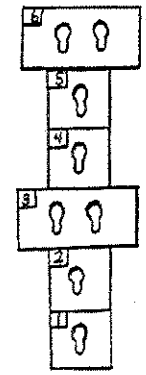

Întindeți un fir pe un covor pentru a face conturul unui șotron. Afară poate fi folosită creta sau poate fi folosit un băț pentru a desena liniile șotronului în nisip sau pe pământ. Dacă folosiți firul înăuntru, scrieți pe cartele separate numerele 1, 2, 3, 4, 5 și 6 și puneți-le în ordine în colțul din stânga sus al fiecărei case a șotronului. Dacă această activitate se desfășoară afară, numerele pot fi desenate în ordine în fiecare casă a șotronului. Identificați numerele pe rând împreună cu copilul.

Explicați-i cum să sară într-un picior în prima casă. Ar trebui să sară într-un picior în a doua casă și să ajungă în două picioare în cea de-a treia. Apoi va sări într-un picior în casa a patra, apoi în a cincea și cu două picioare în a șasea. Explicați-i să se întoarcă și să sară din nou în casa 1. Lăsați-l să sară șotronul de mai multe ori sau până se plictisește.

Altă dată, utilizați un obiect mic nepericulos și care nu se rostogolește. Spuneți-i copilului să-l arunce ușurel în prima casă. Dacă obiectul ajunge în această casă, ar trebui apoi să sară într-un picior în a doua casă, în a treia în două picioare, apoi să încerce în a patra, a cincea și pe două picioare în a șasea casă. În acest moment, ar trebui să sară într-un picior înapoi în același fel și să ridice obiectul care a fost aruncat în prima casă, înainte de a începe să sară. I se va explica jocul mai departe: obiectul va fi aruncat în a doua casă, copilul va continua să sară înainte și se va întoarce în casa a șasea și apoi, înapoi, va ridica obiectul din a doua casă. Copilul ar trebui să continue această activitate până când obiectul a fost aruncat în toate casele.

Dacă pare a avea dificultăți, copilul ar trebui să exerseze aruncatul obiectului în fiecare casă și apoi să înceapă săritul într-un picior și ridicatul obiectului din fiecare casă. Cu exercițiu, copilului îi va plăcea această activitate și în același timp va învăța să recunoască repede numerele 1 - 6. De asemenea, va deveni conștient de numărul care precede sau urmează un altul.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *ușurința de a ochi;*
- *o conștientizare mai bună a ordinii numerelor;*
- *ușurința de a-și menține echilibrul;*
- *ușurința de a identifica numerele 1 – 6;*
- *încrederea în sine și independența.*

Trei ani - Săptămâna 51

Termină fraza!

Aceasta este o activitate care stimulează gândirea şi exprimarea copilului. Spuneţi-i copilului că îi veţi spune o parte a unei propoziţii şi că el va trebui să o completeze. Spuneţi-i că propoziţia este un grup de cuvinte cu sens. Aceasta este o activitate care ar trebui repetată oricât de des. Este o activitate bună pentru călătorii.

Iată câteva sugestii:

Am fost la .....
O să merg în vacanţă să vizitez.....
Ieri eu.....
Mami şi eu ne-am plimbat şi .....
Tati mi-a dat .....
Pomul este .....
Maşina mea .....
Mă cheamă .....
Sunt .....
Îmi place .....

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta;*
- *uşurinţa de a gândi şi de a asocia idei;*
- *memoria;*
- *libertatea de expresie şi dezvoltarea vocabularului.*

Trei ani - Săptămâna 52

Acţiuni

Invitaţi copilul să asculte şi să facă acţiunea corectă. Dacă are dificultăţi cu oricare dintre aceste sugestii, nu vă grăbiţi şi exersaţi această acţiune înainte de a continua activitatea.

Iată câteva sugestii:

Sari în două picioare de cinci ori!
Sari într-un picior de trei ori!
Mergi pe vârfuri până când spun: „Stop"!
Bate din picioare uşor de şase ori!
Bate din palme de patru ori!
Mergi schimbând picioarele alternativ!
Numără: 1, 2 şi mergi până când spun: „Stop"!
Bate din picioare uşor de zece ori!
Sari în trei picioare (două picioare şi o mână) de trei ori!

Sari în patru picioare (două picioare şi două mâini) de cinci ori!
Târăşte-te precum un şarpe până spun: „Stop"!

Ca o prelungire a acestei activităţi, cântaţi următorul cântecel ritmat, ca şi cum copilul ar fi un ursuleţ.

„Ursuleţul Teddy, într-un picior el sare,
Ursuleţul Teddy în două picioare sare,
Ursuleţul Teddy în trei picioare sare,
Ursuleţul Teddy în patru picioare sare.
Ajunge, ursuleţ, poţi merge la culcare".

Copilul se va opri apoi şi se va odihni. Această activitate poate fi repetată nu numai pentru distracţie, dar şi pentru că este o activitate bună pentru antrenarea abilităţii motorii şi copilul învaţă să numere în ordine, de la unu la patru.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de asculta;*
- *obişnuinţa de a urma comenzile;*
- *coordonarea motorie;*
- *uşurinţa de a realiza o cerinţă un anumit număr de ori;*
- *încrederea în sine.*

PARTEA a V-a

De la patru la cinci ani

Introducere

Un copil de patru ani poate face mai mult. Este mai dezvoltat din punct de vedere social, mental şi fizic. Interacţiunea cu alţi copii de aceeaşi vârstă conduce la o dezvoltare adecvată. Copilul învaţă nu numai fair-play-ul, dar intră în relaţie şi cu ceilalţi indivizi, diferiţi de el. Aceasta îl ajută să-şi lărgească orizontul asupra vieţii şi să depăşească limitele casei şi ale împrejurimilor ei. Jocul este modul de a învăţa al copiilor. Copiii vor învăţa unii de la alţii. Jocul trebuie să fie astfel condus încât să asigure bunele deprinderi de joc.

Copiii de această vârstă sunt foarte curioşi. Au mai multă încredere în ei şi încep să fie mai atraşi de numere şi de litere. Cei mai mulţi copii de patru ani vor adora să li se citească şi să privească la imagini. Unii vor recunoaşte literele în cuvinte sau pot chiar să fie în stare să citească unele cuvinte dacă se uită cu atenţie.

Un copil de patru ani poate fi foarte mulţumit să distingă asemănările şi deosebirile dintre imagini, forme, culori, mărimi, litere şi numere.

Coordonarea mişcărilor mâinilor este mult îmbunătăţită la această vârstă şi copilul este mai interesat de diferite activităţi care presupun un control şi o coordonare muşchilor mici mai rafinate. Aceasta este necesară pentru scris şi alte abilităţi motorii fine pe care le va întâlni până la intrarea la şcoală.

Coordonarea muşchilor se îmbunătăţeşte foarte mult la această vârstă, deşi copiii vor avea încă dificultăţi la prinderea şi aruncarea mingii, la săritul corzii, la menţinerea echilibrului şi la sărit. Va fi necesar mult exerciţiu pentru a perfecţiona coordonarea de care are nevoie copilul pentru a depăşi orice dificultate pe care a avut-o cu aceste îndemânări.

Notă: Autorul şi editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greşită a materialelor sau a recomandărilor. În activităţile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea şi siguranţa copilului; supravegherea din partea adultului este esenţială.

Jocul cu formele

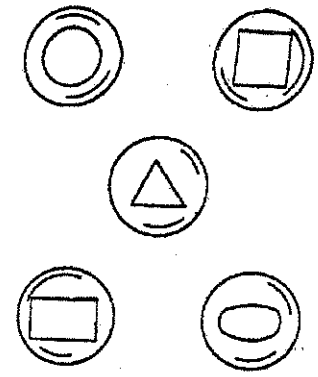

Decupaţi următoarele forme din partea de mijloc a unor farfurii de carton: un cerc, un pătrat, un triunghi, un dreptunghi şi un oval. Mărimea ar trebui să fie de aproximativ 7,5 cm în punctul cel mai lat. Va fi mai uşor pentru copil dacă decupaţi formele astfel încât marginea farfuriilor să rămână intactă.

Întrebaţi copilul care este numele fiecărei forme şi ajutaţi-l dacă este nevoie. Încurajaţi-l să pipăie forma rămasă după decupare (şablonul) din mijlocul fiecărei farfurii de carton. Ghidaţi-i degetul arătător pe marginea astfel obţinută.

Spuneţi-i să încidă ochii, să pipăie marginea şablonului şi să încerce să recunoască forma. Dacă este nevoie, daţi-i indicii pentru a-l ajuta să identifice forma. Continuaţi această activitate de pipăit până când copilul poate să denumească fiecare formă pipăind marginea şablonului corespunzător.

Daţi-i un creion cerat, o carioca sau un creion simplu şi o foaie de hârtie glasată albă sau colorată. Explicaţi-i cum să traseze cu atenţie o linie în jurul marginii şablonului cercului, pentru a obţine un cerc de aceeaşi mărime ca orificiul din şablon. Lăsaţi copilul să folosească un foarfece cu margini rotunjite pentru a decupa cercul desenat. Amintiţi-i să ţină foarfecele cum trebuie şi asiguraţi-vă că decupează lângă linie, nu pe linie. Urmăriţi acelaşi procedeu pentru celelalte patru forme şi rugaţi-l să vă spună numele fiecărei forme. Ajutaţi-l, dacă este nevoie. Dacă ştie toate formele, lăudaţi-l. În plus, evaluaţi tehnica sa de decupare şi, dacă simţiţi că poate face mai bine, încurajaţi-l să repete activitatea şi să exerseze mai mult decupatul. La această vârstă, copiii au nevoie de mult exerciţiu pentru a putea decupa şi adeseori vor să continue să exerseze.

Ca o prelungire a acestei activităţi, încurajaţi copilul să vă ajute să puneţi şabloanele într-un şir, de la stânga la dreapta. Spuneţi-i să „citească" formele. Asiguraţi-vă că începe de la stânga. Spuneţi-i apoi să se întoarcă cu spatele, în timp ce dumneavoastră luaţi una dintre forme. Pe urmă se va întoarce cu faţa şi vă va spune forma care lipseşte. Este un joc pe care îl poate juca şi cu un prieten, fără supravegherea dumneavoastră.

Dacă îi place trasatul contururilor şi decupatul formelor, lăsaţi-l să folosească ziare vechi sau reviste pentru a economisi hârtia. Puteţi să-l lăsaţi să taie singur cu foarfecele dacă simţiţi că este destul de responsabil. Dacă nu sunteţi prea sigur de comportamentul său, observaţi-l şi îndrumaţi-l cu atenţie în timp ce foloseşte foarfecele.

Păstraţi şabloanele pe care le veţi folosi altă dată. Este o activitate pe care îi place să o repete, chiar dacă nu-şi dă seama că îl ajută să-şi îmbunătăţească abilitatea psihomotorie fină.

Copilului poate să-i placă să coloreze cu o parte a unui creion rupt. Lăsați copilul să aleagă un șablon de hârtie. În loc să traseze conturul formei, îndemnați copilul să folosească marginea creionului pentru a colora întreaga formă din interiorul șablonului. Poate că va fi nevoie să întăriți șablonul cu bandă adezivă înainte de a începe.

Această activitate dezvoltă:

- *sensibilitatea de a pipăi marginile șabloanelor;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine;*
- *abilitatea de a identifica formele, trasarea și decuparea lor;*
- *o conștientizare mai bună a conturului.*

Patru ani - Săptămâna 2

Cutia cu mărunțișuri

Lăsați copilul să vă ajute să colecționați mărunțișurile din casă. Îi va plăcea să care o pungă de plastic cu mânere pentru cumpărături, în timp ce veți căuta și veți aduna împreună mărunțișurile nefolositoare din casă. Unele pot fi interesante pentru copil, de exemplu: un cui, un creion, o agrafă de hârtie, o pană, o bucată de vată, un dop, un nasture, o cartelă, o cheie, un mosor, un magnet mic, o gumă, un zar, un abțibild primit ca premiu, un pieptene mic, o floare de plastic, o mașinuță etc. Mărunțișurile pot fi puse într-o cutie specială (de exemplu, o cutie de pantofi), botezată „cutia cu mărunțișuri". Pot fi adăugate și altele, pe măsură ce copilul le găsește.

Păstrați cutia cu vechituri, pentru că îi va plăcea să o cerceteze și să se joace cu micile obiecte din ea în multe feluri. Le poate pipăi, le poate privi cu un pahar magic, sorta, număra, le poate trasa contururile și poate descoperi noi moduri în care se pot folosi precum: selectarea lor după culoare, alegerea anumitor animale, identificarea obiectelor, recunoașterea obiectelor folosite pentru călătorii sau discuția despre fiecare obiect ales în parte.

Faceți X-uri roșii la întâmplare pe o bucată mare de ziar. Explicați-i copilului să aleagă obiecte din cutia cu mărunțișuri și să le pună pe fiecare pe câte un X roșu. Fiți atent dacă a sărit vreun X atunci când a spus că a terminat. Arătați-i care X-uri au fost sărite, dacă au rămas unele fără obiecte pe ele.

Altă dată, desenați X-uri de diferite culori, în șiruri, pe ziar. Desenați-le destul de depărtate pentru a nu se suprapune. Explicați-i să înceapă de la stânga și să pună obiectele, unul câte unul, spre dreapta. Arătați-i să înceapă în următorul rând, tot de la stânga. Spuneți-i să-și închipuie că atunci când pune un obiect pe un X, de la stânga la dreapta, „citește", pentru că oamenii citesc cuvintele în această ordine, de la stânga la dreapta.

Această activitate poate fi repetată în diferite momente și copilului îi va plăcea să folosească cutia cu mărunțișuri și singur. Asigurați-vă că mărunțișurile din cutie nu sunt periculoase pentru copil, dacă le folosește singur sau cu un prieten.

Această activitate dezvoltă:

- *libertatea de alegere;*
- *o conștientizare mai bună a exercițiului de găsire a corespondentului;*
- *dezvoltarea simțului pipăitului;*
- *ușurința de a îndeplini comenzile;*
- *o conștientizare mai bună a progresiei de la stânga la dreapta;*
- *încrederea în sine și independența.*

Patru ani - Săptămâna 3

O duzină

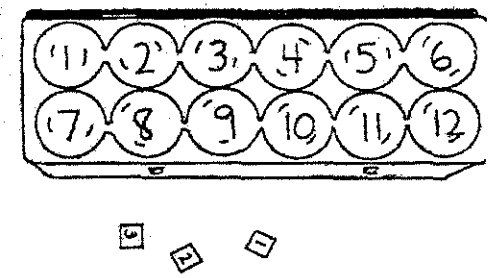

Arătați-i copilului un cofraj gol pentru ouă. Întrebați-l ce este. Spuneți-i dacă nu știe. Mișcați-vă mâna de la stânga la dreapta și numărați spațiile din rândul de sus. Mișcați-vă spre stânga în rândul de jos și continuați să numărați până la doisprezece. Spuneți-i copilului că douăsprezece obiecte sunt numite o duzină.

Cu ajutorul unei carioci numerotați spațiile ouălor de la 1 la 12, începând cu căsuța din stânga sus. Decupați 12 pătrate mici sau cercuri din carton și numerotați-le de la 1 la 12 cu o carioca.

Numărați spațiile din cofrajul pentru ouă din nou și arătați spre numere, în timp ce numărați. Dați-i copilului în mână o bulină mică sau un pătrat cu numărul (1) pe el. Explicați-i cum să-l pună în compartimentul (1). Spuneți-i să continue, pe măsură ce îi dați în mână fiecare număr consecutiv, până când au fost puse toate cele douăsprezece cartonașe. S-ar putea să aveți nevoie să faceți activitatea de mai multe ori până când veți fi sigură că știe unde să caute numărul corect în cofrajul pentru ouă.

Atunci când copilul capătă încredere în el, amestecați cartonașele cu numere și lăsați-l să caute cartonașul cu numărul (1), apoi pe cel cu numărul (2), până va pune toate cele 12 cartonașe corect, în șir, de la stânga la dreapta. Apoi încurajați-l să potrivească aceste numere cu cele din cofraj singur. Această activitate ar trebui repetată de multe ori, pentru a lăsa copilul să-și dezvolte siguranța de sine și acuratețea. Păstrați cofrajul numerotat pentru alte activități.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea noțiunii de duzină;*
- *ușurința de a potrivi numerele de la 1 la 12;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunii de „progresie de la stânga la dreapta";*
- *numărarea în ordine și recunoașterea numerelor de la 1 la 12;*
- *siguranța de sine și independența;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Patru ani - Săptămâna 4

Poşta

Folosiţi un carton sau un plic mare pe care tipăriţi cu grijă numele copilului. Scrieţi adresa copilului dedesubt astfel încât să semene cu o scrisoare adevărată. Folosiţi litere mari numai la începutul fiecărui cuvânt şi litere mici pentru restul cuvintelor. Lipiţi un timbru folosit în colţul din dreapta sus şi scrieţi adresa de expeditor a unei rude în colţul din stânga sus. Scrieţi un mesaj pe spatele cartelei sau folosiţi o foaie de hârtie pentru mesaj dacă utilizaţi un plic. Mesajul trebuie să fie scurt şi semnat „Cu dragoste".

Pentru a face această activitate mai reală, aţi putea ruga o rudă să vă trimită o carte poştală sau o scrisoare special pentru copil.

Indiferent cum aţi ales să procedaţi, arătaţi scrisoarea copilului. Spuneţi-i că aceasta este o trimitere poştală cu numele său propriu pe ea. Arătaţi-i numele său în timp ce urmăriţi cu mâna de la stânga la dreapta. Apoi spuneţi: „Numele străzii, numărul casei sunt sub numele tău". Arătaţi-i în timp ce urmăriţi cu mâna de la stânga la dreapta. Spuneţi-i că aceasta este adresa familiei, adică „locul unde locuim". Poştaşul sau poştăriţa ştiu unde să aducă poşta, pentru că pot să citească pe plic „adresa unde locuim". Citiţi-i copilului mesajul de pe cartea poştală sau din scrisoare. Discutaţi ce se spune în mesaj.

Citiţi adresa de mai multe ori şi rugaţi copilul să o repete după dumneavoastră. Amintiţi-vă să urmăriţi cu mâna de la stânga la dreapta pe măsură ce îi citiţi.

Pentru a extinde activitatea, scrieţi numele copilului şi adresa pe cinci plicuri sau cărţi poştale şi alte cinci nume şi adrese pe cinci plicuri diferite, reprezentând diferite scrisori. Folosiţi două pungi de hârtie care să fie cutii poştale. Lipiţi scrisoarea mare, originală, pe una dintre pungi şi lăsaţi cealaltă pungă neetichetată. Amestecaţi scrisorile şi spuneţi-i copilului să pună toată corespondenţa lui în punga corectă, iar restul scrisorilor în punga nemarcată. Arătaţi-i cum să caute numele dacă nu înţelege prea bine ce trebuie să facă. Apoi lăsaţi-l să lucreze independent.

Altă dată, recapitulaţi cu el adresa pentru a vă asigura că şi-o poate aminti. Încurajaţi-l să repete activitatea de potrivire a adresei. Poate, de asemenea, să dicteze o scrisoare unui anumit prieten sau unei rude. Ar fi o ocazie să-şi exprime gândurile proprii, în timp ce dumneavoastră scrieţi pe hârtie după dictare. Va fi încântat să vă urmărească în timp ce scrieţi ce vă spune.

Această activitate dezvoltă:

- *uşurinţa de a-şi recunoaşte numele tipărit;*
- *interesul de a învăţa să-şi amintească adresa corectă;*
- *abilitatea de a găsi adresa corectă;*
- *o conştientizare mai bună a existenţei şi a distribuţiei corespondenţei;*
- *îmbogăţirea vocabularului.*

Patru ani - Săptămâna 5

Litere şi rânduri

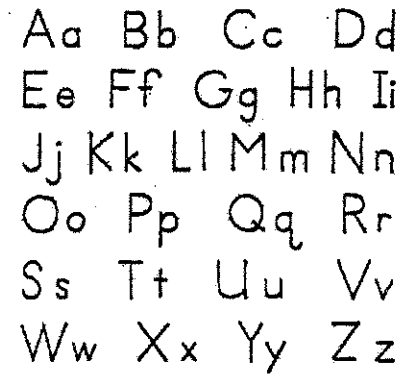

Recapitulaţi *Cântecul alfabetului*, care a fost prezentat la vârsta de 3 ani, activitatea din Săptămâna 36. Spuneţi-i copilului că literele sunt nostime şi că putem să ne jucăm multe jocuri cu ele. Arătaţi-i o imagine a tuturor literelor, incluzând şi literele mari şi pe cele mici.

Puteţi să folosiţi o tăbliţă cu litere scrise pe ea sau vă puteţi confecţiona un tabel cu litere. Totuşi, este bine să realizaţi că există un anumit mod de a scrie fiecare literă. Este recomandat un model clar, care să evite corectarea unor greşeli altă dată.

Asigurându-vă că folosiţi o tehnică clară de scriere, arătaţi-i copilului că literele sunt compuse din linii drepte, linii curbe sau parţial drepte şi parţial curbe. Întrebaţi-l dacă poate să găsească literele din numele său şi ajutaţi-l să facă mai uşor acest lucru, scriindu-i numele pentru a căuta fiecare literă componenţa acestuia. Mai întâi, scrieţi-l cu litere mari, apoi cu litere mici pentru a fi utilizat de el ca un ghid. În acest moment, subliniaţi-i că, la grădiniţă, profesorul îi va scrie numele cu prima literă mare, iar restul numelui cu litere mici. Este important pentru dumneavoastră şi pentru copil să ştiţi acest lucru deoarece adeseori profesorul trebuie să dezvete copilul să-şi scrie numele cu majuscule sau cu un amestec întâmplător de majuscule şi minuscule. Unii profesori îi învaţă pe copii să-şi scrie numele cu litere mari pentru că pare mai simplu pentru copil. Cei mai mulţi copii la această vârstă nu sunt încă destul de pregătiţi pentru scrierea formală a literelor. Copilului i se poate arăta modul corect de a scrie litere, dar coordonarea mâinii nu poate fi perfecţionată suficient pentru ca el să poată ţine creionul şi să poată configura literele. Fierbeţi puţine spaghete, spălaţi-le, scurgeţi-le şi uscaţi-le cu un prosop de hârtie. Lăsaţi copilul să taie spaghetele cu un foarfece cu marginile rotunjite. Încurajaţi-l să se uite la o imagine a literelor şi să utilizeze bucăţi de spaghete pentru a forma litere. Faceţi câteva litere pentru a încuraja copilul să le copieze. Porniţi cât de sus puteţi şi formaţi litere. Poate fi mai uşor pentru copil dacă scrieţi literele mari pe cartele individuale ca model pentru scrierea literelor. Mai târziu, pot fi introduse şi literele mici, dacă el se arată interesat de aceste activităţi. Lăsaţi copilul să formeze numai câteva litere în timpul unei activităţi, deoarece formarea prea multor litere odată ar putea să-l depăşească. Aceasta ar putea să-l frustreze şi nu va mai fi interesat să continue activitatea.

Bucăţile de spaghete pot fi păstrate în frigider într-o pungă de plastic mai multe zile. Spaghetele pot fi utilizate şi pentru formarea numerelor. Dar nu lucraţi cu litere şi numere în acelaşi timp. Copiii au dificultăţi în distingerea semnificaţiei

cuvintelor „literă şi număr". „Încet şi cu răbdare" este secretul educaţiei copilului, pentru ca acesta să se descurce uşor la şcoală.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a numelor literelor;*
- *abilitatea de a găsi literele dintr-un nume;*
- *o conştientizare mai bună a formelor literelor;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *siguranţa de sine şi independenţa.*

Patru ani - Săptămâna 6

Şi cusutul este distractiv!

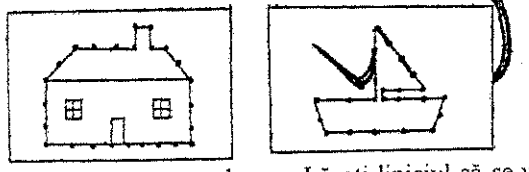

Adunaţi cinci bucăţi de carton ondulat sau de carton de poster, cam de mărimea unei foi de scris. Alegeţi cinci imagini mari dintr-o carte colorată sau revistă. Încercaţi să alegeţi imagini cu puţine detalii. Decupaţi imaginile şi lipiţi-le pe cartonul gros. Lăsaţi lipiciul să se usuce. Folosiţi o sulă, o ţepuşă pentru cuburi de gheaţă, un creion ascuţit sau un cui lung pentru a împunge găuri la o distanţă de 5 cm în jurul formelor imaginilor.

Daţi-i copilului un ac de cusut mare, cu vârful nu prea ascuţit şi cu gaura largă. Utilizaţi aţă de aproximativ 1 m lungime, îndoiţi aţa şi faceţi un nod pentru a uni capetele. Faceţi nodul destul de mare pentru a nu trece prin găurile din jurul imaginilor.

Arătaţi-i cum se mişcă acul prin găuri (intră în găuri şi iese afară din găuri) pentru a contura imaginile. Copilul va avea nevoie de ajutor la tăiatul aţei şi la legatul nodurilor astfel încât să poată să continue cusutul în jurul celorlalte imagini. Această activitate poate cere o oarecare coordonare, dar copilul îşi poate dezvolta îndemânarea şi poate deveni destul de priceput la cusutul unei broderii.

Imaginile brodate pot fi realizate şi prin trasarea conturului unui animal de pluş pentru a face o formă sau folosind hârtie de indigo pentru a copia conturul unei imagini pe un carton.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *îndemânarea de bază pentru cusut;*
- *o conştientizare mai bună a diferitelor forme ale obiectelor;*
- *siguranţa de sine şi independenţa.*

Patru ani - Săptămâna 7

Telefonul

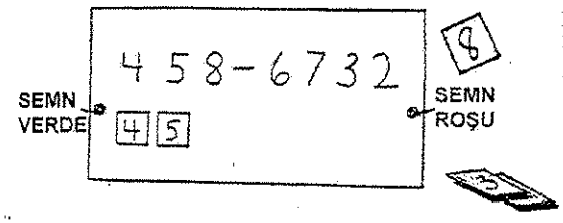

Copilul trebuie învăţat cum se utilizează corect telefonul. Ar trebui, de asemenea, să ştie numărul de urgenţă de la pompieri sau salvare. Pentru a desfăşura această activitate, ar fi ideal să utilizaţi numere reale de telefon care pot fi uşor deconectate. Dacă nu este posibil, încercaţi să obţineţi două telefoane de jucărie cu numere pe ele. Puteţi, de asemenea, să faceţi două telefoane de carton folosind telefonul dumneavoastră ca tipar, după care să trasaţi conturul. Pot fi apoi decupate şi poate fi folosit un şnur pentru a lega receptorul de aparatul propriu-zis de telefon.

Daţi-i copilului un telefon. Spuneţi un număr şi apoi rugaţi-l să-l găsească pe telefonul său. Faceţi aceasta cu toate numerele. Copilul poate pune întrebări despre alte butoane sau marcaje de pe telefoane. Răspundeţi la întrebări prin propoziţii scurte şi spuneţi-i că îi veţi spune mai multe despre butoane şi marcaje mai târziu. Copilul va reţine, fără îndoială, literele alfabetului scrise pe aceleaşi butoane ca şi numerele. Spuneţi-i că se pot folosi litere în locul numerelor pentru a face numere de apel, dar în acest moment cu numerele va fi mai uşor.

Spuneţi-i numărul său de telefon şi încurajaţi-l să-l repete după dumneavoastră de mai multe ori. Spuneţi-i apoi să găsească aceleaşi numere pe unul dintre cele două telefoane pe care le utilizaţi pentru activitate. Formaţi fiecare număr o dată, astfel încât copilul să fie în stare să asculte, să se gândească şi să găsească fiecare număr. O veţi face de mai multe ori şi apoi veţi ruga copilul să-şi amintească numărul de telefon pe dinafară. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Lăudaţi-l pentru fiecare răspuns pozitiv pentru a-l ajuta să devină sigur pe el.

Dacă ştiţi un număr de telefon al unui prieten de-al copilului dumneavoastră, lăsaţi-l să formeze numărul corect pe telefonul adevărat. Totuşi, înainte de a face aceasta, explicaţi-i cum să se recomande la telefon şi apoi cum să ceară să vorbească cu prietenul său. De exemplu, copilul poate spune: „La telefon ..... . Pot să vorbesc, vă rog, cu .....?" Copilul ar trebui să îşi dea seama că pentru a căuta pe cineva la telefon trebuie să ai un motiv. Discutaţi şi exersaţi modul de comportament la telefon. Îi puteţi sugera un motiv pentru care să-şi cheme prietenul la telefon.

Scrieţi-vă numărul de telefon pe o foaie mare de hârtie. Citiţi fiecare număr şi arătaţi-i fiecare număr pe măsură ce îl scrieţi. Spuneţi-i că aceasta va fi cartela lui de telefon. Apoi scrieţi fiecare număr separat pe o cartelă sau pe ceva asemănător. Amestecaţi cartelele cu numere şi spuneţi-i copilului să le pună în ordine folosind foaia pe care aţi confecţionat-o. Marcaţi un semn verde la stânga numărului de pe cartelă şi un semn roşu la dreapta. Reamintiţi-i că trebuie să înceapă unde este semnul verde şi să se oprească unde este semnul roşu. Încurajaţi-l să repete des pentru a şti pe dinafară numărul de telefon.

Această activitate dezvoltă:

- *memorarea numărului de telefon (numerelor de telefon);*
- *uşurinţa de a potrivi numerele;*
- *o conştientizare mai bună a ordinii de la stânga la dreapta;*
- *curtoazia la telefon;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Patru ani - Săptămâna 8

Mai multe despre mine...

Găsiţi o imagine colorată a unui băiat sau a unei fetiţe dintr-o revistă. Decupaţi imaginea şi întrebaţi copilul dacă imaginea este a unui băiat sau a unei fetiţe. Copilul ar trebui să fie în stare să răspundă la această întrebare corect. Un răspuns corect ar trebui să-l facă sigur pe el înainte de a începe noua activitate.

Daţi-i un creion bont sau un pix consumat. Explicaţi-i cum să atingă părţile corpului din imagine, pe măsură ce dumneavoastră le denumiţi fără să discutaţi despre ele mai mult. Ajutaţi-l dacă este nevoie şi lăudaţi-l pentru fiecare răspuns bun pe care îl dă.

Părţile corpului care trebuie atinse sunt:

- cap/păr
- ochi
- nas
- obraz
- buze
- gât
- braţ
- cot
- încheietura mâinii
- talie
- stomac (burtă)
- genunchi
- gleznă
- picior/degete de la picioare
- şold, coapse
- mână / degete

Daţi-i copilului un ghem, o pungă cu biluţe sau un ghemotoc de hârtie şi explicaţi-i să le folosească pentru a atinge diferitele părţi ale corpului, pe măsură ce le denumiţi. Amintiţi-i că nu trebuie să vorbească în timp ce îi spuneţi cuvintele. Ar trebui să asculte foarte atent pentru a nu face greşeli. Ajutaţi-l dacă este nevoie, dar încercaţi să-i lăsaţi timp să asculte, să se gândească şi să atingă fiecare parte a corpului cu ghemul, punga cu biluţe sau cu ghemotocul de hârtie.

Reţineţi părţile corpului pe care copilul nu le-a ştiut sau le-a confundat şi repetaţi activitatea cu imaginea. Rugaţi-l apoi să le găsească din nou pe corpul lui.

Daţi-i o foaie albă de hârtie şi un creion cerat sau un creion obişnuit. Spuneţi-i să facă un desen al lui însuşi, un autoportret. Amintiţi-i să încerce să includă toate părţile corpului. Acceptaţi rezultatele oricare ar fi ele şi lăudaţi-l pentru efort, indiferent cu ce ar semăna desenul. Păstraţi desenul într-un loc sigur şi din când în când, peste săptămâni sau luni, îndemnaţi din nou copilul să-şi facă un portret. Veţi vedea un progres treptat la fiecare desen.

Această activitate dezvoltă:

- *fixarea părţilor corpului;*
- *uşurinţa de a asculta şi de a localiza părţile corpului;*
- *uşurinţa de a desena un autoportret;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Nota traducătorului

Următoarele activităţi se referă la predarea literelor alfabetului.

Datorită faptului că în două limbi diferite este greu să găsim cuvinte cu acelaşi înţeles care să înceapă cu aceeaşi literă, unele dintre activităţile ce urmează au fost adaptate. Adaptarea a urmărit modificarea cât mai restrânsă a textului original şi păstrarea spiritului cărţii.

Atunci când litera iniţială a cuvântului ales drept referinţă a coincis în cele două limbi, română şi engleză, textul a fost tradus *ad literam*, cu excepţia unor mici omisiuni legate de particularităţile fonetice ale limbii române. Este cazul activităţilor referitoare la literele Bb, Cc, Ff, Jj, Mm, Nn, Qq, Rr, Tt, Uu, Vv, Xx, Zz.

În alte cazuri, textele au fost păstrate ca atare, dar mutate la litera iniţială a echivalentului românesc al cuvântului ales ca referinţă în limba engleză. Este situaţia activităţilor referitoare la literele Dd, Gg, Ii, Oo, Pp.

În cazul în care cuvintele originale nu au avut iniţiale care să coincidă cu iniţialele echivalentelor româneşti şi nici nu au putut fi mutate la alte litere, s-au ales cuvinte de referinţă, altele decât cele folosite de autoare, ce încep cu literele rămase în afara celor de mai sus. Pentru ele s-a păstrat categoria din care fuseseră alese, textul fiind adaptat, dar urmărindu-se schema generală. Aceasta s-a întâmplat la activităţile referitoare la literele Aa, Ee, Hh, Ll, unde cuvintele au fost preluate din aceleaşi categorii cu cele originale, respectiv alimente, vehicule, animale.

În sfârşit, pentru patru litere au fost imaginate texte care nu există în lucrarea din limba engleză, păstrând însă spiritul celor originale. Acestea sunt: Kk, Ss, Ww, Yy.

Pentru patru dintre literele din lucrarea originală pentru care s-au ales alte cuvinte în limba română au fost păstrate ca dubluri activităţile literelor din lucrarea americană (literele Cc, Oo - două activităţi, Zz).

Patru ani - Săptămâna 9

Să ne distrăm cu litera Aa!

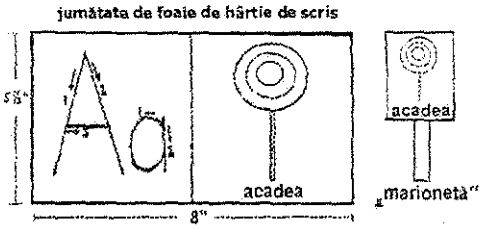

Alfabetul a fost introdus pentru prima dată la vârsta de doi ani, activitatea din Săptămâna 36. În acel moment, existența literelor mari și a literelor mici a fost explicată ca o relație între „mamă", numită litera „mare" și „copil", adică litera „mică". Am hotărât introducerea unei litere în fiecare săptămână, în ordine alfabetică. Rețineți că literele mari și mici sunt prezentate împreună. Motivul este că, cel mai adesea, copiii sunt învățați să scrie cuvinte folosind numai litere mari. În școală, copiii învață, dimpotrivă, că numai numele proprii, locurile și lucrurile importante trebuie scrise cu prima literă mare. Celelalte litere din cuvânt sunt mici. De asemenea, toate celelalte cuvinte sunt scrise cu litere mici.

Din acest motiv, profesorii au nevoie să-i dezvețe pe copii de metodele improprii de scriere. De aceea, cred că trebuie prezentate copilului atât literele mari, cât și cele mici împreună. Simpla tehnică de referire la „mamă" și „copil" ar trebui să clarifice orice confuzie.

În această activitate, în care este prezentată prima literă din alfabet, scrieți o literă mare și o literă mică (Aa) pe partea stângă a unei jumătăți dintr-o foaie de hârtie. Trageți o linie la mijlocul foii de hârtie de sus până jos, paralelă cu latura mai mică. Desenați o acadea mare la dreapta liniei de pe foaia de hârtie. Spuneți-i copilului să coloreze acadeaua folosind diverse culori cu care să facă cercuri concentrice și să adauge o linie pentru bățul acadelei. Scrieți cuvântul „acadea" cu litere mici sub desen.

Arătați-i foaia cu litera mare și litera mică Aa și acadeaua colorată. Îndoiți hârtia pe mijloc, astfel încât partea nescrisă să fie înăuntru. Puneți lipici pe partea îndoită, nescrisă a hârtiei. Decupați o bucată de hârtie groasă sau carton de dimensiunea unei jumătăți de foaie de hârtie. Inserați-o în hârtia îndoită pentru a-i face un suport. Înainte de a lipi cele două părți, introduceți o fâșie de carton între ele. Fâșia de carton ar trebui să fie mai lungă decât hârtia, astfel încât copilul să o poată utiliza ca mâner pentru o „marionetă" pe băț.

Spuneți-i copilului că „acadea" începe cu litera Aa, în timp ce arătați spre cuvânt. De asemenea, spuneți-i că există multe cuvinte care încep cu litera Aa. Dați-i să mănânce o acadea, dacă este posibil, pentru a-l motiva și pentru a stabili o mai bună relație între litera Aa și cuvântul „acadea".

Confecționatul literelor vă va părea poate inutil, dar copilul mic se simte mai în siguranță repetând și face mai bine asociații. Variația prezentării fiecărei litere poate dezorienta copilul. Din această cauză, am ales metoda constantă a confecționării literelor-marionetă, iar variația va fi dată de activitățile legate de litere. Perseverența și entuziasmul dumneavoastră pentru stimularea copilului sunt cheia succesului.

Copilul s-ar putea să se distreze confecționând singur o acadea colorată. Poate decupa mai multe dimensiuni de cercuri și le poate lipi unul peste altul. De exemplu, primul cerc poate fi de 12 cm diametru, cel de-al doilea cerc colorat poate fi de 10 cm diametru, în timp ce al treilea, al patrulea și al cincilea pot fi de, respectiv, 7, 5 sau 3 cm. Va adăuga apoi un băț pentru acadeaua multicoloră.

Altă dată, dați-i copilului o carioca și o revistă veche. Spuneți-i să pună un cerc în jurul fiecărui cuvânt care începe cu litera Aa din revistă. Dacă el marchează litera Aa în mijlocul cuvântului, este tot foarte bine. Totuși, încercați să subliniați cuvintele „începând" și „începând cu" sau „prima literă" pentru a imprima semnificația lor în mintea copilului. Ajutați-l dacă este nevoie și apoi lăsați-l să lucreze independent. Lăudați-l și încurajați-l să găsească Aa pe mai multe pagini.

Copilul va fi încântat să se joace și să poată spune ritmat: „Litera Aa vine de la o acadea gustoasă, abia aștept s-o mănânc după masă". Când a terminat, arătați-i cum să depoziteze literele-marionetă într-o cutie de pantofi pentru a le folosi mai târziu. Și celelalte litere prezentate vor trebui păstrate în cutia de pantofi pentru a le folosi la alte jocuri.

În diferite momente ale fiecărei zile, lăsați copilul să găsească litera Aa în cuvinte, pe firme, în cărți, în reviste, pe plicuri, pe farfurii, pe semne etc. Dacă arată spre litera Aa în mijlocul cuvântului, pur și simplu spuneți-i că Aa poate fi oriunde în cuvânt.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Aa și a sunetului corespunzător;*
- *ușurința de a identifica vizual Aa;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *memoria.*

Patru ani - Săptămâna 10

Balonul

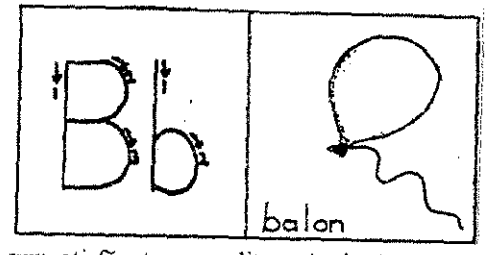

Arătați-i copilului o minge și bateți-o de pământ. Umflați un balon. Legați o sfoară de capătul balonului și lăsați copilul să încerce să-l țină în aer.

Altă dată, scrieți o literă mare și una mică Bb pe partea stângă a unei jumătăți de foaie de hârtie de scris, așa cum ați făcut pentru litera Aa la 4 ani, activitatea din Săptămâna 9. Desenați o linie pentru a despărți stânga de dreapta foii de hârtie. Desenați un balon în partea dreaptă a hârtiei. Spuneți-i copilului să-l coloreze în bleu. Scrieți cuvântul potrivit cu litere mici sub desenul pe care l-ați făcut. Faceți o literă-marionetă Bb, așa cum ați făcut pentru litera Aa. Atunci când ați terminat, lăsați-l să se joace cu marioneta dacă vrea. Copilul

poate spune ritmat: „Bb, privește și urmărește balonul bleu, care zboară ca un astru spre cerul albastru".

Dacă îi place să caute litera Bb în reviste, lăsați-l să o facă. Pentru a-l atrage și mai mult, lăsați-l să folosească o lupă pentru a căuta literele. Poate fi utilizată o carioca pentru a marca litera Bb.

Arătați-i copilului litera-marionetă Aa din cutia de pantofi și rugați-l să-și amintească litera și desenul. Apoi recapitulați litera Bb și cuvântul balon, de pe cealaltă literă-marionetă. Atunci când copilul a terminat cu cele două marionete, încurajați-l să le pună în cutia de pantofi. Spuneți-i că celelalte marionete vor fi puse tot acolo, după ce vor fi confecționate astfel încât veți putea să jucați unele jocuri cu litere împreună cu el.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Bb;*
- *abilitatea vizuală de a recunoaște Bb;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *coordonarea ochi-mână.*

Patru ani - Săptămâna 11

Cc, Cc, Cc!

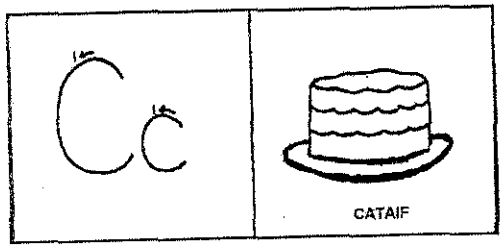

Scrieți o literă mare și una mică Cc la stânga foii de hârtie, așa cum ați făcut pentru literele Aa și Bb. Desenați la dreapta conturul unui cataif (o prăjitură cu frișcă). Scrieți cuvântul „cataif" cu litere mici. Întrebați copilul câți ani are. Dacă nu știe, spuneți-i. Arătați-i patru degete și spuneți: „Atâția ani ai tu". Numărați degetele pentru a-i arăta ce înseamnă patru. Spuneți-i să coloreze cataiful cu orice culoare pe care o dorește (chiar dacă frișca este albă, de fapt). Atunci când a terminat, încurajați-l să deseneze patru lumânări deasupra pentru a arăta că are patru ani. Dacă nu știe când este ziua lui de naștere, este momentul potrivit să-i explicați care este data nașterii sale. Rugați-l să o repete de mai multe ori, astfel încât să o rețină.

Transformați Cc și cataiful într-o literă-marionetă după cum a fost explicat la literele anterioare Aa și Bb. Lăsați copilul să se joace cu marioneta și să scandeze: „Cc vine de la un cataif gustos, iar eu sunt tare pofticios". Subliniați că litera cu care începe cuvântul „cataif" este Cc.

Copilului i se poate sugera să caute litera Cc într-o revistă acum sau mai târziu. Se poate distra și jucându-se singur cu toate marionetele.

Altă dată, arătați-i o carte. Spuneți-i că litera Cc este prima literă din cuvântul „carte". Citiți o poveste dintr-o carte și rugați-l să asculte cuvintele care încep cu Cc

din poveste pe măsură ce o citiți. Întrebați-l ce îi place mai mult din poveste. Recitiți, dacă este nevoie.

Mai târziu, citiți-i copilului următorul paragraf și spuneți-i să urmărească cuvintele care încep cu Cc din povestioară:

„Cati cea caraghioasă avea o coșcogeamite capsă castanie la canadiană. Corabia ei de jucărie s-a izbit de o cutie de carton colorată. Cati cea caraghioasă a căzut făcând clinchet calang, calang în căzătură. Chiar că și-a crăpat capul, cotul și coapsa. Cotoiul lui Cati a condus-o în casă pe canapea".

Rugați copilul să vă spună oricât de multe cuvinte din poveste care încep cu același sunet ca în „cataif". Arătați-i copilului marioneta Cc pentru a-l ajuta să-și amintească sunetul de la începutul cuvântului „cataif". Ajutați-l să-și amintească cuvintele care încep cu Cc din scurta poveste și încurajați-l să încerce să se gândească la propria sa poveste cu Cc. Va fi nevoie să-l îndrumați și să-l ajutați pentru a-l atrage.

Poate fi jucat un joc cu copilul pentru a-i fixa literele și sunetele Aa, Bb și Cc. Marionetele pot fi utilizate cu desenele „acadea", „balon" și „cataif" cu fața în jos. Toate cele trei litere ale marionetelor sunt cu fața în sus. Rugați copilul să ia litera cu care începe „acadea". Verificați corectitudinea și puneți marioneta înapoi la loc. Urmați același procedeu pentru „balon" și „cataif". Schimbați pozițiile și repetați activtatea. Mai târziu, literele pot fi puse cu fața în jos și copilul poate fi rugat să recunoască literele pentru sunetul de început al „acadelei", „balonului" și „cataifului". Cartelele nu trebuie să fie în ordine alfabetică. Totuși, puteți preciza că litera Bb este între literele Aa și Cc din *Cântecul alfabetului.*

Pentru a fixa litera Cc și sunetul său, copilul se va distra desenând un curcubeu mare cu roșu, oranj, galben, verde, albastru și violet și își va da seama că acest cuvânt începe cu aceeași literă și sunet ca și cuvintele „cataif" și „carte". Va fi momentul potrivit să numiți alte cuvinte care încep cu litera Cc. Unele sugestii sunt: cal, câine, cocoș, caiet, cuptor, caravană, calculator etc.

Copilul se poate distra, de asemenea, întorcându-se cu spatele, în timp ce dumneavoastră puneți deoparte una dintre cele trei marionete. Trebuie să încerce să o recunoască pe cea care lipsește după literă și după numele desenului. Puteți să-i propuneți să inventați împreună o altă poveste având cuvinte care încep cu Cc. Unele cuvinte care pot fi utilizate în poveste sunt:
cufăr, capă, a căra, culoare, a coase, cuvertură, cocoș, corabie, complet, a coace. Evitați cuvintele precum chemare, chicot, cerc, circ (Poate altă dată, copilul va învăța că tot „Cc" este și prima literă din grupurile che, chi, ce, ci).

Atunci când copilul a terminat cu marionetele, sugerați-i să le pună în cutia de pantofi astfel încât să știe de unde să le ia atunci când are nevoie de ele.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Cc;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *abilitatea de a asocia literele Aa, Bb și Cc;*
- *o conștientizare mai bună a vârstei, a numărului patru și a datei de naștere;*
- *memoria.*

Să mergem la pescuit!

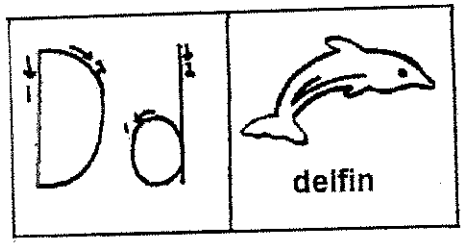

Faceți o marionetă Dd folosind o jumătate de foaie de hârtie de scris, așa cum a fost descris anterior pentru celelalte marionete. Scrieți Dd în partea stângă a hârtiei și desenați un delfin la dreapta. Scrieți cuvântul „delfin" cu litere mici sub desen. Spuneți-i copilului să coloreze delfinul portocaliu. Verificați dacă a ales corect culoarea.

O poezioară ritmată care poate fi utilizată de copil împreună cu marioneta Dd este: „Delfinul este-un pește, pescaru-l pescuiește". Când copilul nu vrea să se mai joace cu marioneta, amintiți-i să o pună în cutia de pantofi împreună cu celelate. Spuneți-i că se poate juca cu ele altă dată.

Copilului i se poate sugera să se joace unul dintre jocurile cu litere care l-au amuzat în mod special sau poate veni el cu o idee. Nu uitați, copiii mici învață cel mai bine prin repetiție. Poate, de asemenea, să repete activitatea cu peștii magnetici, în care a confecționat pești de hârtie și a potrivit culorile. De această dată, va utiliza litere în loc de culori. Desenați doisprezece delfini de aproximativ 12 cm lungime pe hârtie colorată glasată. Puneți-l să-i decupeze. Scrieți literele Aa până la Dd de trei ori pe delfini. Puneți o agrafă de hârtie pe aripioara fiecărui delfin sau capsați-le în zona aripioarei. Legați un capăt al unui fir de lână sau al unei sfori de un băț sau de un creion. Atașați un magnet mic la celălalt capăt al firului sau al sforii.

Întindeți cei doisprezece delfini colorați pe jos și spuneți-i copilului că podeaua reprezintă „apa" în care trăiesc delfinii. Invitați-l să meargă „la pescuit". El va trebui să țină bățul sau creionul ca și când ar fi o undiță. Capătul magnetic trebuie numit „cârlig". Spuneți-i că dacă prinde un delfin trebuie să spună numele literei de pe delfin. Toți delfinii corect denumiți pot fi păstrați afară din apă. Dacă nu știe numele literei de pe delfin, spuneți-i numele literei și explicați-i că trebuie să pună delfinul înapoi în „apă". Jocul poate fi variat numind o literă și cerându-i să prindă acel delfin. Copilul se poate distra și potrivind cei trei delfini cu aceeași literă.

Ca o prelungire a acestei activități, puteți compune împreună cu copilul o istorioară despre delfini. Puteți scrie cuvintele cu care copilul trebuie să imagineze povestea. Apoi i-o puteți citi.

Copilul se poate distra terminând povestea: „Delfinul drăguț s-a dus, bâldâbâc, dincolo de ditamai docul din dana doldora de docheri".

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Dd;*
- *capacitatea de a memora (literele Aa-Dd);*
- *discriminarea vizuală;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Elicopterul cel îndrăzneț

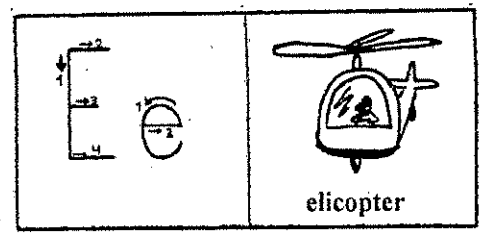

Faceți o marionetă Ee și desenați un elicopter ca referință pentru identificarea sunetului inițial din cuvântul „elicopter". Scrieți cuvântul „elicopter" cu litere mici sub desen. Puneți copilul să coloreze elicopterul cu ce culoare vrea, dar rugați-l să recunoască culoarea pe care a ales-o pentru a vă asigura că își aminteşte numele culorilor.

Poezioara pentru litera-marionetă pe care copilul o poate învăța este: „Ee vine de la elicopter, care zboară drept în cer". Lăsați copilul să se prefacă că este pilot al vehiculului zburător în timp ce scandează poezioara Ee împreună cu marioneta. O cutie de carton destul de mare pentru a putea încăpea în ea ar putea fi folosită de copil ca elicopter. Pot fi lipite de cutie farfurii de carton care să semene cu roțile. Niște fâșii de hârtie ar putea fi aripile și tot dintr-o altă farfurie de carton se poate confecționa o elice.

Marionetele alfabetului pot fi duse în zbor cu elicopterul. Copilul se va amuza ducând în elicopter numai anumite litere-marionetă. De exemplu, vor fi îmbarcate în elicopter numai acele litere mari care sunt formate din linii drepte. Literele care pot fi duse-n zbor sunt atunci A și E. Literele F, H, I, K, L, M, N, T, V, W X, Y și Z pot fi adăugate după ce vor fi învățate în următoarele activități.

Altă dată, copilul se poate distra alegând literele mici care conțin un cerculeț pentru a le duce cu elicopterul. Ele sunt: a și d. Literele mici g, o și q pot fi adăugate după ce vor fi prezentate în următoarele activități.

Dacă se arată interesat în selectarea literelor-marionetă după un criteriu pentru a le duce cu elicopterul, se poate distra alegând literele ale căror nume sună asemănător, adică rimează. Aceste litere sunt Bb, Cc, Dd, Ee, Gg, Pp, Tt și Vv (atunci când vor fi prezentate și restul activităților corespunzătoare).

Copilul poate face chiar el sugestii pentru alegerea literelor-marionetă, ca de exemplu toate literele care sunt formate numai din linii curbe, cum ar fi Cc (și după studiere, Oo și Ss). Literele-marionetă formate parțial din linii curbe, parțial drepte, precum Bb, Dd (și, după studiere, Gg, Jj, Mm, Nn, Pp, Qq, Rr și Uu), pot fi de asemenea alese pentru a zbura cu elicopterul. Aceste activități deosebite ar trebui încurajate, pentru ca el să perceapă cât mai bine literele, sunetele, configurația lor, pe cele care rimează și orice alt criteriu după care pot fi alese și separate literele-marionetă într-un anumit scop.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Ee;*
- *ușurința de a recunoaște cele mai multe litere;*
- *o conștientizare mai bună a sunetelor corespunzătoare literelor;*
- *ușurința folosirii referințelor vizuale pentru a distinge literele;*

- *o percepție mai bună a faptului că numele sunetelor seamănă;*
- *jocul de rol;*
- *abilitatea de a lua o decizie după un criteriu (pentru sortarea literelor).*

Patru ani - Săptămâna 14

Firul de lână

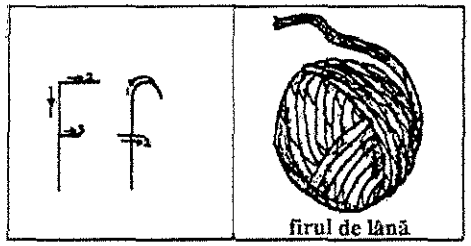

Faceți o marionetă Ff și desenați un ghem la care se vede bine cum a fost răsucit firul de lână ca desen de referință, pentru a sublinia sunetul inițial corespunzător literei Ff din cuvântul „fir". Scrieți acest cuvânt cu litere mici sub desen. Lăsați copilul să aleagă un creion cerat și să coloreze firul de lână din desen. Verificați recunoașterea culorii alese.

Poezioara sugerată pentru litera-marionetă Ff este: „Ff vine de la firul ce ghem este făcut, de-l scapi pe dușumea, pe loc s-a desfăcut". Lăsați-l să scandeze rima de mai multe ori. Accentuați sunetul inițial din cuvântul fir. Arătați-i niște lână și lăsați-l să o facă ghem. Atunci când a terminat, lăsați-l să desfacă ghemul. Își va îmbunătăți astfel mult coordonarea motorie. Poate să spună în același timp poezioara Ff și lăsați-l să scape ghemul pe jos exact ca în poezie. Va putea vedea ghemul care se desface. Încurajați-l apoi să răsucească din nou ghemul înainte de a avea o încurcătură de ițe.

Altă dată, jucați un joc al alfabetului cu copilul așa cum a fost sugerat pentru literele anterioare. Lăsați-l să vă dea el ideea unui joc sau alegeți dumneavoastră unul care credeți că îl va distra. La această vârstă, copiii aleg mereu unul și același joc; încurajați-l atunci să încerce să-și amintească și celelalte jocuri. Puteți să numiți sau să-i arătați copilului o literă și să așteptați să vedeți dacă își amintește jocul sugerat de această literă. Dacă nu, poate că îi veți da câteva indicii care să-l ajute să și-l amintească. Denumirea literelor-marionetă la întâmplare este un joc bun. Faceți un teanc separat pentru literele-marionetă pe care copilul are dificultăți să le numească. Altă dată, rugați-l să-și amintească sunetul corespunzător fiecărei litere, în timp ce îi prezentați fiecare literă-marionetă. Din nou, notați-vă sunetele care mai trebuie fixate și accentuați-i aceste sunete mai târziu.

Această activitate dezvoltă:
- *conștientizarea literei Ff;*
- *o ușurință mai mare la recunoașterea literelor;*
- *coordonarea ochi - mână la răsucitul unui ghem;*
- *ușurința de a folosi un desen de referință pentru a recunoaște sunetele;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 15

Borcanul cu gogonele murate

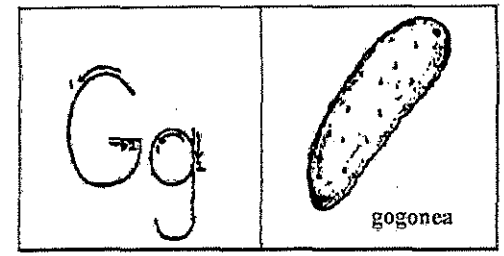

Faceți o literă-marionetă Gg și desenați o gogonea mare murată ca desen de referință pentru a sublinia sunetul corespunzător literei Gg. Scrieți cuvântul „gogonea" cu litere mici sub desen. Spuneți-i copilului să coloreze gogoneaua verde. Verificați dacă a ales culoarea verde. Spuneți-i că gogonelele se fac din roșii necoapte. Ar trebui să știe că roșia necoaptă este o legumă, că ea crește dintr-o sămânță și că, atunci când se coace, se înroșește. Copilul poate spune că arată ca un mic pepene verde. Puteți acum să-i explicați prin ce diferă roșia necoaptă de cea coaptă și de pepene. Diferența de mărime, de culoare și de gust ar trebui să convingă copilul că sunt diferite.

Copilul se va distra scandând următoarea poezioară pentru litera Gg.: „Gg vine de la gogonea, care nu se gâdila". Încurajați-l să pună toate marionetele litere într-un șir. În timp ce spuneți un cuvânt începând cu Aa, îndemnați-l să găsească marioneta Aa și să o pună într-un șir nou sub cel dintâi rând. Continuați să denumiți literele în ordine alfabetică și ajutați copilul să le pună în noul șir. Atunci când numiți litera Gg, care este ultima prezentată, spuneți-i că a pus literele în ordine alfabetică. Recitați, cântați sau scandați cântecul alfabetului și continuați până la sfârșitul cântecului. În acest moment, spuneți-i că atunci când veți termina confecționatul marionetelor va avea douăzeci și șase în total. Numărați literele de la Aa până la Gg și spuneți-i că știe șapte litere din alfabet și are șapte marionete. Aceasta înseamnă că va mai face încă nouăsprezece marionete care îi vor da un total de douăzeci și șase. Încurajați copilul să încerce și să ghicească ce vor fi celelalte marionete pentru a-l motiva și a-i păstra interesul pentru această activitate.

Atunci când caută ceva de făcut, copilul poate sugera un joc al alfabetului dintr-o activitate anterioară cu litere. Faceți tot posibilul să-l încurajați. Repetiția și fixarea vor conduce la o bază fermă pentru viitoarea ușurință la citit.

Un alt joc care îl poate amuza este „Jocul borcanului cu gogonele". Invitați-l să vă ajute să faceți niște gogonele mari și altele mici. Desenați șapte gogonele mari și șapte gogonele mici pe hârtie glasată verde. Lăsați-l să vă ajute să le decupați. Scrieți câte o literă mare (de la A la G) pe fiecare dintre gogonelele mari. Tot așa, scrieți câte o literă mică (de la a până la g) pe fiecare murătură mică. Folosiți cuvintele „mare" și „mic" atunci când faceți murăturile din hârtie. Faceți un tabel de referință pe care scrieți literele (de la Aa până la Gg).

Pentru a începe jocul, puneți toate literele („gogonelele murate") mari cu fețele în sus, într-un șir, pe o masă sau pe jos. Literele („gogonelele") mici vor fi puse într-un borcan mare de plastic sau într-un alt recipient pe care îl numim borcan cu gogonele. Scopul jocului este să extragem o gogonea mică din borcan și să o potrivim cu gogoneaua mare. Jocul se termină atunci când toate gogonelele mici au fost

potrivite cu gogonelele mari. Ajutați copilul dacă este nevoie și încurajați-l să utilizeze tabelul de referință. Rețineți literele pe care pare să le confunde și lucrați numai cu acestea altă dată.

Pentru o și mai mare varietate, numărați gogonelele mici, apoi pe cele mari și, în cele din urmă, numărați-le pe toate paisprezece.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Gg;*
- *ușurința de a potrivi literele;*
- *o conștientizare mai bună a ordinii alfabetice;*
- *memorarea literelor;*
- *o conștientizare mai bună a literelor mari și a celor mici;*
- *abilitatea de a număra;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 16

Hipopotamul

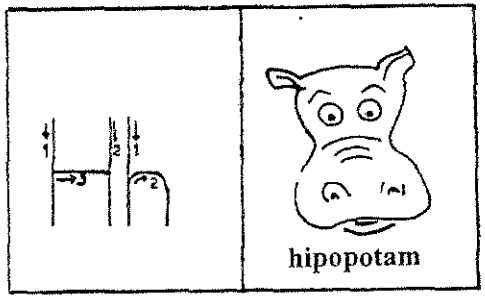

Faceți o marionetă Hh și desenați un hipopotam ca desen de referință pentru fixarea sunetului Hh. Scrieți cuvântul „hipopotam" cu litere mici sub desen. Puneți copilul să coloreze hipopotamul. Poezioara ritmată sugerată atunci când se joacă cu marioneta Hh este: „Hh vine de la hipopotamul din față. Uite-te la el, cât de caraghios se răsfață".

Discutați cu el despre hipopotam. Puneți întrebări precum: „Unde trăiește? Cum se mișcă? Ce mănâncă? Aude?" Copilul se va distra uitându-se la desenele diferitelor animale care trăiesc în junglă și își va putea aminti o activitate precedentă în care a fost vorba despe șerpi. Întrebați-l ce asemănări și ce deosebiri poate găsi între un șarpe și un hipopotam.

Altă dată, puneți-l să deseneze un hipopotam pe o foaie de hârtie și apoi să-l decupeze. Îi va adăuga ochii, botul lătăreț și urechile pentru a-l face să semene cât mai bine cu un hipopotam. Copilul se poate juca cu hipopotamul de hârtie. Va fi încurajat să-și amintească poezioara Hh pentru a-și fixa numele și sunetul literei Hh.

Va fi, de asemenea, încurajat să caute într-o revistă cuvinte care încep cu litera Hh și să încerce să descopere singur sau să repete după dumneavoastră cuvinte care încep cu această literă. Unele sugestii sunt: haltere, haină, handbal, harpă, harnic, halva, hering etc.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Hh;*
- *o conștientizare mai bună în distingerea literelor;*

- *memoria;*
- *coordonarea motorie fină (la decupat);*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *o conștientizare mai bună a cuvintelor care încep cu aceeași literă;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 17

Sapă adânc!

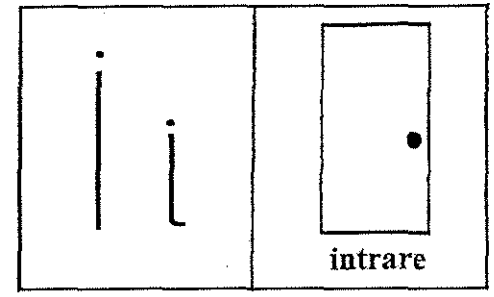

Faceți o marionetă Ii, așa cum a fost explicat pentru literele anterioare. Scrieți o literă mare și una mică Ii la stânga și desenați o intrare (ușă) ca desen la dreapta. Scrieți cuvântul „intrare" cu litere mici sub desen. Lăsați copilul să aleagă un creion cerat și să coloreze intrarea. Asigurați-vă că poate recunoaște culoarea, litera și desenul înainte de această activitate.

Atunci când copilul se joacă cu marioneta Ii, poate fi prezentată o poezioară ritmată pentru litera Ii. Poezioara ritmată poate fi: „I mic sau mare vin de la intrare, pe unde încap și eu, care nu sunt prea mare". Copilul se va distra spunând-o și va fi în stare probabil să și-o amintească și mai târziu.

I se poate sugera să caute litera Ii într-o revistă. Această activitate este benefică din multe motive. Fixează abilitățile vizuale de recunoaștere a literei în cuvinte. Este bună și pentru coordonarea motorie fină atunci când copilul utilizează un creion subțire pentru a încercui literele respective. De asemenea, servește pentru îmbunătățirea atenției copilului și motivarea lui de a lucra singur. Dacă se plictisește căutând litere în reviste, sugerați-i că va căuta Ii atunci când îi veți citi o poveste sau când veți merge la cumpărături. Va recunoaște cu siguranță literele pe firme și pe clădiri.

Dacă are o cutie cu nisip, se va amuza jucându-se jocul „Sapă adânc". Dacă nu aveți o cutie cu nisip afară, în casă puteți utiliza orez puș într-un recipient. Folosiți o perdea de duș veche sau pungi mari de gunoi pentru a aduna bobițele de orez risipite. Dacă sunteți de părere că orezul este prea murdar, folosiți în această activitate ziare făcute bucățele, nisip curat pentru pisici sau pelete de plastic pentru umplut. Oricare dintre aceste materiale pot dezvolta simțul tactil.

Pentru a începe jocul, scrieți litera Ii pe zece bucăți de carton de aproximativ 3 cm pătrați. Ascundeți aceste bucăți de carton în nisip, în orez, în bucățele de hârtie, în nisip pentru pisici sau în pelete de plastic. Explicați-i copilului cum să sape adânc și să găsească cele zece cartele cu litera Ii pe ele. Pentru variație, pot fi ascunse și cartele cu literele Aa, Bb, Cc, Dd, Ee, Ff, Gg, Hh împreună cu Ii. Nu vor fi utilizate mai mult de două cartele din fiecare literă. Prea multe ar duce la confuzii. După ce copilul a găsit

cartelele în nisip, în orez, în bucățele de hârtie, în nisip pentru pisici sau în pelete de plastic, sugerați-i să pună literele Aa, Bb, Cc, Dd, Ee, Ff, Gg și Hh împreună, în teancuri separate.

Puteți, de asemenea, să folosiți cele nouă marionete și să le puneți în ordine alfabetică, având în față un tabel cu litere ca îndrumător. Întrebați-l ce literă este între Aa și Cc și ce literă este între Bb și Dd. Puteți, de asemenea, să utilizați marionetele și să spuneți o literă pentru ca el să recunoască desenul de pe marionetă. Marionetele pot fi întoarse și desenele pot fi utilizate pentru a identifica prima literă a fiecărei marionete. Atunci când ați terminat, amintiți-i să pună marionetele în cutia de pantofi pentru a le folosi mai târziu.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Ii;*
- *abilitatea de a asculta sunetele corespunzătoare literelor;*
- *abilitatea de a potrivi literele;*
- *simțul tactil;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 18

Jack din cutie

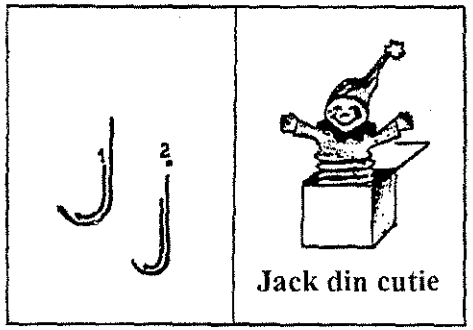

Faceți o marionetă Jj pentru a o adăuga la colecția de litere-marionetă. Desenați un Jack din cutie și scrieți-i numele sub desen. O poezioară ritmată pentru marioneta Jj poate fi cea de la trei ani, Săptămâna 1 sau o alta: „Jack în cutie e pus, dar la comandă sare în sus".

Faceți rost de o cutie mare, în care copilul poate sta în picioare sau se poate ghemui un moment înăuntru. Partea de sus a cutiei trebuie să fie lipită doar de una dintre cele patru laturi, având celelalte trei părți libere, astfel încât copilul să poată împinge capacul atunci când Jack vrea să sară din cutie.

Înainte de a începe, lăsați-l să decoreze fața cutiei. Apoi invitați-l înăuntru. Cântați în ritm din nou una dintre cele două rime.

Spuneți-i să deschidă capacul atunci când spuneți: „Sari!" și să sară exact ca și Jack din cutie.

Lăsați copilul să se joace cu o cutie mare singur și încurajați-l să spună poezia ritmată. Literele-marionetă pot fi puse într-o cutie mare și copilul poate substitui una dintre marionete, pentru a sări atunci când este spus cuvântul „Sari!".

Copilul poate fi încurajat să folosească literele-marionetă (Aa până la Jj) în celelalte jocuri sugerate. Totuși, ar trebui să-și amintească să le pună pe toate în cutia

de pantofi atunci când a terminat. Puteți, de asemenea, să-i sugerați să caute litera Jj în reviste folosind o lupă pentru a-l ajuta să „observe" mai bine literele. Literele pot fi marcate cu o carioca pentru a fi mai interesante.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Jj;*
- *ușurința de a distinge literele;*
- *jocul de rol;*
- *aptitudinea de a asculta;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *creativitatea la decorarea unei cutii.*

Patru ani - Săptămâna 19

Greu mai este un kilogram!

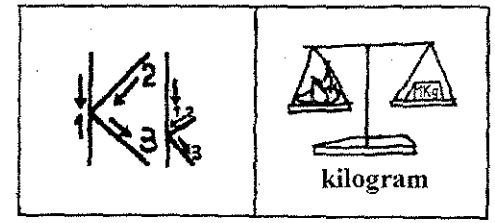

Faceți o marionetă pentru litera Kk exact ca și celelalte făcute până acum. Scrieți litera Kk la stânga și desenați la dreapta imaginea unui cântar având pe talerele lui două greutăți egale, pe care scrieți „kilogram" cu litere mici.

Îi veți spune copilului că este o literă pe care o întâlnim rar în limba noastră și că este folosită mult la scrierea cuvintelor străine, dar și la scrierea unor cuvinte românești, cum este și kilogram. Când este singură, o pronunțăm „ca", dar în cuvinte sună precum Cc.

Încercați să-l faceți să perceapă că o greutate ne ajută să vedem cât de greu sau cât de ușor este un obiect, adică ne ajută să-l cântărim. Un fulg, de exemplu, este ușor, în timp ce un ciocan este greu; un balon este ușor, în timp ce o minge este grea. Îl puteți întreba despre diferite obiecte: sunt grele sau sunt ușoare? Nu vă așteptați să înțeleagă de la început noțiunea de greutate.

Atunci când copilul se joacă cu marioneta literei Kk, poate recita următoarea poezie ritmată: „Kk e primu-n kilogram, ca și-n kiwi, iam, iam, iam". Când a terminat cu marioneta, amintiți-i să o pună în cutia de pantofi împreună cu celelalte. Acestea vor fi utilizate în unele activități viitoare. Copilul poate, de asemenea, să se distreze căutând cuvinte care încep cu litera Kk în reviste străine.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Kk;*
- *ușurința de recunoaștere vizuală a literelor;*
- *percepția noțiunilor „greu" și „ușor";*
- *memoria;*
- *încrederea în sine.*

Lămâia

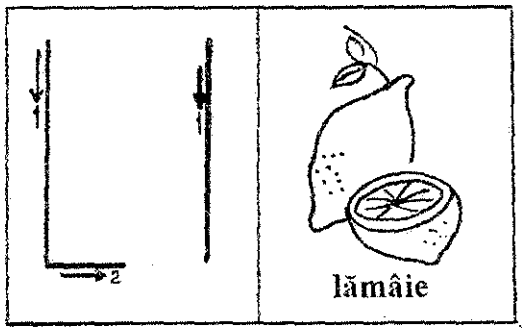

Faceți o literă marionetă Ll folosind desenul unei lămâi. Spuneți-i copilului să o coloreze în galben și verificați dacă alege corect culoarea. Scrieți cuvântul „lămâie" cu litere mici sub desen. Poezioara ritmată sugerată pentru litera Ll este : „Ll vine de la lămâie, care este acră tare, este galbenă, zemoasă, vitamina C ea are".

Copilul s-ar putea să se distreze desenând douăsprezece lămâi galbene și decupându-le. Dați-i un coșuleț și îndemnați-l să le numere pe măsură ce le pune în coș.

Întrebați-l ce este lămâia și ce gust are. Este, poate, momentul potrivit să recapitulați cu el cele patru gusturi (dulce, amar, acru, sărat) introduse la trei ani, activitatea din Săptămâna 33.

Puneți toate literele-marionetă în ordine alfabetică și încurajați-l să își amintească numele literelor. Notați-vă literele pe care pare a avea dificultăți să le rețină și exersați denumindu-le de mai multe ori. Dacă știe toate literele-marionetă, jucați jocul „Ascultă și găsește". Rugați copilul să asculte numele literei pe care o spuneți și să o găsească în rândul alfabetic al marionetelor. Faceți aceasta până când copilul ascultă și găsește litera corectă.

Altă dată, copilul se poate distra aliniind scobitori sau bucăți de hârtie pentru a forma litera Ll. Desenați o linie pe o bucată de hârtie și încurajați copilul să facă din scobitori sau din fâșii de hârtie litere mari L pe linii. Desenați altă linie și lăsați-l să facă un rând de litere mici l. Copilul poate comenta că literele mici l seamănă cu numărul unu (1). Admiteți-i remarca spunându-i că seamănă într-adevăr, dar fiecare înseamnă lucruri diferite.

Copilul se poate distra făcând litere care sunt formate mai ales din linii drepte, precum literele mari A, E, F, H, I și K.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Ll;*
- *ușurința de a recunoaște vizual a literele;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *memoria;*
- *conștientizarea literelor care sunt compuse din linii drepte.*

Mănușile mele

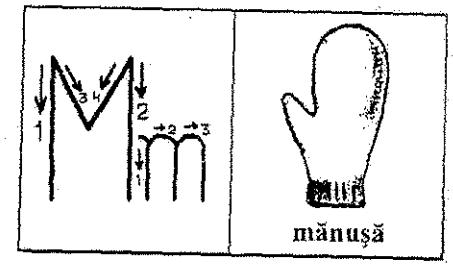

Faceți o marionetă Mm. Trasați conturul mâinii copilului pentru desenul de referință al sunetului inițial Mm. Scrieți cuvântul „mănușă" sub desen și lăsați copilul să înfrumusețeze mănușile. Poezioara ritmată pentru litera Mm este: „Mm e de la mănușă sau de la mătușă".

Lăsați copilul să se joace cu marioneta dacă îl amuză și încurajați-l să spună poezioara. Dacă nu se arată interesat, puneți marioneta în cutia de pantofi împreună cu celelalte marionete și spuneți-i că o să lucrați cu ele mai târziu.

La timpul potrivit, citiți-i rima „Cei trei cățeluși".

La noi pe stradă, trei cățeluși
În timp de iarnă purtau mănuși.
De cel mai mic îmi era frică
Să nu alerge vreo pisică.

.N-a ascultat de vorba noastră
Și a zbughit-o pe fereastră,
Într-o cămară cu plăcinte;
Vedeți, copii, n-a fost cuminte!

Și pisicuța fugărită
Cu gheara ei pe loc mărită,
Dintr-o mișcare i-a zgâriat
Botu-i cel rece, neastâmpărat.

O oră-ntreagă micul cățel
A plâns în hohot, bietul de el!
Bunicii a venit să-i spună
Pisicii ea mănuși să-i pună.

Privind plăcinta și pisica,
Din deget a mișcat bunica.
Să fii cuminte! - l-a dojenit.
Iar el ascultă, în sfârșit.

Discutați despre cuvinte care rimează, precum cățeluși și mănuși, plăcinte și cuminte, pisica și bunica, zgâriat și neastâmpărat etc. Este, de asemenea, momentul

potrivit pentru a discuta despre ce înseamnă să fii ascultător şi care este semnificaţia cuvântului neastâmpărat.

Pe copii îi distrează grozav rimele. Copilul dumneavoastră va începe probabil să găsească singur rime. Chiar dacă rimele nu sunt cuvinte adevărate, copilul va căuta sunetele potrivite. Această activitate va fi un bun joc de călătorie. De exemplu, spuneţi un cuvânt, şi copilul va răspunde cu o rimă a cuvântului. Tot astfel, copilul va spune un cuvânt şi, la rândul dumneavoastră, îi veţi spune o rimă potrivită.

Dacă s-a distrat făcându-şi conturul mâinii pentru litera-marionetă Mm, poate că îl va amuza să facă în acelaşi fel o pereche de mănuşi. Îndoiţi o foaie de hârtie pe jumătate şi trasaţi conturul unei mâini a copilului. Decupând ambele hârtii în acelaşi timp, veţi obţine două mănuşi de hârtie. Întoarceţi mănuşile de hârtie astfel încât degetele mari stâng şi drept să vină fiecare înspre înăuntru. Arătaţi spre mănuşa stângă şi spre mănuşa dreaptă şi spuneţi-i că are acum o pereche de mănuşi şi le poate face mai frumoase. Spuneţi-i că mănuşile trebuie să fie la fel. Deci, indiferent cum va colora o mănuşă, pe cea de-a doua va trebui să o facă identic. Astfel, ele vor arăta la fel.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea literei Mm;*
- *uşurinţa de a asculta;*
- *uşurinţa de a găsi rime;*
- *o conştientizare mai bună a noţiunilor „stânga" şi „dreapta";*
- *o conştientizare mai bună a noţiunii de pereche;*
- *siguranţa de sine.*

Patru ani - Săptămâna 22

E noapte!

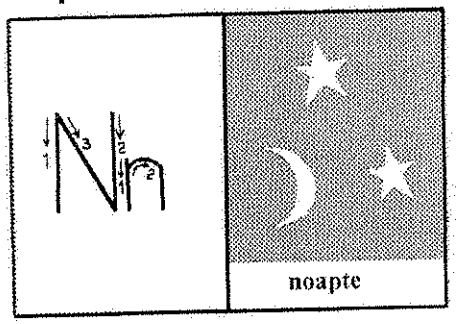

Faceţi o literă-marionetă Nn, care să corespundă celorlalte litere-marionetă. Puneţi copilul să coloreze partea pentru desen, astfel încât să reprezinte noaptea. Poate preferaţi să lipiţi o foaie de hârtie glasată neagră, în loc să lăsaţi copilul să o coloreze astfel. Desenaţi o semilună şi două sau trei stele pe o bucată mică de hârtie. Spuneţi-i să le coloreze în galben. Ajutaţi-l să decupeze luna şi stelele şi să le lipească pe hârtia neagră, pentru a semăna cu luna şi stelele aflate pe cer noaptea. Lipiciul nu aderă la creioanele cerate. Alegeţi un tip de lipici care va adera la decupajele colorate sau capsaţi-le. Scrieţi cuvântul „noapte" pe o fâşie de hârtie şi lipiţi-o sub lună şi stele. O sugestie de poezioară ritmată pentru copil este : „Nn e de la noapte, când vorbim în şoapte".

Lăsaţi copilul să se joace cu marioneta şi repetaţi poezioara de mai multe ori. Daţi-i cutia de pantofi cu celelalte marionete şi încurajaţi-l să îşi amintească toate poeziile ritmate învăţate. Scandarea poeziilor este o activitate foarte distractivă şi foarte importantă pentru că, indirect, accentuează sunetul iniţial al fiecărei litere. Acest tip de abilitate va fi de folos copilului atunci când începe să citească. Cuvintele în limba română sunt spuse pe litere, fonetic (sunetul care se citeşte). Această uşurinţă de a percepe sunetul îi va fi folositoare la pronunţarea cuvintelor pe litere.

Dacă nu pare interesat de literele-marionetă, încercaţi să spuneţi împreună cu el poezioarele ritmate ale diferitelor litere atunci când faceţi treabă în casă, atunci când mergeţi cu maşina sau când staţi de vorbă cu el. Copiii învaţă în diferite moduri. Ceea ce funcţionează cu un copil se poate să nu funcţioneze cu altul. De aceea, încercaţi să folosiţi ideile sugerate şi explicaţi-le într-un mod benefic pentru copil.

Un alt mod de a scoate în evidenţă numele şi sunetul literei Nn este cântatul sau scandatul cântecelului despre noapte şi stele, *Steluţă sclipitoare**:

„Steluţă sclipitoare,
Mă minunez de tine,
Eşti sus în cerul mare
Diamant printre rubine!
Steluţă sclipitoare,
Mă minunez de tine".

După ce copilul a ascultat cântecul de mai multe ori, întrebaţi-l când strălucesc stelele.

Este momentul potrivit să staţi de vorbă cu copilul despre zi şi noapte. Această activitate a fost introdusă la vârsta de trei ani, activitatea din Săptămâna 9. Încurajaţi-l să spună dacă îi place noaptea şi de ce sau întrebaţi-l ce face familia noaptea. Discutaţi despre marioneta Nn şi arătaţi spre noaptea întunecată, spre luna strălucitoare şi spre stele.

Copilul poate, de asemenea, să se amuze uitându-se la dumneavoastră cum desenaţi o stea în cinci colţuri. Dacă faceţi linii punctate pe hârtie, poate că va putea învăţa şi el să deseneze stele. Folosiţi cuvintele „porneşte", „peste", „în jos" şi „în sus", pe măsură ce îi arătaţi cum să deseneze o stea. Îi va plăcea grozav să deseneze o stea în şase colţuri, suprapunând două triunghiuri.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea lui Nn;*
- *înţelegerea mai multor relaţii literă-sunet;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *coordonarea ochi-mână;*
- *o conştientizare mai bună a rimelor prin poezii şi cântece;*
- *capacitatea de a asculta.*

---

* Este vorba despre o posibilă adaptare a cântecului englezesc pentru copii *Twinkle, twinkle, little star!* (n. trad.).

Omida

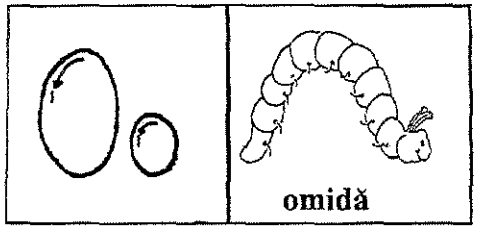

Faceți marioneta Oo pentru a o adăuga colecției de marionete. Scrieți litera Oo la stânga și desenați o omidă la dreapta.

Un cântecel ritmat care poate fi folosit pentru omidă, adesea numită omida măsurătoare, este: „Omidă, omidă, vino să măsori, creanga și tulpina în drumul tău spre flori!".

Copilului s-ar putea să-i placă să facă o omidă. Decupați un rând dintr-un cofraj de ouă. Lipiți două fâșii de hârtie glasată (fiecare fâșie trebuie să aibă în jur de 8 cm lungime, pe 1 cm lățime), în față, pentru antene. Sau puneți copilul să decupeze 5 buline din hârtie de diferite culori. Fiecare bulină ar trebui să fie de aproximativ 5 cm în diametru. Îndemnați-l să lipească bulinele împreună într-un rând. Fiecare bulină ar trebui să se suprapună puțin peste următoarea pentru a semăna cu o omidă.

Pentru îmbogățirea activității, copilul poate fi interesat să cunoască câte ceva despre omidă (faptul că este o larvă) sau despre stadiile de metamorfoză ale unei anumite familii de insecte. Omida măsurătoare a primit acest nume pentru că își aduce partea din spate a corpului până întâlnește capul și se întinde înainte ca pentru a măsura pământul.

Mai târziu, copilul se poate amuza folosind o mică riglă. Aceasta poate fi făcută dintr-o bucată de carton cu subdiviziunile marcate pe ea (1 până la 20 cm). Cu puțină îndrumare, copilul poate să înceapă să măsoare lucruri simple, cum sunt un deget, o mână, un picior, un pantof, o carte etc.

Altă dată, lăsați-l să se joace cu toate literele-marionetă și sugerați-i să le spună numele. Ajutați-l dacă este nevoie.

Copilul se poate distra jucându-se „Ce lipsește?" cu literele-marionetă. Vă sugerez să folosiți numai patru litere o dată. Rugați-l să recunoască literele de pe marionetele pe care plănuiți să le utilizați. Spuneți-i să se întoarcă cu spatele în timp ce luați o marionetă. Atunci când copilul se întoarce din nou cu fața, întrebați-l ce marionetă lipsește. Spuneți-i dacă el nu își amintește. Continuați să jucați jocul cu oricare dintre cele patru marionete. Este indicat pentru antrenarea memoriei copilului.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Oo;*
- *ușurința de a distinge literele;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea lungimii de 1 cm;*
- *începutul îndemânării de a măsura;*
- *încrederea în sine.*

Jocul pălăriei

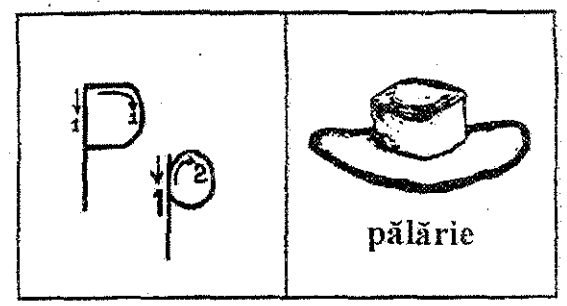

Faceți o marionetă pentru litera Pp, exact ca și celelalte făcute până acum. Scrieți litera Pp la stânga și desenați o imagine a unei pălării la dreapta. Scrieți cuvântul „pălărie" cu litere mici sub desenul pălăriei.

Atunci când copilul se joacă cu marioneta literei Pp poate utiliza următoarea poezie ritmată: „Dragul tatii să vorbească știe, iată rima pentru pălărie". Atunci când copilul a terminat cu marioneta, amintiți-i să o pună în cutia de pantofi împreună cu celelalte marionete. Acestea vor fi utilizate în unele activități viitoare. Copilul poate, de asemenea, să se distreze căutând cuvinte care încep cu litera Pp în reviste.

Invitați-l să sugereze unul dintre jocurile cu litere anterioare pentru a-l juca sau introduceți un nou joc numit „Jocul pălăriei". Folosiți hârtie glasată de o culoare oarecare pentru a desena și a decupa treizeci și două de pălării, care au lățimea de aproximativ 10 cm. Puneți copilul să vă ajute să desenați și să decupați pălăriile de hârtie, dacă este interesat. Scrieți literele Aa până la Pp, astfel încât să fie câte două pălării cu aceeași literă. Puneți pălăriile cu literele cu fața în jos. Fiecare jucător întoarce o pălărie și apoi o alta, în căutarea a două pălării care au aceeași literă. Dacă jucătorul găsește două pălării care sunt la fel, pune pălăriile potrivite într-un teanc în spatele lui și continuă să caute alte două pălării care sunt identice. Dacă întoarce două pălării care nu au aceeași literă pe ele, atunci cele două pălării trebuie întoarse la loc cu fața în jos. Vine acum rândul următorului jucător. Amintiți-i copilului să încerce să rețină locul pălăriilor puse la loc. Atunci când pălăriile au fost potrivite, numărați-le împreună cu copilul. Jucătorul cu cele mai multe pălării câștigă. Accentuați faptul că, deși scopul jocului este să câștigi, există un singur câștigător. Jocurile ar trebui jucate pentru distracție, pentru că nu poate să câștige toată lumea în același timp.

Dacă acest joc pare prea dificil pentru copil, schimbați pălăriile cu fața în sus. Jocul poate fi jucat de copil singur sau împreună cu altcineva. Dacă este jucat cu altă persoană, îi poate veni rândul să ia un set de pălării care se potrivesc. Numărați toate pălăriile atunci când jocul s-a terminat. Copilul va fi foarte amuzat aflând câte pălării a potrivit.

Poate că vrea să spună sau să scrie împreună cu dumneavoastră o poveste despre „Pălăria mare". Aceasta îl va ajuta să formuleze propoziții pentru a putea gândi în raționamente complete. Se va distra ascultând povestea care i-a fost recitită lui sau altor membri ai familiei.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Pp;*

- *discriminarea vizuală a literelor Aa - Pp;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *uşurinţa de asociere (litere potrivite);*
- *memorarea numelor literelor.*

Patru ani - Săptămâna 25

Quilt*-ul meu

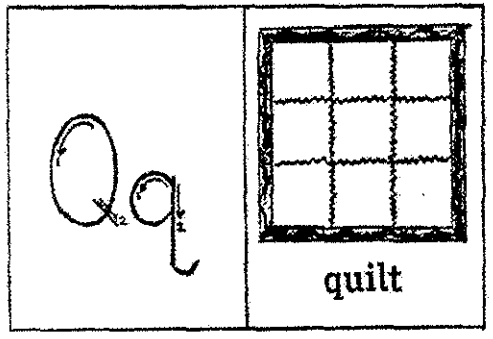

Faceţi o marionetă pentru litera Qq şi desenaţi un quilt cu nouă pătrate pentru desenul de referinţă al sunetului Qq. Ii veţi spune copilului că este un cuvânt străin care începe cu un sunet şi cu o literă pe care o întâlnim rar în limba noastră şi îl veţi învăţa să scandeze o mică rimă legată de sunetul Qq: „E timpul să-nveţi acu litera rară Qq". Sunetul literei Qq sună de fapt ca grupul de litere chiu. Pentru mai multă atracţie, cuvertura desenată poate avea pătrate de diferite culori şi copilul le poate alege după imaginaţia lui pentru a face o cuvertură frumoasă. În timp ce colorează cuvertura, puteţi să-i explicaţi că este o cuvertură formată din petice, adică din pătrate de material care au fost cusute împreună. Nu uitaţi să scrieţi cuvântul „quilt" cu litere mici sub desenul cuverturii din nouă pătrate. O poezioară ritmată pe care v-o sugerez pentru Qq este: „Quiltu-i păturica adusă de mămica". Număraţi cele nouă pătrate împreună şi scrieţi un 9 pe o bucată de hârtie, astfel încât el să poată asocia conceptul numărului nouă cu simbolul 9.

Lăsaţi-l să se joace cu marioneta quilt şi recapitulaţi culorile care sunt utilizate pentru cuvertura de hârtie. Este momentul potrivit să-i daţi numai literele-marionetă cu care ştiţi că are dificultăţi. Recapitulaţi pe scurt „Găseşte litera". Adică, dumneavoastră numiţi o literă, şi copilul fie arată, fie ia litera-marionetă corectă.

Altă dată, copilul se poate distra folosind toate literele-marionetă pentru a forma o cuvertură din litere sau o cuvertură din desene; depinde pe ce parte preferă să folosească marionetele. Literele-marionetă pot fi numărate pentru fixarea conceptului de număr.

---

* Litera Qq apare foarte rar în puţine cuvinte româneşti. De aceea pentru prezentarea completă a alfabetului am preluat cuvântul ***quilt*** din textul original (folosit şi în texte în limba română, dar neconsemnat de Dicţionarul Explicativ al limbii române, DEX, Editura Academiei, 1988), al cărui înţeles este cuvertură formată din petice pătrate. Am preferat acest cuvânt celorlate enumerate în DEX pentru simplitatea sa în raport cu puterea de înţelegere a unui copil de patru ani şi pentru varietatea activităţilor imaginate, pornind de la „păturica din petice pătrate". (n.trad.).

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea literei Qq;*
- *o conştientizare mai bună pentru identificarea şi asocierea literelor;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *o conştientizare mai bună a conceptului numărului 9;*
- *coordonarea ochi – mână;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *mai multă siguranţă pe sine.*

Patru ani - Săptămâna 26

Racheta

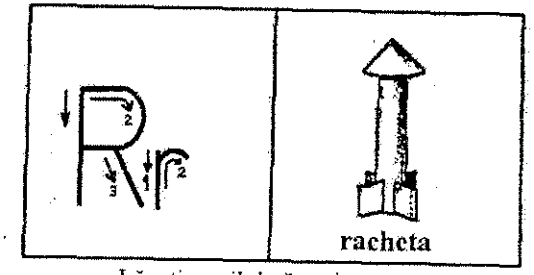

Faceţi o marionetă Rr şi desenaţi o rachetă pentru a reprezenta desenul de referinţă al sunetului Rr. Scrieţi cuvântul „rachetă" cu litere mici sub desen. Lăsaţi copilul să coloreze racheta. Sugeraţi-i o poezioară pentru litera Rr: „Rr este-n racheta, care trece-n zbor, sus, în cerul albastru, pe lângă orice nor".

Lăsaţi copilul să se joace cu litera-marionetă „rachetă" şi cu alte marionete pe care le poate alege pentru a-şi aranja planul său dramatic. O activitate nostimă pe care copilul o va savura este joaca de-a racheta: se aşază ghemuit şi se preface rachetă. Spuneţi-i să asculte numărătoarea inversă: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0 şi, după zero, spuneţi-i: „Lansează-te!". În acest moment, copilul va sări foarte sus, ca şi când ar fi rachetă.

Copilul se va distra teribil confecţionând o rachetă dintr-un sul de la un prosop de hârtie. Desenaţi pe o foaie de hârtie un cerc puţin mai mare decât circumferinţa sulului. Desenaţi, de asemenea, o linie de la marginea cercului până în centru. Lăsaţi copilul să decupeze cercul şi linia până la centru. Suprapuneţi marginea decupată a cercului şi capsaţi-o sau lipiţi-o pentru a forma un con. Acest con poate fi lipit de sul cu scoci. Vor fi decupate patru aripioare pentru capătul opus al sulului. Vor fi inserate apoi două bucăţi de carton dreptunghiulare pentru a forma baza. I se poate sugera să-şi lanseze racheta afară. Nu va zbura prea sus, dar îi va plăcea să încerce şi să se joace cu ea.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea literei Rr;*
- *uşurinţa de a identifica literele (discriminare vizuală);*
- *jocul de rol;*
- *memoria;*
- *o conştientizare mai bună a cuvintelor care încep cu litera (Rr);*
- *încrederea în sine;*
- *coordonarea ochi - mână.*

Soarele

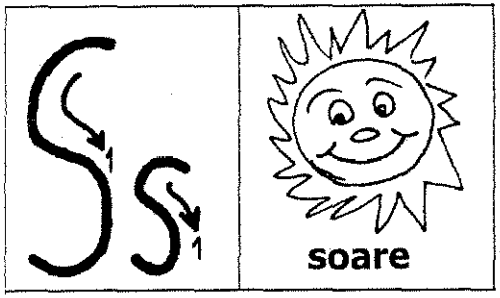

Faceți o marionetă Ss, așa cum a fost descris anterior pentru celelalte marionete. Scrieți Ss în partea stângă a hârtiei și desenați un soare. Scrieți cuvântul „soare" cu litere mici sub desen. Spuneți-i copilului să coloreze soarele galben. Verificați dacă a ales culoarea corectă.

O poezioară ritmată pentru copil, care poate fi utilizată împreună cu marioneta Ss este: „Soare, soare, ce cald e pe nisip la soare, hai să ne răcorim acum în mare!". Când copilul nu vrea să se mai joace cu marioneta, amintiți-i să o pună în cutia de pantofi împreună cu celelalte marionete. Spuneți-i că se poate juca cu ea altă dată.

Pentru a se amuza, îl puteți ajuta să confecționeze un soare din hârtie glasată galbenă. Va decupa mai întâi un cerc galben, apoi mai multe fâșii, pe care îl puteți ajuta să le fixeze cu capse de cercul central. Decupați împreună cu el un nor din hârtie gri. Explicați-i că atunci când afară este soare, este cald. Dacă soarele este acoperit de un nor, se face frig.

Reamintiți-i că datorită Soarelui există succesiunea zi-noapte, ceea ce i s-a explicat la trei ani, în activitatea din Săptămâna 9.

Copilul va fi, de asemenea, încurajat să caute într-o revistă cuvinte care încep cu litera Ss și să încerce să găsească singur sau să repete după dumneavoastră cuvinte care încep cu litera Ss. Unele sugestii sunt: săgeată, sabie, sacoșă, salată, salcie, saltea, săpun, sanie, secret, soră, sfeclă, smochin, spanac, stejar, sticlă, scoică etc.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Ss;*
- *abilitatea de a distinge literele;*
- *percepția noțiunilor de cald și frig;*
- *recapitularea modului de formare a zilei și nopții pe Pământ;*
- *îndemânarea psihomotorie fină (la decupare);*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Frunzișul teilor*

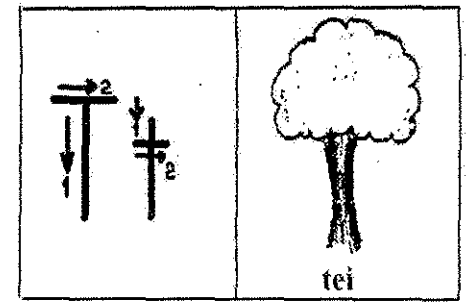

Faceți o marionetă Tt și desenați un tei folosit ca desen de referință pentru a fixa sunetul corespunzător literei. Scrieți cuvântul „tei" cu litere mici sub desen. Spuneți-i copilului că teiul este un copac. Întrebați-l ce culoare ar trebui folosită pentru tei. Lăsați-l să aleagă verde și maro. Dacă observați confuzia culorilor, arătați-i un tei adevărat sau folosiți un desen pentru a-i aminti culorile corecte. Poezioara ritmată pentru marioneta tei este „Tt e de la teiul meu, ce-l bate vântul și-l apăr eu". Explicați-i că un vânt puternic poate îndoi și apleca un copac. Rugați copilul să se îndoaie și să se aplece. Poate fi îndemnat, de asemenea, să-și miște brațele pentru a reprezenta crengile teiului.

Pot fi reintroduse unele jocuri ale alfabetului care folosesc marionetele și recapitulate poezioarele ritmate. Poate că v-ați plictisit să tot revedeți aceste poezioare, dar un copil mic are nevoie de multă recapitulare pentru a fi sigur pe el. Cu cât se va simți mai în largul său cu literele și cu sunetele corespunzătoare, cu atât va începe să le folosească mai relaxat.

Copilul se poate distra grozav jucând jocul numit „Frunzișul teilor". Faceți rost de hârtie glasată verde și maro. Desenați două ovale verzi, care reprezintă coroanele. Apoi desenați douăzeci de trunchiuri maro de copaci. Încurajați-l să vă ajute să le decupați. Folosiți o carioca și scrieți literele mari (de la A la T) pe coroanele verzi ale teilor și literele mici (de la a la t) pe trunchiurile lor maro.

Aliniați trunchiurile teilor într-un șir. Faceți un ghid al alfabetului, scris pe o foaie separată de hârtie, și ajutați copilul să rearanjeze trunchiurile astfel încât să fie în ordine alfabetică. Puneți coroanele teilor într-un vas separat și îndemnați copilul să tragă câte una și să o pună în dreptul trunchiului corect. Lăsați-l să continue cu această activitate până când toți teii vor avea trunchi și coroană.

Numărați cei douăzeci de tei împreună cu copilul de mai multe ori și invitați-l să repete jocul. Dacă s-a plictisit, sugerați-i să pună trunchiurile și coroanele într-o cutie pentru a fi folosite altă dată. Marioneta Tt va fi pusă împreună cu celelalte în

Altă dată, copilul va fi încurajat să-și închipuie că este un tei înalt. Pentru aceasta, trebuie să fie cât mai înalt posibil. Spuneți-i apoi să-și închipuie că este un tei scund. Trebuie îndemnat să se ghemuiască cât mai mult posibil pentru a semăna cu un tei scund. Se va distra teribil făcând acest lucru la comandă.

* Am folosit drept echivalent al cuvântului englezesc ***tree*** (în românește *copac*) din original, cuvântul românesc ***tei***, pentru păstrarea ideii generale de copac și a literei de început a cuvântului în limba română. (n. trad.).

Pentru a fixa recunoaşterea vizuală a literelor şi a poziţiilor lor, prezentaţi-i jocul „Mişcă teii". De exemplu, spuneţi-i copilului să alinieze toate coroanele şi trunchiurile teilor în ordine alfabetică. Daţi-i o mână de ajutor dacă are nevoie. Apoi explicaţi-i să mişte teii (Bb) şi (Dd). Întrebaţi-l câţi tei a mişcat. Măriţi numărul de tei pentru a lua trei acum. Dacă este sigur pe el, i se poate cere să ia mai mulţi. Poate că-i va fi greu să ia atât frunzişul, cât şi trunchiul fiecărui tei, dar această activitate este şi un bun exerciţiu pentru controlul motor fin. Număraţi teii pentru acurateţe şi reţineţi literele cu care are dificultăţi.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea literei Tt;*
- *abilitatea de a distinge literele;*
- *abilitatea de a potrivi literele mici şi mari corespunzătoare;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 29

Umbrela

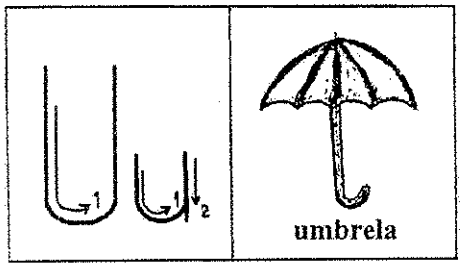

Faceţi o marionetă Uu şi desenaţi o umbrelă pentru a fi utilizată ca desen de referinţă pentru fixarea sunetului corespunzător vocalei Uu. Scrieţi cuvântul „umbrelă" cu litere mici sub desen. Spuneţi-i copilului să o coloreze în roşu. Poezioara pentru marioneta umbrelă este : „Uu e la umbrelă litera dintâi, peste cap o pui şi uscat rămâi". Lăsaţi-l să se joace cu marioneta Uu, şi să scandeze rima. Apoi încurajaţi-l să pună marioneta Uu în ordine alfabetică, în cutia de pantofi.

Arătaţi-i o umbrelă adevărată. Întrebaţi-l la ce se foloseşte. De asemenea, întrebaţi-l de ce are umbrela îndoituri. Lăsaţi-l să o deschidă şi să o închidă. Accentuaţi noţiunile: „deschis", „închis" şi „sub".

Deschideţi umbrela şi spuneţi-i copilului că veţi utiliza marionetele alfabetului pentru a se juca jocul „Sub umbrelă". Luaţi o marionetă din cutie. Copilul va trebui să spună numele literei de pe marionetă. Dacă răspunde corect, poate pune marioneta sub umbrelă. Dacă are dificultăţi cu una dintre litere, i se va spune din nou numele literei şi i se va cere să recunoască desenul de referinţă de pe cealaltă parte pentru fixare. Această marionetă trebuie pusă înapoi în cutia de pantofi. Jocul continuă până când toate literele-marionetă au fost denumite corect şi puse sub umbrelă.

Pentru a varia jocul, folosiţi desenele marionetelor în locul literelor. Copilul va fi provocat să spună atât numele desenului, cât şi litera înainte de a pune marioneta sub umbrelă.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea literei Uu;*

- *o mai mare uşurinţă în recunoaşterea literelor;*
- *o mai mare uşurinţă în descoperirea sunetelor cu care încep denumirile obiectelor din desenele de referinţă;*
- *o mai bună conştientizare a noţiunilor „deschis", „închis", şi „sub";*
- *memoria;*
- *îmbogăţirea vocabularului.*

Patru ani - Săptămâna 30

Vaza cea frumoasă

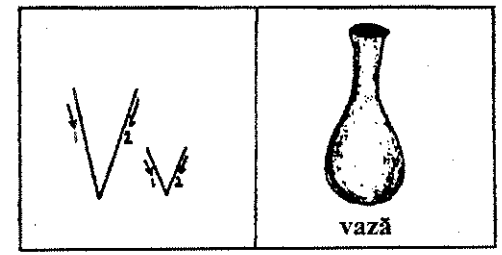

Faceţi o marionetă Vv şi desenaţi o vază folosită ca desen de referinţă pentru fixarea sunetului Vv. Scrieţi cuvântul „vază" cu litere mici sub desen. Lăsaţi copilul să coloreze vaza. Poezioara ritmată sugerată este: „Vv începe cuvântul vază, să n-o spargi, stai de pază!" Copilul va fi încurajat să meargă sau să danseze în jurul marionetei şi să repete poezioara în timp ce se mişcă. Marioneta poate fi apoi pusă în cutia de pantofi cu alfabetul, împreună cu celelalte marionete.

Arătaţi-i o vază frumoasă. Dacă este posibil, adunaţi câteva flori frumoase împreună cu el şi ajutaţi-l să le pună în vază. Dacă nu aveţi flori naturale sau artificiale, faceţi unele din hârtie glasată sau creponată. Lipiţi florile de curăţătoare de pipă sau cartoane reprezentând tulpinile. Număraţi florile şi puneţi-le într-o vază.

Ca o extensie a acestei activităţi, desenaţi douăzeci şi două de lalele pe hârtie glasată. Încurajaţi copilul să vă ajute să decupaţi lalelele din hârtie. Folosiţi o carioca şi scrieţi o literă de la Aa până la Vv pe fiecare lalea din hârtie. Spuneţi-i să pună lalelele în vază odată. Ajutaţi-l să numere lalelele în timp ce le puneţi una câte una în vază. Apoi explicaţi-i că trebuie să recunoască litera de pe fiecare lalea ca să o poată lua din vază. Poate că îl va amuza să repete acest joc. Jocul poate fi apoi inversat. Copilul va fi cel care va numi litera de pe lalea, în timp ce o pune în vază. Tot aşa, poate număra lalelele pe măsură ce le ia din vază.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea literei Vv;*
- *uşurinţa de a identifica literele Aa - Vv;*
- *uşurinţa de a identifica sunetul corespunzător literei Vv, de la vază;*
- *uşurinţa de a număra până la douăzeci şi doi;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 31

Prietenul meu Walter

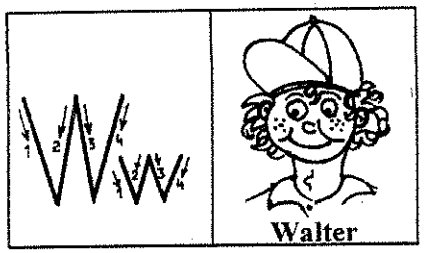

Faceți o marionetă pentru litera Ww exact ca și celelalte făcute până acum. Scrieți litera Ww la stânga și desenați la dreapta un băiețel. Explicați-i copilului că îl cheamă Walter, că are tot patru ani ca el și că ar putea fi prietenul său. Sub desenul lui scrieți cuvântul Walter, cu literă mare la început și apoi cu litere mici.

Îi veți spune copilului că Ww este o literă pe care o întâlnim rar în limba noastră și că este folosită mult la scrierea cuvintelor străine, de exemplu numele de Walter.

Este o bună ocazie să recapitulați cu el părțile feței și ale corpului prezentate în mai multe activități anterioare, ca și obiectele de îmbrăcăminte. Puteți, de asemenea, să-i explicați că un prieten este un tovarăș de joacă la care îți. de care îți pasă și pe care l-ai ajuta fără să eziți. atunci când are nevoie. Încercați să-l faceți să perceapă că poate avea un sentiment de afecțiune față de membrii familiei și față de prieteni.

Atunci când copilul se joacă cu marioneta literei Ww, poate utiliza următoarea poezie ritmată: „Walter e-un nume cu Ww, strigați-l acum s-aflați cine e!". Când a terminat jocul cu marioneta, amintiți-i să o pună în cutia de pantofi împreună cu celelalte. Acestea vor fi utilizate în unele activități viitoare. Copilul poate, de asemenea, să se distreze căutând cuvinte care încep cu litera Ww în reviste străine vechi.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Ww;*
- *ușurința de a recunoaște vizual literele;*
- *abilitatea de a recunoaște părțile feței și ale corpului;*
- *percepția sentimentului de afecțiune față de cei din familie și față de prieteni;*
- *memoria;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 32

Xilofonul muzical

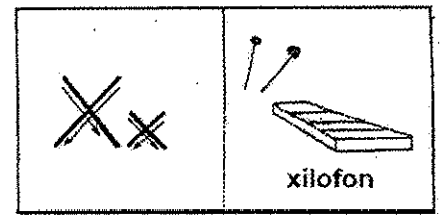

Faceți o marionetă Xx și desenați un xilofon pentru a fi utilizat ca desen de referință. Litera „Xx" nu are sunetul său propriu și împrumută sunetul de la literele Cc și Ss, cu excepția momentului în care i se spune numele într-un cuvânt precum cuvântul „raze X". Scrieți cuvântul „xilofon" cu litere mici sub desen. Spuneți-i să coloreze clapele xilofonului folosind culorile curcubeului. Verificați dacă va alege roșu, oranj, galben, verde, albastru și violet. Dacă are dificultăți cu oricare dintre numele culorilor, rețineți și exersați recunoașterea culorilor altă dată.

Poezioara sugerată pentru litera Xx este: „Xx vine de la xilofon, la care cânt deși-s afon". Încurajați copilul să repete poezioara de mai multe ori.

Faceți rost de o cutie de pantofi fără capac. Întindeți mai multe benzi de elastic în jurul laturilor mai scurte ale cutiei goale de pantofi, pentru a o face să semene cu un xilofon. Arătați-i copilului cum să atingă „clapele" pretinsului xilofon. Încurajați-l să cânte *Cântecul alfabetului* sau poezioara cu xilofonul. Poate chiar să se distreze încercând să scoată același sunet pe care-l scot benzile de cauciuc atunci când sunt lovite pe pretinsul xilofon.

Dacă aveți un xilofon adevărat, arătați-l copilului și explicați-i că cel adevărat este format din piese de lemn de metal sau de plastic care scot un sunet atunci când sunt lovite cu un fel de bețișor.

Va fi momentul potrivit să-i prezentați diferite instrumente muzicale. Unele instrumente scot sunete atunci când o persoană suflă și controlează aerul care iese, altele atunci când anumite coarde sunt atinse sau mișcate, în timp ce altele scot sunete atunci când un obiect este lovit de un anumit material special. Arătați-i copilului câteva desene ale diferitelor instrumente muzicale. Un dicționar sau o enciclopedie conțin de obicei desene mici ale celor mai multe instrumente.

Cântați sau scandați *Cântecul alfabetului* împreună cu copilul și opriți-vă atunci când ajungeți la literea Xx. Întrebați-l ce literă urmează. Copilului se va distra să facă acest lucru și cu celelalte litere. De exemplu, cântați sau scandați alfabetul, opriți-vă într-un anumit punct și întrebați-l ce literă urmează. Aceasta îl va ajuta să înțeleagă mai bine ordinea alfabetică.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Xx;*
- *o conștientizare mai bună a culorilor curcubeului;*
- *coordonarea ochi - mână la mișcarea „corzilor" cutiei de pantofi;*
- *conștientizarea sunetului corespunzător literei Xx, asemănător cu CcSs;*
- *ușurința de a prevedea litera care urmează prin asociere;*
- *siguranța de memorare a literei și a sunetului.*

Patru ani - Săptămâna 33

Să facem yoga!

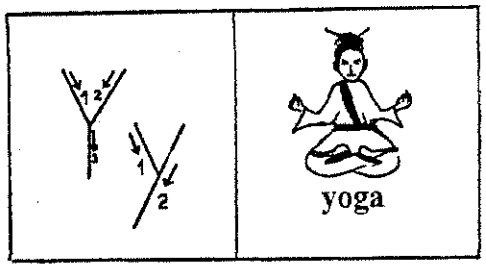

Faceți o marionetă pentru litera Yy, după modelul cunoscut. Scrieți litera Yy la stânga și desenați la dreapta imaginea unui bărbat în cunoscuta figură yoga lotus. Sub desen veți scrie cuvântul yoga cu litere mici.

Îi veți explica micuțului că Yy este o literă pe care o întâlnim rar în limba noastră și că este folosită mult la scrierea cuvintelor străine sau a celor pe care le folosim și în limba română, dar care provin din alte limbi. Chiar dacă îl scriem Yy, de pronunțat îl pronunțăm ca pe Ii în cuvinte, iar când vrem să discutăm numai despre el, îi spunem I grec.

Apoi, puteți să-i explicați că yoga este o filozofie indiană, care, atunci când începi să o înveți, te poate ajuta să te concentrezi și să te relaxezi mai bine, odihnindu-ți corpul în anumite poziții, care reprezintă un fel de exerciții de gimnastică.

Atunci când copilul se joacă cu marioneta literei Yy, poate recita următoarea poezie ritmată: „Yy în yoga e la-nceput, lucru de toți recunoscut". Când a terminat cu marioneta, amintiți-i să o pună în cutia de pantofi împreună cu celelalte. Acestea vor fi utilizate în unele activități viitoare. Copilul poate, de asemenea, să se distreze căutând cuvinte care încep cu litera Yy în reviste străine.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Yy;*
- *ușurința de a recunoaște vizual literele;*
- *memoria.*

Patru ani - Săptămâna 34

Zero

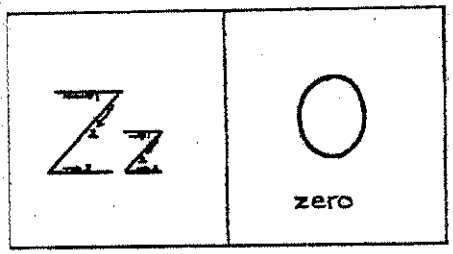

Faceți marioneta Zz și scrieți un 0 utilizat ca desen de referință pentru sunetul literei Zz. Scrieți cuvântul „zero" cu litere mici sub simbol. Spuneți-i copilului că zero vine înaintea lui unu la numărătoare. Înseamnă nimic și este mai puțin decât unu. Ilustrați-i această idee arătându-i capătul din stânga al unei rigle. Apoi arătați-i diviziunule pentru a percepe conceptul de un cm. Mișcați-vă mâna și arătați-i

doi cm, trei cm și continuați până la douăzeci de cm. Întoarceți-vă la început și atingeți marginea din stânga a riglei, care este „punctul zero", apoi mișcați mâna pentru a-i arăta un cm și continuați din nou, până la douăzeci de cm. Lăsați copilul să repete singur dacă pare că nu a înțeles. Dacă nu aveți succes, încercați din nou, mai târziu.

Poezioara pentru litera Zz este: „Zero începe cu zet, e la sfârșit de alfabet". Repetați poezioara pentru copil de mai multe ori și apoi încurajați-l să o spună și el. Arătați-i o tabelă cu alfabetul, unde Zz este ultima literă. Folosiți tabela și spuneți literele încet. Incurajați copilul să le spună împreună cu dumneavoastră.

Pentru interesul general, atrageți-i atenția că și alte cuvinte încep cu litera Zz: zoo, zebra, zmeu, zar. Lăsați-l să dea cu zarul. Arătați-i un desen cu o zebră și explicați-i ce este un zoo.

Scoateți toate literele-marionetă din cutia de pantofi și spuneți-i copilului să le pună în ordine alfabetică. Nu uitați să-i dați un tabel cu alfabetul sau scrieți-i o literă pe o bucată de hârtie și rugați-l să o caute. Dacă marionetele sunt aranjate pe mai multe șiruri înainte de a începe această activitate, va fi de mare ajutor. I se va explica să-și miște ochii de la stânga la dreapta, pe fiecare șir, pentru a căuta litera corectă. Această metodă va fi utilă pentru a evita confuzia, fiind un mod organizat de a căuta o anumită literă.

Altă dată, literele-marionetă pot fi utilizate împreună cu desenele cu fața în sus. Copilului i se poate cere să pună desenele în ordine alfabetică. Lăsați copilul să utilizeze tabela alfabetică și ajutați-l dacă este necesar. Utilizați desenele de referință pentru a-l ajuta la fixarea sunetelor inițiale ale literelor. Spuneți-i că aceste litere și sunete ne ajută să citim, să scriem și să pronunțăm cuvintele pe litere.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea literei Zz ca literă care încheie alfabetul;*
- *o ușurință mai mare la discriminarea vizuală a literelor;*
- *conștientizarea semnificației lui zero;*
- *abilitatea de a asculta sunetele inițiale;*
- *percepția utilizării literelor și a sunetelor;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 35

Să scriem cu degetul!

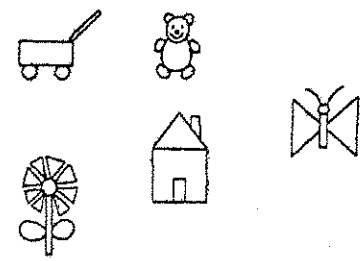

Pentru această activitate faceți rost de o cămașă veche, care, închisă la nasturi cu fața în spate, poate fi utilizată ca un halat de protecție pentru hainele copilului. În plus, veți avea nevoie de o cutie de cremă de ras și o zonă de lucru cu o suprafață netedă care să poată fi spălată, ca un front de lucru: o masă sau o tavă veche mare.

Pulverizați puțină cremă de ras pe suprafața de lucru. Lăsați-l pe copil să netezească crema cu

mâinile şi să o exploreze. După aceasta, arătaţi-i cum să îşi mişte degetul arătător prin cremă pentru a forma un cerc. Denumiţi alte forme, una câte una, şi ajutaţi-l să deseneze un pătrat, un triunghi, un dreptunghi şi un oval.

Arătaţi-i cum să combine formele într-un desen pentru a crea obiecte care îi sunt familiare, de exemplu o remorcă, un ursuleţ, o floare, o casă, un fluture etc.

Altă dată, utilizaţi aceleaşi materiale şi arătaţi-i cum să scrie alfabetul. Pot fi utilizate litere-marionetă, câte una, ca model pentru copil (referinţă vizuală) pentru a copia litera. Degetul arătător poate fi ghidat pentru a forma litera corect în crema de ras de pe suprafaţa de lucru. Dacă face o greşeală, neteziţi crema şi începeţi din nou. Dacă vi se pare că nu este suficientă, mai adăugaţi cremă de ras astfel încât copilul să o poată pipăi bine în timp ce scrie literele. Această activitate poate fi continuată în diferite momente ale săptămânii consecutiv, până când copilului capătă deprinderea suficientă să scrie literele.

Dacă preferaţi să nu folosiţi spumă de ras, încercaţi o pastă subţire de făină, de nisip umed sau ceva lunecos care îi va fascina pe copii, cu condiţia să nu fie periculos de utilizat. Chiar pe o fereastră aburită este nostim de scris după părerea copiilor.

Aceeaşi activitate poate fi extinsă pentru a-l învăţa pe copil cum să scrie numerele. Este mai dificil pentru el să ţină un creion şi să scrie decât să scrie cu degetul. Deprinderea scrierii literelor şi a numerelor îl ajută să-şi formeze o bază mai bună pentru memorare.

Rimele simple folosite la formarea numerelor adaugă un plus de interes şi ajută copilul să-şi reamintească cum să scrie numerele corect. Nu ştiu originea următoarelor rime, dar le utilizez la predarea în grădiniţa de copii pentru a scrie numerele. Am auzit diferite variante şi le-am modificat, obţinând următoarele rime pentru scopul urmărit:

1 1 e o dreaptă,
Înaltă cât o treaptă.

2 Cifra 2
Porneşte în sus,
Se-nvârte înapoi
Şi-înc-un băţ e de pus.

3 Două bucle dacă iei,
Poţi să faci cifra 3.

4 O vreme ia-o în jos,
La dreapta coteşte-o vârtos,
Pe patru de vrei să-l vezi,
Încă un băţ desenezi.

5 Pe cinci îl încerc:
O linie, trei sferturi de cerc
Şi-apoi, pe furiş,
Un acoperiş.

6 La vale du-te,
Roteşte-te iute,
Nici n-ai ştiut
Că şase-ai făcut.

7 Mergi drept pe-o cale
Şi-apoi la vale.
Bagă de seamă,
Şapte se cheamă.

8 Fă un S de sus în jos
Şi încă unul, dar pe dos.
Opt îi zice, de nu ştii,
Ca la mucenici, copii!

9 La cifra nouă
Lucrurile-s două:
Faci un cerc mic şi frumos
Şi o bară drept în jos.

10 Un băţ şugubăţ
Şi-un covrig pitic.
Eu sunt zece,
Nimeni nu mă-ntrece.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a scrie litere;*
- *abilitatea de a scrie numere;*
- *simţul pipăitului (simţul scrierii literelor şi a numerelor);*
- *o conştientizare mai bună a faptului că formele pot fi folosite în desene;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 36

Să punem etichete!

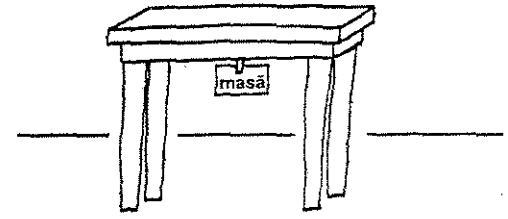

Folosiţi cartele mici sau ceva asemănător ca dimensiune şi scrieţi pe ele cu litere mici numele diferitelor lucruri familiare din casă. Câteva sugestii cu care se poate porni sunt: pat, birou, televizor, canapea, aragaz, masă.

Citiţi unul dintre cuvinte copilului şi rugaţi-l să vă arate pe care obiect să puneţi „eticheta". Folosiţi bandă adezivă pentru a lipi cuvântul pe obiectul corect. Rugaţi-l să vă spună ce litere sunt în cuvânt. Arătaţi spre stânga cuvântului, astfel încât copilul să-şi amintească literele în ordinea corectă. Aplicaţi acelaşi procedeu pentru toate obiectele. Atunci când copilul va fi sigur pe literele de pe etichete pe care şi le aminteşte, mai adăugaţi una sau două. Continuaţi câtă vreme copilul pare interesat. Poate fi adăugat un cuvânt nou în fiecare zi, dacă el pare atras de acest joc.

Copilul poate încerca să citească unele dintre etichete, dar este mai important să i se sublinieze literele şi sunetele de început la această vârstă. Încurajaţi-l să-şi

amintească literele din cărți, etichetele de pe pachetele cu alimente, din reviste, din reclame, de pe mărci, de pe clădiri, ziare etc.

Ca o extindere a acestei activități, încercați să denumiți cuvintele familiare și rugați-l pe copil să identifice sunetul de început. Evitați cuvintele care încep cu grupurile ce, ci, che, chi, ge, gi, ghe, ghi. Sunetele literelor combinate sunt diferite de sunetele izolate ale literelor componente.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a literelor și a cuvintelor;*
- *abilitatea de a asculta sunetele;*
- *abilitatea de a identifica sunetele inițiale;*
- *abilitatea de a memora literele în cuvinte;*
- *abilitatea de a asocia cuvintele cu obiectele;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 37

Mă joc mai mult cu mingea!

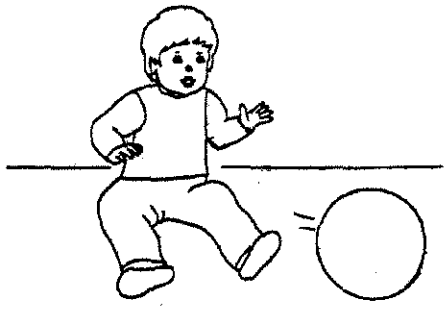

Un copil de această vârstă trebuie să-și dezvolte coordonarea activității motorii grosiere (ușurința de folosire a mușchilor mari). Folosirea mingii este distractivă, și copilul poate să-și dezvolte unele abilități de bază utilizând-o. Este recomandată o minge de cauciuc, umflată bine, care sare ușor. Ar trebui să aibă o mărime potrivită pentru a fi bine mânuită de copil, la fel ca aceeea introdusă la vârsta de 3 ani, la activitatea din Săptămâna 1.

Delimitați un loc cu bandă sau cu cretă pe podea sau în grădină. Spuneți-i copilului să dea drumul mingii, să o urmărească și să o prindă când sare înapoi. Copilul trebuie să-și folosească ambele mâini pentru a lovi mingea și trebuie să evite folosirea corpului pentru a o prinde. Această activitate ar trebui exersată des. Numărând de câte ori cade mingea, interesul copilului va fi mărit. Copilul va sincroniza bătutul mingii cu numărătoarea. Aceasta îl ajută să înțeleagă utilitatea numărătorii.

Alt joc este aruncarea mingii. Arătați-i copilului cum să arunce ușor mingea în sus și cum să o prindă atunci când ea cade. Lăsați-l să arunce mingea singur în sus și explicați-i cum să urmărească mingea cu ochii și să fie gata să o prindă atunci când vine în jos. Copilul trebuie învățat să nu își folosească corpul pentru a prinde mingea. Mâinile și brațele trebuie să fie destul de depărtate de corpul copilului atunci când el încearcă să prindă mingea. Puteți număra de fiecare dată când, după ce aruncă mingea în sus, copilul o prinde.

Puteți exersa împreună cu copilul dând mingea de-a dura înainte și înapoi de la unul la altul în poziția în picioare sau șezând. Rostogolitul mingii a fost introdus mai devreme, dar copilul are nevoie de mult exercițiu pentru a controla mingea. Poate, de asemenea, să se amuze dând o minge de-a dura pe un perete, împingând-o sau forțând-o astfel încât să vină de-a dura înapoi pentru a o prinde.

Această activitate dezvoltă:

- *o coordonare motorie grosieră mai bună;*
- *abilitatea de a urmări cu ochii o țintă mișcătoare;*
- *abilitatea de a aprecia momentul în care trebuie să prindă mingea;*
- *încrederea în sine;*
- *abilitatea de a număra.*

Patru ani - Săptămâna 38

Mai multă mișcare!

Săritul este nostim, dar este dificil pentru un copil de patru ani. Exercițiul este esențial. Dacă nu a fost destul de bine coordonat atunci când săritul a fost pentru prima dată introdus la vârsta de 3 ani, Săptămâna 2, copilul va avea nevoie de mai multe explicații preliminare și mai mult exercițiu. Trebuie explicați pașii de bază ai săritului astfel: pune la început un picior înainte, apoi sari pe același picior înainte. Piciorul care nu atinge pământul sau podeaua în timpul primei sărituri trebuie apoi să păşească atunci când prima săritură a fost terminată. Al doilea picior, care este acum înainte, trebuie să sară, în timp ce primul picior se pregătește să facă un alt pas și să sară înainte. Ritmul impus copilului va fi acela în care puteți spune: „Pas, sari repede!". Amintiți-i să fie gata să schimbe piciorul, imediat ce săritura a fost terminată. Continuați să încurajați copilul să exerseze ori de câte ori aveți ocazia. Copilul se va simți sigur pe el dacă va exersa singur, fără ajutorul unui adult. Câteodată, copiii sunt intimidați chiar de prezența unui adult, în special atunci când exersează ceva ce li se pare dificil. Totuși, laudele dumneavoastră vor face minuni.

Copiilor le place să meargă la trap. Spuneți-i că mersul la trap se face cu sărituri scurte, alternative, în timp ce își mișcă trupul înainte. Dacă îi agățați clopoței la glezne sau la picioare, îl va amuza și mai mult pentru că își poate imagina că este un cal sau un poney. Coordonarea mersului la trap este mai ușoară pentru copil și poate înlocui cu succes un exercițiu de sărit.

Mersul în galop a fost introdus mai devreme. Pentru a-i împrospăta memoria, această activitate se poate realiza explicându-i copilului cum să înceapă cu un picior. Spuneți-i că acest picior va rămâne mereu în fața celuilalt și va fi numit piciorul care conduce. Deoarece piciorul lui care conduce se mișcă înainte, el trebuie să sară repede în timp ce celălalt picior urmează piciorul care conduce. Piciorul care conduce păşeşte din nou, și procesul se repetă. Copilul se poate preface că este un cal de curse care merge în galop. O dată ce poate sări, merge la trap și în galop, jucați cu el jocul „Ascultă și execută". Pentru a începe jocul, lăsați copilul să sară în cerc. Ar fi de ajutor nişte obiecte: o bandă sau desenatul unui cerc care să delimiteze o zonă circulară. Motivul pentru care trebuie delimitată zona este tendința copiilor de a sări, de a galopa

sau a merge la trap în cercuri din ce în ce mai mici dacă nu i se propune un anumit spațiu în jurul căruia să se miște. Dacă el continuă să sară în jurul cercului, spuneți-i: „Mergi la trap!". La această comandă, copilul trebuie să schimbe săritura cu trapul. Lăsați copilul să meargă la trap în cerc. Apoi schimbați mișcarea cu galopul. Continuați schimbarea mișcărilor până când copilul pare a fi obosit. Repetați această activitate de multe ori, deoarece îl învață pe copil să asculte, să gândească și să reacționeze.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *abilitatea de a asculta pentru a schimba mișcarea;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 39

Ascultă și numește!

Această activitate implică abilitatea de a asculta o afirmație, de a face un raționament și de a da un răspuns oral. Copilul poate fi capabil să dea mai mult de un răspuns pentru fiecare afirmație. Încurajați discuția cât de mult posibil și adăugați afirmații noi la lista propusă. Este un exercițiu bun sau un joc liniștit care poate îmbogăți limbajul copilului, poate dezvolta procesul de gândire și poate extinde cunoștințele legate de diferitele lucruri denumite în timpul activității.

- Numește pe cineva care merge.
- Numește pe cineva care doarme.
- Numește pe cineva care înoată.
- Numește ceva care plutește.
- Numește ceva care lovește.
- Numește ceva care se rostogolește.
- Numește ceva care zboară.
- Numește ceva care navighează.
- Numește ceva care se topește.
- Numește ceva care rănește.
- Numește ceva care taie.
- Numește ceva care arde.
- Numește pe cineva care merge la trap.
- Numește ceva care lipește.
- Numește ceva cu care se sapă.
- Numește ceva care se deschide.
- Numește ceva care sună.
- Numește ceva care se mișcă.
- Numește ceva care strălucește.
- Numește ceva care se mănâncă.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și a înțelege conceptele;*
- *abilitatea de a face raționamente și asociații;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 40

Știi să sari coarda?

Puneți o bucată de frânghie sau o coardă obișnuită pe podea sau pe pământ. Spuneți-i copilului să sară peste coardă. Lipiți, legați sau fixați un capăt al corzii de piciorul unui scaun sau al unei mese astfel încât coarda să fie la o înălțime de aproximativ 10 cm de la podea sau de la pământ. Țineți capătul corzii la nivelul de 10 cm astfel încât să fie paralelă cu podeaua sau cu pământul. Spuneți-i copilului să sară peste coarda întinsă. Lăsați-l să sară înapoi și înainte la acest nivel până când capătă încredere în sărit.

Înălțimea corzii poate fi treptat mărită. Poate fi asigurată cu un teanc de cărți, cărămizi sau altceva greu. Continuați să măriți treptat înălțimea, până când este destul de mare pentru copil spre a putea sări confortabil.

Altă dată, alegeți o înălțime comodă pentru copil pentru a sări peste coardă în timp ce unul dintre capete este fixat. Legănați încet înainte și înapoi coarda pentru ca el să urmărească dacă poate reuși să sară fără pericol. Încurajați copilul să exerseze până când se plictisește sau pare obosit. Această activitate ar trebui repetată des, copilul devenind sigur pe el în ce privește săritul unei corzi în mișcare numai prin exercițiu.

Alegeți o coardă de sărit de lungime potrivită pentru copil și arătați-i cum să o țină cu ambele mâini. Explicați-i cum să o pună în spatele lui și să o miște încet peste cap, lăsați mijlocul corzii să cadă și să atingă podeaua sau pământul. În acest moment, explicați-i să sară peste mijlocul corzii și să aducă coarda înapoi pe deasupra lui în spate, după cum a făcut la început. Spuneți-i să repete această mișcare foarte încet la început, pentru a deveni mai sigur pe el, și apoi să mărească viteza de mișcare a corzii. Cu exercițiu, copilul va deveni capabil să-și dezvolte îndemânarea de a da coarda peste cap și de a sări peste ea. Cei mai mulți copii se amuză sărind coarda singuri la această vârstă. Totuși, unii nu capătă această îndemânare până când nu ajung la școală.

Atunci când copilul a învățat destul de bine să sară coarda, numărați de câte ori poate sări fără să greșească.

Copilul poate, de asemenea, să facă exerciții sărind cu un cerc, pe care să-l țină cu ambele mâini, să-l întoarcă exact ca pe o coardă și apoi să sară peste el. Copilul poate număra de câte ori a sărit coarda în acest mod fără a greși.

Această activitate dezvoltă:

- *o ușurință mai mare la sărit;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *o conștientizare mai bună a conceptului „peste";*

- *uşurinţa de a privi un obiect în mişcare şi de a reacţiona la un anumit moment;*
- *o abilitate mai mare de a număra;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 41

Spune ce pipăi!

Puneţi cel puţin cinci obiecte diferite într-o cutie de pantofi cu capac. Tăiaţi o gaură în capac, destul de mare pentru ca mâna copilului să poată trece prin ea. Obiectele trebuie să fie destul de mici pentru a trece prin gaură în cutie şi potrivite pentru a fi apucate uşor. Câteva sugestii sunt: o lingură, o piatră, o cutie goală de film, o jucărie mică sau un nasture mare.

Arătaţi-i copilului obiectele şi lăsaţi-l să le pipăie în timp ce le puneţi în cutie. Denumiţi unul dintre obiecte şi spuneţi-i să-şi pună mâna în cutie, să pipăie forma obiectului denumit şi să-l tragă afară din cutia de pantofi prin gaură. Lăudaţi-l dacă a reuşit. Dacă are dificultăţi la alegerea obiectului, încercaţi să-i daţi indicii în legătură cu forma sau consistenţa obiectului la pipăit. Dacă nici aceasta nu îl ajută, retrageţi obiectul, vorbiţi-i despre el şi lăsaţi apoi copilul să-l pipăie din nou. Puneţi din nou obiectul în cutie şi numiţi un altul pentru a fi scos de copil. Continuaţi această activitate până când copilul reuşeşte de cele mai multe ori să identifice obiectele. Schimbaţi obiectele şi repetaţi această activitate altă dată.

Ca o extindere a activităţii, alegeţi trei lucruri care sunt netede şi trei lucruri aspre, ca de exemplu o piesă de plastic netedă, un nasture, o jucărie moale la pipăit, un capac de sticlă aspru, o bucată de şmirghel şi o piatră aspră. Puneţi aceste obiecte în cutia de pantofi cu gaură în capac şi spuneţi-i copilului să pipăie în cutie după ceva neted sau după ceva aspru. Faceţi aceasta până când cutia se goleşte de obiecte netede şi aspre. Apoi încurajaţi-l să pipăie şi să vă spună care lucruri din casă sunt netede şi care sunt aspre. Copilul se va distra pipăind bucăţi de mobilă şi căutând zone netede şi aspre. Se va amuza, de asemenea, mişcându-se prin casă, descoperind şi discutând despre diferite lucruri pe care le pipăie. Poate, de asemenea, să recunoască alte senzaţii tactile sugerate prin pipăitul lucrurilor, ca uşor, pufos, care te zgârie, accidentat, lipicios, plin cu cocoloaşe etc.

Altă dată poate fi repetat acelaşi procedeu, cu cutia de pantofi cu gaură în capac, cu obiecte moi şi tari. Câteva obiecte sugerate sunt: un tampon de vată, o bucată de pânză, un balon dezumflat, o bucată de lemn, o lingură, un dop de sticlă etc. Atunci când cutia se goleşte, copilul se poate amuza găsind obiecte moi şi tari în casă şi povestindu-vă despre ele.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a simţului tactil;*
- *abilitatea de a denumi obiecte după pipăit;*
- *abilitatea de a distinge între aspru şi neted;*

- *abilitatea de a distinge între tare şi moale;*
- *abilitatea de a lua o hotărâre;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 42

Despre alimente

Copiii de această vârstă ar trebui să fie conştienţi că bunele obiceiuri de a ne hrăni sunt esenţiale. Această activitate are scopul de a identifica tipurile de bază de alimente pentru copil şi de a suscita interesul copilului, pentru ca acesta să îşi dorească să mănânce corect.

Aduceţi patru farfurii de carton.Ajutaţi copilul să aleagă şi să decupeze dintr-o revistă imagini ale următoarelor alimente: pâine, cereale, carne, lapte, brânză, fructe şi legume. Spuneţi-i să lipească: pozele cu pâine şi cereale pe o farfurie, poza cu carne pe cea de-a doua farfurie, cele cu lapte şi brânză pe a treia farfurie, iar cele cu fructe şi legume pe a patra farfurie.

Puneţi cele patru farfurii de carton într-un rând. Încurajaţi copilul să denumească mâncărurile de pe fiecare farfurie. Spuneţi-i că pentru a fi sănătos trebuie să mănânce câte ceva din toate cele cinci tipuri de alimente în fiecare zi. De asemenea, spuneţi-i că oamenii care nu mănâncă alimentele corect nu sunt sănătoşi şi se îmbolnăvesc mai des.

Încurajaţi-l să se uite la alte poze cu alimente din reviste vechi şi să le decupeze. Copilul poate apoi pune pozele cu mâncăruri în grupul corespunzător de pe una dintre cele patru farfurii.

Altă dată, copilul poate fi atras să aleagă (sub îndrumarea dumneavoastră) propriul său meniu. Poate alege o imagine cu alimente de pe fiecare dintre cele patru farfurii. Trebuie încurajat să aleagă poze care seamănă cu modul obişnuit de a servi mâncarea. O farfurie de carton poate fi împărţită în patru părţi folosind o carioca pentru a marca cele patru sectoare. Aceasta îl va face pe copil mai conştient de existenţa celor patru tipuri de alimente. Copilul poate pune mâncărurile alese în cele patru secţiuni ale farfuriei sau poate dori să le lipească la loc. Poate că va rămâne mai departe interesat să-şi compună alte meniuri.

La ora mesei, copilul trebuie să recunoască mâncărurile din farfuria lui şi să precizeze cărei categorii de alimente îi aparţin. Să sperăm că aceasta îl va încuraja să fie interesat să mănânce o mai mare varietate de alimente.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea diferitelor tipuri de alimente;*
- *conştientizarea faptului că anumite alimente sunt absolut necesare pentru o sănătate bună;*
- *îmbogăţirea vocabularului pentru recunoaşterea alimentelor;*
- *uşurinţa de a clasifica alimentele în grupe;*

- *încrederea în sine;*
- *interesul de a face selecții de mâncăruri;*
- *coordonarea motorie fină la decupare și lipire.*

Patru ani - Săptămâna 43

Sari peste!

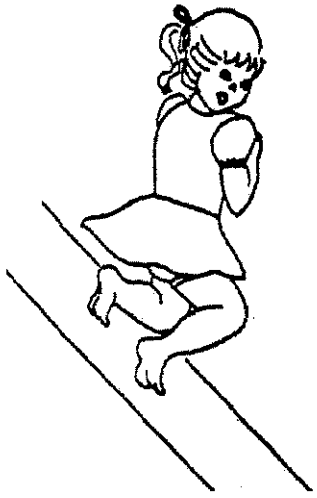

Întindeți două corzi sau două bucăți de sfoară paralele și foarte aproape una de alta. Spuneți-i copilului că ne prefacem că în spațiul dintre corzi curge un râu îngust. Explicați-i cum să sară peste râul cel îngust. Spuneți-i că poate sări peste râu fără să se ude, pentru că este îngust.

Mutați corzile puțin mai depărtate, dar destul de apropiate pentru ca el să reușească să sară peste ele. Spuneți-i că râul acesta este mai lat decât râul cel îngust. Explicați-i cum să sară peste râu și să fie atent să nu cadă în apă și să se ude. Dacă nu este în stare să sară peste râu, lăsați-l să încerce din nou sau apropiați corzile ori sforile. Dacă reușește să sară, spuneți-i că este campion la sărit pentru că nu s-a udat.

Mutați corzile și mai departe una de cealaltă. Atât de depărtate, încât copilul să nu fie în stare să sară peste cele două corzi sau sfori paralele. Spuneți-i că râul este foarte lat acum. Este cel mai lat dintre cele trei râuri. Încurajați-l să încerce să sară peste cel mai lat râu. Dacă nu poate să sară peste cele două sfori paralele, spuneți-i: „Oh, te-ai udat". Dacă reușește, spuneți-i: „Ai sărit peste cel mai lat râu și nu te-ai udat".

Recapitulați cuvintele îngust, mai lat și cel mai lat cu copilul. Pentru a fixa conceptul, tăiați o foaie de hârtie în trei fâșii: una îngustă, una puțin mai lată și alta mult mai lată. Jucați jocul „Ia-o de jos". Explicați-i să ia de jos una dintre fâșiile de hârtie pe care o numiți, adică pe cea îngustă, mai lată sau pe cea mai lată. Oricând aveți ocazia încercați să folosiți aceste cuvinte pentru a fixa noțiunile.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *abilitatea de a sări peste un obstacol;*
- *ușurința de a distinge între îngust, mai lat, cel mai lat;*
- *abilitatea de a îndeplini comenzile;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 44

Câte trepte sunt?

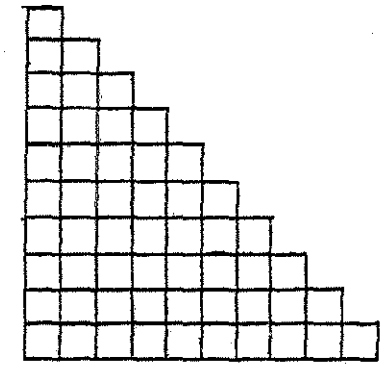

Dacă aveți posibilitatea, faceți rost de 55 de nasturi de cămașă sau unii asemănători care sunt de aproximativ aceeași mărime. În loc de nasturi pot fi utilizate capace de sticle, boabe, pietricele mici sau pătrățele egale de hârtie.

Explicați-i copilului să pună un nasture pe o suprafața plană. Apoi explicați-i să pună doi nasturi pe un rând sub primul nasture. Adăugați trei nasturi sub rândul celor doi nasturi. Faceți același lucru pentru rândurile următoare adăugând mereu câte un nasture pentru fiecare rând, până la zece rânduri. Această aranjare ar trebui să constea în zece rânduri uniforme drepte care să semene cu treptele unei scări: treapta mică de un nasture, sus, și treapta cea mai mare de zece nasturi, jos. Numărați nasturii pe diagonală împreună cu copilul, pe măsură ce el își mișcă degetul arătător în jos „pe scări" și în sus „pe scări". Copilul se poate distra socotind numărul total de obiecte care au fost folosite pentru a forma rândurile care seamănă cu scările.

Altă dată, scrieți numerele 1 până la 10 pe cartele individuale, dreptunghiuri de hârtie sau farfurii mici de carton. Amestecați cartelele, dreptunghiurile sau farfuriile de carton și puneți-le într-un teanc cu numerele cu fața în jos. Încurajați copilul să întoarcă o cartelă cu fața în sus, să citească numărul de pe ea și să numere atâția nasturi (sau alte obiecte asemănătoare) cât arată numărul și să-i pună pe cartelă, pe dreptunghi sau pe farfurie. Ajutați-l atât la recunoașterea numărului, cât și la numărare. Această activitate trebuie continuată până când toate numerele au fost întoarse pe față și toți cei 55 de nasturi utilizați la construcția „scărilor" au fost numărați și plasați corect.

Copilul va avea nevoie de mult exercițiu pentru recunoașterea numerelor și numărarea corectă a obiectelor. La numărarea obiectelor, va fi util dacă el va mișca fiecare obiect mic pe care îl numără. Apoi trebuie să miște fiecare piesă într-o poziție diferită, pentru a face un nou teanc. Dacă a uitat un număr la numărare, rugați-l să înceapă din nou și să numere încet astfel încât să nu mai greșească. Dați-i o mână de ajutor dacă nu știe ce număr urmează atuncicând numără.

Altă dată, cartelele cu numere, dreptunghiurile sau farfuriile de carton pot fi puse în ordine de la 1 la 10. Pot fi folosite cărți vechi de joc, dar asigurați-vă că a înțeles că asul înseamnă „unu". Orice cartelă vă hotărâți să folosiți poate fi apoi pusă în ordine numerică. Dacă folosiți un întreg teanc de cărți vechi, copilul se poate distra potrivind cărțile cu același număr. Apoi aceste teancuri pot fi puse în ordine numerică.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a numărătorii în ordine;*
- *o conștientizare mai bună a ordinii crescătoare a numerelor;*

- *abilitatea de a pune numerele în ordine;*
- *abilitatea de a număra obiectele pentru a potrivi numărul corect;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 45

Ceasul

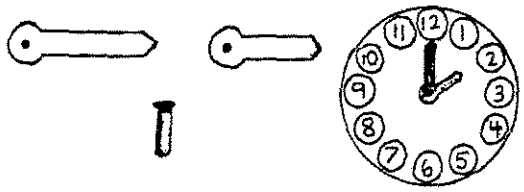

Utilizați o monedă pentru a trasa și a desena douăsprezece cercuțele în interiorul conturului unei farfurii mari de carton. Va fi mai ușor să spațiați egal cercuțele dacă le desenați mai întâi pe cele din partea de sus și de jos, apoi pe cele din mijloc, din stânga și din dreapta. Astfel va rămâne loc destul pentru toate cercuțele. Scrieți numerele de la 1 la 12 cu o carioca în cercuțele corespunzătoare pentru a reprezenta orele ceasului. Desenați două bucăți de carton care reprezintă limbile arătătoare. Decupați una mai scurtă decât cealaltă și potriviți marginile unuia dintre capetele fiecărei limbi arătătoare astfel încât să semene cu un punct. Fixați limbile arătătoare cu o piuneză în centru.

Cei mai mulți dintre copii sunt familiarizați cu ceasurile digitale și foarte puțini au fost atenți la un ceas obișnuit, analogic. Spuneți-i copilului că există două feluri de ceasuri. Dacă este posibil, arătați-i diferența. Un copil de patru ani poate fi în stare să numere până la șaizeci, dar nu va înțelege conceptele numerelor atât de mari. Ceasul confecționat din farfuria de carton este un bun mod de a-i explica conceptul de timp. Copilul poate să înțeleagă conceptul de oră, dar înțelegerea minutelor și secundelor îi depășește pe cei mai mulți copii de această vârstă. Odată ce este sigur pe recunoașterea orelor, minutele pot fi explicate privind un minutar care merge tot timpul în jurul ceasului.

Pentru a începe această activitate, arătați-i copilului ceasul manufacturat. Indicați-i numerele din cercuri în timp ce numărați de la 1 la 12. Întrebați-l care dintre arătătoarele ceasului este mai lung. Spuneți-i să pună arătătorul mai lung la numărul 12. Asigurați-vă că știe că limba mai lungă se numește limba mare și că limba mai scurtă se numește limba mică. Explicați-i cum să pună limba mică în poziția 1. Spuneți-i că ceasul arată că este ora 1. Spuneți-i acum să miște limba mare de jur împrejur o dată. Asigurați-vă că a înțeles că limbii mari îi ia o oră pentru a se mișca de jur împrejurul ceasului și a se întoarce în același loc. Explicați-i cum să deplaseze limba mică în dreptul lui 2. Întrebați-l cât este ceasul. Dați-i răspunsul dacă simțiți că nu a înțeles. Lăsați-l să continue să miște arătătoarele ceasului și să identifice ora corectă, în timp ce ele se mișcă.

Nu este necesar să-i explicați copilului ceasul de dimineața până seara și douăzeci și patru de ore pe zi. Va dobândi exercițiu la deplasarea limbilor ceasului și cunoașterea orei corecte și fără un exces de zel.

Va fi foarte folositor dacă un ceas adevărat analogic poate fi pus la vedere o perioadă de timp. În acest fel, copilul poate observa secundarul, ca și deplasarea lentă a minutarului (limba mare) și a orarului (limba mică).

Ca o extensie a acestei activități, marcați 12 spații cu bandă pe podea într-un cerc sau folosiți 12 pietre ca marcaje pentru a reprezenta afară spațiile numerelor de pe ceas. Lăsați copilul să vă ajute să numărați douăsprezece farfurii de carton sau foi de hârtie. Încurajați copilul să vă spună ce număr să scrieți pe fiecare farfurie, care vor avea numerele de la 1 la 12 scrise pe ele. Rugați copilul să vă ajute să puneți farfuriile de carton sau să le numerotați în poziția corectă pentru a semăna cu un ceas uriaș. Aceste piese pot fi apoi fixate cu scoci.

Îndemnați copilul să meargă în jurul ceasului în sensul mișcării limbilor lui, folosind pietrele sau farfuriile de carton ca pietre de pășit. Copilul va fi încurajat să spună numărul corect pe măsură ce pășește pe fiecare farfurie numerotată de hârtie. Aceasta va fixa pozițiile numerelor care reprezintă orele și va orienta copilul spre înțelegerea mișcării în sensul acelor unui ceasornic.

Pentru mărirea interesului, copilul poate merge contrar mișcării acelor ceasornicului și poate identifica numerele. Aceasta, de asemenea, va ajuta copilul în plasarea numerelor și în înțelegerea sensului invers mișcării acelor unui ceasornic.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a numerelor de la 1 la 12;*
- *conștientizarea ceasului;*
- *percepția conceptelor de timp și oră;*
- *conștientizarea pozițiilor spațiale ale numerelor de pe ceas;*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor „mare" și „mic", „lung" și „scurt";*
- *conștientizarea conceptelor „sensul acelor de ceasornic" și „sensul invers acelor de ceasornic";*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 46

Modele

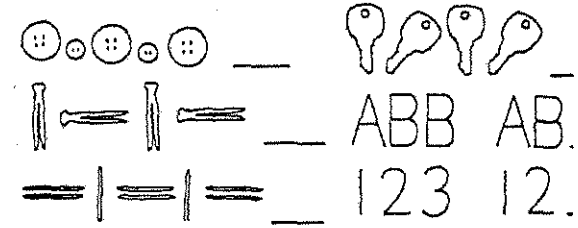

Un model este un mod de a face ceva și apoi de a-l repeta. Copilul poate să nu înțeleagă cuvântul a repeta. Deci, vă sugerez să folosiți termenul „a face din nou". Pot fi utilizate multe materiale diferite pentru a realiza un model sau un tipar. Ideea este

să-i arătați copilului un tipar și să-l întrebați ce urmează dacă modelul este continuat. Aceasta este indirect o introducere în spunerea cuvintelor pe litere, adică prezicerea sau determinarea literei care urmează într-un cuvânt.

Câteva sugestii de materiale pentru tipare sunt: nasturi, clești de rufe, scobitori, o colecție mare de chei, bucăți de hârtie colorate etc. Schemele de tipare pentru aceste materiale sunt următoarele:

- Un model cu nasturi poate fi realizat cu nasturi mari și mici. Copilul poate fi apoi întrebat ce urmează în continuare în model. Apoi poate continua modelul.
- Un model cu clești de rufe poate fi compus cu un cleşte pus vertical și unul orizontal. Copilul poate fi întrebat apoi ce urmează în model și poate continua modelul.
- Un model cu scobitori poate fi aranjat astfel încât două scobitori să fie așezate orizontal paralele și una să fie pusă vertical. Copilul poate fi întrebat ce urmează și apoi poate continua modelul.
- Un model cu chei poate fi realizat punând două chei cu vârfurile atingându-se pentru a forma o formă în V. Copilul trebuie să fie capabil să continue modelul.
- Un model din fâșii de hârtie colorate poate fi format din culorile roșu, albastru, roșu, albastru. Copilul va fi încurajat să continue modelul.
- Poate fi, de asemenea, compus un model din litere. Se poate citi ABB, ABB. Copilul trebuie să fie în stare să repete acest model indefinit.
- Un model din numere poate fi 1-2-3, 1-2-3. În acest timp, copilul trebuie să fie în stare să-l repete și să-l continue la nesfârșit.
- Încurajați copilul să facă un model din tacâmuri.

Pot fi realizate modele mai complicate cu diferite materiale. Bătutul din palme în ritm, bătutul din picioare sau o combinație a acestora, pe lângă pocnitul coapselor sau datul din cap, toate pot fi aranjate în modele. Copilul poate fi îndemnat să repete ceea ce faceți și să continue.

Atrageți-i atenția asupra modelelor pe care le vedem peste tot acasă, cum sunt cele florale, ecosez sau în dungi de pe materiale, farfurii, argintărie, lămpi, gresia de pe jos, covoare, bijuterii, mobile, tapet etc.

Această activitate poate fi extinsă la nesfârșit, ea dezvoltând:

- *percepția modelelor;*
- *abilitatea de a descoperi modele;*
- *abilitatea de a prevedea sau a determina ceea ce urmează într-un model;*
- *simțul vizual de observație;*
- *prețuirea estetică a modelelor.*

Patru ani - Săptămâna 47

Jocurile de puzzle

Jocurile de puzzle din lemn sau din carton sunt scumpe și copiii se plictisesc destul de repede să facă aceleași modele. De aceea, puteți reconsidera confecționarea puzzle-urilor proprii. Puzzle-urile urmăresc dezvoltarea unor deprinderi de bază. Servesc la dezvoltarea coordonării ochi-mână, înțelegerea noțiunii de întreg compus din părți, plasarea pieselor într-un spațiu dat, rezolvarea unei probleme și îndemânarea de a se juca cu piese mici pentru dezvoltarea mușchilor mici. Adăugarea unei varietăți de imagini puzzle va dezvolta interesul copilului și mai mult. Pot fi decupate imagini mari viu colorate din reviste, calendare vechi, cărți colorate sau desene realizate și colorate de dumneavoastră, și care pot fi apoi utilizate drept puzzle-uri. Sunt necesare unul sau două puzzle-uri în același timp pentru a atrage copilul să facă puzzle-uri. Atunci când copilul își dezvoltă îndemânarea, pot fi realizate puzzle-uri mici, din cărți poștale vechi. De câte ori vă hotărâți să faceți un puzzle, țineți minte că un copil de această vârstă este capabil să completeze un puzzle de cel puțin 8-10 bucăți și poate avansa până la 15 bucăți și chiar mai multe. Totuși, piesele trebuie să fie destul de mari pentru a le putea ține ușor în mână și trebuie să conțină destule indicii din imagine pentru ca el să reușească să rezolve problema și să completeze întreg puzzle-ul.

Puzzle-urile pot fi realizate lipind imagini mari, viu colorate pe carton. Fața și dosul pot fi acoperite cu hârtie transparentă, dar nu este neapărat necesar. Dacă sunteți îndemânatic la traforaj, atunci lipiți imaginile pe lemn. Dacă a reușit să facă un puzzle de mai multe ori, de obicei, interesul copilului scade. De aceea este nevoie să faceți noi puzzle-uri.

După ce s-a uscat lipiciul, desenați formele pieselor din puzzle. Folosiți curbe mari și intrânduri. Bucățile cu vârfuri ascuțite sunt dificil de asamblat pentru copil. Decupați imaginile în bucăți de puzzle și etichetați dosul fiecărei piese cu o literă, un număr sau un alt simbol pentru a ști cărui puzzle îi aparține. Aceasta vă va ajuta să păstrați piesele separat. Păstrați fiecare puzzle într-o pungă de plastic. Lăsați copilul să-și aleagă un puzzle și încurajați-l să-l pună la loc în pungă înainte de a începe să se joace cu un altul.

Dacă are dificultăți, folosiți o bucată de carton curată pe care să o puneți sub puzzle. Desenați conturul fiecărei piese de puzzle pe cartonul curat. Va rămâne urma fiecărei bucăți de puzzle și îl va ajuta să se orienteze atunci când se joacă cu puzzle-ul.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *înțelegerea noțiunii de întreg compus din părți;*
- *rezolvarea unei probleme;*
- *abilitatea de a mânui bucățile unui puzzle;*
- *abilitățile vizuale (căutarea detaliilor);*
- *încrederea în sine și independența.*

Patru ani - Săptămâna 48

Numele meu

Numele copilului este ceva foarte special pentru el şi la această vârstă trebuie să fie capabil să-şi recunoască propriul nume. Scrieţi numele său de botez pe o carte de vizită şi puneţi-l să recunoască numele literelor din numele său. Este important să folosiţi o literă mare la începutul numelui copilului şi litere mici în continuare. Altfel, profesorul de la grădiniţă va trebui să dezveţe copilul dacă utilizaţi numai litere mari pentru a-i scrie numele. Poate că ar fi mai simplu pentru copil să scrie cu litere mari, dar nu ne vom aştepta de la un copil de patru ani să ţină creionul corect şi să-şi scrie numele. Această activitate urmăreşte să-l facă pe copil să perceapă aspectul scris al numelui său.

În acest moment puteţi folosi cremă de ras pe o suprafaţă netedă pentru a scrie numele copilului cu degetul arătător. Desenatul şi scrisul cu cremă de ras au fost introduse la patru ani, activitatea din Săptămâna 35. Dacă nu vreţi să folosiţi cremă de ras, folosiţi o pastă de făină subţire întinsă pe hârtie cerată fixată cu bandă adezivă. Încurajaţi copilul să recunoască literele din numele său. Scrieţi cu grijă fiecare literă din nou pentru ca el să observe cum le desenaţi.

Conduceţi degetul arătător al copilului peste literele numelui său şi numiţi fiecare literă pe măsură ce o scrieţi. Repetaţi acest procedeu de mai multe ori şi apoi încurajaţi copilul să traseze fiecare literă exact aşa cum l-aţi condus înainte. Apoi spuneţi-i copilului să încerce să-şi scrie numele cu cremă de ras şi cu degetul arătător. Poate că va fi nevoie să mai suplimentaţi cremă de ras pe suprafaţa de lucru. Crema dispare după ce a fost expusă la aer. Copilul poate avea nevoie să scrie fiecare literă separat cu degetul dumneavoastră arătător, în timp ce îşi foloseşte propriul deget pentru a forma aceeaşi literă sub a dumneavoastră. Cu exerciţiu, va învăţa repede să-şi scrie numele. Dacă este interesat, arătaţi-i cum să-şi scrie numele de familie. Această activitate poate fi repetată de mai multe ori pentru a-şi dezvolta îndemânarea de a scrie litere. Scrisul în acest mod este distractiv pentru că greşelile pot fi uşor şterse. Atunci când folosim hârtie şi creion, este dificil să facem să dispară greşelile complet.

Copilul se poate distra formând litere din lut sau din plastilină. Aluatul făcut în casă poate fi rulat în „şerpi" lungi sau rulouri şi copilul se poate folosi de un cuţit de plastic pentru picnic sau de o foarfecă veche pentru a tăia litere. Spaghetele fierte pot fi, de asemenea, folosite pentru a forma litere.

Copilul se poate distra încercând să înveţe să scrie toate literele alfabetului. Literele-marionetă pot fi din nou folosite şi copilul se poate ghida după aceste litere pentru a le scrie în crema de ras sau a le forma din şerpi de cocă sau din spaghete fierte. Dacă devine foarte îndemânatic la scris litere, scrieţi litere punctate pe o foaie de hârtie şi încurajaţi copilul să le unească cu un creion pentru a forma literele pline. Copilul se poate distra scriind litere cu creta pe o tablă.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a recunoaşte literele dintr-un nume;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a recunoaşte literele dintr-un nume în ordine;*

- *simţul pipăitului la scrierea cu diferite materiale, precum crema de ras, lutul, aluatul, spaghetele, creioanele cerate sau creta;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 49

Ascultă!

Scopul acestei activităţi este de a dezvolta capacitatea copilului de asculta. Dedesubt urmează o listă de cuvinte, dintre care două câte două reprezintă acelaşi cuvânt. Copilul trebuie să asculte cu atenţie cele trei cuvinte care îi sunt citite şi să le repete numai pe cele două care sunt aceleaşi. Cuvintele sunt date mai jos.

- casă-lampă-lampă
- umezeală-uşă-uşă
- găteşte-găteşte-priveşte
- cutie-masă-cutie
- hârtie-hârtie-rochie
- preş-covor-preş
- albastru-roşu-roşu
- peşte-verde-verde
- galben-galben-portocaliu
- oală-tigaie-tigaie
- băiat-băiat-fetiţă
- linge-toc-toc
- negru-maro-negru
- spune-spune-vinde
- canapea-scaun-canapea
- trei-trei-doi
- nouă-rând-rând
- copil-nume-copil

Această activitate poate fi utilizată ca joc de călătorie. Oricare dintre cele trei cuvinte poate fi înlocuit. Folosiţi noţiunea de „acelaşi" până când aţi verificat că este sigur pe ea. Apoi altă dată, copilul poate repeta numai cuvântul diferit. Totuşi, nu schimbaţi noţiunile de „acelaşi" şi „diferit" în timpul unei singure activităţi. Poate fi frustrant şi poate dezorienta copilul. Literele şi numerele pot fi şi ele utilizate: A-A-S, B-C-C, 1-2-2 sau 3-4-3.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta cu un anumit scop;*
- *îndeplinirea comenzilor;*
- *o conştientizare mai bună a noţiunilor „acelaşi" şi „diferit";*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 50

Hainele

Copilul trebuie să-şi dea seama că diferite tipuri de haine sunt purtate în anumite ocazii. Cele mai elegante haine le purtăm de obicei în ocazii speciale, când mergem la o nuntă, la biserică, la o petrecere sau la adunările deosebite de familie etc. Celelalte haine sunt potrivite pentru lucru, joacă, timp liber, dormit, înot etc. Aceste tipuri de haine variază în funcţie de anotimp, în locurile unde schimbările de anotimp sunt vizibile. Există haine care ne ţin cald şi haine care ne ajută să ne fie mai răcoare, atunci când este foarte cald afară. Un copil de această vârstă trebuie să fie în stare să clasifice hainele după necesitate.

Confecţionarea de cărticele despre anotimpuri ar fi interesantă pentru copil. Faceţi patru cărticele cu câte cinci sau şase pagini. Scrieţi numele unui anotimp pe fiecare dintre ele. Trebuie etichetate „Vara", „Toamna", „Iarna" şi „Primăvara". Citiţi numele anotimpurilor în ordinea în care apar pentru copil. Lăsaţi-l să aleagă una dintre cărticele pentru a începe cu ea sau puteţi să-i sugeraţi să înceapă cu anotimpul în curs.

Încurajaţi-l să se uite prin reviste vechi sau cataloage de cumpărături şi să-şi aleagă haine care se potrivesc cu sezonul ales. Decupaţi-le şi lipiţi-le în cărticică. Discutaţi pe scurt despre sezonul ales de copil, iar altă dată citiţi o povestire despre acel anotimp.

În alte trei momente potrivite, urmaţi acelaşi procedeu pentru următoarele trei anotimpuri. Asiguraţi-vă că a înţeles necesitatea diferitelor tipuri de haine.

Atunci când aţi terminat de completat cărticelele, invitaţi copilul să se uite la ele împreună cu dumneavoastră. Lăsaţi-l să numească fiecare haină care este în cărticică. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Scrieţi numele hainei de pe o pagină şi rugaţi-l să spună literele din cuvânt. Copilul se poate amuza denumind culorile pe care le vede în haine. Numele culorilor pot fi adăugate imaginilor etichetate ale hainelor.

Poate că va dori să facă o cărticică pentru ocazii speciale sau pentru haine de seară. Poate fi urmat acelaşi procedeu sau i se poate sugera să-şi proiecteze cărticica proprie. În oricare dintre cazuri, încurajaţi-l să o facă. Cunoştinţele lui despre haine, litere, culori, detalii se vor lărgi, îşi va îmbunătăţi îndemânarea de a decupa sau de a lipi ca şi încrederea în sine.

Ca o extindere ulterioară a acestei activităţi, puteţi să-l întrebaţi în timpul cărui anotimp trebuie să poarte haine cum ar fi o haină, o şapcă, un costum de baie, cizme, mănuşi, canadiană, pantaloni scurţi, pulover, cămaşă, costum, vestă, mănuşi cu un deget şi sandale.

Trebuie luate în considerare câteva abilităţi care vor servi pentru a pregăti copilul să fie mai independent, deoarece el va începe curând să meargă la şcoală. Un copil la această vârstă trebuie să fie în stare să se îmbrace singur. Să-şi pună o jachetă, să îi tragă fermoarul sau să o încheie. Trebuie să fie în stare să se încalţe cu ghetele şi să-şi pună mănuşile fără ajutorul dumneavoastră. O pungă de plastic în pantofi îi va face să alunece mai uşor la încălţat, pentru exerciţii de încălţat. Trebuie să înveţe să-şi lege singur şireturile de la pantofi şi să i se explice cum se face funda. Exersaţi toate aceste abilităţi cu copilul astfel încât să nu aibă nevoie de ajutor atunci când va merge

la şcoală. Unii părinţi fac absolut totul pentru copiii lor, deoarece li se pare mai uşor şi mai repede. Cu răbdare, copilul devine independent şi sigur pe el.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea lucrurilor potrivite de îmbrăcăminte care trebuie purtate;*
- *conştientizarea existenţei anotimpurilor;*
- *abilitatea de a lua decizii;*
- *abilitatea de a asculta şi a asocia;*
- *coordonarea ochi - mână la decupare şi lipire;*
- *recunoaşterea şi denumirea literelor.*

Patru ani - Săptămâna 51

Acţiuni ABC

Recapitulaţi alfabetul cu copilul. Spuneţi-i că aveţi ceva de făcut pentru el sau că o să vă jucaţi de-a ce se potriveşte cu fiecare literă. Scrieţi literele de la Aa până la Zz pe cartonaşe separate şi verbele pe dosul fiecărui cartonaş. Acţiunile scrise pe dos pot fi cele de mai jos*:

Aa - aplaudă!
Bb - bate mingea!
Cc - cască!
Dd - dansează!
Ee - exersează!
Ff - freacă-ţi mâinile!
Gg - goleşte cutia!
Hh - hop într-un picior!
Ii - intră!
Îî - întreabă!
Jj - joacă-te!
Ll - loveşte-ţi picioarele!
Mm - mergi în marş!
Nn - neagă din cap!
Oo - opreşte-te!
Pp - pescuieşte!
Rr - râzi!
Ss - scarpină-te!
Şş - şerpuieşte-te!

* Literele Kk, Qq, Ww, Yy, Xx au fost omise, în limba română neexistând verbe care să înceapă cu aceste litere; au fost adăugate, în schimb, acţiuni care încep cu literele româneşti Îî, Şş, Ţţ (n. trad.).

Tt - trage-ți fermoarul!
Ţţ - ţopăie!
Uu - uită-te!
Vv – vibrează!
Zz – zâmbeşte!

Puneți cartonaşele într-o cutie sau într-o pungă şi amestecați-le. Lăsați copilul să tragă un cartonaş, să citească litera şi să vă dea cartonaşul pentru a-i spune ce trebuie să facă. Citiți acțiunea pentru acea literă şi lăsați copilul să o realizeze. Dacă este nevoie, dați-i o mână de ajutor. Unele acțiuni vor fi rapide, iar pentru altele, copilul va face zgomot. Dacă are greutăți, realizați acțiunea pentru el şi lăsați-l să vă imite. Copilul poate fi interesat să facă doar câte puțin odată sau poate să fie amuzat să treacă prin tot alfabetul.

Scopul acestui joc, al jocului cu literele-marionetă şi al altor jocuri ale alfabetului este să vă asigurați că este sigur pe numele literelor şi pe sunete înainte de a intra la grădiniță.

Jocul acțiunilor ABC poate fi utilizat ca un joc de şarade de familie. Ceilalți membri ai familiei pot interpreta acțiunile, şi copilul poate încerca să recunoască literele. Altă dată, copilul poate face acțiunea şi unul dintre membri să recunoască litera acțiunii.

Alt mod de a juca jocul este să denumiți acțiunea şi copilul să vă spună litera care corespunde acțiunii. Litera poate fi denumită pentru copil şi el poate identifica oral acțiunea din memorie.

Unele dintre acțiuni pot fi schimbate pentru o literă dată. Lăsați copilul să încerce să se gândească la alte acțiuni care se potrivesc cu litera.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a alfabetului;*
- *abilitatea de a identifica literele;*
- *activitatea motorie grosieră;*
- *aptitudinea de a asculta;*
- *îndeplinirea comenzilor;*
- *abilitatea de a asocia litera cu acțiunea;*
- *încrederea în sine.*

Patru ani - Săptămâna 52

Geanta de călătorie

Copilul va fi încântat să vă ajute la pregătirea unei sacoşe speciale pentru el, pe care să o ia oriunde pleacă împreună cu familia, într-o vizită lungă sau într-o excursie.

Alegeți o sacoşă pentru o excursie de cel puțin două zile sau o sacoşă de cumpărături şi lăsați-l să o țină. Spuneți-i că este goală şi uşoară. De asemenea, spuneți-i că îl veți ajuta să aleagă câteva lucruri pe care să le pună în ea. Subliniați-i că

atunci când geanta va fi gata, înăuntru vor fi câteva lucruri foarte speciale pentru a fi folosite numai de el.

Câteva sugestii: creioane cerate, un top de foi de hârtie, cărți vechi de joc, o tablă mică acoperită cu jerse cu diferite forme colorate pentru a face imagini din forme, un animal de pluş, curățătoare de pipă, o păpuşă mică sau o maşină, un ghem sau o minge din ciorap, o cutie de plastic cu anumite obiecte în ea ca nasturi, chei, animale mici de plastic etc.

Tabla acoperită cu flanel poate fi realizată acoperind o bucată de carton de aproximativ 22 x 25 cm cu o bucată de flanel colorat uni. Culorile recomandate sunt verde deschis, albastru sau galben. Capetele pot fi cusute pe dos sau lipite cu bandă adezivă. Piesele pot fi decupate din petice de diferite mărimi şi de diferite forme geometrice. Copilul poate fi foarte creator şi îşi poate dezvolta interesul pentru imaginile din forme. Piesele pot fi păstrate într-o pungă de plastic.

Când geanta s-a umplut, lăsați-l să o țină. Întrebați-l dacă geanta mai este goală şi dacă este mai grea. Explicați-i de unde vine diferența. Poate copilul să denumească câteva dintre obiectele din geantă? Dacă nu, goliți geanta şi denumiți fiecare lucru pe măsură ce puneți obiectele înapoi. Este un bun antrenament pentru memorare.

Înainte de a lăsa acasă geanta, încercați să adăugați o mică gustare pentru copil, cum ar: stafide, un pachețel cu prăjiturele sau biscuiți. O băutură ambalată ar fi, de asemenea, o surpriză binevenită pentru copil. Variați conținutul genții, dar asigurați-vă că aveți mereu o geantă pregătită. Credeți-mă, poate fi un colac salvator.

Această activitate dezvoltă:

- *o conştientizare mai bună a conceptelor „gol" şi „plin";*
- *o conştientizare mai bună a conceptelor „uşor" şi „greu";*
- *memoria;*
- *conştientizarea pregătirii pentru activități în afara casei;*
- *interacțiunea de limbaj.*

CUPRINS

Prefață 6

Mici sfaturi pentru soluționarea unor probleme 8

De la naștere la un an 13

De la un an la doi ani 53

De la doi la trei ani 96

De la trei la patru ani 141

De la patru la cinci ani 192

Pentru toate vârstele, cărți fără vârstă!

Exclusiv prin poștă!

Nr. 1 în România!

Taxele poștale suportate de Club!

CLUBUL DE CARTE

NICULESCU

România, 781821 – Bucureşti, sector 1
Str. Octav Cocărăscu 79, Tel. 224 24 80 Tel./Fax 222 03 72
E-mail: editura@niculescu.ro Internet: www.niculescu.ro
Cont 25110110770400033501 7 BANC POST fil. Grivița

CE VĂ OFERĂ?

- **CATALOG LUNAR** cuprinzând zeci de titluri de valoare ale Editurii NICULESCU, din cele mai diferite domenii, pentru toate gusturile, într-o ținută grafică și artistică deosebită.
- **ECONOMIE DE TIMP PRIN SCUTIREA DRUMULUI PÂNĂ LA LIBRĂRIE,** cărțile fiind cumpărate la prețul oficial înscris pe copertă.
- **ACCES DIRECT** la cititorii din **SATE** și **LOCALITĂȚI FĂRĂ LIBRĂRII**
- **SUPORTAREA TAXELOR POȘTALE** în totalitate de către Club
- **ÎNSCRIERE** și preluare **RAPIDĂ** a comenzii (în scris, cu precizarea adresei **COMPLETE** – inclusiv cod poștal – și data nașterii)
- **SERVICIU SUPLIMENTAR** numai pentru membrii Clubului: **COMENZI PRIN TELEFON – 24 DE ORE DIN 24**
- **UN PREMIU SPECIAL (O CARTE GRATUIT), DE FIECARE DATĂ,** pentru acel membru al Clubului care aduce **DOI NOI MEMBRI**

PRIMA OFERTĂ:

• Manuale preparatoare de limba română, istorie, matematică, fizică, chimie,..., pentru bacalaureat, admitere în licee și facultăți • Manuale, dicționare și ghiduri de conversație în limba engleză, franceză, italiană, germană, spaniolă etc. • Lucrări de informare și de utilitate generală pentru orice gospodărie • Cărți pentru copii

După primirea cererii de înscriere, Clubul trimite (gratuit) catalogul lunar

Clubul vă așteaptă cu bucurie și speranță!